

53520
2601

18th மீட்டிங்

சர்வம்விஷ்ணுமயம்ஜகத்

நம்மாழ்வார்துணை.

அழகிய மணவாளதாசர் என்கிற
திவ்வியகவி.

பிள்ளைப்பெருமானையங்காரவர்க

ளருளிச்செய்த

திருவேங்கடமாலே

இதற்கு T. 12695

ஸ்ரீஹரிபராங்குசவிலாச திவ்விய சபையாரவர்கள்

அனுமதியின்படிக்காரியஸ்தராகிய

கோ - அரங்கசாமிபிள்வா

ய வ ர் க ள்

நூதனமாகவுனையிறந்திருகுவெனக்

கேட்டுக்கொண்டமையால்

சென்னைக்கல்விச்சங்கத்துத்தமிழ்ப்புலவராகிய

புதுவை-நயநப்பமுதலியாரவர்கள்-குமாரரும்

சென்னபுரி

இந் துவித்தியாநானச்சங்கத்துத்தலைவருமாகிய

இராஜகோபாலமுதலியாரவர்களா

லி ய ற் ற ப் ப ட் டு.

புரசபாக்கம்.

எழுமலைப்பிள்ளையவர்கள் குமாரர்

இராகவப்பிள்வா அவர்களது

விவேகவிளக்க அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1896.

ஸ்ரீ

ராமஜெபம்.

அஷ்டாவதானி

பெருங்கருணை

முத்தழைகயங்காரவர்களாற்செய்த

உரைப்பாயிரம்.

—]—

மலையினின்றிழிந்தோரீஇ வல்குநீர்ப்பொன்னி
அலைதக்குளிரந்த வந்தரீபத்துப்
புறங்களிற்சிறந்த புண்ணியாளஞ்சேர்
அரங்கமாநகரெனு மரண்மிகுகோயிலுள்
ஆயிரம்பணப்பையனத்தப்பேழையிற்
பாயொளிபரப்பு பச்சைமாமணிற்
நிருத்தகவிளக்குஞ் சிந்தாமணியை
அருத்தமுங்கிலையுமற் றனைத்துமாக்கொளீஇ
அப்பெரும்பொருட்கே யணிகலனானென
ஒப்பருஞ்சொல்லணி யுயர்பொருளணியொடு
கலம்பகமுதலிய கவிதரமலை
நலம்பெறவியற்றிய நாவினன்மிக்கோன்
எழுதாமரைகளு மிசைத்தமிழ்மறைகளும்
பழுதாகாதுதன் பாலால்விளக்கினென்
மாதவன்பத்தியோர் வடிவுகொண்டதென
ஒதுதற்குரிய வுத்தமகாத்நிரன்
மன்னுசீரழகிய மணவாளதாசர்
என்னும்விப்பிரவா னியற்றியதான
வேங்கடமாலையாம் வெள்ளை நூற்றினுக்கும்
ஈங்குநல்லுரையொன் றெளிதரவிரித்தனன்
நிதிநிறைபுதுவைப் பதியினின்வாழும்
நதிசுலத்தரசெனும் நயநப்பவள்ளல்
செய்தவப்பயனே சேயெனவுதித்தாங்
கெய்தியபெரும்புக ழியற்றமிழ்நாவவன்
தராதலமெச்சுந் தகைசால்
இராஜகோபால னெனும்பெயரினனே.

பாயிரம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீராமஜெயம்.

அழகியமணவாளதாசர்

என்கிற திவ்வியகவி

பிளவளப்பெருமாவளியங்கார்

ச ரி த் தி ர ம்.

—*—

கருவிலே திருவுடையராய்த் தேறுநான்மறை வேதியர் குலதில
கராயவதரித்துப் பிள்ளைப்பெருமாளென்னுந் திருநாமங்கொண்டு வே
தவேதாந்தங்களில் நிபுணரானதன்றிப் பகவத்ஸ்வரூப ரூபகுண விபூதி
களி லாழ்வாரக ளருளிச் செயல்களும் நாதயாமுந யதிவராதிகளாகிற
ஆசாரியர்களுளினரஹஸ்யார்த்தங்களும் வல்லராய்ப்போருகிறஇவா,
“வாழ்விப்பா னெண்ணமோ வலவினையி லிணைமென்னை, யாழ்விப்பா
னெண்ணமோ வந்தறியேன்—தாழ்விலாப், பாடலழகார் புதுவைப்
பட்டபிரான் கொண்டாடுங், கூடலழகாரின் குறிப்பு, என்று அத்தி
யவசித்துத் திருமலைநாயகர் மதுரையி லரசாட்சிசெய்கிற காலத்தில்
அவரது ராஜாங்க சேவைகளில் ஒரு ராயசமென்னும் உத்தியோகம
பெற்றுத் தமக்குசிதமான வருணசிவம் தருமங்களில் வடிவானது கால
கேசுபராய்க் “குழலிசையளிமேவு கூரம்வந்தருள் குருபரனிருபா போ
தடைநத, திடச்சித்தராகையாலே “வானிட்டகீர்த்தி வளர்கூரத்தா
ழ்வான் மகிழ்வநத, தேனிட்டதாரம் பெருமாள் குமாரர் சிவனையயன்,
ரூனிட்டசாபந் துடைத்தாளங்கா சங்காழிபுயம், நானிட்டனென்ற
ருள் பட்டர்பொற்றாட்கதி நதமக்கே, பெருப்பேறென் ருசாரியருசி
கணக்கவுடையராய் வருகிறநாளில் ஒருநாள் ராஜசபையி லுத்தியோக
நடத்துகிறவர்கள் நடுவே தாமுங்கூடவிருந்து காரியஞ்செய்து வருகிற
போது, தமது உத்தீயத்தை இரண்டு கையிலுங்கொண்டு கிருஷ்ண
கிருஷ்ணவென்று தேய்த்தனர்.

அதுகண்ட சிலர் ‘ஐயங்காரோ நீர் நிரந்தரம் பகவத்குணனுபவ
சீலஸாசரி, ஆனாலும் உமது உத்தீயத்தை இங்ஙனென் செய்தீரோ
ன்று வினவ, அதற்கு நேர்விடை ஆம் அருகுபந்தத்தின் சுவாலை தாவி
யெறிந்த திருத்தினை அவிந்து நம்பெருமானும் திருத்தேரிலெழுந்தரு
ளுகிறாரென்றாரொன்றார். அங்ஙன் கேட்டவர்கள், திருவரங்கம் பெரிய
கோயில் திருவீதியில் நம்பெருமாள் திருத்தேர் உற்சவங்கண்டருளுகிற
துமக்கெங்ஙனே தெரியலாயிற்றென்று நகைத்து, எதோ உமக்கிங்ங
னே ஒரு பிரமமுண்டாயிருக்கிறதானால் ராஜசேவைக்கு முழுதும்
விரோதமாகாதே என்றும் ஐயங்கார்விஷயத்தில் இரக்கமுள்ளவாகளா
யொழிய இங்கே திருத்தேரிலே திருத்தினாயிலே பந்தத்தின் சுவாலை
தாவி எரியச்செய்தே தேரின்மேலே பெருமானைச்சேவித்துநின்ற ஐய
ங்கார்கண்டு தினையைப்பற்றி உத்தரிக் கீழேதேய்த்து அவித்தருளின

தாக அர்ச்சகர் முதலான முதலிகள் தெரிந்து உடனே தோஷபரிகாரஞ்செய்து திருத்தேர் நடத்தியருளினார்கள்.

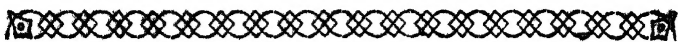
பின்பு நாயகர் ஞானபக்தியுள்ளவராகையாலே அவருக்கு இங்கு த்தைவிசேஷம் தலத்தாராலே தெரிந்து ஆனந்தபரவசராய் ஐயங்கா னானோக்கி திருத்தேருச்சுவத்துக் கெங்ஙனே போயினீரென்ன, அதற்கு ஐயங்கார் எனக்கு மாநஸா நுபவமேயல்லது கோவிலுக்குப்போனதிலையென்ன, நாயகர் அதிகேஷித்து நீர் உற்சவத்தினன்று அங்கிருந்ததாகச்சொல்வது பொய்யோவென்ன, அப்போது இவர் உத்தரீயத்தைக் கிருஷ்ண கிருஷ்ணவென்று தேய்த்தகதுகண்டசிலர், இங்ஙனையென்றுண்மைகூற, நன்று நன்றென அதிசயித்து அன்றிரவு நித்திரைப்போதில, தாம நம்பெருமாள் சந்நிதிக்குப்போனதாகவும் தென்றிருக்காவேரியில் ஐயங்கார் தோதவத்தில் தூமறையோரங்நிற்கக்கண்டு அவருடனே சந்நிதிக்குப்போய் பெரிய பெருமானைச் சேவித்து மீனும் போது ஐயங்காநாக்காணுமல் மயங்கிக் கண்விழித்து வெடிந்த பின்பு ஐயங்காரை வரவழைத்து, நீரோமஹானுபவராயிருக்கிறீர் இனி என் சேவைக்குத்தக்கரல்லீர் உமக்கென்னவேண்டுமென்ன, பெரிய கோயிலில் தளிகைப்பிரசாதமும் அங்குத்தை வாசமும் வேண்டுமென்ன, அன்றுதொடங்கிச் சலவைக்கல மண்டப்பிரகாரத்தில வடமேற்கு மூலையில் ஒரு அறையும் தளிகைப்பிரசாதமும் கிடைக்கும்படிசெய்து ஐயங்காரை அனுப்பிவிட, ஐயங்காரும் அங்ஙனே யெழுந்தருளியிருந்து பெரிய கோயிலுக்குக் கலம்பகம்-அந்தாதி-மாலே-ஊசல், அழகா திருமலைக்கு-அந்தாதி, திருவேங்கடத்துக்கு-மாலே-அந்தாதி, நூற்றெட்டுத்திருப்பதிக்கும் ஓரந்தாதிமுதலியபிரபந்தங்களருளிச்செய்து “பாசமாடியர்பா,, லென்கிறபடியே அநவரதாநுபவராய் வருகிறவர் ஒரு நாள், தமது திருவடிகளில் சம்பந்தரானவர்களுக்கு நமக்கு அந்திமதசை பசமாட்டினாலே முடிவாம் என்று தெரியச்சொல்லி, அப்படியே சக்கிரவர்த்தி திருமகள் சேவையாய், ஸ்ரீவைகுண்டநாதர் சந்நிதியில் சேவித்துக்கிடக்கச்செய்தே, ஒரு நொண்டிப்பசு வந்து தவறி அவர் மேல்விழ, அது விழுந்ததலாகிய துன்பத்துடனே “துளவதுளவவெனச்சொல்லுஞ்சொற்போச்சே, அளவினெடு மூச்சுமாச்சே—முளரிக், கரங்கால் குளிரந்ததே கண்ணும் பஞ்சாச்சே, இரங்கா யரங்கா வினி,, என்று திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினான்பது பிரசித்தம். இன்னுந்நிவரது வைபவங்களெல்லாந தெரிந்தோராலே கேட்டுணர்க.

இது - திரிசிரபுரம்

வித்வான் - கோவிந்தபிள்ளையவர்களால்

எழுதப்பட்டது.

தலவந்திவெண்புட-()-ஹ. கி.பி. 1900

ஸ்ரீ

ராமஜெயம்.

நம்மாழ்வார் துணை.

திருவேங்கடமாலே

மூலமும் உரையும்.

—()—

நூன்முகம்-வெண்பா.

தெய்வவணக்கம்.

திண்பாழ்புகழுங் திருவேங்கடமாலே
வெண்பாவா, நூறும, விளம்புதற்குக்—கண்பாராய்
நாராயணவடிவே னுடுதமிழ்வேத
பாராயணசடகோபா.

இதன்பதப்பொருள்.

நாராயண-ஸ்ரீமநாராயண, அடியேன்-தாசனாகியநான், நாம-தி
யானம்பண்ணுகின்ற, தமிழ்வேதம்-தமிழ்வேதமாகிய பிரபந்தங்களா
லே, பாராயண-பராயணமபண்ணப்பட்டவனே, சடகோபா-சடகோ
பனென்னுந் திருநாமத்தையுடையவனே, திண்-பலம்பொருந்திய, பா
ர்-பூமியிலுள்ளவர்கள், புசமும்-புகழாநின்ற, திருவேங்கடம்-திருவேங்
கடத்திற்கு, மாலே-மாலையாக, வெண்பாவால்-வெண்பாவினால், நூறு
ம்-நூறுகவிகையும், விளம்புதற்கு-சொல்லுதற்கு, கண்பாராய்-கரு
பைசெய்வாயாக வென்றவாறு. (க)

மூலமேயென்றகரி, முன்வந்திடர்-தொலைத்து
நீலமேகமபோல, நின்றானைப்—பாலாய
வேலைநடுவிற்றுமிலும், வித்தகனைவிவங்கடத்து
மாலையனறிபுடா தென, வாய்.

இதன்பதப்பொருள்.

மூலமே-ஆதிமூலமே, என்ற-என்றுமுறையிட்ட, கரிமுன்-யானை
முன், வந்து-தொனறி, இடா-அதனதுதுன்பத்தை, தொலைத்து-நீக்கி,
நீலம்-நீலநிறமான, மேகமபோல-மேகத்தைப்போல, நின்றானை-நின்ற
சுவாமியை, பாலாய-பாலாகிய, வேலை-கடவின், நடுவில்-மத்தியில், து
மிலும், திருக்கணவளரும், வித்தகனை-சருவக்கியனை, என்வாய்-என்
வாயானது, வேங்கடத்துமாலே-திருவேங்கடத்தினின்ற திருக்கோல
மாயெழுந்தருளியிருக்கின்ற திருமாலே, அன்றி-அல்லாமல், பாடாது-
வேறொரு வந்திப்பதெவரைப் பாடாது—எறு. (உ)

அணவயடக்கம்.

ஆழ்வார்கள், செந்தமிழை, யாதரித்தவேங்கடமென்
றுழ்வான்புன்சொல்லுந், தாங்குமா—லெழ்பாரும்
வெல்லுந்திர்மணியும், வெம்பர லுஞ்செஞ்சாந்தும்
புல்லம்பொறுத்தமையே, போல.

இதன்பதப்பொருள்.

ஏழ்பாரும்-ஏழுலகமும், வெல்லும்-விலைமதிக்கும், கதிர்-பிரகாசிக்
காநின்ற, மணியும்-நவரத்தினங்களையும், வெம்பர லும்-வெவ்வியபருக்
கைக்கல்லையும், செஞ்சாந்தும்-செவ்வியசந்தனமரங்களையும், புல்லு
ம்-புற்களையும், பொறுத்தமையேபோல் -பொறுக்குந்தன்மையேபோ
ல, ஆழ்வார்கள்-ஆழ்வார்களியற்றிய, செந்தமிழை-செவ்வியதமிழை,
ஆதரித்த-அங்கீகரித்த, வேங்கடம்-திருவேங்கடமானது, என்-என்னு
டைய, தாழ்வான்-இழிவான், புன்-புல்லிய, சொல்லும்-சொற்களையு
ம், தாங்கும்-அங்கீகரிக்கும்—என்றவாறு. ஆல்-அசைநிலை. (ந)

நான் முகமுற்றிற்று.

—•••••

நூல்.

பொன்னுமணியும், பொலிந்தோங்கிப்புார்மகட்டு
மின்னுமணிமுடியாம், வேங்கடமே—மன்னும்
பரமபதநாட்டினான், பைபரவின்கூட்டிற்
சொம்பதநாட்டினான், சேர்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

பொன்னும்-செம்பொன்னும், மணியும்-நவமணியும், பொலிந்து-வி
ளங்கி, ஒங்கி-உயர்ந்து, பார்மகட்டு-பூமிப்பிராட்டியாருக்கு, மின்னும்-
பிரகாசிக்காநின்ற, மணிமுடியாம்-இரத்தினகிரீடம்போலாகும், வேங்
டமே-திருவேங்கடமாலையே, மன்னும்-நித்தியமான, பரமபதநாட்டி
னான்-பரமபதமென்னுந் திருநாட்டையுடையவன், பை-படத்தையு
டைய, அரவின்-காளிங்கனென்னும் பாம்பின், சூட்டில்-முடியில், சிர
மபதம்-மேலானதிருவடியை, நாட்டினான்-நிறுத்தி நடனஞ்செய்த பெ
ருமான், சேர்வு-சேருமிடம்—எ-று. சேர்வு வேங்கடமெனமுடிக்க இ
ரமுடி இனிவரும்பாட்டிற்கெல்லா மொக்கும். (க)

சோதிமதிவந்துதவழ், சோலைமலையோடிண்டாய்
மேதினியாள்கொங்கைநிகர், வேங்கடமே—போதி
விருப்பாந்தடலா, னிபமூர்த்தார்க்கெட்டாத்
திருப்பாந்தடலான், சிலம்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

சோதி - பிரகாசம்பொருந்திய, மதி - சந்திரன், வந்து - தோன்
, தவழ் - ஊரானின்ற, சோலைமலையோடு-சோலைமலையுடனே. இ.

ண்டாய்-இரண்டாகி, மேதினியாள்-பூமிதேவியினுடைய, கொங்கைநகர்-தனங்கள்போலும், வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே, போதில்-தாமரைப்பூவில், இருப்பாற்கு-இருப்பவனாகியபிரமதேவற்கும், அடல்-பலம்பொருந்திய, ஆன்-இடப்பவாகனத்தையும், இபம்-வெள்ளையானையையும், ஊர்ந்தார்க்கு-ஊர்ந்தவர்களாகிய சிவனுக்குத் தேவேந்திரனுக்கும், எட்டா-எட்டாத, திருப்பாற்கடலான்-திருப்பாற்கடலையுடையவனது, சிலம்பு-மலை-எ-று. (2)

மாலேக்கோலித்திரியும், வையகத்தோர்தம்பிறவி
வேலைக்கோர்வங்கமாம், வேங்கடமே-சோலைத்
தருமாதரைநட்டான், நண்முல்லையாயர்
தருமாதரைநட்டான், சார்பு.

இதன் பதப்பொருள்.

மலை-மயக்கத்தை, கோலி-பற்றி, திரியும்-சஞ்சரிக்கும், வையகத்தோர்-பூமியிலுள்ளோர், தம்-தமது, பிறவி-பிறப்பாகிய, வேலைக்கு-சமுத்திரத்துக்கு, ஓர்வங்கமாம் - ஓர்மரக்கலம்போலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, சோலைத்தரு - சோலையாகிய கற்பகத்தருவை, மா-பெரிய, தரை-பூமியினிடத்தில், நட்டான்-நிறுத்தினவன், தண்-குளிர்த், முல்லையாயர்-முல்லையிலத்திடையர், தரும்-பெற்ற, மாதரை-பெண்களை, நட்டான்-சினேகித்தவன், சார்பு-சாருமிடம்-எ-று. (ங)

நாலுதிசைமுகமு, நண்ணுதலாலொண்கமல
மேலுறலால்வேதாவாம், வேங்கமே-சாலுறையு
மண்மயக்கத்தேற்றுவித்தான், மாற்றுதல்போலாரியன
லுண்மயக்கத்தேற்றுவித்தா, லூர்.

இதன் பதப்பொருள்.

நாலுதிசைமுகமும்-நாலுதிக்கிலுள்ளாரும், நண்ணுதலால் - வந்துசேவித்தாலும், ஒண்-அழகிய, கமலமேலுறலால்-நிராமேலே கொள்ளுதலாலும், வேதாவாம்-பிரம்மாவைப்போன்ற, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, சாலுறையும்-சாலின்கணுறையும், மண்மயக்கம்-மண்ணெடுகலந்தநீரோ, தேற்றுவித்தால்-தேற்றாங்கொட்டையால், மாற்றுதல்போல்-நீக்குதல்போல், ஆரியனால் - ஆசாரியனால், உள் - மனதின், மயக்கம்-கலக்கத்தை, தேற்றுவித்தான்-தேறப்பண்ணினவனது, ஊர்-ஊர்-எ-று. நாலுதிசைமுகமும் - நான்குதிக்குமுகமாக, நண்ணுதலால்-பொருந்தலாலும், ஒண்கமலமேலுறலால் - அழகிய தாமரைப்பூவினமே விருத்தலானிம வேதாவெனப்பொழிச்சிலேடைவகையாயிற்று-எ-று. (ச)

பாணிபிறைகொன்றை, பணிசூழமானேந்தி
வேணியரணப்பொருவும், வேங்கடமே-யாணிநிறப்
பீதாம்பரனார், பிரமர்வாழண்டங்கண்
நீகாம்பரார் விருப்ப.

. இதன்பதப்பொருள்.

பாணி-கங்கையும், பிறை-மூன்றும்பிறையும், கொன்றை - கொன்றையும், பாணி-பாம்பையும், சூடி-தரித்து, மான்-மானையும், ஏந்தி-தாங்கி, வேணி-சடையையுடைய, அரணை-சிவனை, பொருவும்-ஒப்பாகும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஆணிநிறம்-ஆணிநிறமான, பிதாம்-பரனார்-பொன்னுடையையுடையவர், பிரமர்-பிரமதேவர், வாழ்-வாழ்கின்ற, அண்டங்கள்-அண்டங்களுக்கு, மீதாம்-மேலாகிய, பரனார்-பரதத்துவமானவர், வீருப்பு-விரும்புமிடம்—எ-று. அரணைச் செம்மொழிச் சிலேடைவகையாயிற்று. (டு)

மாலாய்ச்சதிதழுவி வச்சிரமேந்திபுகர்மா
மேலாய்ப்புரந்தரனும், வேங்கடமே—நாலாய்க்
கிளர்வாகுமந்தரத்தான், கேட்டமார், வேட்டுத்
தளர்வாகுமந்தரத்தான் சார்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

மாலாய்-மேகங்கள்பொருந்தி, சசி-சந்திரனை, தழுவி-கூடி, வச்சிரம்-வச்சிரக்கல்லும், ஏந்தி-தாங்கி, புகர்-பொன்றிறத்தையுடைய, மா-யானையை, மேலாய்-மேற்கொண்டு, புரந்தரனும்-தேவேந்திரனையொப்பாகும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நாலாய் - நான்கென்னுந்தொகையாய், கிளர்-உயர்ந்த, வாகு-புயமாய், மந்தரத்தான்-மந்தரமலையையுடையவன், அமரர்-தேவர்கள், கேட்டு-கெள்விப்பட்டு, வேட்டு-விரும்பி, தளர்வாகும்-நிட்டாமற்றினர்ச்சியடைவதற்கேதுவான், அந்தரத்தான்-பரமகாயத்தை யுடையவன், சார்பு-சாருமிடம்—எ-று. மாலாய்-ஆசையாய், சசி-இந்திரானியை, தழுவி-மேவி, வச்சிரமேந்தி-வச்சிராயுத்தைத்தரித்து, புகர்-புள்ளிகளையுடைய, மா - ஐராவதமேன்னும் வெள்ளையானையை, மேலாய்-மேற்கொள்ளும்புரந்தரனெனப்பிரிமொழிச் சிலேடை வகையாயிற்று.

வள்ளி-புணர்த்தாறுமுக, மன்னிமயின்மேற்கொளலால்,
வெள்ளிலேவேல்வேன்போலும், வேங்கடமே—யுள்ளினதைத்
தங்கமலப்புயர்வையான், நன்னடியார்மேல்வைக்குஞ்
செங்கமலப்புயர்வையான், சேர்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

வள்ளி-வள்ளிக்கொடிகள், புணர்த்து-பொருந்தி, ஆறுமுகமும்-ஆற்றினிடம், மன்னி-தன்னிடத்துநிலைபெற்று, மயில்-மயிலை, மேற்கொளலால்-மேற்கொண்டிருத்தலால், வென்-வெணுப்பாகிய, இலை-அச்சவடிவான, வேல்-வேலாயுத்தையுடைய, வேன்போலும் - சுப்பிரமணியனைப்போலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, உள்ளினரை - தன்னேநினைத்தவரை, தங்க-இருக்க, மலம்-அழக்கையுடைய, பார்-பூமியின்கண், வையான்-இருத்தாதவன், தன்-தனது, அடியார்மேல்-தாசாளினிடத்து, வைக்கும்-அன்பவைக்காரின்ற. செங்கமலப் பார்வையான்

ன்-செந்தாமரைப்பூப்போலும் திருக்கண்களையுடையவன், செர்வு-சேருமிடம்—எ-று. வள்ளி-வள்ளியாகியபெண்ணை, புணர்ந்து-கூடி, ஆறுமுகம்-ஆறுதொகையான முகத்தோடே, மன்னி - பொருந்தி, மயின்மேற்கொளலால் - மயிலின்மேலிருத்தலால், வேள்போலுவெனப் பரிமொழிச்சிலைடைவகையாயிற்று. (எ)

புள்ளரவுரீரவம்போர்மாவரவமரூ
வெள்ளரவவெற்பாகும், வேங்கடமே—யொள்ளரியாய்
மாகனகம்புத்தினர், வாய்கண்கையுந்திபதங்
கோகனகம்புத்தினர், குன்று.

இதன்பதப்பொருள்.

புள்-பறவைகளின், அரவம்-ஒலியும், ரீர்-ஆற்றினீரினது, அரவம்-சத்தமும். போர்-யுத்தஞ்செய்யாநின்ற, மா-யானைகளினது, அரவம்-ஒசையும், அரூ-நீங்காத, வெள்-வெள்ளிய, அரவவெற்பாகும்-சேடவெற்பாகும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஒள்-அழகிய, அரியாப்-சிங்கமாய், மா-பெரிய, கனம்-பெருத்த, கம்பததினர்-ஸ்தம்பத்தி னுள்ளேநின்றுத்தோன்றினவர், வாய்-வாயொன்றும, கண-கண்களிரண்டு, கை-கரங்களுக்கும், உந்தி-கொப்பூழொன்றும, பதம் - பாதமிரண்டுமாகிப், கோகனகம்-தாமரைப்பூ, புத்தினர் - பதமுண்டானவருடைய, குன்று-மலை—எ-று. (அ)

துய்யசெம்பொற்கோயிற், சுடரொறிப்பத்தன்முகிழ்த்து
வெய்யவன்தேர்ப்பாவிடறும், வேங்கடமே—யையிருநூ
றானை முகம்பாம்பணையா, ரானிப்பின் னுதிவரும் னை
கானமுகப்பாம்பணையார், காப்பு,

இதன்பதப்பொருள்.

துய்ய-பரிசுத்தமான, செம்பொன் - செவ்வியபொன்னினுற்செய்த, கோயில்-திருக்கோயிலனுடைய, சுடர் - காந்தி, எறிப்ப - பிரகாசிக்க, கண்-கண்கள், முகிழ்த்து-மூடி, வெய்யவன்-சூரியனுடைய, தோ-தேரிற்கட்டும், மா-குதிரைகள், இடறும் - காவிடறப்பட்ட, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஐயிருநூறான-ஆயிரமான, முகம் - முகத்தையுடைய, பாம்பு-பாம்பாகிய ஆதிசேடனை, அணையார் - மெத்தையாகவுடையார், ஆனிரப்பின்-பசுக்கூட்டத்தின்பின்னே, ஊதிவரும் - ஊதிக்கொண்வெரும், கானம்-இராகத்தை, உகப்பாம்-விருப்பமாகவுடைய, பணையார்-பிள்ளாங்குழலையுடையவா, காப்பு-கரக்குமிடம்—எ-று. (இ)

மாண்டுபிறக்குந்துயர்போய், வைகுந்தம்புக்கவரு
மீண்டுதொழக்காதலிக்கும், வேங்கடமே—பாண்டுக
னேறிரதப்பாகு, ரோத்துமடியார்நாவி
வாரிரதப்பாகு னார்.

இதன்பதப்பொருள்.

மாண்டு-உறந்து, பிறக்கும்-துயர், துன்பம்-போய்நீங்கி, வைகுந்தம்-பாம்புத்தலில், புக்கவரும்-புகுந்தவரும், மீண்டு-திரும்பிவந்து, தொழ-வணங்கி, நாதிவரும்-ஆஸைப்படும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே,

பாண்டமுகன்-அருச்சுனன், எறு-ஏறுகின்ற, இரதப்பாகனார்-இரதத்திற் குச்சாரதியானவர், ஏத்தும்-துதிசெய்யும், அடியார்-நாசர்களினது, எவில-எவ்வினிடத்தில், ஊறு-ஊறுநின்ற, இரதம் சுவையான-பாகனாரசருக்கைப்பாடுபொன்றவருடைய, ஊர்-ஊர்-எ-று. (யி)

கோலியொருநான்கு குலமறையுநாற்றிசையும்
வேலியெனநின்றெத்தும், வேங்கடமே—வாஸிதனை
நண்பாவையுநகரித்தான், ஞானமுதலாழ்வார்கள்
வெண்பாவையுநகரித்தான், வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

கோலி-கட்டான, ஒருநான்கு குலமறையும்-சிரோட்டமாகிய நான்கு கூட்டமானவேதமும், நாற்றிசையும் - நாலுதிக்கிலுள்ளாரும், வேலியென-வேலியோல, நின்றெத்தும்-நின்றதுதோத்திரமபண்ணும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, வாஸிதனை-வாஸியை, நண்பர் - நட்பாக, வையாதுவைக்காது அறித்தான்-சங்கரித்தவன், ஞானமுதலாழ்வார்கள்-அறிவையுடையமுதலாழ்வார்கண்மூன்றுபேருஞ்சொன்ன, வெண்பா-வெண்பாவை, ஆதரித்தான்-அங்கீகரித்தவனுடைய, வெற்பு-மலை-எ-று. (யி)

தெள்ளிபதோர்வீட்டுருளுஞ், சீர்கேட்டுப்பொன்மலையும்
வெள்ளிமலையும்பணியும், வேங்கடமே—புள்ளின்
கொடிவாகனத்தான், குளிர்ந்திருண்டகாரின்
வடிவாகனத்தான், வரை.

இதன்பதப்பொருள்.

தெள்ளியது-ஆராயப்பட்ட, ஓர்-ஒப்பில்லாத, வீட்டுருளும்-மோட்சத்தைக்கொடுக்கும், சீர்-கீர்த்தியை, கேட்டு-கேள்விப்பட்டு, பொன்மலையும்-மகமேருவும், வெள்ளிமலையும்-கயிலங்கரியும், பணியும் - வணங்கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, புள்ளின்-பறவையாகிய, கொடி-கொடிபையும், வாகனத்தான்-வாகனத்தையுமுடையவன், குளிர்ந்து-குளிர்ச்சிபொருந்தி, இருண்ட-கறுத்தகாரின்மேகம்போல, வடிவநிறத்தையும், ஆகன்-திருமேனியையுமுடையவன், நத்தான்-சங்கையுடையவனது, வரை-மலை-எ-று. பறவையாவது-கருடன், சங்கமாவது-பாஞ்சசநியம். (யிஉ)

எப்பூதலமுடிகிறஞ்சித்திசைநோக்கி
மெய்ப்பூசனைபுரியும், வேங்கடமே—கொப்பூ
ழிலகுமுண்டகந்தாதா, நீன்றளிக்குமீரோ
முலகுமுண்டகந்தாதா, னார்.

இதன்பதப்பொருள்.

எப்பூதலமும்-எங்கிலத்துள்ளாரும், திசைநோக்கி-திக்குநோக்கி, இறைஞ்சி-வணங்கி, மெய்-உண்மையாக, பூசனைபுரியும்-பூசக்கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, கொப்பூழ்-உந்தியினிடத்தில், இவரும்-பிரகாசிக்காரின்ற. மண்டகம்-காமரைப்பு. கா-வனிகை.

தான்பெற்று, அளிக்கும-காக்கப்பட்ட, ஈரோமுலகும - பதினாலுலாக
தையும், உண்ட - பசித்த, கந்தரத்தான் - மிடற்றையுடையவனது,
ஊர்-ஊர்-எ-று. (10௩)

நோவினையுநோயினையு நோய்செய்வினையினையும்
வீவினையுநீர்த்தருளும், வேங்கடமே—மூவினையெய்
மூவடிவாய்ப்புச்சென்றான், முன்னாள் கலிகைக்குச்
சேவடிவாய்ப்புச்சென்றான், சொவு.

இதன்பதப்பொருள்.

நோவினையும்-பிறவிநோவாகியவருத்தத்தையும், நோயினையும்-வியர்
தியையும், நோய்செய்வினையும் - வியாதிக்கெதுவாகிய பூர்வகாரத்தையு
யும், வீவினையும்-மரணத்தையும்-தீர்த்தருளும்-நீக்கிக்கருபையெய்யும்,
வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, மூவினையெய் - மூன்றுதொழிலையு
ஞ்செய்யும், மூவடிவாய்-மூன்றுசொரூபமாய், பச்சென்றான் - பச்செ
ன்றிறந்ததையு முடையவன், முன்னாள் - முற்காலத்திலு, அகலிகைக்
கு - கௌதமருடைய தேவியான அகலிகையென்னும் பெண்ணுக்கு,
சேவடி-சிவந்ததிருவடி, வாய்ப்பு-கிடைக்க, சென்றான்-சென்றவன், சொ
ர்வு-சேருமிடம்—எ-று. (10௪)

பித்துமலநீமைமு மெய்ப்புருகுந் செவிடு
மெய்ப்துயர்நோயுநீர்த்தருளும், வேங்கடமே—பந்தருத்த
வந்ததுக்கங்காப்பான், மலருத்தியிலுலக
தந்ததுக்கங்காப்பான், மலம்.

இதன்பதப்பொருள்.

பித்து-பயித்தியமும், மலடு-பிள்ளைப்பெருமையும், ஊமை-வாய்ப்பு
சாமையும், முடம்-நா. வாமையும், மெய்-பிசாகம், குருடு-சண்டெரியா
மையும், கூன்-உடல்வளையும், செவிடு-காதுகேள்மையும், மெய்து
யர்நோய்-உடம்புத்துக்கவியாதியுமாகிய விவையெல்லாம், தீர்த்தருள
ம்-நீக்கிக்கருபையெய்யும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பந்தரு
க்கு-தாசருக்கு, வந்ததுக்கம்-வந்ததுன்பத்தை, காப்பான்-நீக்குவான்,
மலர்-தாமரைப்பூவையுடைய, உத்தியின்-கொப்பூழிலே, உலகம்-உல
கத்தை, தந்து-பெற்று, அதுக்கு-அதற்கு, அங்காப்பான்-வாய்திறப்பவ
னுடைய, தலம்-இடம்—எ-று. (105)

வாடப்பிசித்த, விரியுமுலவவாலாடி
மேடத்தையுநீர்த்தருளும், வேங்கடமே—கூடத்து
கம்பவளமாவென்றான், காசினிக்குய்வெண்ணெய்க்குஞ்
செம்பவளமாவென்றான், சொவு.

இதன்பதப்பொருள்.

வாட-சரீரம்வாட, பசித்த-பசித்த, விரி-விரிகளையுடைய, உலகம்-உல
கமானது, வாலாட்டி-வாலையாட்டி, மேடத்தை-மேடவிராடையை, பார்
த்து-நோக்கி, உறுக்கும்-கோபிக்கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே
கூடத்து-கூடத்தின், கம்பத்து-ஸ்தம்பத்திற்குடும், வளம்-வளம்பொரு
த்தியு, மா-யானையை, வென்றான்-வென்றவன், காசினிக்கும் - பூமிக்கு

ம், வெண்ணெய்க்கும்-அனைக்கும் செம்பவளம்போ லுத்திருவாயை, ஆ
வென்றான்-ஆவென்றுதிறந்தவன், சேர்வு-சேருமிடம்—எ-று. வாடிப்
பசித்தவென்பதூஉம் பார்த்திருக்குமென்பதூஉம்பாடம் யானையாவது
குவலையாபிடம். (௨௬)

தாவிவரும்வானாங்க, டண்குவட்டிற் கற்கடக
மேவிவரக்கண்டோடும், வேங்கடமே—காவிரிகுழ்
பொற்றிருவாங்கத்தான், போதன்சிவனென்னு
மற்றிருவாங்கத்தான், வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

தாவி-தாவிக்கொண்டு, வரும்-வருகின்ற, வானாங்கள்-குரங்குகள்,
தண்-குளிர்ச்சிபொருந்திய, குவட்டில்-சிகாத்தில், கற்கடகம்-கற்கட-
கவிராசி, மேவிவா-பொருந்திவா, கண்டு-பார்த்து, ஓடும்-பயந்தோடும்,
வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே-காவிரிகுழ், காவிரியாறுகுழ்த்தபொ
ற்றிருவாங்கத்தான்-பொன்மயமானதிருவாங்கமென்னுந் திருப்பதியையு
டையவன்போதன்-பிரமனும், சிவன்-நரசனும், என்னும்-என்றுசொல்
லும், இருவர்-இருவரையும்-அங்கத்தான், சரீரத்திலுடையவன்-வாழ்
வு, வாழ்மிடம்—எ-று. மற்று-அசைக்கலை. (௨௭)

ஒன்சிந்துதத்தைவெறுத் தூடும்பிழிவேழம்
விண்சிங்கங்கண்டணைக்கும் வெங்கடமே—யென்சிந்தைக்
கொராவிருந்தா னொருள்விது அனுக்கு
வாராவிருந்தான் வனா.

இதன்பதப்பொருள்.

ஒண்-அழகிய, சிந்துதத்தைநபாணையை, வெறுத்து-கோபித்து, ஊடு
ம்பிணங்காநின்ற-பிழிவேழம், பெண்யாணையானது - விண், ஆகாயத்தி
விராநின்ற-சிங்கம், சிங்கவிராசியை-கண்டு, பார்த்து-அனைக்கும், சே
ருமபடியான-வேங்கடமே, திருவேங்கடமலையே-எண்ணெய்ப்பட்ட,
சிந்தைக்கு-மனதுக்கு, ஓராவிருந்தான்-எட்டாமலிருந்தவன், ஒருள்-
ஒருதினம், விதுஅனுக்கு-விதுரனென்பவனுக்கு, வாராவிருந்தான்-வரு
தற்கரிய விருந்தானவனுடையவனாமலே—எ-று. (௨௮)

மாதுமடக்கன்னிகழை, வந்தனுக்கிக்கும்பத்தின்
மீதுநடிப்பாளொக்கும் வேங்கடமே—யூதுகுழம்
பாலன்பாலாக்குவித்தான், பஞ்சவர்க்கா நூற்றுவரைச்
காலன்பாலாக்குவித்தான் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

மாது-பெண்ணாகிய, மடம்-மடமைத்தன்மைபொருந்திய, கன்னி-க
ன்னி, கன்னிராசியானது-கழை, மூங்கிலில்-வந்தனாக, வந்துபொருந்
தகம்பத்தின்மீது-ஸ்தம்பத்தினமேல், நடிப்பாளொக்கும்-நடிக்கின்றஆரீ
யப்பெண்ணையொக்கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஊது-ஊ
தாநின்ற, குழம்பால்-வேயங்குழலினிடத்தில், அன்பால்-அன்பினால்,
ஆ-பசுக்களைக், குவித்தான்-கூட்டினவன், பஞ்சவர்க்காக-பாண்டவரு
க்காக, நூற்றுவரை-துரிபோதனாகினை, காலன்பால்-இயமனிடத்து,
அக்குவித்தான்-போகப்பண்ணினவன், காப்பு-காக்கமிடம்—எ-று. ()

மன்னுக்குடிக்குறவர் வாணாந்நுலாத்திடையே
மின்னுமணிநிறுக்கும் வேங்கடமே—யென்னு
ளரவிர்த்தப்போதகத்தான் என்பாலழைத்த
கரவிர்த்தப்போதகத்தான் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

மன்னு-நிலையான, குடி-குடிகளையுடைய, குறவர்-குறவர்கள், வாள்-
ஆகாயத்திலே, ஊர்-தவழ்கின்ற, துலாத்திடையே-துலாராகியினிடத்து
மின்னும்-பிரகாசிக்காநின்ற, மணி-இரத்தினங்களை, நிற்கும்-நிறுக்கும்
படிபான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, என்-தாசனாகியவென்னு
டைய, உள்-இருதபமாகிய, அரவிர்த்தப்போது-தாமரைப்பூவை, அகத்
தான்-வீடாகவுடையவன், அன்பால்-அன்பினாலே, அழைத்த-ஆதிமூ
லமேயென்றுமுறையிட்ட, கரம்-கையையுடைய, விர்தம்-விர்தபர்வத
த்தையொத்த, போதகத்தான்-யானையை யுடையவன், காப்பு-காக்கு
மிடம்—எ-று. (உய)

கொல்லேக்குறவர் குளிர்மதிமாணைக்ககன
வில்லேக்குனித்தெய்யும் வேங்கடமே—கல்லே
யரிவைவடிவாக்கினு னன்னமாய்வேத
விரிவைவடிவாக்கினுன் வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

கொல்லே-தினைக்கொல்லையுடைய, குறவர்-குறவர்கள், குளிர்-குளி
ர்ந்த, மதி-சந்திரனிடத்துள்ள, மாணை - களங்கமாகியமாணை, கசனவில்
லே-இந்திரதனுவை, குனித்து - வளைத்து, எய்யும் - அம்பெய்யப்படும்,
வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, கல்லே-கல்லுருவத்தை, அரிவைவ
டிவாக்கினுன்-பெண்ணுருவமாக்கினவன், அன்னமாய் - அமிஸவடிவா
ய், வேதம்-வேதத்தின், விரிவை-வித்தாரத்தை, வடி-தெளியப்பண்ணி
ன, வாக்கினுன்-திருவாக்கையுடையவன், வெற்பு - மலை—எ-று. கல்
லானவன்-அகலிகை, அன்னமாவது - பிரமனுக்கு, வேதோபதேசம்ப
ண்ணினகதை. (உக)

தேனேறித்தேன்வைக்குந் தின்கழைமேல்விண்மகர
மீனேறிவேள்கொடியாம் வேங்கடமே—வானேறித்
தீமுகுகைத்திருப்பார் சேவடிக்காளானவீழ்க்
காமுகுகைத்திருப்பார் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

தேன்வண்டுகள், ஏறி-ஏறுதலைச்செய்து, தேன்வைக்கும்-தேன்
டுவைக்கும், தின்-வலிய, கழைமேல்-மூங்கிலின்மேல், விண்-ஆகாய
த்திலிருக்கிற, மகரமீனேறி-மகரராகியானதேறி, வேள்-மன்மதனுடை
ய, கொடியாம்-கொடியையொப்பாகும், வேங்கடமே-திருவேங்கடம
லையே, வான்-பரமாகாயமாகிய பரமபதத்தில், ஏறி - ஆரோகணித்து,
தீ-விஷச்சவாலாக்கினியையுடைய, முகன்-முகமுள்ள, நாகத்து-பா
ம்பிண்டித்து, இருப்பார்-இருப்பவர், சேவடிக்கு-திருவடிக்கு, ஆளானவ

னே-அடிமையானவென்னை, காழுகனாக-காமத்தையினும்பின்வனாக, திருப்பார்-மாற்றாதவர், காப்பு-காக்குமிடம்—எ-று. நாகமாவது-இருவனந்தாழ்வான், முகம்-முகமெனப்பொலியாயிற்று. (உஉ)

ஒண்கொம்பிற்றேனிறு லூர்பிறைக்கோட்டா லுடைந்து
விண்கும்பவாய்நிறைக்கும் வேங்கடமே—வண்கும்பக்
கம்பத்தானைக்கடுத்தார் காரர்க்கார்போர்மாளக்
கப்பத்தானைக்கடுத்தார் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

ஒண் - அழகிய, கொம்பில்-கொம்பினிடத்திருக்கின்ற, தேன்றால்-
தேன்கூடு, ஊர்-தவழ்கின்ற, பிறைக்கோட்டால்-பிறையாகியகொம்
பினாலே, உடைந்து-உடைப்பட்டு, விண்-ஆகாயத்திலிராநின்ற, கும்பம்-
கும்பவிராசியினுடைய, வாய்நிறைக்கும்-வாய்மட்டுந் தேனைநிறைக்கு
ம், வேங்கடமே-திருவேங்கடமாலையே, வண்கும்பம்-வளப்பம்பொருந்தி
யமத்தக்கத்தையுடைய, கம்பத்து - தூணிநகட்டுதற்குரிய, ஆனைக்கு-
யானைக்கு, அடுத்தார்-சமீபித்தவர், கார்-கரிபறித்ததைப்பொருந்திய,
அரக்கர்-இரக்கதர்கள், போர்-யுத்தத்தில், மாள்-மடிதற்கு, கம்-சிரசு,
பத்தானை-பத்தென்னுந்தொகையுடையவனான இராவணனை, கடுத்தார்-
கோபித்தவர், காப்பு-காக்குமிடம்—எ-று. யானையாவது - கசேந்தி
ராத்வான். (உ௩)

கூன விளவெண்குருகு கோனேரியில் விசம்பூர்
மீனநிழலைக்கொத்தும் வேங்கடமே—கானகத்துப்
பொன்னுழையெய்தார் பூங்கழலேதஞ்சமென
வன்னுழையெய்தாரநர்.

இதன்பதப்பொருள்.

கூன்-வளைந்தகழுத்தையும், இளம்-இளமையும், வெண்-வெண்ணிற
த்தையுமுடைய, குருகு-கொக்குப்பட்டியானது, கோனேரியில்-கோ
னேரிதீர்த்தத்திலே, விசம்பு-ஆகாயத்தில், ஊர்-சஞ்சரிக்கின்ற, மீனம்-
மீனவிராசியினது, நிழலை-சாயலே, கொத்தும்-கொத்தானின்ற, வேங்க
டமே-திருவேங்கடமாலையே, கானகத்து-காட்டினிடத்தி-பொன்-பொ
ன்னிறத்தை, ஆர்-பொருந்திய, உழை-மானை, எய்தார்-எய்தவர், பூங்க
ழலே-தாமரையாகிய திருவடிகளே, தஞ்சமென-பற்றுக்கோடென, உ
ன்னுழை-நினையாதவரிடத்திலே, எய்தார்-செல்லாதவருடைய, ஊர்
ஊர்—எ-று. பொன்மானானவன் மாரீசன். (உ௪)

மண்மூலந்தாவென்று மந்திகுவெற்குறைப்ப
விண்மூலங்கேட்டஞ்சும் வேங்கடமே—யொண்மூல
வேதத்திருக்குழையார் வெய்யோனிரண்டனைய
சீதத்திருக்குழையார் சேர்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

மண்-மண்ணிலிருக்கிற, மூலம்-கிழங்காகியமூலத்தை, தாவென்று-
கொடுவென்று, மந்தி-பெண்குரங்கு, குவெற்கு - ஆண்குரங்குக்கு, உ

பைப்ப-சொல்ல, விண்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, மூலம்-மூலநட்சத்திரம், கேட்டு-கேட்டு, அஞ்சும்-பயப்படும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஒண்-அழகிய, மூலம்-காரணமான, வேதத்து-வேதங்களில், இருக்குமையார்-இருக்குவேதத்திலிடத்தை யுடையவர், வெய்யோனிரண்டனைய-இரண்டுசூரியனுக்குச்சமானமான, சிதம் - குளிர்ந்த, திருக்குமையார் - சிறப்புப்பொருந்திய குண்டலங்களையுடையவர், சேர்வு-சேர்வுமிடம்—எ-று. வண்மூலமொன்பது உம்-எங்கு மென்பது உம்பாடம், கிழங்குதாவென்பதற்கு மூலந்தாவென்பதனுலதைக்கேட்டுமூலநட்சத்திரமான பெண்தன்னை ஆண்குங்குபிடித்துப் பெண்குங்குகையிலே கொடுக்கப்போகிறதென்று பயப்படும் திருவேங்கடமலையென்பது குறிப்பு. (உரு)

நாலவிட்டப்பொன்னாசனன்னுதலாருந்துதொரு.
மேலவிட்டந்தொட்டிழியும் வேங்கடமே—யாலமிட்ட
பொற்புக்களங்கறுத்தார் போர்சரியவாணன்றோள்
வெற்புக்களங்கறுத்தார் வீடு.

இதன்பதப்பொருள்.

நாலவிட்ட-தூங்கவிட்ட, பொன்-பொன்னாற்செய்த, ஊசல்-ஊஞ்சலே, நன்னுதலார்-நவ்லதுதலையுடையபெண்கள், உந்துதோறும்-தள்ளுகதோறும், மேல்-ஆகாயத்திலிருக்கின்ற, அவிட்டம் - அவிட்டநாளாகியபெண்ணை, தொட்டு-தீண்டி, இழியும்-இறங்கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஆலமிட்ட-விடத்தைவைத்த, பொற்பு-பொலியையுடைய, களம்-மிடறு, கறுத்தார் - கறுத்தவரானசிவன், போர்-போரிலே, சரிய-பின்னிட, வாணன் - வாணகூரனையுடைய, தோள்-தோள்களாகிய, வெற்புக்கள்-பலகளை, அங்கு-அவ்விடத்து, அறுத்தார்-அறுத்தவருடைய, வீடு-கிரகம்—எ-று. அவ்விடமாவது-யுத்தகளம். (1)

பானிறங்கோடெங்கினிலும் பாளைவிரியச்சுனையின்
மீனினங்கொக்கென்றோளிரக்கும் வேங்கடமே—வானிமிர்ந்த
வெள்ளத்துக்கப்பாலான் மெய்ப்பரமயோகியர்க
ளுள்ளத்துக்கப்பாலா னார்.

இதன்பதப்பொருள்.

பால்நிறம்-வெண்மைநிறத்தை, கொள்-கொண்ட, தெங்கின்-தென்னமரத்தினது, இளம்பாளே-சிறுபாளே, விரிய-முகிழ்விரிய, சுனையின்-சுனையிலிருக்கிற, மீனினம்-மீன்கூட்டங்கள், கொக்கென்று-கொக்கென்றுகருதி, ஒளிக்கும்-பயந்துமறையும், வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே, வான்-ஆகாயபரியத்தம், நிமிர்ந்த-எழுந்த, வெள்ளத்து-வெள்ளத்திலே, கப்பு-களைகளையுடைய, ஆலான்-ஆலிலேமேற்பள்ளிகொண்டவன், மெய்-உண்மையான, பரமயோகியர்கள்-மோட்சத்தைவிரும்பும்யோகியர்களுடைய, உள்ளத்துக்கு-இருதயத்துக்கு, அப்பாலான்-எட்டாதவனுடைய, ஊர்-ஊர்—எ-று. உள்ளத்துக்கப்பாலானென்பது-அகங்காரங்கடந்தசித்தத்திலே நிற்கப்பட்டவனென்றறி. (உஎ)

கொம்பணியுத்தேமாங்குயில்கருடன்போற்கூவ,
வெம்பணிகள் புற்றடைபும் வேங்கடமே—வம்பணியும்
விண்ணினைந்துகாப்பார் மிசைவத்தார்பத்தனாத்தம்.
முண்ணினைந்துகாப்பாருவப்பு

இதன்பதப்பொருள்.

கொம்பு-கொம்பிலே, அணியும்-அழகுபெற்ற, தேம்-இனிமைபொருத்திய, மாங்குயில்-மாமரத்திலிருக்கின்ற குயிலானது, கருடனைப்போல்-கருடப்பார்வையென்பால், கூவ-சப்திக்க, வெம்பணிகள்-வெய்யபாம்புகள், புற்று-புற்றுள்ளே, அடையும்-துழையும், வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே, வம்பு-மணத்தினாலே, அணியும்-அழகுபெற்ற, விண்ணின்-தேவலோகத்திலுள்ள, ஐந்துகா - ஐந்துவகையான தருக்களை, பார்மிசை-பூரிவினிடத்து, வைத்தார்-வைத்தவர், பத்தனா-அடியார் களை, தம-தம்முடைய, உள்-திருவுளத்தில், நீனைந்து-கருதி, காப்பார்-காக்கப்பட்டவர், வம்பு-விருமயிடம்—எ-று. குயில் கருடன்போல்கூவுமென்பாடங் கூறுவாருமுளர் ஒருபறவைபோலக் கூப்பிடுமென்பது நியாயமாகாது கருடன்போலக்கூவுதல் பலபடச்சொல்லிவித்தாற் கிளி-குயில் பூவ்வ பயிற்றின வாசகஞ்சொல்லுமென்பது நியாயம் கருடன்போலக்கூப்பிடுதலும் பயிற்றுவித்த லாகாதோவெனின் பயிற்றுவிக்கிறவனுக்கு வாராதபரவைக்குரல் குயிலுக்கெங்கேபயிற்றுவிப்பானென்பறுக்க, ஐலலாகத்தருவாவன அரிச்சந்தனம்-தேவதாரம்-மந்தாரம்-பாரசாதம்-கற்பகம்-இவற்று ளொன்றாகிய பாரசாதவிருட்சத்தைச் சத்தியபாமைக்காகக் கொண்டுவந்து பூமியினிடத்து வைத்தவர்.

(உஅ)

தெங்குகளின் விழச் சிதறுமணியைக்களிகள்
வெங்குனலென்றஞ்சுப்போம் வேங்கடமே—பைங்குழையின்
மாண்டாநாற்பண்டழைத்தார் மாமறையோன்பாற்றோன்றி
மாண்டாநாற்பண்டழைத்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

தெங்கு-தென்னமாத்தின், இளநீர்-இளநீர்கள், விழ-விழ, சிதறும்-சிதறுகின்ற, மணியை-மணிகளை, களிகள்-யானைகள், வெங்குனலென்று-வெவ்விப அக்கினியென்று, அஞ்சிப்போம்-பயந்தோடும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பைங்குழையின் - பசியழுங்கினின், மாண்-அழகையுடைய, தானா-குழலினிடத்தில், பண்-ஏழிசை, தழைத்தார்-தழைக்கவுதினவர், மாமறையோன்பால்-பெருமைபொருந்தியபிராமணனிடத்தில், தேயி-பிறந்து, மாண்டாநா - இறந்தவனா, பண்டு - பழமையிலே, அழைத்தார்-அழைத்தவர், வாழ்வு - வாழ்மிடம்—எ-று. மறையோனாவான் சாந்திபுகைய உபாத்தியாயர் இவருடைய பிள்ளைகளாபிறந்தவனாக் குருகுஞ்சனையாக இயமலோகத்திலேபோய்மிட்டுக்கொண்டுவந்த கதை பாகவதம் ஏழிசையாவன தாரம்-துத்தம்-கைக்களை-விளி-இனி-குரல்-உழை-பென்பனவாம்

(உக)

அங்கயலினமேகா திரம்பெருமாராதன்
வெங்கயமென்றங்காக்கும வேங்கடமே—பங்கயனோ
டம்புவுனங்கடந்தா ரம்புயத்துமங்கையொடு
வெம்புவுனங்கடாதார வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

அங்கு-அவ்விடத்து, அபலின-பச்சத்தின, மேகா-மேகவசன. அதி
ர-ஆரவாரிக்க, பெருமாராதன்-பெரியமலைபாயு, வெங்கயமெனது-
வெவ்வியபாணியெனது நனைத்து, அங்காக்கும-வாய்திறக்கும், வேங்க
டமே-திருவேங்கடமலையே, பாம்புனோடு-பிராமதேவனோடுகூட, ஆம-
அழிய, புலனங்கள்-உலகங்கள், சந்தார-சந்தவா, அம்புயத்து-சாம
னாயினிடத்திலிராநின்ற, மங்கையொடு-பெண்ணுடைய சீதாதேவியாரு
டனே, வெம்பு-சூடுகின்ற வனம்-சூடைய, பாதார-கடந்தவருடை
ய, வெற்பு-மலை-எ-து. அம்மிடமாவது மலைபாயுவிடக்குறிப்பிட்டு
திங்களிறுமரத்துவகதிமாமங்கலளபெனது
வெங்களிறுகைநீட்டுப வேங்கடமே—பொங்கு
லாத்தவரை பிரார்த்திப்பாராசம்சரிசெய்யு
பாத்தவமெழியார்பாத்தவ.

இதன்பதப்பொருள்

திங்கள்-சாதான். நெறுமரத்து-இமரப்பலாது. உலகஞ்ச
வதனை, தீம-மரதுமபெருதிய, பாந்தவரை-பாந்தவரைசெய்
தபெனது. வெங்களிறு-வெவ்வியபாணியை. கா-கைகை, நடமு-நட
பபடும, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பொரு-மிகுந்த, ஆரில-
போரிலே, ஆந்த-பூழ்ப்பின்ன. வலமழியா-வெம்புச்சமரத்தையு
டையவா, அம்பு-அம்பு-அம்பு-வா. செய்த-இயற்றிய, பிழை-
குற்றத்தை, பாத்து-செய்து, அவையழியா-அவையுருது துன்பஞ்
செய்பாசவா, பாயு-பாயு-மட்டம்-எ-து அந்நையெனவும் அவையுரு
னவும் அவையிலே வகுக்கப்பட்டது, கண்டு-என்கொண்டபடியைவரு
விக்கப்பட்டது (நட்ச)

அம்புலியினவாமா திருவருந்தபருவாய
வெம்புலியைக்கண்டேங்கும வேங்கடமே—பம்புலியை
வீங்குததைக்கண்டிருப்பாரா விண்ணோராரிற்றது
சாங்குததைக்கண்டிருப்பாராசாபு

இதன்பதப்பொருள்.

அம்புலியின-சக்திராநிடத்தில, வாழ்மான-வாழ்கின்றமான. அந்ரு
ம்-ஆரவாரிக்கும், குரல-குரலையும, பருவாய்-பிளந்தவாயையு முடை
ய, வெம்புலியை-வெவ்வியபுலியை, கண்டு-பார்த்து, எங்கும-பயப
டும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நம்புமனை-நம்புகின்றவென
னை, வீங்கு-மிகுந்த, உறுததைக்கண்-அழுக்கான சரீரத்தினிடத்திலே,
திருப்பாரா-திருமயப்பண்ணைதவா, விண்ணோ-தேவரும, நர-மனிதரு
ம, பிறகு-உற்பவித்தது-சாங்குததை-இறக்கப்பட்ட நாடகத்தை, கண்
டு-பார்த்துக்கொண்டு, இருப்பாரா-இருக்கப்பட்டவா, சாபு-சாரு
மிடம்-எ-து (நட்ச)

கண்ணல்வெடித்தழழைமுத்தங்கார்துளைத்து
கண்ணவிபொதிநும், வேங்கடமே—யெண்ணு
கலங்கவருமஞ்சனையார் கான்முனையையூர்தார்,
சலங்கவரு மஞ்சனையார்சார்பு. (௭௫)

இதன்பதப்பொருள்.

கண்ணல்-கணுவினலே, வெடித்த-வெடிக்கப்பட்ட, கழைமுத்தம்
மூங்கிலின்முத்துகள், கார்-மேகத்தை, துளைத்து-துளைசெய்து, விண்-
ஆகாயத்து, ஆவிபொதி-ஆலங்காட்டியுடனே, உதிரும்-சிதறும், வேங்க
டமே-திருவேங்கடமலையே, எண்ணு-சத்துருக்கள், கலங்க-பயப்பட்ட
வரும், வருகின்ற-அஞ்சனையார், அஞ்சனாதேவியாருடைய - கான்மு
னையார், பின்னையாகிய-அனுமானே, ஊர்தார்-ஊரப்பட்டவர், சலம்-க
டனிலை, கவரும்-பருகும், மஞ்ச-மேகத்துக்கு, அனையார்-ஒப்பானவர்,
சார்பு-சாருமடம்—ஏ-று. (௭௫)

செல்லுக்குமேற்செல்லுத் திண்ணியவேப்பாசவனார்
விலுக்குவானியாம் வேங்கடமே—யெல்லுக்கு
எந்தகாரம்படைத்தாராமல்வாயம்பினால்
வேந்தகாரம்படைத்தார்வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

செல்லுக்கு-மேகத்துக்கு, மேற்சொல்லும்-மேலாகவளரும், திண்
னிய-பலமுள்ள, வேப்-மூங்கிலானது, வாசவனார்-தேவேந்திரனுடை
ய, விலுக்கு-தனுவுக்கு, வானியாம்-அம்புபொலும், வேங்கடமே-தி
ருவேங்கடமலையே, எல்லுக்குள்-பகற்காலத்துக்குள்ளே, அந்தகாரம்-
இருட்டை, படைத்தார்-உண்டாக்கினவர், ஆர்-ஆரிய, அழல் - அக்கி
னிய, வாப்-வாய்த்து, அம்பினால்-அஸ்திரத்தினலே, வெந்த-சுடப்பட்ட,
கார்-கழந்த, அம்பு-கடலை, அடைத்தார்-அடைத்தவருடைய, வெற்பு-
மால்—ஏ-று. பகலிருட்டை புண்டாக்கினது சபத்திரனைக்கொல்லுவத
ற்காகவென்றறிந். (௭௬)

பொன்கமழங்கற்பகத்தின், பூங்காவணத்துக்கு
மென்கமுகங்காலாகும் வேங்கடமே—நன்கமரு
மூரத்திகிரியார் ஒருதுதிகிரியார்
விரத்திகிரியார். வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

பொன்-அழகுபெற்று, கமழம்-பரிமளிக்காகின்ற, கற்பகத்தின்-கற்
பகத்தருக்களினலே, பூங்காவணத்துக்கு - பொலிவுபெற்ற பந்தர்க்கு,
மென்கமுகம்-மெல்லியகமுகம்மரமானது, காலாகும் - கால்போலதாக
கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நன்கமரும் - நன்றாகவருக்கு
ம், ஊரத்திகிரியார்-அத்திகிரியென்னுந் திருப்பதியுடையவர், ஊதம்-
ஊதுகின்ற, திகிரியார்-வேய்ங்குழலையுடையவர், வீரம்-வீரம்பொருள்
திப, திகிரியார்-சக்கரத்தையுடையவர், வெற்பு-மலை—ஏ-று. (௭௭)

நண்ணிலைக்கண்பூங்கிற்றலேதொடுத்திதனினால்
விண்ணிலைக்கணனுடியாம் வேங்கடமே—யுண்ணிலைக்கண

சோதிவணங்கரியார் தூயசனகாதியரு

மோதிவணங்கரியார்.

இதன்பதப்பொருள்.

தண்-குளிர்ந்த, நிலை-நிலையையுடைய, கண்-கணுக்கள்பொருந்திய, மூங்கிற்றலை-மூங்கிவினுச்சிமிலே, தொடுத்த - அடுக்கின, தேனிரால்-தேன்கூடானது, விண்-தேவருக்கு, நிலைக்கண்ணுடியாம் - நிலைக்கண்ணுடிபோலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, உள்-இருதயத்தில், நிலைக்கும்-நிலைபெற்றிருக்கும், சோதி-பிரகாசம்பொருந்திய, வண்-நிறம், கரியார்-கருமையானவர், தூய-பரிசுத்தமான, சனகாதியரும்-சனகர்முதலானவரும், ஒதி-வாழ்த்தி, வணங்க-தொழுதற்கு, வரியார்-எளிதாகாதவருடைய, ஊர்-ஊர்-எ-று. சனகாதியர்முன் என்பதூஉம்பாடும் விண்ணினுள்ளானா விண்ணென்றதாகுபெயர். (௩௬)

நண்கமுகின்பானே தடங்கதிரின்செல்வனுக்கு

வெண்கவரிபோலசையும் வேங்கடமே—யொண்கடல்குழி

வண்வரைநாட்டினான் மந்தாகவாரிதியுள்

பண்வரைநாட்டினான், பற்று.

இதன்பதப்பொருள்.

தண்-குளிர்ந்த, கமுகின் - கமுகம்பானையானது, தடம் - பெருமைபொருந்திய,கதிரின்-கரணங்களையுடைய, செல்வனுக்கு-சூரியனுக்கு, வெண்கவரிபோல்-வெண்சாமரைபோல், அசையும் - அசையப்பட்ட, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஒண்-ஒள்ளிய, கடல்குழி-கடல்குழிந்த, வண்-வளப்பம்பொருந்திய, துவரைநாட்டினான் - துவாரகையென்னுந் திருப்பதியையுடையவன், வாரிதியுள்-கடலிலே, மந்தாக-மந்தாக, பண்டு - முந்தாலத்திலே, வரை-மலையை, நாட்டினான்-நிறுத்தினவன், பற்று-பற்றுமிடம்-எ-று. பலையாவது மந்தாகிரி. (௩௭)

அங்கதிருங்கான்யாற் றடர்திவலையானனைந்து

வெங்கதிருந்தண்கநிராம் வேங்கடமே—செங்கதிர்வெற

சேந்தனத்தமைந்தான் நிருத்தாதைவிற்கிளையான்

பூந்தனத்தமைந்தான் பொருப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

அங்கு-அவ்விடத்து, அதிரும்-ஆரவார்க்கும், கான்யாறு-கானியாற்றில், அடர்-நெருங்கிய, திவலையால்-துளியினாலே, நனைந்து-தோயப்பட்டு, வெம்-வெப்பம்பொருந்திய, கதிரும்-சூரியனும், தண்-குளிர்ந்த, கதிராம்-சந்திரனும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, செங்கதிர்-செவ்வியகிரணங்களையுடைய, வேல்-வேலாயுதத்தைத்தரித்த, சேந்தன்-சுப்பிரமணியனுக்கும், அத்தமைந்தான்-ஐந்துகைகளையுடைய விராயகனுக்கும், திருத்தாதை - திருத்தாதையாகிய சிவனுடைய, விற்கிளையான்-வில்லுக்குப்பின்னே சிறந்தவளான சித்தாதேவியாருடைய, பூந்தனத்து-பூம் அழகியதனத்தினிடத்து, அமைந்தான் - பொருந்தினவனுடைய, பொருப்பு-மலை-எ-று. அங்கு நனைந்த அவ்விடம் விற்கிளையாளென்பதை விற்கிளையாளென்றாக்கி வில்லுக்குத் தோற்றுப்போகாதவனென்றும் பூந்தனத்தமைந்தானென்பதற்குப் பெரியபிராட்டியார்த

னத்திலே அமைந்தானென்றுமாம், இன்னும் விற்கினையா ளென்பதை வில்லையுடைய கூட்டமாகிய சனகர்கூத்தத்திலே பிறந்தவ ளெவ்வினு மாம். (௩௮)

சேனுலவுதிங்களைனுஞ் சித்தசுவென்வென்குடைக்கு
வேணு வொருகாம்பாடும் வேங்கடமே—கோணுமனத்
தென்னையாளாகத்தா லின்னருள்செய்தான்கமல
மின்னையாளாகத்தான் வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

சேன்-ஆகாயத்தில், உலவு-சஞ்சரிக்கப்பட்ட, திங்களேனும்-சந்திர
ரனுகிய, சித்தசுவென் - சித்தசனுகிய மன்மதனுடைய, வென்குடைக்
கு-வெள்ளைகுடைக்கு, வேணு-மூங்கில், ஒருகாம்பாடும் - ஒருகாம்பு
போலநிற்கும், வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே, கோணும் - செவ்
வையப்படாத, மனத்து-மனத்தையுடைய, என்ன-என்னை, ஆளாகத்
தான்-அடிமைபாடுத்தான், இன்-இனிய, அருள்செய்தான் - கருபைய
ண்ணினவன், கமலம்-தாமரையிலிருந்து, மின்னை-மின்போலும் பெ
ரியபிராட்டியானா, ஆன்-அங்கீகரித்த, ஆகத்தான்-மார்பையுடையவ
னது, வெற்பு-மலை—எ-று. என்பதை நீயெனக்கென வேற்றுமைமயக்
கமாக்கி எனக்கின்னருள் செய்தானெனமுடிக்க. (௩௯)

தேவருடையைத்தருவின் செந்தேவிரூல்கழிய
மீவருடையாய்கின்ற வேங்கடமே—மூவடிமண்
போயிரத்தாரத்தார் புணருமொருபதினு
ருயிரத்தாரத்தாரகம்.

இதன்பதப்பொருள்.

தேவருடை-தேவர்களுடைய, ஐந்தருவின்-ஐவகையான கற்பகவி
ருட்சத்தின், செந்தேவிரூல்-செவ்வியதென்கூடு, கழிப-உடைய, மீ
வருடை-மேலேயிருக்கிறவரையாடு, பாங்கின்ற-தாவுகின்ற, வேங்கட
மே-திருவேங்கடமலையே, மூவடிமண் மூன்றடிமண்பொய், சென்றுஇ
ரத்தார்-யாகித்தவர், அத்தர்-தந்தையானவர், புணரும் - கூடாநின்ற,
ஒருபதினாயிரம்-பதினாயிரம், தாரத்தர்-தேவிமாரையுடையவர், அகம்-
மலை—எ-று. போயிரத்தாரத்தார் புனையுமொருபதினாயிரத் தாரத்தா
ரொன்பதூஉம் பாடம். (௪௦)

வன்குறிஞ்சிமாதர்பால் வானோர்மருந்துக்கு
மென்குறிஞ்சித்தேன்மாலும் வேங்கடமே—நன்குறிஞ்சிப்
பெய்ததஞ்சுவைத்தார் பிறரக்கமுதித்தீசனுக்கு
வாய்த்ததஞ்சுவைத்தார் வரை.

இதன்பதப்பொருள்.

வன்குறிஞ்சி-வலியகுறிஞ்சிலித்து, மாதர்பால்-பெண்களாகிய குற
த்திகளிடத்திலே, வானோர்-தேவர்கள், மருந்துக்கு - அமிர்த்தத்துக்கு,
மென்குறிஞ்சி-மெல்லியகுறிஞ்சிமரத்தின், தேன்மாலும்-தேனைக்கொ
ள்ளும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நன்கு-நன்றாக, உறிஞ்சி-
உறிந்து, பெய்-பேயினுடைய, தனம்-முலையை, சுவைத்தார்-சுடித்தா

ர், பிறர்க்கு-மற்றதேவர்க்கு, அமுது-அமிரதத்தை, நகுது-கொடுத்து, ஈசனுக்கு-சிவனுக்கு, வாய்க்த-பொருந்தின: நஞ்சு-விடத்தை, வைத்தார்-வைத்தவருடைய, வலா-மலை-எ-று. நெற்குப்பு மாறுமாயோல அமுதங்கொடுத்துத் தென்வாங்குதல பண்டமாற்றதுதல. பெயான வள்-பூதனை.

வாவுகவினமநதிநுகர் மாங்கனிக்குக்கற்பகத்தின்
மேவுகவின்கீர் மும் வேங்கடமே-தாவுகடல
வேவவிலங்குகொண்டா விடனை வைத்தொழிந்தா
சாவவிலங்கைக்கொண்டா சார்பு

இதன்பதப்பொருள். மலர்ந்த

வாவு-தாவுவின்ற, கவின- அழகையுடைய, மநதி-பெண்குரங்கு, நுகர்-தின்னப்பட்ட, மாங்கனிக்கு-மாம்பழத்துக்கு, கற்பகத்தின்-கற்பக விருகத்தின், மேவு-பொருந்தி, கவி-குரங்கு, கைநீட்டும்-கையை நீட்டிக்கேட்கும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, தாவுகடல், உயர தெழுங்கடல், வேவ-வேகவும், இலங்கைக்கு - இலங்காடரிக்கு, ஒலா- ஒள்ளிய, தார்-மாலையினையுடைய, விடனை-விட்டனை, வைத்து- இருக்கச்செய்து, ஒழிந்தார்-அவனைமலாதவரன், சாவ-இறக்குமடி, வில்-வில்லை, அம்-அழகிய, கைக்கொண்டா - கையிற்கொண்டவர், சார்பு-சாகுமிடம்-எ-று. (சஉ)

வெள்ளிபகன்மீதேன விடர் முனைத்தசெங்காந்தள்
வெள்ளிபகலவினக்காம வேங்கடமே-வெள்ளியெனும்
வேதியுடைந்தெழுத்தா மேதினியைப்பாதலமென்
மேதிபனுட்டங்கெடுத்தா மது. நகுது-பொருந்தி,
இதன்பதப்பொருள்.

வெள்ளிபகன்மீது-வெள்ளைக்கல்லினமேலே, ஓர்விடர்-ஒர்கமரி
னே, முனைத்த உண்டான, செங்காந்தள் - செவ்விபகாந்தப்பூ, வெள்ளி-வெள்ளியான, அகல்-சகழியின்: வளங்காம் - வையத்த விளக்கைப் போலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, வெள்ளியெனும்-சுக்கிர னுன, வேதியன்-பிராமணனுடைய, நாட்டம் - கணனை, கெடுத்தார்- கெடுத்தவர், மேதினியை-பூமியை, பாடலமென்று - பாடாளமென்று, ஒதிப-சொல்லப்பட்ட, நாடு-தேசத்திலே, அங்கு-அவ்விடத்திலேநின் று, எடுத்தார்-எடுத்தவருடைய, ஊர்-ஊர்-எ-று. (சாஉ)

அல்லிமலர்க்காந்தளின்மே லாடுஞ்சுருப்பினங்கன்
மெல்லியர்கள் கைக்கழங்காம் வேங்கடமே-மலவினரைப்
பண்டறைந்தவன்படியார் பார்த்தனுக்குத்தத்துவநூல்
விண்டறைந்தவன்புடையா வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

அல்லி-அகவிதையுடைய, மலர்-மலர்ந்த, காந்தளின்மேல-செங் காந்தளிலே, ஆடும்-ஆடாநின்ற, சுருப்பினங்கள் - வண்டின் கூட்டங்க ள், மெல்லியர்கள்-பெண்களுடைய, கைக்கழங்காம்-கையிற்கழச்சிக் கையிப்போலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, மலவினரை-மல்ல வர்களை, பண்டறைந்தவந்திலே, அறைந்த-அடித்த, வன்படியார்-வலிய

அழமையுடையவர், பார்த்தனுக்கு - அருச்சுனுக்கு, தத்துவநூல்-
ஞானகீதையை, விண்டு வெளியிட்டு, அறைந்த-சொன்ன, அன்புடை-
யார்-அன்கையுடையவரது, வெற்பு-மலை—எ-று. (சச)

காந்தளிவலர்போற் கையெற்பக்கொன்றைகொடை உவைய
வேந்தனைன்பொன்சொரியும் வேங்கட மே—பூந்துளவின்
கான்மடங்காமார்வத்தார் காணவிரும்பினர்மே
னன்மடங்காமார்வத்தார் காடு.

இதன்பதப்பொருள்.

காந்தள்-காந்தட்டிவானது, இவ்வர்போல்-யாசகரைப்போல, கை
பேற்ப-கைபைவிரிப்ப, கொன்றை - கொன்றைமரமானது, கொடை
வேந்தனை - கொடுக்குமாசனைப்போல, பொன்சொரியும் - பொன்
போலும் பூவைச்சிந்துர், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பூந்துள
வின்-அழகிய திருத்துழாயின், கான்மடங்கா-வாசமொடுங்காத, மார்
வத்தார்-மார்பையுடையவர், காணவிரும்பினர்மேல்-சேவிக்கவிரும்பி
னோரிடத்திலே, கான்மடங்காம-காலுமடங்காகிய, ஆர்வத்தார் - அன்
பையுடையவரது, காடு-கட்டு—எ-று. பொன்போலும் பூவைப் பொன்
றொப்பினாக்கினார், காணவிரும்பினார் விரும்பினதொருபங்காக அவ
ரிடத்திலே தாமும் மடங்கடிகமாகக் கிருநாம்பண்ணப்பட்டளனை
க்கொள்க. (சடு)

நாகத்தின்மேற்குறவர் நன்கெறிந்தமாணிக்க
மேகத்தின்மின்புறையும் வேங்கட மே—நாகத்தின்
மாத்நாண்ட மண்டலத்தார் வாயுண்டுமின்தளந்து
காத்தாண்டமண்டலத்தார் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

நாகத்தின்மேல்-யானைமேலே, குறவர்-குறவர்கள், நன்கு-நன்றாக,
எறிந்த-எறிப்பப்பட்ட, மாணிக்கம்-மாணிக்ககல், மேகத்தின்-மேகத்தி
னுள்ள, மின்புறையும்-மின்னைப்போலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடம
லையே, மாகத்தின்-ஆகாயத்துள்ள, மாத்நாண்டமண்டலத்தார்-சூரிய
மண்டலத்தைையவர், வாயுண்டு - வாயினாலேயுண்டு, உமிழ்ந்து-
வெளிப்படுத்தி, அளந்து-அளக்கப்பட்டு, காத்து-இரட்சித்து, ஆண்ட-
ஆளப்பட்ட, மண்பூமியாகிய, தலத்தார்-தலத்தையுடையவர், காப்பு-
காக்குமிடம்—எ-று. (சச)

செம்பதுமராகச்சிலைசூழ்ப்பெரும்பாந்தள்
வெம்பரிதியூர்கோளாம் வேங்கடமே—பூப்பருவ
யோதத்தினப்புறத்தா னோராலிலைதுயின்றுன்
வேதத்தினப்புறத்தான் வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

செம்பதுமராகச்சிலை-சிவந்தபதுமராகக்கல்லே, சூழ்-சுற்றிக்கொண்
ட, பெரும்பாந்தள்-பெரியமலைப்பாம்பு, வெம்பரிதி - சுடரின்மேற்பு
னை, ஊர்கோளாம்-சுற்றினைபரிவேடம்போலும், வேங்கடமே-திருவே
ங்கடமலையே, உம்பர்-தேவர்களுடைய (உயர்ந்த) உலகு - உலகமான

ஊ, ஊதத்தின்-குளிர்த்தியினையுடைய, அப்பு-வெள்ளத்தில், உற-பொருத்த, தான், ஓராலிலை-ஓராலமரத்திலையிலே, துயின்றான் - நித்தினாசெய்தவன், வேதத்தின்-வேதத்துக்கு, அப்புறத்தான் - மேலானவனுடைய, வெற்பு-மலை—எ-று. ஆலிலையிற் றுயிலுதலாவது பிரமபிரளயத்தின் மரத்திலையிற் றுயில வேதத்தின்புறத்தானாவது வேதங்களுமொருவார்த்தையாகச் சொல்லாதபடிப் பலபேதமாதலால். (சஎ)

கோலமணிப்பாறையிற்பாய் கோடரங்கள்செங்கதிரோன்

மேலுமண்பாய்த்தனைய வேங்கடமே—நாலுமறை

யாய்ந்தபரதத்துவந்தா னான்குடமாடல்

வாய்ந்தபரதத்துவந்தான் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

கோலம்-அழகிய, மணிப்பாறையிற்-இரத்தினக்கல்லின்மேலே, பாய்-தாவாநின்ற, கோடரங்கள்-குரங்குகள், செங்கதிரோன்மேல்-சூரியன்மேலே, அதுமண்பாய்த்தனைய-ஆஞ்சநேயர் தாவினதுபோலும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நாலுமறை-நாலுவேதங்களாலும், ஆய்ந்த-விசாரிக்கப்பட்ட, பரதத்துவந்தா-நானா-பாஷியத்து நிருணயந்தானானவன், குடமாடல்-குடக்கூத்தாக, வாய்ந்த-பொருத்தின், பரதத்து-கூத்திலக்கணத்திலே, உவந்தான் - சந்தேகவிதத்தவன், வாழ்வுமிடம்—எ-று. அச்செங்கதிரோ னென்பதூஉம் குடமாடு மென்பதூஉம்பாடம். (சஅ)

கொம்பினிழல்வாங்கநிமிர் குஞ்சரக்கையம்புலிமேல்

வெம்பியெழுங்கோளவாம் வேங்கடமே—தும்பிபல

போகானுமீர்தார் புனையர்க்கிழுக்கினோடு

வார்காதுமீர்தார் வரை.

இதன்பதப்பொருள்.

கொம்பின் - கொம்புகளிலிருங்கும், இழல் - தேன்கூட்டை, வாங்க-வளைக்க, நிமிர்-எடுக்கும், குஞ்சரக்கைய-பாளையினுடையதை, அம்புலிமேல்-சந்திரனைத்திண்ட, வெம்பி-கொழித்து, எழும்-எழப்பட்ட, கோளவாம்-இராகுக்கோள் போலும், வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே, தும்பிபல-பலவண்டுகள், போர்-சண்டைப்பட்டு, காதும்-மோதும், ஈர்த்தார்-குளிந்தமாலையை, புனை-அணியாநின்ற, அக்கி - சூர்ப்பனையாகிய அக்கி, மூக்கினோடு-மூக்குடனே, வார்-நீண்ட, காது-காதையும், ஈர்த்தார்-அறுத்தவருடைய, வரை-மலை—எ-று. இளையபெருமாள்செய்ததைப் பெரியபெருமாள்செய்ததாகக்கூறினான். ()

வண்மைதிகழ்வெண்பளிங்கு வட்டத்தின்கண்யின்மான்

விண்மதியின்மானேய்க்கும் வேங்கடமே—யொண்மதியா

னூலைத்தாமோதரனார் கோக்கரியார் துளவ

மலைத்தாமோதரனா வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

வண்மைதிகழ் - வண்மையாயிலங்காநின்ற, வெண்பளிங்கு வட்டத்தின்கண்-இவ்வளவளவுபுளிங்குக்கல்லின் வட்டத்திலே, சண்மயின்மான்-கண்

ஊறங்காரின்மறான், விண்-ஆகாயத்து, மதியின் - சந்திரனிடத்துள்,
மான்-மாணை, ஏய்க்கும்-ஒப்பாகும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே,
ஒண்மதியால்-நல்லபுத்தியினாலே, நூல்-ஆகமங்களை, ஓத - சொன்ன,
அரை-சிவனலே. நோக்க-காணுதற்கு, அரிபார் - பிரபாசமானவர்,
துளவமலை-திருத்துழாய்மலையினையுடைய, தாமோதரனர்-தாமோ
கரனென்னுந் திருநாமந்தையுடையவர், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று.
தாம்-அசைசிலை. (ரு)

சிலைடைகள். T. 12695

காதலித்துச்சார்த்தவர்க்கும் காமியத்தைச்சார்த்தவர்க்கும்
வேதனைக்கூற்றைத்தவர்க்கும் வேங்கடமே-பொதகத்தை
மோதிமருப்பொசித்தார் முன்பதினாழிவ
ரோதிமருப்பொசித்தார்.

இதன்பதப்பொருள்.

காதலித்து-பாமபதத்தைவிரும்பி, சார்த்தவர்க்கும் - அடைந்தவர்க்கும்,
கும், வேதனை-பிரமனையும், கூற்றை-இபமனையும், தவர்க்கும் - நீக்கு
மெனவும், காமியத்தை-இம்மைப்பெற்றை, சார்த்தவர்க்கும்-விரும்பி
னவர்க்கும், வேதனைக்கூற்றை-வேதனையாகிய கூறுபட்டை, தவர்க்கும்-
நீக்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பொதகத்
தை-பாணைபை, மோதி-முடித்து, மருப்பு-கொம்பை, ஒசித்தார்-முடித்
தவர், முன்-முற்காலத்திலே, பதினாழிவார்-பதினாழிவார்த்தென்மார்,
ஒதி-அளகபாரத்தினது, மரு-வாசனையை, பொசித்தார் - மண்டவரு
டைய, ஊர்-ஊர்—எ-று. யானையாவது கஞ்சனால் விர்ப்பட்ட குவ
லயாபிடம். தலைமயிர்மணத்தைப் பொசித்தலாவது உச்சிமொந்துகொ
ள்ளுதல். (ருக)

கேள்வித்துறவோருங் கேடறவில்வாழ்வோரும்
வேள்விக்கினமாற்றும் வேங்கடமே—மூள்வித்து
முன்பாதமுடித்தார் மொய்வேந்தர்வந்தவிப
வன்பாரதமுடித்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

கேள்வி-ஞானநூல்களையறிந்த, துறவோரும்-துறவிகளும், வேள்-
மன்மதனாலவரும், விக்கினம்-துன்பத்தை, மாற்றும்-திர்க்குமெனவும்,
கேடு-கெடுதல், அற-நீங்க, இல்வாழ்வோரும்-இல்வாழ்பவரும், கேள்
விக்கு-யாகஞ்செய்தற்கு, இனம்-இனமானவற்றை, ஆற்றும்-செய்யப்
படுமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, மூள்வித்து-மூட்
டுவித்து, முன்பு-முற்காலத்தில, ஆ-ஆகாரின்ற, பதம்-இபதத்தையும்,
முடி-மகுடத்தையும், தார்-மாலையினையுமுடைய, மொய்-வலிமையுள்
ள், வேந்தர்வந்து-அரசர்வந்து, அவிய-மடிய, வன்பாரதம்-வலியபாரத
ப்போரை, முடித்தார்-நிறைவேற்றினவர், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று.
இதமென்பதற்குரதமென்றார் வடமொழிவழக்குப்பற்றி. (ருஉ)

பொய்யாம்வினையேனைப் போல்வாருமன்பருஞ்செய்
மெய்யாம்வழுத்தேயும் வேங்கடமே—செய்யா
டனத்துவசப்பொற்புள்ளார் தானவனாமோதுஞ்
சினத்துவசப்பொற்புள்ளார் சேர்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

பொய்யாம்-பொய்யாகிய, வினையேனைப்போல்வாரும் - தொழிலையு
டைய வென்றோடொத்தவரும், மேய்-சரீரத்தில், ஆம்-உண்டாகிய,வ
ழு-குற்றம், தேயும்-நீங்குமெனவும், அன்பரும்-தாசரும், செய்-செய்கி
னமெய்யாம், உண்மையாகிய-வழுத்துதோத்திரம், ஏயும்-இசையுமெ
னவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, செய்யாள்-பெரியபிரா
ட்டியார், தனத்துவசத்திலே, வசப்பொற்பு-வசமானபொலிவை, உ
ள்ளார்-உண்டானவர், தானவனா-அசுரனா, மோதும்-கோபிக்கும், சி
னம்-கோபத்தையுடைய, துவசம்-கொடியான, பொற்புள்ளார்-பொ
ன்னிறப்பறவையையுடையவர், சேர்வு-சேருமிடம்—எ-று. கொடியா
ன பறவையாவது கருடன். (ருங்)

கோடலிலாவுள்ளத்துக் கோதிலடியவரும்
வேடருமங்கைவனாவெல் வேங்கடமே—மூட
மனமாமனைக்கொன்றார் வன்கஞ்சனென்னுஞ்
சினமாமனைக்கொன்றார் சேர்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

கோடல்-கோணல், இலா-இல்லாத, உள்ளத்து-இருதயத்தையுடைய,
கோதில்-குற்றமில்லாத, அடியவரும்-தாசர்களும், அங்கு-அவ்வி
டத்து, ஐவரை-பஞ்சேந்திரியங்களை, வெல்-வெல்லுவாரானவர், வே
டரும்-மறவரும், அம்-அழகிய, கைவரை-யானையை, வெல்-வெல்லு
வாரானவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, மூடர்-மூடருடைய,
மனமாம்-இருதயமாகிய, மனைக்கு-கிரகத்துக்கு, ஒன்றார்-பொருந்
தாதவர், வன்கஞ்சனென்னும்-வலியகஞ்சனென்கின்ற, சினம்-கோபத்
தையுடைய, மாமனை-அம்மானை, கொன்றார்-கொன்றவர், சேர்வு-சே
ருமிடம்—எ-று. (ருச)

மொய்வதனமங்கையர்கண் முன்கையும்கியோகியர்கண்
மெய்வதுமஞ்சுகமார் வேங்கடமே—பெய்வனையார்
பாற்றிருப்பாதஞ்சிவந்தார் பாற்றினாற்புன்பிறப்பை
மாற்றிருப்பாதஞ்சிவந்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

மொய்-பலமான, வதனம்-முகத்தையுடைய, மங்கையர்கள்-பெண்
கள், முன்கையும்-முன்கையிலும், அம்-அழகிய, சுகம்-கிளியை, ஆர்-
பொருந்துமெனவும், யோகியர்கள்-நிட்டையுடையவர்கள், மெய்-சரீர
த்து, வயதும்-ஆயுளும், அஞ்ச-ஐந்து, உகம்-யுகமாக, ஆர்-பொருந்து
மெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பெய்வனையார்பால்-
வனையனாக, கரத்தினையுடைய-பெண்களிடத்திலே, திருப்பாது-மன
தைத்திருப்பப்பண்ணாமல், அஞ்சி-பயந்து, வந்தார்பாற்றினார்-களைப்பி
ட்டியுட்கூட்களான-சரீரங்களையுடைய, புன்றிறப்பைபுல்லியபிறப்பை

மாற்று-மாற்றுதலைச்செய்து, இரு-இரண்டு, பாதம்-திருவடிகளும், சிவந்தார்-சிவந்தவர், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று. (௫௫)

இல்லக்குறத்தியரும் யாக்கைநிலைவேட்டவரு
மெல்லக்கிழங்கெடுக்கும் வேங்கடமே—நல்ல
புதுப்பூவைவண்ணத்தான் போர்முகத்துச்செவ்வாய்
மதுப்பூவைவண்ணத்தான் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

இல்லம்-விட்டிலிருக்கும், குறத்தியரும்-குறப்பெண்களும், மெல்ல-
மென்றுதின்ன, கிழங்கெடுக்கும்-கிழங்கைப்பிடுங்கப்பட்ட வெனவும்,
யாக்கை-சரீரத்தை, நிலை-நிலைபெற, வேட்ட வரும்-விரும்பினசித்தர்க
ளும், மெல்ல-மெத்தென, கிழம்-மூப்பை, கெடுக்கும்-துறக்கப்பட்ட
வெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நல்ல-நல்லமுடைய, பு
து-புதிய, பூவைவண்ணத்தான்-காயாம்பூநிறத்தையுடையவன், போர்
முகத்து-பொருதுமிடத்து, செவ்வாய்-சிவந்தவாயான, மதுப்பூ-பரிம
ளப்பூவிலைவைக்கப்பட்ட, வள்-வளமையுடைய, நத்தான்-சங்கையு
டையவன், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று. வாயாகியபூ என்றது உருவ
கம். (௫௬)

தேனியலுங்குந்தலார் செங்காழமாநவத்தோர்
மேனியுமையம்பொழியும் வேங்கடமே—ஞானியர்க
டாங்குறியெட்டக்கரத்தார்தானுரன்மேல்வைத்துவெண்ணெய்
தாங்குறியெட்டக்கரத்தார் சார்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

தேன்-மணம், இயலும்-பொருளும், குந்தலார் - அளகபாரத்தையு
டையபெண்களது, செங்காழம்-சிவந்தகையும், ஐயம்பொழியும்-பிச்
சைமிகுதியும்பொழியுமெனவும், மாதவத்தோர்-பெருமைபொருந்திய
தவத்தையுடையோர்களது, மேனியும்-சரீரமும், ஐயம்பு-பஞ்சபாண
ங்களே, ஒழியும்-பொருந்தாதெனவுமான, வேங்கடமே- திருவேங்கடம
லையே, ஞானியர்கள்-அறிவுள்ளவர்கள், தாம்-தாங்கள், குறி-குறிக்கப்
பட்ட, எட்டக்கரத்தார்-அட்டாக்கரத்தையுடையவர், தாள்-திருவடி
யை, நான்மேல்-உரலின்மேலே, வைத்து-வைத்து, வெண்ணெய்-வெ
ண்ணெய்யை, தாங்கு-தாங்காநின்ற, உறி-உறியை, எட்டு-எட்டப்பட்ட
ட, அக்கரத்தார் - அத்தக்கையையுடையவர், சார்வு - சாருமிடம்
—எ-று. எட்டெழுத்தாவது திருமந்திரம். (௫௭)

காணையிலார்சொற்கேட்ட கந்திருவருந்தவரும்
வீணையிராகத்தைவிடும் வேங்கடமே—கோணை
யிருங்குண்டையோட்டினு னேற்பொழ்தான்குனின்
மருங்குண்டையோட்டினுன் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

காண்-பார்க்கும், ஐயிலார்-வேலாகிய கண்களையுடையவரான பே
ண்கள், சொற்கேட்ட-வார்த்தையைக்கேட்ட, கந்திருவரும் - யாழ்த்
தேவரும், வீணை-பாறியுடைய, இராகத்தை-சங்கீதத்தை, விடும்-வி
டப்பட்டதெனவும், துவரும்-இருடிகளும், வீணை-வெறுப்பையும், இரா

கத்தை-விருப்பையும், விடும்-விடப்பட்டதெனவுமான, வேங்கடமே-
திருவேங்கடமலையே, கோணை-பலத்தையுடைய, இருங்குண்டை-பெ-
ரியகாணையை, ஒட்டினான்-ஊரப்பட்டவனது, ஏற்பு - இரக்குங்கொழி-
லை, ஒழித்தான்-நீக்கினவன், கூனின்மருங்கு-கூனையுடையவளான ம-
ந்தையிடத்து, உண்டை-உண்டையை, ஒட்டினான்-ஓடப்பண்ணின-
வன், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று. காணியிலான்பது தொழில்பற்றி-
ய உவமையாய்க் கண்ணெனப்பட்டது, இரப்பொழித்தது கபாலமோ-
ட்சம், உண்டையோட்டினென்பதற்கு வில்லாலே தெறியுண்டை-
யைத் தெறித்தானென்றுமாம். (ருஅ)

முத்துன்மறையவரு மூதரம்பைமாருநடு
மெய்நூனலங்கவரும் வேங்கடமே—பொய்நூலா
மச்சமயக்கத்தினு ராதரிக்கத்தெய்வங்கள்
வச்சமயக்கத்தினுர் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

முத்துல்-முப்புரிநூல்தரித்த, மறையவரும்-வேதத்தையுடைய ரி-
ராமனரும், நடு-பொதுவாகியும், மெய்-உண்மையாகியு மிருக்கிற, நூல்
சாத்திரங்களின், நலம்-தன்மையை, கவரும்-விரும்புமெனவும், மூதர-
ம்பைமாரும்-முதிர்ந்ததெய்வப்பெண்கள், நடு-இடையாகிய, மெய்-சரீ-
ரம், நூல்-நூலினுடைய, நலம்-அழகை, கவரும்-கிரகிக்குமெனவுமா-
ன, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பொய்நூலாம்-பொய்யானசா-
த்திரமாகிய, அச்சமயக்கத்தினுர்-அச்சமயப்பிணக்கர், ஆதரிக்க-அங்கீ-
கரித்த, தெய்வங்கள்-தேவர்கள், வச்ச-இருத்தின, மயக்கத்தினுர்-மரு-
ள்கைக்குள்ளானவருடைய, வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று. பொய்ச்சா-
த்திரமாவது பரத்துவமல்லாத தேவரைப் பரத்துவமென்று சொல்லு-
நூலாம், அச்சமயமாவது அந்தப்பொய்யையுடைய வச்சமயமாம், தெ-
ய்வங்கள் வச்சமயக்கமாவது பரனாதன்னைப் பானல்லெனக் கூறி-
னபடிக்குத்தானுமிருத்தலாம். (ருக)

ஓதுமறையோர்புரமு முள்ளங்கலையினரு
மேதையகலாவிருக்கும் வேங்கடமே—கோதைகுழற்
கற்றாததாரணியார் தூயதிருத்தானுன்றப்
பற்றாததாரணியார் பற்று.

இதன்பதப்பொருள்.

ஓதும்-அத்தியயனம்பண்ணுகின்ற, மறையோர்-பிராமணருடைய, பு-
ரமும்-சரீரமும், கலையின்-மானினுடைய, மேதை-தோல், அகலாவி-
ருக்கும்-நீங்காதிருக்குமெனவும், உள்ளும்-அவர்களிருதயமும், கலையி-
ன்-சாத்திரங்களினது, அரும்-அரிய, மேதை-அறிவு, அகலாவிருக்கும்
நீங்காதிருக்குமெனவும், வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, கோதை-
குழிக்கொடுத்தநாச்சியார், குழல்-அளகபாரத்திலே, சுற்றாத-அணி-
யாத, தார்-மாலையை, அணியார்-அணியாதவர், தூய-பரிசுத்தமான,
திருத்தான்-திருவடிவனை, ஊன்ற-நிறுத்த, பற்றாத-போதாத, தாரணி-
யார்-பரியையுடையவருடைய, பற்று-பற்றுமிடம்—எ-று. சுற்றாததா-
ரணியார்வது கோதைநாயகியுணிந்த திருமாலையெவிட்டு வேறேதிரு

மாலையைச்சேர்த்துப் பெரியாழ்வார் வடபத்திரசாய்க்குச்சமர்ப்பிக்க அதைப்பெருமாள் இந்தமாலேகோதை மணமில்லையென்று வெறுத்தது பற்றாதாரணியாரென்பது பூமியளந்தநாள் பூமியிலுந் திருவடிகள் விரிந்ததென்பதாம் பூமியையாசித்து வாங்கினாரென்பதால் தாரணியையுடையவொன்றார். (சுடு)

நன்முலைபோல்வெண்ணகையார் நாயகர்மேல்வைத்தநெஞ்சு
மென்முலையுங்கற்புஞ்சேர் வேங்கடமே—முன்மலைந்து
தோற்றமாரீசனார் தோற்றமாயம்புரிய
சீற்றமாரீசனார் சேர்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

நல்-நல்ல, முலைபோல்-முல்லைப்பூப்போலும், வெள்-வெண்மையாகிய, நகையார்-முறுவலையுடையபெண்கள், நாயகர்மேல்வைத்த-கணவரிடத்திலவைத்த, நெஞ்சம்-மனதும், கற்பு-கற்பினாலே, உரஞ்சேர்-பலம்பொருந்துமெனவும், மெல்-மெல்லிய, முலையும்-தனங்களும், கற்புஞ்சேர்- கர்ப்புமணியப்படுமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, முன்-முற்காலத்தில், மலைந்து-எதிர்த்து, தோற்ற-வெல்லாமல தோற்றோடின, மாரீசன்தோற்ற-பின்னும்வருது, மாயம்புரிய-வஞ்சனைபண்ண, சீற்றம்-கோபம், ஆர்-பொருந்தின, நசனார்-சுவாமி, சோவு-செருமிடம்—எ-று. முன்மலைந்துதோற்றது விசுவாமித்தீரர் யாகத்திலவந்து ஒடிப்போனதாம். மாயம்புரிந்தது பொன்மானாகவந்ததாம். பின்என்பது அவாநிலையாய்க்கொள்க. சீற்றமாந்தது சங்கரித்ததொன்றது. சூழமையார் நப்பவிட்டாரென்பது குறிப்பு. (சுடு)

கூறுங்கிளிமொழிபார் கொங்கையென்றுங்கண்ணென்றும்
வீறுமருபிணைசேர் வேங்கடமே—நாறுந்
துளவமலர்க்கண்ணியார் தொண்டாய்த்தமக்குண்
துளவமலர்க்கண்ணியார் னார்.

இதன்பதப்பொருள்.

கூறும-சொல்லப்பட்ட, கிளிமொழிபார்-கிளிபோலும் வார்த்தையுடையபெண்கள், கொங்கையென்றும்-தனங்களும்,வீறு-பெருமைபொருந்திய, மருபு-பரிணைக்கொம்பின், இணை-இரட்டை, சேர்-பொருந்தியவெனவும், கண்ணென்றும்-அவர்களுடைய கண்களும், வீறும-வளர்தல், மரு-பொருந்திய, பிணை-பெணயாணை, சேர்-பொருந்தினவெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நாறுந்-பரிமளியாகின்ற, துளவமலர்க்கண்ணியார்-திருத்துளவமாலையிணையுடையவர், தொண்டாய்-அடிமையாய், தமக்கு-தமமிடத்திலே, அன்பு-விசுவாசம், உள்ள-உண்டான, அமலர்க்கு-பரிசுத்தமானநாசருக்கு, அண்ணியார்-சமீபமானவருடைய, ஊர்-ஊர்—எ-று. (சுஉ)

மாதரம்பொன்மேனி வடிவுமவர்குறங்கு
மீதரம்பைப்பழிக்கும் வேங்கடமே—பூதமைந்தின்
பம்பரமாகாயத்தார் பாடினூல்வீட்டுரு
பம்பரமாகாயத்தார் பாடி.

இதன்பதப்பொருள்.

மாதர்-பெண்களுடைய, அம்-அழகிய, பொன்மேனிவடிவும்-பொலிவுபெற்றசரீரவுருவமும், மீது-உயர்ந்த, அரம்பையை - அரம்பையான தெய்வப்பெண்களை, பழிக்கும்-பழிக்குபெனவும், அவர்குறங்கும்-அவருடையதுடையும், மீது-உயர்ந்த, அரம்பையை-வாழையை, பழிக்கும்-பழிக்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பூதமைந்தின்-பஞ்சபூதங்களினலாக்கப்படும், பம்பரம்-பம்பரம்போற் சுழலாநின்றுமிருக்கிற, மா-சுபரிப, காயத்தார்-சரீரத்தையுடையவர், பாடினல்-துதித்தால், வீடருளும்-முத்திகொடுக்கும், கம்-கம்முடைய, பரமகாயத்தார்-பரமகாயமான பரமபதத்தையுடையவருடைய, காடு-ஊர்—எ-று.

(சுரு)

கோங்காவுகற்றவிழிக் கோதையர்கன்பொற்றாளும்
வேங்கரமும்பஞ்சார் வேங்கடமே—நீங்காநார்
தூடணனார்முத்தலைபார் துஞ்சுவெய்துதுஞ்சானார்
கூடணனார்முத்தலைபார் துன்று.

இதன்பதப்பொருள்.

கோள்-கோள்ளப்பட்ட, சாவு-களவை, கற்ற-பயின்ற, விழி-கண்ணையுடைய, கோதையர்கள்-பெண்கள், பொற்றாளும் - பொலிவையுடையகால்களும், அம்-அழகிய, பஞ்ச-செம்பஞ்சு, ஆர்-பொருந்துமெனவும், வெள்-மன்மதனுடைய, கரமும்-கையும், அம்பஞ்சார்-பஞ்சபாணம்பொருந்துமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நீங்கெடிய, காநார்-கானும், தூடணனார்-தூடணனும், முத்தலைபார்-திருசிராவும், துஞ்ச-சாக, எய்து-அழிவிட்டு, துஞ்சாநா-உறங்காதஇளையபெருமானே, காடு-செய்த, அண்ணார்-அண்ணானான பெருமானுடைய, முத்து-முத்துகள், அலை-அருவிகளினலையானது, ஆர்-ஒலித்துக்கொண்டிருக்கின்ற, துன்று-மலை—எ-று.

(சுசு)

கோங்கைக்கோடேழிக் குறுக்குமரிபுங்கரிபும்
வேங்கைகோடாதரிக்கும் வேங்கடமே—பூங்கைக்குண்
மெய்த்தவளச்சங்கெடுத்தார் மேகலைவிட்டங்கைதலை
வைத்தவளச்சங்கெடுத்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

கோங்கை-கோங்குமரத்து, கோடு-கோம்பினிடத்திலே, ஏறி-ஏறுதலைச்செய்து, குறுக்கும்-அசையர்ப்பண்ணும், அரியும்-குரங்கும், வேங்கைக்கோடு-வேங்கைமரத்தின்கோம்பை, ஆதரிக்கும்-பிழக்குமெனவும், கரியும்-யானையும், வேங்கைக்கு-புவிக்குடபந்து, ஓடாது-ஓடாமல், ஆதரிக்கும்-நிற்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, பூம்-பொலிவுபெற்ற, கைக்குள்-கையினிடத்து, மெய்-உருவு, தவளம்-வெண்மையான, சங்கு-சங்கத்தை, எடுத்தார்-ஏந்தினவர், மேகலைவிட்டு-ஆனாதான்மலையைநீக்கி, அம்-அழகிய, கை-கையை, தலைவைத்தவளத்தினிம்மீதுவைத்தவருடைய, அச்சம்-பயத்தை, கெடுத்தார்-நீக்கினவருடைய, வாழ்வு-வாழ்விட்டம்—எ-று.

(சுரு)

மாவிற்குயிலு மயிலுமொளியெசம்ப
மேவிப்புறவழும் வேங்கடமே—ஆவிக்கு
ளானவருடந்தடுத்தா ரானினைக்காக்குன்றேந்தி
வானவருடந்தடுத்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

மாவில்-மாமாத்தில், குயிலும்-கோகிலமும், ஒளியெசம்ப-மறைதலைச் செப்ப, மேவி-பொருத்தி, புயல்-மேகம், தவழும்-ஊருமெனவும், மயிலும்-மஞ்ஞையும், ஒளியெசம்ப-பிரகாசித்தலைச்செப்ப, மேவி-பொருத்தி, புயல்-மேகம், தவழும்-சஞ்சரிக்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஆவிக்குளான-என்னுமிருக்குள்ளாகிய, அருள்-கிருபை, தன்னு-கொடுத்து, அடுத்தார்-சொத்தவர், ஆவினைக்கா-பசுக்கூட்டங்ளுக்காக, குன்று-மலையை, ஏந்தி-எடுத்து, வானவருடர்-ஆகாயத்துமழையை, தடுத்தார் - விலக்கினவருடைய, வாழ்வு-வாழ்விடம்—எ-று. (சுசு)

காணோடருவி கனகமுழுத்துத்தன்னி
மீனோவெனக்கொழிக்கும் வேங்கடமே—வானோர்கண்
மேகனயனங்கொண்டார் வேணியார்காண்டரியார்
காகனயனங்கொண்டார் காப்பு

இதன்பதப்பொருள்.

கான்-காட்டில், ஒடு-ஒடுகின்ற, அருவி-அருளிகளானவை, கனகமுள்-சொர்னத்தைபுழ, முத்தும்-முத்தையும், தன்னி - நீக்கி, மீனோவென-நட்சத்திரமோவென்று சொல்லத்தக்கதாக, கொழிக்கும்-இருபுறமுமொதுக்குமெனவும், மீ-மேலாகிய, கொவு-கொவை, எனக்கு-என்றனுக்கு, ஒழிக்கும்-நீக்குமெனவுமான, வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே, வானோர்கண்-தேவர்கள், மேகன் - மேகவானானவந்திரன், அபன்-பிரமன், அம்-கங்கையை, கொண்டு - தரித்துக்கொண்டு, ஆர்-ஆத்திமாலையைச்சூழிய, வேணி-சடையினையுடைய, ஆன்-சிவன், காண்டி-இவர்களாலே காண்டற்கு, அரியார்-அரிநானவர், காகன்-காகாசுரனுடைய, கபனம்-கண்ணை, கொண்டார் - அம்பினும்பறித்துக்கொண்டவருடைய, காப்பு-காக்குமிடம்—எ-று. (சுஎ)

கண்டடைந்தவானவருங் கார்த்தகுலமலரும்
விண்டவிர்த்துநிற்கின்ற வேங்கடமே—தொண்டருக்கு
வைகுந்தநாட்டான் மருதிநிடைபேதவழும்
வைகுந்தநாட்டான் வரை.

இதன்பதப்பொருள்.

கண்டு-இம்மலையைக்கண்டு, அடைந்த-வந்த, வானவரும் - தேவரும், விண்-தேவலோகத்தை, தவிர்த்து-நீங்கி, நிற்கின்ற-நிற்கின்றார்களெனவும், கார்த்தகுலமலரும்-கார்த்தட்சாதிப்பூவும், விண்டு-வாய்விண்டு, அவிர்த்து-மலர்ந்து, நிற்கின்ற-நிற்கின்றவெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, தொண்டருக்கு-தாசருக்கு, வை-கூரிய, குத்தம்-வாளாயுதத்தை, நாட்டான்-இயமுனுட்டாமற் பண்ணுகிறவன் மருதி

ன்-மருதமரமிரன்டின், இடையே-நடுவே, தவழும்-ஊறுகின்ற-வைகு
ந்தநாட்டான்-திருவைகுந்த நாட்டையுடையவனது, வரை-மலை-எ-று.

வாழும்புலியினெடு வானூர்தினகரனும்
வேழங்களுமவலஞ்செய் வேங்கடமே—ஊழின்கட்
சற்றாயினுமினியான் சாராவகையருளு
நற்றாயினுமினியா னெடு.

இதன்பதப்பொருள்.

வாழ்-இன்பம்பொருந்தின, அம்புலியினெடு-சந்திரனுடனே, வான்-
ஆகாயத்தில், ஊர்-சஞ்சரிக்கின்ற தினகரனும்-சூரியனும், வலஞ்செ
ய்-பிரதக்ஷணம் வருவானெனவும், வேழங்களும-யானைகளும், வலஞ்
செய்-வலஞ்செய்யுமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமாலேயே,
ஊழின்கண்-பிரபஞ்சுத்திலே, சற்றாயினும்-சிறிதானாலும், இனி-இனி
மேல், யான்-நான், சாராவகை-பொருந்தாதபடி, அருளும்-கிருபைப
ண்ணும், நற்றாயினும்-நல்லதாயினும், இனியான்-நல்லவனானவனுடைய,
நாடு-தேசம்—எ-று.

(கூக)

தாட்கமலப்பூஞ்சனைக்குஞ் சாய்கங்கன்கொய்துதிரி
வேட்கும்வடிவிலலா வேங்கடமே—வாட்கலிப
னாவியப்பாம்பாட்டினர் நச்சுமடுவைக்கலக்கித்
தாவியப்பாம்பாட்டினர் சார்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

தான்-நாளத்தோடுற்ற, கமலப்பூ - தாமரைப்பூவையுடைய, சனைக்
கும்-சனையினிடத்திருக்குஞ்சலங்கள், வடிவிலலா-வற்றுவெனவும், சா
கயங்கள்-அம்புகள், கொய்து-பறித்து, திரி-சஞ்சரிக்கின்ற, வேட்கும்-
மன்மதனுக்கும, வடிவு-உருபம், இல்லா-இல்லையெனவுமான, வேங்க
டமே-திருவேங்கடமாலேயே, வான்-வானையுடைய, கலிபன்-திருமங்கை
யாழ்வானுடைய, நா-நாக்கிலான, வியப்பாம் - அதிசயமுள்ள, பாட்டி
னா-பாசுரத்தைபுடையவர், நச்சு-விடம்பொருந்திய, மடுவை - பொய்
கையை, கலக்கி-கலங்கப்பண்ணி, தாவி-எழுந்து, அப்பாம்பு-அந்தப்பா
ம்பை, ஆட்டினா-ஆட்பண்ணினவா, சார்பு-சாராமிடம்—எ-று. அந்
நிலப்பொருளுடனே பெலநிலத்துக்கும் பொதுப்பொருளான அம
பைநதனையுங்கூட்டினது அவன்பலவிடத்துக் காமிபத்தைபபுசிக்கும்
குதிரசஞ்சரிப்பாரொன்பதுபற்றியென்க. பாம்பாட்டினான்பதற்கு பத
ம்பையலைப்பண்ணினான்பதாம் அல்லது பாம்பிலாடின கூத்தா
யுடையவனொன்றா லுமொக்கும்.

(எய்)

ஆயுந்துறவறத்தை யண்டினமுத்தண்டினரும்
வேயுங்கினிவிட்ட வேங்கடமே—தோயுந்
தவிர்க்காததாங்கட்டுண்டார் தாரணியிற்றந்த
தவிர்க்காததாங்கட்டுண்டார்.

இதன்பதப்பொருள்.

ஆயும்-விசாரிக்கப்பட்ட, துறவறத்தை-சந்நியாசிதன்மத்தை, அண்மைய-பொருத்தின, முத்தண்டினரும்-திரிதண்டிகளும், கிளை - சுற்றங்களே, விட்ட-நீக்குவனவனவும், வேயும்-மூங்கிலும், கிளைவிட்ட-கிளைகளேவிடுமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, தோயும் - உறைபொருத்தப்பட்ட, தயிர்க்கா-தயிருக்காக, தாம்-தாமே, கட்டுண்டார்-கட்டுப்பெட்டவர், தாரணியில்-பூமியில், தந்த-உண்டாக்கித், உயிர்-உயிர்களை, காத்து-இரகித்து, ஆங்கு-அவ்விடத்திலே, அட்டு-கெடுத்து, உண்டார்-புகித்தவருடைய, ஊர்-பதி—எ-று. (ஏக)

தென்னொடுமெய்யன்புடையார் தூய்மனமுஞ்சந்தனமும்
விண்ணொடுபொற்பாம்பணைசேர்வேங்கடமே-தன்னொடுவான்.
கோலமருங்கார்முகத்தார் கோடாழியார்குழையின்
கோலமருங்கார்முகத்தார் குன்று.

இதன்பதப்பொருள்.

தென்னொடு-கயிங்கரியத்தோடு, மெய் - உண்மையாகிய, அன்புடையார்-அன்பினையுடையதாசரது, தூய்-பரிசுத்தமான, மனமும்-இருதபுமும், விண்ணொடு-பெருமானுடனே, பொன் - அழகான, பாம்பணை - அனந்தசபனத்தை, சேர்-நினைக்குமெனவும், சந்தனமும்-சந்தனமாமும், விண்-ஆகாயத்தை, தொடு-தீண்டும், பொற்பாம்-பொலிவான, பணை-கொம்புகளை, சேர் - பொருத்துமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, தன்னொடு-தடியுடனே, வாள்-வாளாயுதமும், கோல்-ஆம்பும், அமரும்-பொருத்தும், கார்முகத்தார் - விலையுடையவர், கோடு-சங்கு, ஆழி-சக்கரம், ஆர்-இவ்விரண்டையும்பொருத்தினவர், குழையின்-குண்டத்தின், கோலம்-அழகு, மருங்கு - பக்கத்திலே, ஆர்-பொருத்தின, திருமுகத்தார் - திருமுகத்தினையுடையவரது, குன்று-மலை—எ-று. (ஏஉ)

கட்டுநெறியோகியருங் கிள்ளைகளுந்தங்குடு
விட்டுமறுகட்டையும் வேங்கடமே—எட்டுமத
மாவென்றுவந்தான் வாகாளாவாவின்று
போவென்றுவந்தான் பொருப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

கட்டு-சமீபித்த, நெறி-மோகநெறியினுடைய, யோகியரும்-தபோதனர்களும், தம்-தம்முடைய, கூடு-சரீரத்தைவிட்டு, நீக்கி-மறுவேறு, கூடு-சரீரத்தை, அடையும்-பொருத்துவனவனவும், கிள்ளைகளும்-கிளிப்பிள்ளைகளும், தங்குடு-தாங்களிருந்தகூடு, விட்டு-நீங்கி, மறுகூடு-வீதியிலே, அடையும்-செல்லமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, மதம்-மதத்தினுடைய, எட்டுமா - அஷ்டகஜங்களை, வென்று-தோற்குபாணணி, வந்தான்-மீண்டவனுனவிராவணன், வர-வரும்படி, இன்றுபோ-இன்றுகழித்து, காளைவாவென்று - காளையதன்மவருகவென்றுசொல்லி, உவந்தான் - சந்தோஷித்தவனுடைய, பொருப்பு-மலை

—எ-று. யோகியர்கள் மறுகூட்டடைதலாவது, பரகாயப்பிரவேசம். நாளாவாவென்றது, இராமாயணத்தில் முதனாயுத்தத்தின்கதை. இராவணனை முனித்துக்கொல்லாது விடுத்ததினாலுவந்தாரென்றார். (௭௩)

மட்டுவளர்சாரலினு மாதவத்தோர்சிந்தையினும்
விட்டுமதிவிளங்கும் வேங்கடமே—சுட்டுசடை
நீர்க்கங்கையேற்றா னிரப்பொழித்தானீள் குறளாய்ப்
பார்க்கங்கையேற்றான் பதி.

இதன்பதப்பொருள்.

மட்டு-மணம், வளர்-வளரப்பட்ட, சாரலினும்-மலைப்பக்களினும், விட்டு-வெளியாய், மதி-சந்திரன், விளங்கு-பிரகாசக்குமெனவும், மாதவத்தோர்-இருடிகள், சிந்தையினும்-மனதினும், விட்டு - நாராயணனான, மதி-புத்தி, விளங்கும்-ஆலங்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, சுட்டுசடை-சுநீறிழுடிக்குஞ்சடையில், நீர்-சுமன, கங்கை-கங்காதேவியை, ஏற்றான்-தரித்தவனுடைய, இரப்பு - வெறுமையை, ஒழித்தான்-தீர்த்தவன், நீள்-நெடுமையாகத்தக்க, குறளாய்-வாமனாவதாரமாய், பார்க்கு-பூமிக்கு, அம் - அழகிய, கை-கையை, ஏற்றான்-ஏந்தினவனுடைய, பதி-ஊர்—எ-று. கங்கையேற்றானிரப்பாவது, கபாலமேந்தியிரந்தது. குறளாவது, வாமனாவதாரம். பின்பு வளர்ந்தாராதலின் நீள் குறளாயென்றார். விஷ்ணுஎன்னும் வடமொழி விட்டு வெனநின்றது. (௭௪)

புக்கவருமாதவரும் பூமதுவண்வண்டினமு
மெய்க்கவசம்பூண்டிருக்கும் வேங்கடமே—ஒக்கவெனை
யன்பதினாலாண்டா னரிவையொடுகா னுறைந்த
வன்பதினாலாண்டான் வரை.

இதன்பதப்பொருள்.

புக்க-புகுதற்கு, அரும்-அரிதாகிய, மாதவரும்-மகாதபோதனர்களும், மெய்க்கு-உண்மையானவஸ்துவுக்கு, அவசம்பூண்டிருக்கும்-தங்கள்வசமழிந்து பரவசம்பூண்டிருப்பார்களெனவும், பூ - பூவிலிருக்கிற, மது-தேனை, உண்-குடிக்கிற, வண்டு-வண்டுகளுடைய, இனமும்-கூட்டினங்களும், மெய்-அப்பூவினுடைய தாதுகளை, கவசம்-தங்கள்சரீரத்துக்குக் கவசமாக, பூண்டிருக்கும் - கொண்டிருக்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, ஒக்கவெனை - ஒருமிக்கஎன்னை, அன்பதினால்-அம்பினாலே, ஆண்டான்-ஆட்கொண்டவனுடைய, அரிவையொடு-பெரியபிராட்டியாரோடு, காணுறைந்த-காட்டிலிருந்த, வன்-வலிய, பதினால் - பதினான்கு, ஆண்டான் - வருஷத்தையுடையவனது, வராமலை—எ-று. (௭௫)

தக்கமறையோர் எவன் தன்சாரலின்புடைய

புனடார்க்குமாறுடைத்தார் பொங்கோதநீரடைத்து
மீண்டார்க்குமாறுடைத்தார் வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

தக்க-தகுதியைபுற்ற. மறையோர்-பிராமணருடைய, நாவும் - நாவி
னிடத்தும், மனுவினையும்-மனுக்கியான முண்டாமெனவும், தண்-குளி
ர்ந்த, சாரலின்புடையும்-மலைப்பக்கத்திலும், மிக்க-மிகுந்த, மனு-மனு
ஷர், விளையும்-சஞ்சரிக்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடம
லையே, அக்கு-சங்குமணியும், அரவம்-பாம்பும், பூண்டார்க்கு-தரித்தவ
ராகியசிவனுக்கு, மால்-மயக்கத்தை, துடைத்தார்-தீர்த்தவர், பொங்
கு-மிகுந்த, ஓதம்-திரையினையுடைய, நீர் - ஜலமாகியகூடலை, அடைத்
து-அடைக்கப்பட்டு, மீண்டார்க்கும்-திரும்பினவர்கட்கும், ஆறு-வழி
யாக, உடைத்தார்-உடைத்தவருடைய, வெற்பு-மலை-எ-று. சிவனு
க்கு மயக்கத்துடைத்தலாவது, காபாலமேரட்சம். ஆறுகூடைத்தலா
வது, திருவணைகட்டி இலங்கையிற்போய் போர்வென்று மீண்டதன்பி
ன் அத்திருவணையை வில்லினாலே கீறியழித்தது. (எஎ)

நீடுகொடிமுடியி நீதிநெறிவேதியர்கள்
வீடுமகம்ருவும் வேங்கடமே—கோடுங்
கருத்துளவமாலையான் காணாமனின்ற
மருத்துளவமாலையான் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

நீடு-உயர்ந்த, கொடிமுடியும்-மலையினதுச்சியும், மகம் - மகரட்சத்
திரத்தை, மருவும்-தொடுமெனவும், நீதிநெறி-தருமவழியினையுடைய,
வேதியர்கள்-அந்தணர்களினது, வீடும்-கிரகமும், மகம்-யாகத்தை, ம
ருவும் - பொருத்துமெனவுமான, வேங்கடமே - திருவேங்கடமலையே,
கோடும்-கோணிய, கருத்துள்-மனதினிடத்து, அவமாலையான்-அவமா
ன வொழுங்கையுடையவனாகிய நான், காணாமல்-பாராமல், நின்ற-எ
ன்கருத்துணின்ற, மரு-வாசத்தையுடைய, துளவமாலையான்-திருத்து
ளவ மாலையையுடையவன், வாழ்வு-வாழுமிடம்-எ-று. (எஎ)

சீதங்கொள்சாரலினுஞ் சீர்மறையோரில்விடத்தும்
வேதங்கணல்வளரும் வேங்கடமே—போதன்
சிரித்துப்புரந்துவைத்தான் நேவரோடுமண்டம்
விரித்துப்புரந்துடைத்தான் வீடு.

இதன்பதப்பொருள்.

சீதம்-குளிர்ச்சி, கொள்-கொண்டிருக்கிற, சாரலினும்-மலைப்பக்கத்
திலும், வே-மூங்கில், தம்-தம்முடைய, கணல்-கணுவினல், வளரும்
வளரப்படுமெனவும், சீர்-சிறப்புப்பொருந்திய, மறையோர்-பிராமணரு
டைய, இலவிடத்தும்-வீட்டினிடத்தும், வேதங்கணல்-வேதங்கண் நா
ன்கும், வளரும்-அதிகரிக்கமெனவுமான. வேங்கடமே-கிணவீங்கட

மலையே, போதன்-பிரமனும், சிரித்து-நகைத்து, புரம்-முப்புரங்களை, ங் டைத்தான்-எரித்தவனாகிய சிவனும், தேவரோடும் - தேவர்களுோடு ங்கூட, அண்டம்-அண்டங்களை, விரிந்து-படைத்து, புரந்து-காத்து, உ டைத்தான்-கெடுத்தவனுடைய, வீடு-பதி—எ-று. (எஅ)

நன்கோடுபோலுமூலை நாரியருஞ்சண்பகத்தின்
மென்கோடுங்கற்பகஞ்சேர் வேங்கடமே—வன்கோடு
கூரிருவராகன கோகநகைபூமியென்னு
மோரிருவராகன ஈர்.

இதன்பதப்பொருள்.

நன்கோடுபோலும்-கல்லகொம்புபோலும், மூலை-தனத்தினையுடைய, நாரியரும்-பெண்களும், கற்பு-கற்புடைமையை, அகம்-மனதிலே, சேர்-பொருத்துவரானவும், சண்பகத்தின்-சண்பகமாதத்தினது, மென்கோடும்-மெல்லியகொம்புகளும், கற்பகஞ்சேர்-கற்பகவிருக்கத்தைத் தொடுமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, கூர்-கூர்மையான, வன்கோடு-வலியகோட்டினையுடைய, இரு-பெருமைபொருந்திய, வராகனார்-வராகவதாரத்தையுடையவர், கோகநகை-பெரியபிராட்டியாரும், பூமி-பூமிப்பிராட்டியாரும், என்னும்-என்றுசொல்லிய, ஓரிருவர்-இரண்டுதேவிமாரும்பொருத்தின, ஆகனார்-திருமேனியுடையவரது, ஊர்-பதி—எ-று. (எக)

கோடஞ்சுங்கோதையர்கள் கொங்கையினங்குஞ்சரத்தும்
வேடன்சரந்தூக்கும் வேங்கடமே—சேடனெனு
மோர்பன்னகத்திடந்தா னுற்றாணிரணியனைக்
கூர்பன்னகத்திடந்தான் குன்று.

இதன்பதப்பொருள்.

கோடு-மலை, அஞ்சும்-பயப்படும், கோதையர்கள் - பெண்களுடைய, கொங்கையினும்-தனத்தினிடத்தும், வேள்-மன்மதன், தன்-தன்னுடைய, சரம்-அம்புகளை, தூக்கும்-விடுவானெனவும், குஞ்சரத்தும்-இயானையினிடத்தும், வேடன்-வேடனானவன், தன்சரந்தூக்கும்-தன்னம்புவிடுவானெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, சேடனும்-ஆதிசேடனென்று சொல்லப்பட்ட, ஓர்பன்னகத்திடம் - ஓர்பாம்பினிடத்தில், தா னுற்றான்-தான்பொருத்தினவன், இரணியனை-இரணியனானவசரனை, கூர்-கூர்மையான, பல்-பல்லாகிய, நகத்து-உகிற்களினலே, இடத்தான்-பிளத்தவனுடைய, குன்று-மலை—எ-று. (எஉ)

நாரியர்தங்கூந்தலினு நா லுமாருவியினும்
வேரிநறுஞ்சாந்தொழுகும் வேங்கடமே—பாரினுளா
ரற்புகவர்க்கத்தா ரறிவரியார்முன்மேய்த்து
கூர்-கூர்மையான, பல்-பல்லாகிய, நகத்து-உகிற்களினலே, இடத்தான்-பிளத்தவனுடைய, குன்று-மலை—எ-று.

இதன்பதப்பொருள்.

நாயர்-பெண்கள், தம்-தங்களுடைய, கூத்தலினும் - அனகபாரத்தி
ருந்து வாசனையையுடைய, நறும-நல்ல, சார்ந்து-குழம்பு, ஒழுகும்-சி
ந்துமெனவும், நாலும்-கீழ்நோக்கியோடும், அருவியினும்-அரிவியினும்,
வேரிநறும்-நல்லதேனோடுகூடும், சார்ந்து-சுத்தனக்குழம்பு, ஒழுகும்-ஒ
டுமெனவுமான, வெங்கடமே-திருவெங்கடமலையே, பாரினுளார்-பூமியி
லுள்ளவர்கள், அற்பம்-சிறிதுகாலத்தையுடைய, சுவர்க்கத்தார்-தேவ
லோகத்தையுடையாரும், அறிவு-அறிதற்கு, அரியார்-அரிதானவர், மு
ன்-முற்காலத்தில், பேய்த்த-பேயச்செய்த, கல்-எல்ல, பசு-ஆக்களின்
து, வர்க்கத்தார்-கூட்டத்தையுடையவரது, காடு-ஊர்-எ-று. ()

மாததார்கண்ணு மலைச்சாரலுங்காமர்
வேதா கஞ்செழியம் வெங்கடமே--பாதமட
போதைப்படத்துவைத்தார் போர்வளையுமுதற்சார்
வாதைப்படத்துவைத்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

மாதா-பெண்களுடைய, ஆர்-பொறத்த, கண்ணும்-கண்களும், காமர்
மன்மதருடைய, வேது-துன்பமாகிய, அராமர்-ஆசையை, செழியம்-
பொருத்துமெனவும், மலைச்சாரலும்-மலையாரங்கத்திலும், வேதா கம்-
வேதத்தியயனம், செழிப்பு-பொருத்துமெனவுமான, வெங்கடமே-திரு
வெங்கடமலையே, பாதமாம்-திருவடிகளாகிய, பொதை-பூவை, படத்
து-பாம்பின்படத்தில், வைத்தார்-இருத்தினவர், போர்வளையுமுதற்மு
ண்டாக, மாத்நரசர்-சுத்துருவாய் இராசாக்கள், வாழ்ந்நபட-துன்பப்
பட, துவைத்தார்-மிதித்தவர், வாழ்வு-வாழ்வுமடம்-எ-று. பொதைப்
படத்துவைத்தலாவது, காளிங்கன்மேலுழயுதாம். வாழ்ந்நபடத்து
வைத்தலாவது, பாடிவந்தம். (அஉ.)

எத்திக்குங்காம்பு மெயினருமாத்தினையே
வித்திக்கதிர்வினைக்கும் வெங்கடமே--தித்திக்கும்
காரிமாறன்பாவான் காநலித்தார் துன்பாவான்
வாரிமாறன்பாவான் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

எத்திக்கும்-எத்திசைகளிலுமுள்ள, காம்பு-மூங்கிலும், எயினரும்-
வோடரும். (முறையே) ஆரத்தினையே-முத்துகளையே, வித்தி-இறைத்
து, கதிர்-கிரணங்களை, வினைக்கும்-விரிக்கின்றதெனவும், ஆர - நீர்ப்ப
காணும்படியான, தினையே-தினைவிறையையே, வித்தி-விதைத்து, கதி
ர்-கதிர்களை, வினைக்கும்-உண்டாக்குவாரெனவுமான, வெங்கடமே-தி
ருவெங்கடமலையே, தித்திக்கும்-இனிமையான, காரிமாறன் - நம்மாழ்
வானுடைய, பாவான்-பாசுரத்தையுடையவன், தம்-தம்மை, காநலித்
தார்-விருந்தினவருடைய, திறவி-திறப்பாகிய, வாரி - சரங்கங்களை.

மாறு-நீக்கும், அன்பாவான்-அன்பினையுடையவன், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—எ-று. (அ௩)

பாரோகொன்யாறும் பல்களிறுந்தவனம்
வேரோடலைத்தீர்க்கும் வேங்கடமே—காரோதஞ்
சுட்டகருவிற்படையார் தொண்டரைமீண்டேழுவகைப்
பட்டகருவிற்படையார் பற்று.

இதன்பதப்பொருள்.

பார்-பூமியில், ஒடு-ஒடாநின்ற, கான்யாறும்-காட்டாறும், வேரோடலை-வெர்வையோடுதலை, தீர்க்கும்-நீக்குமெனவும், பல்களிறும்-பல யானைகளும், நந்தவனம்-நந்தவனத்தை, வேரோடு-வேரோடு-சுட்ட, அலைத்து-அலையச்செய்து, ஈர்க்கும்-இழுக்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, கார்-கரியநிறத்தையும்-ஒதம்-திரையையுமுடையகடலை, சுட்ட-சுடச்செய்த, கரும்-பெருமைபொருந்திய, வில-வில்லாகிய, படையார்-ஆயுதந்தையுடையவர், தொண்டரை-தாசரை, மீண்டு-திரும்பி, ஏழுவகைப்பட்ட-எழுவகைப்பட்ட, கருவில் - பிறப்பிலே, படையார்-படையாதவர், பற்று-பற்றுமிடம்—எ-று. கடலைச்சுட்டதாவது, இராமாவதாரத்தில் திருவணைகட்டுமுன் வருணனைச்சீறினது, எழுவகைப்பிறப்பாவது, தேவர்-மனிதர்-பேய்-மிருகம்-பறவை-புழுக்கள்-நரகத்தாருமெனக்கொள்க. (அ௪)

நன்காமர்வண்டினமு நால்வாய்மதகரியு
மென்காமரமுழக்கும் வேங்கடமே—புன்காம
மேவார்கழலா னெனதுளத்திலென்றலையிற்
பூவார்கழலார் பொருப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

நன்காமர்-நல்லவழிகளையுடைய, வண்டினதும்- வண்டுக்கூட்டங்களும், மென்காமரம்-மெல்லெனப்பண்ணை, முழக்கும்- ஒலிக்குமெனவும், நால்வாய்-நன்றவாயனையும், மதம்-மதத்தினையுமுடைய, கரியும்-இயானையும், மென்காம-மெல்லியசொலையில், மரம்-மரங்களை, உழுக்கும்-தன்னிமிதிக்குமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, புன்காமம்-அந்நாமனகாமவிகாரத்திலே, மேவார்-பொருந்தாதவர்களினின்றும், கழலார்-நீங்கார், எனதுளத்தில்-எனதிருநயத்திலும், என்றலையில்-என்சென்னியிலும்வைத்த, பூவார்-பொற்றாமரைக்கொப்பான, கழலார்-திருவழிகளையுடையவரது, பொருப்பு-மலை—எ-று. (அ௫)

பாம்புங்குளிர்சந்தின் பக்கத்தினிற்கின்ற
வேம்புமுருத்துவர்க்கும் வேங்கடமே—காம்புகர
மாணவரைநன்குடையா ராளாய்த்தொழுதேத்து
மாணவரைநன்குமையார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

பாம்பு-அரவும், மருத்து-காற்றை, உவர்க்கும்-வெறுக்குமெனவும், குளிர்-குளிர்ந்த, சந்தின்-சந்தனமரத்தின், பக்கத்தில்-அருகினில், நிற்கின்ற-இருக்கின்ற, வேம்பு-வேப்பமரம், மரு-வாசனையை, துவர்க்கும்-துவர்க்குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, காம்பு-காம்பை, காமான-கையாகக்கொண்ட, வரை-மலையை, நன்குடையார்-நல்லகுடையாகவுடையவர்க்கு, ஆளாய் - தொண்டாய், தொழுது-வணங்கி, 'ஏத்துமானவரை-தோத்திரஞ்செய்கின்ற தாசர்களை, நன்கு-நன்றாக, உடையார்-உடையவரது, வாழ்வு-வாழ்மிடம்—ஏ-று. பாம்பு-காற்றை-வெறுத்தலாவது, சந்தனமரத்தை பிசித்தலாம். வெப்பமரத்து வந்தலாவது, கசவாதென்பதாம். (அசு)

சாரமருவிதவழ சாரலுஞ்செஞ்சந்தனத்தின்
வேருமரவமுற வேங்கடமே—நேரு
மதுகையிடவர்க்கறுத்தார் மாமலரோன்சாப
மதுகையிடவர்க்கறுத்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

சாரும்-சார்த்த, அருவி-அருவிகளானவை, தவழ்-ஊருகின்ற, சாரலும்-மலைபாக்கத்திலும், அரவம்-ஆவாரம், ஆறு - ஒழியாதெனவும், செம்-செவ்விய, சந்தனத்தின்-சந்தனமரத்தினது, வேரும்-வேர்விடத்தும், அரவம்-பாம்பு, அருநீங்காதெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நேரும்-கிடமின, மதுமதுவென்று, கையிடவா-கையிடவொன்றுஞ், சொல்லியிருவரை, கறுத்தார்-கோபித்தவர், மா-பெருமைபொருத்திய, மலரோன்-பிரமதேவனுடைய, சாபம்-சாபத்தை, மதுகை-பலத்தைபற்றி, இடவர்க்கு-காணையுடையசிவனுக்கு, அறுத்தார்-நீக்கினவர், வாழ்வு-வாழ்மிடம்—ஏ-று. மதுகையிடவராவார் மச்சாவதாரத்திற் கொல்லப்பட்டவர் பிரமனிட்டசாபத்தீர்த்தலாவதுகபாலமோகூழ்ம். (அசு)

மண்மட்டுந்தாழ்சுளையும் வட்டச்சிலாதலமும்
விண்மட்டுந்தாமரைசேர்வேங்கடமே—என்பட்டும்
பாதமுன்னினைந்தார் பரமபதஞ்சேர்கவென்று
போதமுன்னினைந்தார் பொருப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

மண் - பூமி, மட்டும் - பரியந்தம், தாழ் - தாழாரின்ற, சுளையும்-சுளையும், விண்-மலராரின்ற, மட்டு-சேனையுடைய, தாமரை - பங்கசத்தை, சேர்-பொருத்துமெனவும், வட்டம்-விருத்தமான, சிலாதலமும்-கல்லுத்தலமும், விண்மட்டும்-ஆகாயபரியந்தம், தா-தாவுகின்ற, மரை-மரையென்னுமிருகத்தை, சேர்-பொருத்துமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே என்பட்டும்-வினைக்கொளவில் பாசு-இவ்வாறு

னை, முன்னிநினைந்து, கைநதாந ருதுகின்றவாகள், ஸாமபதம்-பாமபி
தத்திலே, சொகிவனறு சொந்தக்கொன்று, போதம-அறிவு, முன்-
முற்காலத்தில, நினைநதாநினைநாவருடைப, பொருட்டில்-எ-று.

போதாவிருசுடரும பொதுகற்குமொதுகற்கும
வேதாவினமுடிபா வேங்கடமே—மாதாவின
வீங்குநததுக்கிநிபான விமம்பழாதாடகொண்டான
தாங்குநததுக்கிநிபான் சாடி.

இதன்பதப்பொருள்.

போதா-போகப்பாட்ட, இருசுடருப சூரிபசநதாநின்ற விண்ணுபெ
ரும, பொதுகற்கும-பொதுகா, வே-மூங்கல, தாவினல-தாவுதவின
லே, முடிபா-நிறைவேற்றுகொளவும், ஒதுநத த-அவாசனதுமகிமை
ச்சொல்லுவதற்கும், வேதாவின-பிரதேயதேவனால், முடிபா-கூடா
னவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமேலமே, மாதாவின-தாயினுடை
ய, வீங்கு-பருகத, தாங்குநத கொளகையி லிடத்து, இனி-இனிமேல்,
யான-நான, விமம்பழாது-தேரப்படியாமல், ஆட கொண்டான-அரம
கொண் டவன், தாங்கு-தாங்காமல், தன-தன்னுடைய, தாங்கு-த-
ங்கததுக்கு, இனிபான-இனிமையானவனுடைப, சாடி - சாருமிடம்
—எ-று (அக)

பேய்க் குமொ நுபெப்பொன்று பிசாபதிர்வொக்து
வேய்க் குமணிமுததவரும் வேங்கடமே—வாபகமுதா
வணமைப்பொயிர், தான மண்ணினுனமாவலிபால
தணமைப்பொயிர் தான சாடி

இதன்பதப்பொருள்

பேய்க் கும-பசாசுந்தர, ஒநுபெப்பொன்று - உருபசாசுபொயிர்
தாப் மயக்கமாகி, திரிவொக்தம்-சஞ்சரிக்கிற சீழ்பசகருக்தம், முடி
தி-மோட்சம், வநா-கிடைத்தபெனவு, வேய் கும் மூங்கலினி
தும, மணி-அடிசு, முது-முடிக்கொள், வேரும் பிரகாசித்தபெனவு
மான, வேங்கடமே-தருவேங்கடமேலமே, வாபக த-வாயிலே, அமுது-
அமிதததைப்போல, ஊ-ஊருள்வாற, வணமைப்பொ-வணாமய
ருத்திபதிருமாம, ஆயிரகதான-ஆயிரமென்னுக்கொகையாயு
வன், மண்ணினு-பூம்பையாறறி, மாவலிபால-மாவலியாகிப்
அகரணி
டத்து, தணமைப்பொய-காடாதபெயாகுறி, இரகதான-இயாசுத, தவ
ணுண்டி, சாடி-சாருமிடம்—எ-று. (கூடி)

வாழ்க்கைமனைந்தவரும வாளியுமாதங்க
வேழக்கைமறதிகமும் வேங்கடமே—தொட்கைவிழு
மழைவதனைக்கழிந்தா உழிலங்கையுமாதங்க
வோகவந்தனைக்கழிந்தாரு.

இதன்பதப்பொருள்.

வாழ்க்கை-இன்பம்பொருந்தின, பனை-இல்வாழ்க்கையை, நீத்தவ
ரும்-தூற்த்தவரும், மாது-பெண்களது, அங்கம்-சரீரத்தினுடைய, வே
ழ்கை-ஆசையை, மறந்து-நீளையாமல், இகழும்-இகழ்ச்சிசெய்வனொன
வும், வாள்-விளக்கமாகிய, அரியும்-சிங்கமும், மாதங்கம்-இபானையினி
டத்துண்டாகிய, வேழ்கை-ஆசையால், மறம்-விரம், திகழும்-பொருந்
துமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, தோள்-புயத்தோ
டுகூடின, கை-கைகளை, விழ-விழும்படி, மா-பெருமைபொருந்திய, க
வர்தனை-கவர்தனென்பவனை, கழித்தார்-கொன்றவர், வாழ்-வாழாநி
ன்ற, இலங்கை- இலங்கையிலிராநின்ற, பாதகரை - இராவணதிகளை,
லோகவர்தனைக்கு-உலகத்தார், தண்டன்-சமர்ப்பிக்க, அழித்தார்-கெ
டுத்தவருடைய, ஊர்-பதி—எ-று. (குக)

கூட்டுத்தவத்தவருங் கோளரிகளின்றொகையும்
வேட்டுவரம்பொழியும் வேங்கடமே—மோட்டுமதத்
தத்திக்கமலத்தார் தரம்பெருவிடளித்தா
ருத்திக்கமலத்தார் னர்.

இதன்பதப்பொருள்.

கூட்டு-கூட்டப்பட்ட, தவத்தவரும் - தவத்தினையுடையவர்களும்,
வேட்டு-வேண்டுகின்ற, வாம்-வரங்களை, பொழியும் - சொரிவார்களெ
னவும், கோள்-கோட்பாட்டையுடைய, அரிகளின்றொகையும்-சிம்மக்
கூட்டங்களும், வேட்டுவர்-வேடருடைய, அம்பு-பாணம், ஒழியும்-நீங்
குமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, மோட்டு - பெரு
மையும், மதம்-மதத்தையுமுடைய, தத்திக்கு-கசேர்திரென்றயானை
க்கு, அமலத்தார்-விமலமானவர்கள், தாம்-தாங்கள், பெரு-அடையா
த, வீடு-பாமபதத்தை, அளித்தார்-கொடுத்த, உத்திக்கமலத்தார்-உந்
தியேகமலமாகவுடையவரது, ஊர்-பதி—எ-று. (கூஉ)

வஞ்சமடித்திருப்பார் வாங்குங்கலைக்கோடும்
விஞ்சமடித்திருக்கார் வேங்கடமே—கஞ்சப்
பிரமாந்தத்தான் பிரபஞ்சமாய்த்
பிரமாந்தத்தான் பதி.

இதன்பதப்பொருள்.

வஞ்சம்-கபடத்தை, அடித்து-நீக்கி, இருப்பார்-இருக்கின்ற பெரியோ
ர்களுடைய, வாக்கும்-வார்த்தையும், விஞ்சம்-மிகுதியும், மடித்து-ஆ
ராய்ந்து, இருக்கு-இருக்குவதெனத்த, ஆர்-பொருந்துமெனவும், கலை-
மானினுடைய, கோடும்-கோம்பும், விஞ்சம்-மிகுதியும், அடித்திருக்கா
ர்-முத்தத்திருகுதலைப் பொருந்துமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்
கடமலையே, கஞ்சம்-தாமரைப்பூவினிருக்கும், பிரமா-பிரமதேவன், ந
ந்த-இறப்பதான, தான்-நான், பிரபஞ்சம் - பிரகர்தியை, மாயத்த-ம
றைத்த, பிரமாந்தத்தான் - பாம்புத்தினையிடையவனது, பதி - ஊர்

—எ-று. மிகுந்தசுகத்தையுடையதை மிகுந்தசுகமென்று ஆகுபேய
ராய் பரமபதத்தின்மேலேற்றப்பட்டது. (கூ௩)

சேலஞ்சங்கண்மடவார் தேங்குமலுங்கோங்கினமு
மேலஞ்சவர்க்கமார் வேங்கடமே—கோலஞ்சேர்
மாரிலலங்காரத்தார் மற்றும்பல்பூணணிந்த
காரிலலங்காரத்தார் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

சேல்-சேற்கெண்டைகள், அஞ்சம்-பயப்பட த்தக்க, கண்-கண்களை
யுற்ற, மடவார்-அறியாமையுடைய பெண்களினது, தேங்குமலும்-ம
ணமுதுவளகமும், மேல்-மேலான, அஞ்சவர்க்கம்-ஐந்துவகையை, ஆ
ர்-பொருந்தியிருக்குமெனவும், கோங்கினமும்- கோங்குமரக்கூட்டமு
ம், மேல்-மேலாகவிருத்தி, அம்-அழகிய, சவர்க்கம்-தேவலோகத்தை,
ஆர்-பொருந்துமெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, கோ
லஞ்சேர்-அழகுபொருந்திய, மாரில்-மார்பில், அலங்கு-அசையாநின்
ற, ஆரத்தார்-கவுஸ்த்துவமென்ற பதக்கத்தையுடையவர், மற்றும்-அ
துவல்லாமல், பல்-பலவாகிய, பூண்-ஆபரணங்களை, அணிந்த-தரித்த,
காரில்-மேகத்தைப்போல, அலங்காரத்தார்-அழகையுடையவர், காப்
பு-காக்குமிடம்—எ-று. ஐங்குழலாவது, முடி-கொண்டை-குழல்-ப
ணிக்கை-சுருள்-எனக்காண்க. (கூ௪)

கொய்யுமலர்ச்சோலைக் கொக்கும்பிணியாளர்
மெய்யும்வடுத்தவிரும் வேங்கடமே—நையுஞ்
சனனத்தகனார் தலையிலிதோள்சாய்த்த
சினனத்தகனார் சிலம்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

கொய்யும்-பறிக்கப்பட்ட, மலர்-பூவையுடைய, சோலை - சோலையி
னிடத்திராமின்ற, கொக்கும்-மாமரமும், வடுத்து-வடுவாகிய பிஞ்சுப
ருத்து, அவிரும்-பிரகாசிக்குமெனவும், பிணியாளர்-நோயாளருடைய,
மெய்யும்-சரீரமும், வடு-தழும்பு, தவிரும்-நீங்குமெனவுமான, வேங்க
டமே-திருவேங்கடமலையே, நையும்-வருந்தாநின்ற, சனனம்-பிறப்புக்
கு, அத்தகனார்-கொல்லப்பட்டயமனுவார், தலையிலி - கவந்தனுடைய,
தோள்-தோளை, சாய்த்த-விழப்பண்ணின, சினம்-கோபத்தையும், நா
ததும்-வாளைபுமுடையவரது, சிலம்பு-மலை—எ-று. (கூ௫)

நேர்க்கவலேயோயினரு நீடுகிலேவேவெரும்
நேர்க்கவலேழலங்கல் வேங்கடமே-கார்க்கடன்மேல்
தானநிகலத்திறப்பார் தம்மைவிழங்கிக்கணிவாய்
பிணிகலத்திறப்பார் வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

நேர்-மிசுரத, கவலை-வருத்தத்தையுடைய, நோயினரும்-பிணியாள
 நம, வோக்க-வோவைசிரத, அலை-அலைபிணையுடைய திருப்பாற்கடவி
 ற்பள்ளிகொண்டிராநின்ற, மூலம்-உலகத்திற்குக்காரணபூதராகியஆதி
 மூலக்கடவுளை, கல-கற்றுசெய்தாளானதிருக்களெனவும், நீடு-நீண்ட, சி
 லை-வில்லியையுடைய, வேடுவரு-வேடபசுரம், வோக்க-வோவைபி
 றக்க, கவலை-கவலைக்கிழங்கை, கல-கெல்லுவாடுனவுமான, வெங்க
 டமே-திருவேங்கடமலையே, கா-கரிய, கடல்-சமுத்திரமானது, மேல
 தாண்டி-மேலேயேமூம்பாநின்ற, சால-தது-வேளையில், இறப்பா-த
 மமைஇறப்பவாகளை, விழங்கி-உட்கொண்டு, கனிவாய்-தொடைபழ
 ம்போன்றவாயை, மீண்டுங்கொடு-திருப்பிழை வெளிக்குக்கொண்டுவ
 ருங்காநதில், திறப்பா-திறக்கின்றவருடைய, வெட்டி-மலை-எ-று.

தண்டாமரைச்சுணையிற் சாதகமும்வெடுவரும
 விண்டாரைமுகின்ற வேங்கடமே—சாண்டாகி
 ஏவத்தனக்குடையா டெனனைமுன்னொடுக்க
 கோவத்தனக்குடையா குன்று.

இதன்பதப்பொருள்

தன-குளிந்த, தாமரைச்சுணையி-கமலப்பாப்பையிற்றினை
 சாதகமும்-சாதகபுள்ளி, விண்டாரை-பொருது, சாண்டாகி-பாண்டிபு, பாடு
 கின்ற-விருமபுகின்றதெனவும், வேடுவரு-வோடசுரம், விண்டாரை-
 நீங்கினவாகளை, எடுகின்ற-தெடுகின்றதெனவுமான, வெங்கடமே-தி
 ருவேங்கடமலையே, என்னை-என்றனை, கொண்டாகி-அடிமையாகி,
 ஏவ-பணிவிடைசெய்ய, தனக்குடையா-தனக்குடையவா, முன்ன
 ள்-முற்காலத்தில், எடுக்க-எடுக்கச்செய்ய, கொவ-தனக்குடையா-
 கோவத்தனகிரியைக்குடையவாவுடையவா, குன்று-மலை-எ-று இ
 நதிரன கனமாரிபெத்தாளில் குடை பொலவெடுந்ததால், கோவாத
 னக்குடைபென்றதுருவகமாய். (கௌ)

வாழரியுஞ்சந்தனத்தோம் பாருதமுக்காகருதலால்
 வேழமருபுக்குதம் வேங்கடமே—நீழலால்
 பஞ்சவடிகாட்டினான் பாடப்பான்போலெவாக்குவ
 கஞ்சவடிகாட்டினான் காப்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

வாழரியும்-சுகமானசிவகமும், தாக்குதலால்-பாப்சலால், வேழம்-
 இயானினுடைய, மருபு-பொருது, உகுதம்-சுகமெனவும், சந்தன
 மரத்தில், தோய்-படிபாநின்ற, மாருதமும்-காற்றும், தாக்குதலால்-ப
 டுகலால், வேழம்-மூங்கிலே-மரு-மணம், புகுதம்-பொருதுமெனவுமா
 ன, வேங்கடமே-திருவேங்கடமலையே, நீழல்-நீழல், அமா-பொருது
 ய, பஞ்சவடிகாட்டினான்-பஞ்சவடியாகிய காட்டையுடையவன், பா
 டப்பான்போல-புரியளக்கிறவனைப்போல, எவாக்கும-எவாக்குமும்,

சஞ்சம்-தாமரைப்பூப்போலும், அடி-திருப்பாதங்களை, காட்டினான்-கா
ண்டித்தவன், காப்பு-காக்குமிடம்—எ-று. (கக)

எவ்விடமுமாறுதோய்ந் தெல்லோரும்பல்பாற்பும்
வெவ்விடரினீங்கியெழும் வெங்கடமே—தெவ்விடையேழ்
அட்டவனாகத்தணையா னாதமறைநூன்மார்க்கம்
விட்டவனாகத்தணையான் வெற்பு.

இதன்பதப்பொருள்.

எவ்விடமும்-எவ்விடத்திலும், ஆறுதோய்ந்து - நதிபடிந்தோடுதலா
ல், எல்லோரும்-சகலருக்கும், வெவ்விடரில்-வெவ்விடதுன்பத்தில், நீ
ங்கி-விட்டு, எழும்-நீங் துவதொனவும், பலபாற்பும்-பலபாற்புகளும், வெ
வ்விடரில்-வெப்பவெடிப்புகளினின்றும், நீங்கி-விட்டு, எழும்-புறப்படு
மெனவுமான, வேங்கடமே-திருவேங்கடமாலேயே, தெவ்விடையேழ்-ப
கைத்தகாளையேழையும், அட்டவன்-வென்றவன், காத்தணையான்-
பாம்பைபொத்தையாகவுடையவன், ஆதி-முதன்மையாகிய, மறைநூன்
மார்க்கம்-வெதநூன்மார்க்கம், விட்டவன் - நீங்கினவனுடைய, ஆத-
து-சரித்தரிடத்து, அணையான்-சேராதவனுடைய, வெற்பு - மலை
—எ-று. எழுதாள்களையென்றதாவது, பின்னைப்பிராட்டியபா திருந்
கலிபாணத்தில் கூடந்ததை. (கக)

பாடுமதுகரமும் பச்சைத்தழைக்குழ ளில்
வெடுமனபருவும வெங்கடமே—நீடு
மகராலங்கடந்தா வாழ்வசுதேவாக்கு
மகராலங்கடந்தார் வாழ்வு.

இதன்பதப்பொருள்.

பாடு-கீழ்மவாசிப்பதுபோலக் கூப்பிடுமபடியான, மதுகரமும்-வரை
மே, மனமருவும-பரிமளத்தைப்பொருதுமெனவும, பச்சை-பச்சை
நிறத்தைபுடைய, தழை-நிலைபாலேசெய்த, குழ ளில்-சிறுவிட்டில், வெ
டு-வெடருடைய, மனமருவும-சுலபாணத்தைப் பொருந்துமெனவுமா
ன, வேங்கடமே - திருவேங்கடமாலேயே, நீடு-நெடிய, மகராலங்கட
ந்தா-சமுத்திரங்களைக்கடந்தவா, வாழ்-வாழ்வையுடைய, வசுதேவா
க்கு-வாசுதேவாக்கு, மகரால-பிள்ளைகளால், ஐயங்கள்-சந்தேகங்கள்.
தந்தார்-தொடுந்தவருடைய, வாழ்வு-வாழ்வும—எ-று. (க)

ஆதிதிருவேங்கடமேன் முயிர்ப்பேரானிடமேன்
நேருதியவெண்பா வொருநூறுங்—கோதில
வாளைபட்டரிரு கோணகத்தாள்சே||
வாளைதாசன்றன் வாக்கு,

திருவேங்கடமாலே-முற்றிற்று.

உ.
கடவுள் துணை.

ஸ்ரீதண்டபாணி துணை.

சிதாமிர்தசாரம்.

இதில் ஸ்ரீமத் பழனிநாமஸைரி லெழுந்தருளிய சிலைசுப்
பிரமணியக் கடவுள் பரிற் பற்பல பஜனைக் கீர்க்கத்
னங்களுந் மதுராபுரி மீனாட்சியம்மன் பரிற் சில
பஜனைக் கீர்க்கனங்களுந் ஜாலங்களுந்
அடங்கியிருக்கின்றன.

பெ பழனிஸ்தலத்தில் வசித்தும் ஸாராஸ்ரீ,
முமாம் பழக்கவிச்சிங்கநாவலர்,
அவர்களா விமர்நம்பட்டு,

இஃது,

மணிமங்கலம்,

வடிவேலுமுதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு.

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்,
பி. நா. சி. கடைசாரியம்

மு கிருஷ்ணப்பிள்ளை அவர்களால்
பிடாரித்தாங்கல்.

நாராயணசாமிமுதலியார்குமாரர்

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

சென்னை:

வித்தியாரதநாகர அச்சுக்கூடத்திற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

.915.

சென்னை பிரம்ஸ்ரீ குயப்பேட்டை 65-வது-நெம்பர் வீடு.

கணபதிதுணை.

புதிதாய் அச்சிட்ட.

வள்ளியம்மை சுயம்வரம்.

இஃது வள்ளியம்மை மான்வயிற்றிற் செனித்து குரவர்க்கரச னுடைய நம்பிராசன் கிரகத்தில் வளர்ந்து கன்னிப்பருவங்கழித்து தக்க பருவதிசையடைந்து வனஞ்சென்று செந்தினைக்கதிரைப் பகிர்ஜாதி கள் கொய்யாது காவல்புரிந்து நாரதமாமுனிவரோடு வாதுகூறிச்சுப் மண்ப வேடுவனோடு வாதுபேசிப் பண்டாரக் கிழவனோடு மனமகி ழ்ந்து பாண்மீதிருந்து அன்னவருக்குத் தொண்டுசெய்து சுனையை யடுத்து யானையாற் சிவசுப்பிரமணியரை காந்தர்வமணம்புரிந்துதினை கதிரறுத்து அண்ணமார்களோடு சிற்றூர் சென்று குகனை நினைந்துக் சோதித்துப் பின்னர்ச் சிவசுப்பிரமணியரைப் பாணிக்கிரகணஞ் செ ப்து திருப்பரங்குன்றஞ் செல்லுதல். இப்பாகங்களில் சாஸ்திரயுக்த ப்படி நவாசங்களாலும் இந்துஸ்தான், பார்வீ, கெஜல், டோமரி, துக்கடா, சிந்து, கிர்த்தனை, கலிப்பா, நெண்பா, விருத்தப்பா, ஓரடிப் பதம் முதலிய வர்ணமெட்டுகளினு வியற்றப்பெற்று நல்ல கினோஸ் கடிதத்தில் ஆங்காங்கு ஐதிகப்படங்களமைத்து அச்சிட்டுத் தயாராக யிருப்பதாலும் காப்பி சொற்பமாய் அச்சிட்டிருக்கிறபடியாலும் வே ண்டுவோர் எமக்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

புத்தகம் ஒன்றுக்கு விலை அனு 0 12 0

என்னுடைய பெரிய கேட்லாக் வேண்டுமானால் அரையனு ண்டாம்படி அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

K. பி. நா. சிதம்பரமுதலியார்.

பிரம்பூர் பாரெக்ஸ் போஸ்டு,

மகராண்.

உ

பரமசிவஸ்தோத்திரம்.

சு-இ-ம்-சல்பாணி-தாளம்-ஆகி.

பல்லவி.

பாகிபரமபதித்தயாளா

பன்னகேகந்தச்சத்ரபரண-மாம்

யறுபல்லவி.

யோகிஸ்வராக

தயாகிசசரித

வோங்கார-நிவாசாதி

கிரீசா பாகிபரமா

சரணங்கள்.

நீலகிரீபக

பாலதீர்குல

காலமேழயசுசிலா

பாலலோசனமன

கோலநாமதஹன

கோலனகனிசாலா

குணா பாகிபரமா

வேத்தபோதன

தேவவினோதா

சீதவனஜபாதா

பூதகணசகித

நாதபவரகித

புண்பதுரியாதிரா

அபேதா பாகிபரமா

சுந்தரீஜடாதா

சுந்தரவாகா

மந்தரகல்பாணிபாகா

கந்தர்வாதிபசுரி

வந்திதசிவாவா

கவிசிமஹசுதேகா

நிரமோகா பாகிபரமா

உ-

சிவமயம்.

பெரியநாயகிஸ்தோத்திரம்.

எ-இ-ம்-பந்துவாரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாராமுகமேனம்மா இன்னமுஞ்சம்மா
பாராமுகமேனம்மா

ஆறுபல்லவி.

நேராழனிவரிமை
சீரலுயர்பழனி
தெருளுயரலை
மிருள்செறிபழனினை
தெரிவருமுயப
பரிபுரநவமணி
திரிசூதுதகணக
திமிதகவெனவொலி
கிற்சபைநினை
கிற்பரரெனுமொழி

யோராஜியர்பரவு
பூராள்பரஹாநாயகி
தேர்ததொண்டர்த
தீர்தகிம்படி
தாம்புயனை
குழந்தகிண்கிணி
தரிசிடதணசெணு
ஜெயமுனமழைய
தற்புதநடமிடு
கற்பகமருகிய

கீ தா மி ர் த சா ர ம்.

தேனேயன்புசிற்றந்த
தேனேயுன்றினைநம்பி

மானேசின்னைத்துணிந்து
னேனேசந்ததமிந்தப் பாரா

சரணங்கள்.

வாணிமலரீழக
கேணிநிர்வினைவுபய
பூணிமவுனந்த
காணிபத்தைகருக்
கனிதருமழை
முக்கினைபதிபய
சயவுடையசுரர்க்கு
வயனில்விடுகுகினையு
கமலைதிசும்பரி
கவுரிபரம்பறை
காமணிதிரிபுரை
பூரணமதிருத
காமிகுறவனிகை
சாமிவடிமைகொன

வேணிமதுரசு
ராணிபணவுத
கோணிகதியுதவு
ராணிதித்யகல்பாணி
சூன்றகுஞ்சர
நேர்ந்துபொங்கிய
ழாங்கலங்கிட
மீன்றசம்பா
யமலைபுரந்தரி
பைரவியம்பிகை
நாமணிககபரி
லாரணியுமைசுவ
மாமிசரவவயி
நேமிசமயமிது பாரா

வீரியுசிதசவு
தாரிபிரணவேங்
சூரிசக்ரதரமு
வாரிபஞ்சக்ஷரவ
மரகததிறவொளி
திரள்கொட மதன்முடு
வடத கிரிசுமில்
மினையலவெனவிரு
மளமிருகுங்கும
வடமுமணிந்தலை
வைத்துளபொற்கல
தர்த்தடவட்டவி
மாதேகொழுமேனியன்
யாதேதினைவதுதகாதேசொன்னே
செவிகரணதிரி
பாவிவினைதரும்

மாரிகுயின்மொழிவிஸ்
காரிமயிடகோப
மாரிசோதரியின்ப
கோரிஜெயகெம்பீரி
வாய்ந்தபைங்கிளி
கோங் றும்பொடு
பூங்குநும்பையு
மாந்துதிண்பரி
களவமனைந்தின
கடலமுதந்தனை
சந்தைதிகர்த்தும்
சித்ரனத்தெழின்
மீதவரும்நினை
னிப்போதே
சூலிக்கலக
வேவிகனககிந்த

கேதாமிர்தசாரம்.

நீலிசுவதது

சாலிநயலிலாதய

ததமதிவலருத

சுவைபெருகியகவி

தருதமிழினிசம்மகிழ்

பொருதிறலடல்தனை

சாமனைஞாண்டலி

தாமதூர்த்தரி

சங்கரியிங்கித

தங்கியிணங்குல

தாயேதுணைபலவு

யாபேவாமுதவு

கூலியதிதபாக்ய

மூலாவிதிவ்யகுணாவி

வார்பரியம்பசி

மாம்பழற்பகர்

கூர்ந்தசுந்தரி

யோந்தவந்தரி

மோமளசண்டுகை

நேமகமங்களை

வங்கசடங்கிம

கெங்குமிலங்கிய

நீயேயினிக்குபை

வாயேயேழைமீதினின்பாரா

விஷ்ணுதேவத்திரம.

அ-இ-ம்-மோஹனகல்பாணி-தாளம்சாப்ப

பல்லவி.

ராமாபராமுகமாமா எனை

தட்சிசமயமுதூரிகுலசோமா

அநுபல்லவி.

காமாதிமயாவி

உட்பயிதெப்படிபென்ற

காரப்பரஞ்சகம்

கலங்குதேவஞ்சகம்-ராமா

அகன்று அகல்லினை யுயர்பெண்
இன்று நல்கினா லதி

ஊக்கியபாதம்
சென்னவிரோதம்-மாமாப

தந்தைதாய்க்குந் தயவஞ்
சின்னைதேதறவபாயஞ்

சகலமுநீயே
செய்தருள்வாயே-மாமாப

புனியிவினையலது
கனியின்மகிழ்வுகூர்ந்தென்

புகழுண்டோதா ணுங்
கவிதீர்க்கவேணும்-மாமாப

புயவுபுரிபாபபழந்
நயகுணதசுத

தமிழலங்காரா
மாமாப-மாமாப

சரஸ்வதிதேவதாத்திரம்.

—(—)

சு-இராகம்-ஆனந்தபாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாணிசரணஞ்சரணம்-வேதபுஸ்தக
பாணிசரணஞ்சரணம்

அநுபல்லவி.

ஆணிமுத்துநிறைத்த
வேணிநிதயவருன்கல்

பூணிபுஷ்பவிசித்ரா
யாணிமுத்தமிழ்வித்யா-வாணி

சரணங்கள்.

வேதாமுகத்தினிலுற்றாய்	சகலலோக
மாதாவெனப்பெயர்பெற்றாய்	
ஆதாமத்தணியு	நீதான்மயக்கமதி
லேதாருனக்குநிகர்	தேவமிர்தப்பல வாணி
சொந்தமொடுபலததி	செய்யவென்னுனில்
வந்தஜெயசரஸ்வதி	
சந்தமக் பகர	மந்தனிகசிதச
கந்தவளவர	விந்தமதுர வாணி
பக்கமதனைநிலக்கி	திவ்வகவிப்பர
சங்கமகிமைநிலக்கி	
பொங்கவுணதியவி	ணங்கவரமுதவுந்
துங்கமாம்பழக்கவிச்	சிங்கந்தனைமட்டுக்கும் வாணி

கிர்த்தனங்கள்.

ராமராமராம் சீதாராம் ராமராம்.

என்றபேராவின்வரன்மெட்டு

க-இரா-மோஹனகல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

காப்பாயேமுருகாரீயே

அதுபல்லவி.

திப்பாதவினைதன்னைத்	தீர்த்துத்திருத்திப்பின்னைப்
பூப்பாதல்கியன்னை	போலென்னைக்-காப்பா
சாலவருணர்நொந்து	சாய்ந்துசுந்திடமுந்து
நீலமயிலுகந்து	நேர்வந்து-காப்பா
மாசிழ்புலியைவாளை	பயக்குமன்மதசேனை
பாசைக்கிடங்கில்பாளை	பானேனைக்-காப்பா
மாவிஞோதவிஸ்தாரா	மாம்பழந்ததிவிரா
தேவியுமைருமாநா	செந்துநா-காப்பா

ராமாராமாராமா மலிகுலசோமபீமா பூதீஜனகாமா.

என்றக்ருத்தியின்வரன்மெட்டு.

உ-இராகம்காப்பிதாஸ்-ஆதி.

பல்லவி.

நாதாரீதாதாதாதாக்ருபாயின்னம்

வாதாக்ருதாமணமிதங்காதா

அதுபல்லவி.

ஆதாரமுனைய

வேகாமவுனவி

நேமா கமகுண

காமா தியில்லீட்ட

திராநடனம்

காராவசுரசம்

சுகபாதாம்புய

பகர்சீரமாய்பது

பஜனாமேரேசாபரேமா னுபஜனாமேரேசாயரே

என்றஇந்துஸ்தானியின்வரன்மெட்டு.

பல்லவி.

ஆதரித்தெனையினியாண்டருள்வாயே

அசட்டைசெய்வதூரீதியலரீயே

ஆதரித்

அதுபல்லவி.

மாதவத்தவரும்

வழுத்தும்பழனிமலை

சாதனைத்தொழிலேனே

சரசவள்ளீதெய்வகுஞ்

கனவினுந்தவி

கலங்குவதுகொஞ்சமோ

வனஜமும்பெருமாத

வணக்கத்துக்கண்ணக்கமாய்

தடியரைநாடி

சஞ்சலத்தாலலுத்த

கடினமதுதின்சொந்த

காலமுமுணக்கடைத்

வாக்கினிலிடுதல்

மாமழக்கவிச்சிங்க

பூதலத்தெவரும்

வடிவேலா

சோதனைக்கெதிர்நானே

சரிலோலா ஆதரித்

மனமெனுப்பாவி

கனதொல்லை

வுணதுரஞ்சித

வருதில்லை ஆதரித்

வடிதமிழ்பாடி

தளர்வொன்றோ

வடிமைசகியேனெந்தக்

கமலன்றோ ஆதரித்

பாக்கியங்கொடுத்து

மதிதேற்றிக்

காக்குமறுமுகவா
கமைஜென்மசமுத்திக்

நீக்குவதுதவா
சுரையேற்று ஆதரித்

ச-இராகம்-மோஹனகல்யாணி-தாளம்-சரப்ப.

பல்லவி.

என்முகம்பார்த்தருணியா-நான்
ஏழையுனடிக்கடிமையென்பதுபொய்யா

அதுபல்லவி.

வன்மீமன் பைழனி
வகைபொன்றுந்தெரியாமல்
சண்டாளனிவனென்று
தெண்டாயுதநீயன்றித்
தவறெத்தனைசெய்திருந்
தயைமுற்றுமனம்பொறுத்
வருத்துகேதயடிக்கடி
திருத்தியூழ்நீனவளி
ஒன்றாவிண்டாகும்பா
மென்றாவினியெந்தநா
மாம்பழங்கமிழ்புனை
பூம்பதந்தொழுநெறி

மலைமுருகோனே
வாடுகின்றேனே-என்முக
தள்ளாதேயென்னைத்
திக்குண்டோயின்னை-என்முக
தாலுமிங்குடனே
தாள்வதுன்கடனே-என்முகம்
மாயாவிக்காசித்
திரத்திந்தேநாம்-என்முக
வோயாததுன்பம்
ளெய்துவதினம்-என்முக
வள்ளிசமேதா
புகலலாகாதா-என்முக

இராகம்-சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

பாதுநாக்கவேனுமையா
பழனிமலைத்தண்டாயுதக்கையா

அதுபல்லவி.

போதுமெளியேன்மேல்
போக்கியுனக்கையா

வாதுதுயர்தனைப்
ளாக்கினியெனைப்-பாதுகா

சரணங்கள்.

ஆசைவிக்காரப்ப
நாகியமந்திரத்தாலே
யப்பாலைப்போதுமதுதொடராவகை
யன்பேந்திசத்தமென்மேலே
பூசைமுறையொழிபூட்டி
பூமாறகையுங்கூட்டி

சாசைநின்னொருமுத்
யோட்டி

ஞான
மெள்ள

மாசைவநன்னெறி

மற்றொன்றினாலு

ஜென்மமரணதற்

தினைச்சுதுடிசுக்கை

செந்குமிழால்வாழ்த்தியுமிகக்கலக்கந்

திநந்சாஸ்டிஸ்வநுநிந்தை

நின்மலர்ப்பாசமேதஞ்சம்

நீசெய்பலாகுமோவஞ்சம்

தன்மமல்லப்பெற்ற

தான்பார்த்திடாதிருந

மீனவனுக்குமுன்

விலங்கியவேதவினோதா

விம்பமெனவளர்கும்பப்பரிமள

மென்முலைவள்ளிசமேதா

வானவர் தம்பெருமனே

மாம்பழத்துக்கருள்வோனே

தானவருத்தத்

தாக்கியவேலா

வாய்வுதனிலுய்த்து

மயங்காமலேவைத்துப்-பாது

கன்மத்தையெண்ணித்

யுனைச்

சாற்றும்

இது

தாயேபிள்ளை முகந்

தாலென்சொலுஞ்செகம்-பாதுகா

கூனல்வெங்காந்தல்

சொர்ன

கவி

பல

தளிக்கும்படிசென்று

தருணமஞ்சேலென்று-பாதுகா

சு-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாவாவாபொன்-மயூரமீதேறியென்முன்

அறுபல்லவி.

தேவாதேவாபழனித்-தெண்டாயுதபாணியென்முன்

வாவா

சரணங்கள்.

நன்னிலைநாணாதலைந்த

மெய்னைநீயநொண்ணதா

மெய்னைநீயிபட்டி

பாதவர்ச்சனைசெய்யாத

ஆதரிக்கவேணுந்தவ

ருதேதொபுநக்காலு

எத்தனைசொன்னுநெஞ்

சுத்தகிர்விஷயசிற

சொருபானந்தம்பாகா

தஞ்சமுணையன்றியில்லைத்

அஞ்சலெனறிடலாகாதா

வத்தனைவெறுப்பா

நான்மிகவுமட்டி

மென்முன்-வாவா

பாவியேனாலும்

மென்முன்-வாவா

சிரக்கமேயிராதா

என்முன்-வாவா

தாமதமேனப்பா

என்முன்-வாவா

வள்ளிதெய்வானைவிரு
தெள்ளியசுகிமரம்பழந்
தியானிக்கும்பெம்மானே

தண்டுதூகர்த்தேனே

என்முன்-வாவா

எ-இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

நம்பினேனுன்பதமே-பழஞபூரிவேலாநிதமே.

அதுபல்லவி.

எம்பிரானீ

நானடிமை

சரணங்கள்.

ஆதரவில்லாதபட்சி	யாமெனவலைந்துகுட்சி	
வாசைபாலுலோகபட்சி	வஞ்சமைக்கெஞ்சாதுகட்சி	ந
துணாமனத்தின்விருத்தி	சொல்லொணாதருள்பொருத்தி	
யன்பரினத்தேயிருத்தி	யாவ்வதல்லவோதிருத்தி	ந
புள்ளிமாமயில்விசாகா	பூரணணந்தப்பவாகா	
வள்ளிதெய்வானைமோகா	மரம்பழம்போற்றும்வைவபோகா	ந

அ-இதுவுமந்தவர்னமெட்டு.

பல்லவி

அஞ்சலென்றிங்குடனே-மெயின

யாண்டுகொள்வதுன்கடனே

அதுபல்லவி.

செஞ்சரணைநம்பினேனேன்

தென்பழனியெம்பிரானே

அஞ்ச

சரணங்கள்.

என்பழனியினைகன்போக்கி	யின் துரித்தாளாக்கி
துண்பசமயத்தைநோக்கிச்	சோகாவிடாமற்கைதுக்கி-அஞ்ச
தொண்டினத்தொடுக்கட்டி	சுத்தமெய்ஞ்ஞானத்தைநாட்டி
சண்டனைவராமலோட்டி	சண்முகாநினைசுவைகாட்டி-அஞ்ச
வேறுவிதவாசைதங்கி	வேலவாவறிவுமங்கி
மாறுமுன்கிருபைபொங்கி	மரம்பழமனைத்தினங்கி-அஞ்ச

க-இராகம்-சுருட்டிதாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பரப்பம்மசொருபாசரணம்-பற்

படிபுவனமுநிறைபரப்பம்ம

மருக்குலாவிபதிரும்பழனிநகர்	வாழ்கின்றசின்
மபசவணபவ	நயகுருபரிவ-பரப்பம்ம
பாடிபுளகிதப	உயபுயவமிர்த
பாகசுருணதீப	யம
பாசவிபரிதவி	நாசமதடிகடின
பாபதுரிதிகோபரி	
கோராகலகரண-சூராதலவினைய	கோலாகலா
கொங்காருகவணி	துங்காமறைமணி-பரப்பம்ம
நாதபரிபுரவி	நோதபரிவித
நடவதிடமயூர	சுக
ஞானப்ரணவவடி	வானகவுரிதரு
நாகநீக்குமாரா	
சீததளநரினபரிதயுகளருகதேவாமகா	
சித்தர்க்குயர்நரு	முத்தர்க்கெதிர்வரு-பரப்பம்ம
வாலகிரணரவி	போலவொவிர்தனக
மகுடமவுனயோகா	புண
வாசகனதனவி	லாகசரிஸகுற
வனிதைமருவுமோகா	
சீலமதாகவெந்நாளுமாம்பழக்கவிச்	சிங்கம்புகத்
திடவரமதுபரி	வுடனினிதருள்புரி-பரப்பம்ம

ல-இ-ம்-சங்கராபரணம்-நாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சற்றேதயவுசெய்யொணாதா
சாமிசண்முகாவென்மேல்வாதா
அதுபல்லவி.

முற்றமுனை	நற்றையென்
முற்றனன்யான்	மற்றறியேன்-சற்றே

சரணங்கள்.

சற்கதியுடையதெய்வ	நியே
சந்தேகிக்கவேன்	சுழித்தாயே
புத்தியிசா	மத்தினுன்முழ
கித்திரியா	தித்தினமே-சற்றே

வெத்தமயக்குதையோமாயை

வெல்வதெதனூலந்தப்பேயை

பத்தர்க்கை

சித்தமகா

வரிசையுணுதவள்ளி

பாகா

மாம்பழஞ்சொன் மாலிகைவாதா

அசிமுதலோர்

விரிபழை

முத்தர்களு

வுத்தமனே-சற்றே

சொரிமலர்க்கோ

புரிமுருகா-சற்றே

யக-இ-ம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ரூபகா-கண்ணிகள்.

பல்லவி.

அடிமைநா னுன்னடைக்கலமினியாகிலுமென்னையாநீயா

கொடியேனென்னுலுந்திருத்திக்கொள்ளவிதுந்தானையா

அடி

கடினவகாரகுலகண்டனக்கணசுரதளசேகரா

படிதொருமம்பழைபுரித்தண்டபாணிஞானதிவாசா

அடிமை

நின்பெயரொருதாஞ்சொன்னுலெந்தரீசருமும்வரல்

லவர்

என்பழவினைதீர்விலாவிதமென்னகுஞ்சரிவல்லவா

அன்பர்க்கெரியனுமென்றுனைக்கொண்டாவெதுபொய்வழக்கமா

அன்பத்திடைநம்பினையிழுத்துவதுன்னுடையபழக்கமா

அடிமை

மாகவியுதவாதரீயிந்தவஞ்சனைசெய்யலாகுமா

ஆகமமுதல்வாகுமாவிருந்தாற்பழிவிட்டுப்போகுமா

அடிமை

மோகமபவுலாகவலையன்முழ்கிமனதுபதைக்குதே

வேகமுடனேகதழியின்மேலிபறிகைச்சிதைக்குதே

அடிமை

கணவிறுந்தெரியனவினும்பலகவலையுழற்றியாட்டுதே

புனதுசெஞ்சாணவதுதஞ்சமுண்டோவிருதாவினில்வாட்டுதே

அடி

அனுதினம்கவிமாம்பழம்புகழமிர்தருணநிளஞ்சன

தனிதையம்பிகைமகிழ்குமுந்தையாய்வந்தருள்பவபஞ்சன

அடிமை

யக-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

காப்பதுநின்பாடிங் காட்சிதந்தின்னேனங்கா

அதுபல்லவி.

பூப்பதும்பாதந்தனைப்

போற்றவுமறியேனென்னைக்

காப்பது

ஆயினன்குடியுள்ளானே	ஆறுமாமுகவல்லோனே
கூடியிங்கபர்சின்றேனே	கோரியபடிக்குத்தானே-காப்
மேகம்மோற்குதுதுத்து	மிஞ்சுநமனைச்செறுத்து
சோகந்தினைபறுத்துத்	துற்குணமெலம்பொறுத்து-சாப்
புந்தியெத்திசையுஞ்சென்று	புண்படர்வதையிதென்று
மந்திரப்பொருள்புகன்று	மாம்பழந்தனைமுன்னின்று-காப்

யக-இராகம்-பழனாகல்யாணி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வையாபுரிவாமுமுருகையாகைவிடாதே
வந்தெனையாட்கொள்வாய்நீயிப்போதே

அதுபல்லவி.

பொய்யாசைநீரேன்	பூமிக்கரேரேன்
மெய்யானதோரேன்	விசைந்துண்ணக்கோரேன்-வையா
வம்பினக்கோதை	மார்களின்னுகதை
நற்பிநற்பாதை	நமுனிநுன்பேதை-வையா
சங்குமுன்னுலு	மிகழ்ந்தநல்போலுந்
தீங்குமென்மேலுஞ்	செய்திருந்தாலும்-வையா
சுரத்திளக்கட	தொழுதுகொண்டாட
வரத்தினநாட	மாம்பழம்பாட-வையா

அசருணைநா.

யச-இராகம்-சுருட்டி-தாளம்-சாப்பு.

என்ற இந்துஸ்தானியின் வர்ணமெட்டு.

பல்லவி.

சுவசப்ரமண்ப-தேவே-பெங்கோவே
சித்தமிரங்கியருள்செய்யநீவாவே

அதுபல்லவி.

புவனத்தின்மேலே	தவனத்தினுலே
புண்ணையிந்தேன்காற்றிற்	பூனைப்பூப்போலே - சிவ
தெளிவுறுஞ்சென்மந்	களில்வெகுசன்மந்
தேடியிருந்த லுந்தீர்த்	திவெதுதன்மஞ் - சிவ
மெய்போபொய்யருவ	மைபோயின்பருவம்
வினையாதெனாட்சிக்க	வேயிதுபருவம் - சிவ

வகையறியேன்
மாம்பழந்தொழுங்குற

தகையுடையோன்
வள்ளிபூமானே - செ

யரு-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இந்தவேளையே-யெனையட்சிப்பாயே

அறுபல்லவி.

சந்ததமுநான்

தாடகப்பீம்மமா

பத்திசுத்தியுணை

பாணியேனொருவரை

எத்தனைவிசார

ஏழைசுகிப்பேனே

மங்களகுணாள

மாம்பழம்புகழ்பழ

சிந்தனைசெய்தேனே

முருகோனே - இந்த

சித்திமுத்தியேனேன்

யுக்கானேன் - இந்த

மத்தனைகுரூரம்

பெரும்பாரம் - இந்த

வெங்களனுக்கலா

வேலா - இந்த

இந்துமுவிவானிமனசிந்துலதாயா

என்றஜாவளியின்வாநமெட்டு.

யக-இராகம்-பிரயாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தஞ்சமென்றேநம்பினேனல்ல

சந்ததற்பமீதே கைதவறவிடாதே

அறுபல்லவி.

நஞ்சமதனில் தஞ்சவரும்நினைவதுவாகாதெய்வ

குஞ்சரிநறவஞ்சிதமுவுக்குக்குமேதகாபூம்

கலவமாயோகா

தஞ்சமென்றே

விசற்பரூபஜகத்தமயங்கமெத்தப்பரம்மாதம்

கைப்படாமலிகத்தம்பரத்துமானந்தபோதந்

தருள்செய்நின்பாதம்

தஞ்சமென்றே

சின்னவயதுதன்னிலுதுதிதேடினைமுன்னா

மென்னபிசுகியிருந்தபோதினுமேழையாமென்னா

ளெந்தையேயுன்ன

தஞ்சமென்றே

வாசம்விசுமஹாவாசபூபா-மல
பாபவலிமோசனதாண்டபாணிப்ரதாபா-மாம்
பழகலிலாபா

தஞ்சமென்றே

கள-இதுவுமந்தவர்னமெட்டு.

பல்லவி.

இந்தமனமென்வசப்படு-தில்லையேசாமி
சுடேறிடநேமி

அறுபல்லவி.

சந்ததமுமுயர்ந்தமகிமை-சச்சிதானந்தா	முதிர்
செந்தமிழ்முனிவந்துதிசெய்-திவ்யப்பரந்தா	னென்
சிவகிரிக்கந்தா	இந்தமனம்
காமக்ரோதலோபமோகக்கடவிடைதோயும்	மத
மாமச்சரம்விடாமற்சமுன்வான்முதற்பாயும்	விண்
மாயையாலோயும்	இந்தமனம்
நீதவசனசாதுஜனரைநிந்திக்கமுந்தும்	பல
மாதர்களின்விநோதவகையைவாஞ்சித்துமநொந்தும் சன்	
மார்க்கத்திற்பிறந்தும்	இந்தமனம்
தேம்படிந்ததினைப்பைம்புணத்துத்திகழ்வள்ளிபங்காசின்	
மயவகளங்கா	இந்தமனம்

கஅ-இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்:

பல்லவி.

கண்கள்பணிசண்டுளகுசுநாதா-தமியேனையோர்கைக்
கண்ணாகிலும்பார்க்கலாகாதா

அறுபல்லவி.

பண்குயில்பாரும்	புழையிற்றண்ட
பாணியாயல்லும்	பகலுங்கடலுண்ட
வண்குதுமாமுனி	மற்றுமுயர்ந்தோரண்ட
வாணர்தொழுவளர்	வாழ்வேயருள்கோதண்ட-கண்கள்
காலமுழுதுங்	கபலையிலேமதி
கலங்கினுவின்பத்தைக்	காணுவதெத்ததி
சாலவுன்னுற்றிருந்	தாதோவயன்விதி
சண்முகசற்குரு	சாயிரீகேகதி-கண்கள்

ஏழைபங்காளனென்
வென்மட்டுஞ்சம்மா
பாழ்வினைத்தாளாம்
பண்டிதனான
மங்களமாக
மாம்பழஞ்சொல்கவி
குங்குமமாகா
கோவேளனின்

மெங்குமுனைக்கொல்ல
கிருப்பதழகல்ல
படிசெய்யவேவல்ல
பழம்பொருளெல்ல-கண்கள்
மெழீந்தகொண்டாடியே
மாறியுஞ்சூடிய
குறமகள் கூடிய
குருவெனநீடிய-கண்கள்

சு-இராகம்-ஆரபி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உனக்கப்பமுனக்கப்பம்

உன்னைத்தவிசவேறுண்டோபுகளினி

உனக்கப்ப

அநுபல்லவி.

மனக்குறைதீர்முனி

வார்க்கார் பேணி

வணங்கப்பமுனிமலை

வாணுந்தண்டபாணி-உனக்க

சரணங்கள்.

நன்றிதுதிது

வென்றினி

தறிபேன்

ஞானவழிதனிலே

நடக்கவுங்

சூறிபேன்

அன்றியுமபல்டித

தாடிய

வெறிபேன்

ஐயாகைதவறவி

டாதோகான்

சிறிபேன்-உனக்க

பாவதுற்குணங்களைப்

படித்திளங்

காகைப்

பருமமுழுதுங்காற்றிற்

பரங்கின்ற

பூனைப்

பூவெனச்சுழன்றுவிண்

போக்கினேன்

சூனைப்

பொய்யெனன்றெனை

தள்ளப்போகா

நிந்தவேனை-உனக்க

மலஜெனனமரண

வாடைபின்

மேவா

வரங்கொடுப்பதற்கென்முன்

மயின்மிசைவாவா

பலதுகிமாம்பழம்

பகர்கூக

தேவா

பகும்வைத்துக்கடைக்கண்

பார்ப்பறாறு

பாவா-உனக்க

உய்-இராகம்-தன்பாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பரமகுமாரகுருபரிபுறப்

பதமலர்நிலைமனமே

அதுபல்லவி.

தரணிபுகழுமதி
தன்பொழிற்சிவகிரி

தனைமுழுதாங்குந்
தனிலவளர்த்தோங்கும்-பரிம
சரணங்கள்.

நீரினெழுருழி
நீடியவாழ்வுநன்
சிரியகவைமுதிர்
தென்முனிககன்றுப

நிகரென்றுசொல்ல
னிதிநிசமல்ல
செழுந்தமிழ்வல்ல
தேசிகஞ்ஞல்ல-பரிம

வெஞ்சினவஞ்சக
விலகிடும்படிபொருள்
சஞ்சிதமாம்பவ
தயவுபுரிந்துமைத்

மிஞ்சியகூர்னம்
வெனியெதிர்ந்தோற்றுஞ்
சாகரமாற்றுந்
தான்கமையேற்றும-பரிம

தெள்ளியவழுதினுந்
தெய்வகுஞ்சரிபசுந்
வள்ளிதழுவும்பெரு
மாம்பழக்கவிக்கருள

திருந்துசொல்லான
தினைவினைகான
மாணினிகான
மவுனமெய்ஞ்ஞான-பரிம

தாரகமேநீ-பவந்-தாண்டியேகமையேறு
என்றகீர்த்தனையின்வரன்மெட்டு.

உக-தி-ம்-முகாரி-தாளம்-திரிபுடை.

பல்லவி.

நெஞ்சமேநீநிலு
வஞ்சகத்தனைவெல்லு

வினை
பொல்லாத-நெஞ்ச

அதுபல்லவி.

விஞ்சையர்வாளே
வீதநோகைமீதே
குஞ்சரிமணனெ
குருபதமறவாதே

நஞ்சலிசெய்ய
வருங்
னுஞ்சரவணசந்
யிப்போதே-நெஞ்ச

தீதகலாத
தேகபோகமெய்யா
பூதலவாள்
போலுமென்பதுபொய்யோ

பாதகரூப
விந்தப்
தேமேகமின்
ஐயையோ-நெஞ்ச

நேசவுல்லாச
நிலையெனவேந்திப்
பாசமதான
படிவருமோமுத்தி

வேசையராசை
பந்த
மோசவதைதனித்
துட்டத்தி-நெஞ்ச

இத்தருணத்தின்
நின்னாகத்தத்தேடு
முத்தமிழ்மாம்பழ
முறுக்கன்புகழைப்பாடு

மெத்தவுநயபே
வளர்
சித்தமும்போற்றிய
கொண்டாடு-நெஞ்ச

உஉ-இ-ம்-காம்போதி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

என்னென்னவிதமாகச்-சொன்னபோதினுமதை
யேன்மறக்கறாய்மனமே

அறுபல்லவி.

தண்ணைநம்பினபேர்க்கு
தருந்தண்டபாணியைத்
நன்னிலம்புகழ்முத்தி
தினந்துதியெனப்புத்தி-என்னெ

சரணங்கள்.

தெரியமென்முலைகாட்டிச்
செய்யுமாதர்மேலாசை
வரிசைமிகுந்ததமிழ்
வைத்துரட்சித்தவனை
சிரித்துச்சிரித்துமாயஞ்
செய்குவதனியாயம்
முருண்கிரியைநேயம்
வணங்கிகென்னுனக்குபாயம்-என்னெ

சந்தமுநமக்
சதமென்னவேநினைப்
கொந்தலர்விடம்பணி
கொண்டுதியானித்துக்கொன்னென்
கிந்தவுலகபாசம்
பதுவெல்லாம்வெகுமோசங்
குமரன்மேல்விசுவாசங்
துனக்குபேதசம்-என்னெ

அருளில்லாவேறொரு
யலைவதும்பலந்தி
திரிவதுநலனல்ல.
சென்னைபூசனைபுரி
தெய்வத்தைகொண்டாடி
யதனில்முழுகவோடித்
முருகன்பதத்தைத்தேடித்
யென்றுபாடிப்பாடி-என்னெ

விடாதகொடுவிரை
வஞ்சமுங்குடிக்கொண்டு
சுடேறவுந்தனுக்
சயந்தானிப்பணி
மதமாச்சரியபோகம்
வளருயிர்த்தத்தேகம்
கினிதானதுரையோகம்
பென்றுமதிப்பனைகம்-என்னெ

மயின்மிசைவருஞான
மாமபழந்தனைககாகும்
புயர்சிவகிரிதனி
யுவந்துவந்தனைசெய்யென்
மவுனகுருநாதனை
மந்தரநீரோதனை
லோங்குநன்னீதனை
துனக்குரன்போதனை-என்னெ

உரு-இராகம்-தோடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆதிசரவணபவதகனே-ஓம்
அரிகரகிவசிவ

அதுபல்லவி.

சோதிமறைமுடிவின்
தூயபரமசுக

மீதிநடனமிடுந்
நேயமுனிவர்புகழ் ஆதி

சரணங்கள்.

பந்தஜெனனமர
பாசமொழிந்துனது
சிக்கையுக்கியருள்
நெருங்கியசிவ
மதமொடுவினைபுரி
மயல்விலகிடவரு
ஆதிமகியந்தந்
அரசனதுசெவிநனி
வந்தனுதினந்தொழு
மாம்பழந்தமிழினின்
சுந்தரஞான
துங்குகனதன

ணந்தனில்விழும்
பதமலர்தாழுஞ்
செய்வாபல்குழும்
கிரிமிசைவாழும் ஆதி
விமிகழீறும்
முயர்க்கிதேறும்
தாள்விடையேறும்
லொருபொருள்கூறும் ஆதி
மதுரப்பந்த
மகிழ்வுமிசுந்த
சொருபசுகந்த
சுமங்கலைதந்த ஆதி

காணவேணும்லக்ஷணங்கள் சீதாதேவதன்
காலுக்குதிகரோபெண்கள்.

என்ற இராமகீர்த்தனையின் வர்னமெட்டு.

உச-இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

தயவுபுரிந்தருள்வாயே சண்முகநல்ல
தருணமிதுதிநீயே

அதுபல்லவி.

கயல்விழியுமைபெற்ற

கந்தாமனதிலுற்ற

கவலைமுழுதந்திர்த்துக்

கடைக்கண்ணுலெண்ப்பார்த்து தயவு

துன்பமிதுசிவபே
கோணமலையாதே
ஓபான்புலிமுதலான
போலதநிலையாதே
வன்பினாலேயொருவர்
மானமுங்குலையாதே
அன்பினெடுகுருப
யஞ்சவிமெய்மதி
கர்மமேசதமென்று
காலத்தைக்கழிக்காதே
நாமெனுமகந்தையி
நல்லோரைப்பழிக்காதே
பூமிதனிலொருவர்
புண்யத்தைபழிக்காதே
தோல்முலைவள்ளிம
திருப்பரமீசைம்பெறும்
வாகைதரும்புரஞ்ச
மார்க்கத்தையெடுக்காதே
வேதநெறிதவறி
விரதத்தைக்கெடுக்காதே
திதுபுரியவந்த
செந்துவைப்படுக்காதே
ஓதுகவிமாம்புழ
ருயர்பரமணைப்பணி

ரின்பமிதுவென்றுந்
வளர்
செல்வநீர்நேற்குமிழி
துஷ்ட
தம்பொருளைவிரும்பி
நல்ல
ரண்பதங்களைப்போற்றி
கொஞ்சமுமலையாதே-மன
நீமருள்கொண்டுசும்மா
வந்த
னாலொழுங்குமறந்து
நெடும்
தாமினிதுசெய்க்கும்
நெடும்
ணைம்புயசெழுந்
விருப்பினையொழிக்காதே-மன
மாயையினாலாகாத
முதிர்
மாதவமாரவன
யெண்ண
போதினுரீயொரு
தமிழ்
மீதுக்குபைவைத்தரு
செய்வினைவிடுக்காதே-மன

நாராயணநாராயணஜெய
கோபாலகரே

என்றக்குதிகையின்வர்ணமெட்டு.

நடு-இ-ம்-பியாக்-தா-ம-ருபகம்.

பல்லவி.

நாதாமனுரீதா அருள் தாதுவிதுசமயம்

அதுபல்லவி.

வேதாமலர்ப்

போதாவெனபேல

பாதா

வாதாருரு-நாதா

சரணங்கள்.

மவுனாகம
வசதாஜெப

கவிநாவலர்

கருணாகர

புனிதந்திறல்

புயசம்பரம

தினமாம்பழ

தெருளாகிய

ஜெகன்மோகன

மயில்வாகன-நாதா

பணிகாரண

பரிபூரண-நாதா

புனைமந்திர

நயசந்தர-நாதா

மனமீதுறை

பொருளேநிறை-நாதா

நன்னுப்போவநாதா நின்னுணம்மலேதா.

என்றக்குதிகையின்வரன்மெட்டு.

உ-இ-ம்-கரகரப்பரியா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சித்தமென்னவாதா சித்தமிரங்காதா

சித்தமென்னவாதா

அநுபல்லவி

தாந்மனாரீதா

சுத்தியகிரிநாதா

சித்த

சரணங்கள்.

விரிகுணதிபா

ஞாநளகோபா

வானவர்சகாயா

மோனகீர்த்திகேயா

வரமருள்வேளே

தருணமிந்நாளே

ஆரமலர்நீபா

தாரிகசொருபா-சித்தி

தானநயதாயா

ஞானகார்த்திகேயா-சித்த

மாம்பழஞ்சொற்கேளே

தமியேனையாளே-சித்த

உ-அ-இராகம்-பிலஹரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இன்னந்தயவியேயோ-யிதுவுனக்குமவியே

அநுபல்லவி.

இமைபோர்ப்பனி

குமாரபணு

வுமைபாளருள்

வளமாகிலும்-இன்ன

சரணங்கள்.

கரதற்கண

வேதப்பொரு

வாதற்பா

ளையப்பழம்-இன்ன

கந்தரமகிழ்ந்திந்நேரம்	கார்ப்பதுணதுபாரம்
கலசத்தமிழ்	முனிவர்கொரு
நலசற்குண	நெறிசெப்பியகந்தா
சிந்தாகுலவிசார	
தீரும்படி	நீயன்பொடு
பாருன்றனை	யேநம்பினேன்-இன்
உல்லாசமுருகோனே	யுற்றதுணைநீதானே
யுலகெங்கணு	நிரையும்பிற
பலவிங்கித	சுபமங்கள் உல்லா
நல்லோர்தொழுங்கோமானே	
நண்ணுஞ்சிக	மென்கனஞ்சினி
லென்னுந்திரு	முன்னின்னருள்-இன்
மயில்வாகனவிநோதா	மாம்பழம்புகழ்பாதா
வையாவுரி	வளர்பன்னிரு
கையாமற	கதநன்னிறமயில்
உயர்சிவகிரிநாதா	
வுத்தமவுறு	திக்கிடமெனு
நித்தியமுத	வத்தருணம்-இன்

உசு-இராகம்-சங்கராபரணம்-தாளம்சாப்பு.

பல்லவி.

மறவாதேதமனதேயதில்-வரும்-வெணுகனமே. நீ

அறுபல்லவி.

திரமேசதுர்வேதந்-தெடுஞ்சண்முகன்பாதம் மறவா

சுரணங்கள்.

விவரிதமதகாமம	விடுவதுசுபகேசுமந்
தவபுனிதநந்தேதமந்	தழைக்கமுருகநாமம்-மறவா
இன்னமென்னயோசனை	யிதுபழக்கவாசனை
மன்னுமன்பர்யுசனை	மகிழுங்குமரோசனை-மறவா
வல்லகிருஷ்ணசாமிநிதி	மாம்மூரநாணங்கருதிச்
சொல்லும்பழனியம்பதிச்	சுப்ரமண்யமூர்த்திதுதி-மறவா

வினலேரா நாமனவிச்சைகொனவேரா

என்றக்குத்திகையின்மெட்டு.

உய்இராகம்-பிபாக்ஞ-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

முதுகையா-வரமருள்-பன்னிருகையா

அதுபல்லவி.

திருவளர்க்கிதருஞ் சிவகிரிதனில்வரு-முருகை

சரணங்கள் :

தந்தைதாயுறவினர்

சந்ததமுமெளியேன்

இந்தைதனிவிறக்கஞ்

திவினை தன்னமாற்றுஞ்

தருணமயிலில்வரத்

தமியேன்மயங்குவது

கருதுதமிழ்மரம்பழங்

கலசமுனிபரவுங்

சுகலமுநீயே

மனைமட்சிப்பாயே-முருகை

சிறிதெனுமிலையா

செயலென்னைமலையா-முருகை

தாமசமேனே

சம்மதந்தானே-முருகை

கவிக்கனுகூலா

கதிர்வடிவேலா-முருகை

—o—o—o—

கூக-இராகம்-செஞ்சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இதுகல்லசமயம்நீ-யெனைமட்சிப்பாயே

அதுபல்லவி.

சதுர்மறைவேலா

சந்தரவதனதெய்வகு

மந்தரத்திரிபுர

ஞானவிநோதா

நாகரிகசுகபர

கோதகனகபதசில

சரதவொய்யாரா

சத்துருஜனகண்டன

வுத்தமவடியர்தமக்

பன்னிருவாகா

பத்தனாங்கிஷ்ணசாமி

நித்தியமாம்பழமுனதி

மதுக்குணாளா

ஞ்சரிலோலா-கன

சுந்தரிபாதா-இது கல்

மோனவதிதா

நயநீ தாமலர்

குருநாதா-இதுகல்ல

பரதமபூரா

தளவீராவள

குபகார-இதுகல்ல

வேள்பணிதியாகா-மிக

வேள்பணிதியாகா-மிக

விலிணியோகா-இதுகல்

௩௨-இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வாதுசெய்வததுமனப்பேயே யினியென்

வார்த்தைதனைக்கெட்டுநிற்பாயே

அறுபல்லவி.

T. 12695

போதகுநாதனநா வேலா

குகன்

பொற்பதமவழுத்தென்றுநான்புத்திசொல்லச்சொல்ல

சரணங்கள்.

மைந்தர்புசந்தனசுகந்தந்தி

மிரு

மாதர்தருகாதலனந்தம்

இந்தவித்தத்தொந்தபாசபந்தம்

புன

விற்குமழிநியாக்ருமக்

கென்னவந்தசொந்தம்-வாது

விடுதனைத்தேதிவதுவிரந்

துயற்குள்

விழுமுடல்விண்பெரும்பாரம்

நீநொய்நரிக்குமுபகார

என்ற

நிச்சயந்திரிந்திருந்தும்

நீயித்தனைநூரம்-வாது

ஆறாதகோபாக்கினியையாற்று

பக

ழானதலையாவகதேற்று

மாறாதமயக்கமதைமாற்று

தமிழ்

மாம்பழம்புகழுமயில்

வாகனனைபோற்று-வாது

௩௩-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ஓம்ஹைஹைசரவண்பவ

வுண்ணைநம்பினேன்-ஓம்

அறுபல்லவி.

மாமரகத

வனகலாப

மயிலில்வருசின்

மயசொரூப-ஓம்ஹை

சரணங்கள்.

தாரகாதீசோரகாந்தர

தளநிஃஹதயாநன்னேத்ர

சேராராராஜதானஸ்தோத்ர

சிவகிரிவாதிவ்யகேதர-ஓம்ஹை

சுரிதசுருணசக்ஷநேச

ஜனநிருதயசெஞ்சலலவரச

சுரிதமணிதக-விஸாச

சுப்பிரமணியஸ்வயம்பரகாச-ஓம்ஹை

சத்ரமகுடசம்மிகாக
வந்திரசிதமதுபதாம்

தகனபதவதனயநேம
மாம்பழஞ்சொன்மதுரநாம-ஓம்ஹரி

யஅ-இம்-மாஞ்சி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

வடிவேலரசே-நான்

வருத்தஞ்சுக்கமாட்டேனெனிரட்சி

அதுபல்லவி.

அடிபேரானுன்
அஞ்சனிடாதே

னடைக்கலமித்ததி
வையாபழனிம்பதி-வடிவே

சரணங்கள்.

அலலும்புகுலம்
ணகுக்கோளநெஞ்
சொல்லுந்தமியேன்
சும்மாகபடக

புண்
சையோவென்னசெய்வேன்
றுதிசெனிகேளாதோ
தொழிவிதுதானேதோ-வடிவே

உனதுதய
லுண்டாயிருந்தா
ஜெனனசாகரத்
தேருதயர்வேனோ

வென்மே
லொருதாழ்வுமில்லையே
தீர்கமுன்றேபுத்தி
திவ்யபாரசத்தி-வடிவே

என்றுந்தனை
னென்முந்முனிந்தே
சென்றிந்திபுனிடர்
செந்தமிழ்மாம்பழந்

சீதா
னெல்லாமுன்னைச்சேந்ததே
தீர்த்தகுகாமுதீர்
தியானித்திடுக்கதீர்-வடிவே

நாஜிகுஜிய்யாரேபேதாதி

எனறஇந்துஸ்தான்வர்னமெட்டு.

நரு-இம்-செஞ்சருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கோலமாமயின்மீதுவந்தடிமை

கொள்வாயிப்போது

அதுபல்லவி.

வேலவாவுன்னை
கதியினிசீயே
துகிமிதுபலவர்
பார்முடிதுப்பும்
மார்பணிமின்ன

வேண்டினென்னை-கோல
கவுரிதன்சேயே-கோல
தொண்டனுவர்-கோல
படினடஞ்செய்யுந்-கோல
மாதவன்ன-தோல

இன்னந்தயவியையோ

விதுவென்னதுபோ-கோல

மனந்துயர்தணிய

மாம்பழம்பணிய-கோல

அந்தணைகளைநீதன்முறாமே

என்ற ஐயவகரிநின்-வான்மெட்டு.

௩௩-இ-ம்-புறவாந்தாளம் - ரூபகம்.

பல்லவி.

கந்தநாதாநிநதவேணை

நருணைசெய்யவேணுமே-கந்த

அறுபல்லவி.

தொந்தமுடைய

துன்பதகமுநதி

சிறுதைதெளிவ

செம்பொற்பாத

பண்டுநுது

பாவநதீர்க்க

அணடுமெளிமை

ளாகதென்ன

சோதிப்பதுத

சோரணிடுதல்

ஏத்தகணையென்

யேழைநான்னி

மதுரமாக

மகிழ்குஞ்சரிம

பதுமமாது

பழனிமலைக்கு

பந்தவிடைய

விவமபினை

தேவதவகைநின்

நம்பினைன்-கந்தநா

நீதாண்டார்தமது

வில்லையா

சுண்டுமணியா

சொல்லையா-கந்தநா

காதிப்படிக்கை

நீதியோ

மீதிந்கொடுமை

போதியோ-கந்தநா

மாமபழஞ்சொன்

னோகரா

நிதமுலாவும்

பாகரா-கந்தநா

௩௩-இ-ம்-புறவாந்தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கந்தப்பாவந்துகிந்தைத்

கதிதீர்த்ததியிது-நீதியே

அறுபல்லவி.

பந்தப்பாசகிமோசனமாம்

பவிசுதசரவணபவநாதா

பழஞபிரபகபுததண்ட

பாணியினோதமனோதிதா

பண்டித்தன்
கண்டின்பன்

நண்கஞ்சகன்
தங்கும்படிபுகழ் கந்த

சரணங்கள்.

மலிகதபரிபுரநடனசிகர
மவுனப்பிவணசொருபரிமா
மந்திரகுங்குமபுயலீரா
வரநிபுண
வளர்தருண

வள தூகதஜெயவடிவேலா
மயநிஸ்குளஸ்லோலா
சுந்தரசம்பம்மவதிகாரி
பரிமருண
மகிமையின்மிகவுயிர்-கந்தப்

பலவிதபுலனசராசரவ்யாபகஜெகன்மோகன பவகோபா
பாமிகீர்டமா கனகாம்-பரிதாசனசுமருல தீபா
பக்தஜனப்பரியவனுக்-லா-முக்தர்குறிதனைவதருசிலா சீலா
பரிமளசின் தூகமுகம்
பரிதனகுஞ் சரிதனைமருவிய-கந்தப்

சந்ததமதூகனிச்சிங்கந்தமிழ்மலர்புனைநிகாபாரினை
சாமிநதமகிபன்-தனிலிலகியசபகரசரண
சகலசபாங்கியகுமுதவுதூகாய்சிகரசிவாததிரியுசிதசகா
தந்திரிதடா மந்திரிதடா
சந்திரிஜடா தரகயலோலா-கந்தப்

கெடிகெடியகுஜாலமா

என்றஜானியின்வர்னமெட்டு.

கடவு-இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-சாபு.

பல்லவி.

அரிகரகருகநாயகா

அருள்புரிவாயிதுசமயம்

அரகா

அநுபல்லவி.

சரவணபவலும்

சரணஞ்சரிணன்

மனஞ்சிறிதுருகா

வளர்தென்பழனி

அனந்தசற்குணதன்

அகிலாண்டமுநீன்

மாம்பழக்கவிநா

வடிகாவலகின்

சண்முகமெய்யா

தடையேதையா

வகையேனமால்மருகா

மலைமுருகா

டாயுக்முதல்வா

வகையேனமால்மருகா

வலன்பணியமரா

மயாகமரா

அரிக

அரிக

அரிக

அரிக

சாமிநாதோமாட்லாடாகெந்துரூரா

என்றஜவாளியின்வர்னமெட்டு.

இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஏதாகிலுஞ்சொல்லியா-சாமிநீவகை

ஏதாகிலுஞ்சொல்லியா

அதுபல்லவி.

தாதாவுணப்போலுண்டாதண்டாயுதவுததண்டா

ஞதாவல்லதுமுரண்டசாமிநீவகை

ஏதாகிலு

செவிகேட்டுமேப்பரசன்னதெய்வமாகியுஞ்சொன்ன

கவிமேற்பாரமுதமென்னசாமிநீவகை

ஏதாகிலு

வினியின்மிகமுண்டுவிசனமனேகங்கொண்டு

நினைவுமென்னிலைமசண்டுசாமிநீவகை

ஏதாகிலு

மகிமையருளிச்சொந்தமாய்பழத்தைதயுவந்த

ககிர்தசிவாசலகந்தசாமிநீவகை

ஏதாகிலு

மதிலோனபேஜனபூட்டலேதா

என்றக்ருத்திகையின்வர்னமெட்டு.

நக-இ-ம்-அபுரூபம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மயில்வாகனுவரவேணுமென்முன்-மயில்வாகன

வள்ளிகுஞ்சரிமோகன-மயில்வாகன

அதுபல்லவி.

கவிலாசயதிபூ

கன்றுதீதுக்க

கௌரிநந்தன

நின்றபாதுகாக்க-மயில்

சரணங்கள்.

உண்மையாகநானே

ஒங்காரத்தேனே

சண்முகாபழனித்

சாமிமாம்பழஞ்

புண்ணைம்பினேனே

புற்பனவானே

தண்டபாணியாஞ்

சந்ததம்பணியும் - மயில்

சயி-இ-ம்-தோடி-நாளம்-சாபு.

பல்லவி.

சரவணபவணேபோர்-தரவாதின நின்னத்தாற்

சகலசித்தியுண்டே

அதுபல்லவி.

வரமருவிபமேரு
மருதகிரியில்வளர்
வரதன்மணிமுடி
வரர்களிமைபவர்
வந்தருகுபரி
மைந்தனதிகச

கிரிதனைநிகரான
மவுனசுரதஞான
யுரகர் தவமுனி
பரவிபடிதொழ
கந்தனுமையருள்
வுந்தரிநயகுண-சரவண

சரவணங்கள்.

நடுக்கம்பொய்கொணையோட
நமைபனுதினங்காக்குந்
கொடுக்கும்பயபாசத்தைத்
ருறைமுழுதையும்போக்கு
குக்குடத்துவ
மிக்கப்பற்பற
கோரமேவிப
போரிலோடிட

மெடுக்குநதிவினைநீக்கும்
தமிழ்மதுரிதவாக்கும்
மெடுக்குங்கருணைதேக்குங்
நிறைசெல்வமுண்டாக்குங்
சக்கரக்குகன்
தர்க்கமிட்டவ
ருசேசனைகள்
விரவேள்விடு-சரவண

உலகவஞ்சனைமாயை
ஒதுகியமமனு
அலைவரும்பாகதி
அன்புடனினியபே
அடலனந்தனு
வடிபர்வெம்பிணி
மழகுமரிகத
குழகனரிதிரு

விலகமெய்வழிகாட்டும்
நீதியேபாராட்டும்
நிலைமையதுகைக்கூட்டும்
நின்பாசத்தையூட்டும்
நடுநடுக்கிட
கெடாநடஞ்செயு
கயினின்மிசைவரு
பருகனரிக-சரவண

சிந்துரததல்வன்னி
சீர்த்திமிருதெய்வ
மந்தரிமாமேன
மாம்பழம்போற்றிசெய்
வண்டிருந்திகச
நுண்ணெற்குத

சீர்தைமகிழ்குணுன்ன
மூர்த்தியேழைபங்காளன்
வடங்கும்பன்னிருதோளன்
வடிசமென்மலர்த்தாளன்
கொண்டெழுந்தக
யம்பணிந்தனூள்

வாசுமார்சுவி

கேசன்மோகன

லாசனாமுரு

நேசபூரண-சாவண

ஓரமணிமனுசமினித்தேவே

என்றபேராவின்வான்மெட்டு.

சக-இராகம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மாமயிலேறிய

கூர்வடிவேலா

கூர்வடிவேலா

பார்வதிபாலா

அதுபல்லவி.

கோமளதேகா

தாமசமாகா

இத்தனைஞாதா

சித்தமிராதா

சொல்வதுகேட்டு

வல்லினையோட்டு

சோம்பல்கள்வெய்ய

மேம்படுதய்ய

பூமலர்வாசா

தேகமகாத்யாகா-மாமயி

பத்தன்மேல்வாதா

முத்தமிழ்வேதா-மாமயி

நல்வழிகாட்டு

கல்வியைநாட்டு-மாமயி

பாம்பகைநைய

மாம்பழமுய்ய-மாமயி

என்தவேடுகொந்துராகபா

என்றகருத்திகையின்வான்மெட்டு.

சஉ-இராகம்-சரஸ்வதிமேனோஹரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

வர்மமின்னமென்ன

தர்மமில்லை

வேலவா

ஓவேலவா

அதுபல்லவி.

கர்வமஞ்சகக்

நிர்மலாவுனை

காடுலாவினைன்

நின்றகூவினைன்-வர்மமி

சரணங்கள்.

என்றுமொனரபோலே

இப்படிநீசெய்வ

மன்றலந்தமிழ்

மாம்பணிபுயம்

யுந்தகஷ்டமா

தேயிஷ்டமா

மாகுழப்பொற்பாதா

வன்னிப்பாணநாதா-வர்மமி

ஹரிநேநெந்துவெதகுதுரா
என்றக்குத்திகையின்மெட்டு.

சஉ-இராகம்-அரிகாமபோதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உண்ணநானம்பின

வனல்லவா

அதுபல்லவி.

தானந்தவத்

தருளுனகுண

சந்தானதண்டாபுத

சதா-உண்ணா

சரணங்கள்.

அறிபாதவ

னாலும்அடிமை

பதனெண்ணை

யானையா

கதைசீரசெல்வக்

சாங்கேயா

கவிமார்பழத்

யானகாரண-உண்ணா

முன்பேதெவியகபோயனே

என்றக்குத்திகையின்வன்னமெட்டு.

சச-இராகம்-பங்காளா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

முருகாக்குபைதா

வில்லையா

முழுவதும்பிசுவாமா

சொல்லையா

அதுபல்லவி.

திருவளர்செந்தி

லம்பதிவேலர்

ஜெகமெங்கு

மேபுகழ்ச்சை-முருகா

சரணங்கள்.

காமாதிதுன்பக்

கடல்படியாது

கைதுக்கியெண்ணை

யாளிப்போது

பாமாபுணியாப்

பழம்பணிநாதா

பவலிருள்விலக்கி

பார்க்கலாகாதா-முருகா

தயாநிதிக்கண்ணிகள்.

வெண்ணெய்துறை

சீர்பூத்தொங்கையுமைமைந்தாதயாநிதியே	
வார்பூத்தொங்கையுமைமைந்தாதயாநிதியே.	க
இந்திரனைக்காதவன்னுலென்னமுடியாதிடர்தீர்	
தந்திமுடித்தெந்தைசகோதரதயாநிதியே.	உ
மாமறைநாலுந்தொடரமாட்டாவுனையெனிலிப்	
பாமரனுலென்னும்பழனித்தயாநிதியே.	ங
கீர்த்திவிஜயகிரித்துறைகாலத்தினிற்செய்	
பூர்த்திமகிமையெல்லாம்பொய்யேதயாநிதியே.	ச
இக்கலிகாலத்தினுமிங்கேயுணைப்போதுந்தெய்வந்	
துக்கமெலாரீங்குமெவட்சிசூழிந்தயாநிதியே.	ரு
சற்றுமறிவில்லாதசண்டாளனுனென்னு	
முற்றுமெனையாள்வாய்முருகாதயாநிதியே.	ள
பத்திசிறிதேதுமில்லாப்பாவினுனென்றலுஞ்	
சித்தியருளையாசிவாசலதயாநிதியே.	ள
என்னபிழைநான்செய்திருந்தாலுரீபொருத்து	
வன்னமயிலேறியென்முன்வாவாதயாநிதியே.	அ
வாராயோமயில்வந்துகவிதீர்த்துவந்	
தாராயோதென்பழனிச்சண்முகதயாநிதியே.	க
மாயவிகாரமயக்கையெலாமாற்றியெனை	
நியான்பழனிநிமலாதயாநிதியே.	ய
உனையன்றியுண்டோவுலகிலெனக்குற்றதுணை	
யெண்ணவஞ்சியேல்பழனியெந்தாய்தயாநிதியே.	யக
தீராதவெவ்வினையுந்தீர்க்குநீயேழைமுகம்	
பாராததென்னதண்டபாணித்தயாநிதியே.	யஉ
எப்பாவமுடமகற்றியீடேற்றல்வேண்டுமெனை	
யப்பாசிவகிரித்தண்டாயுதத்தயாநிதியே.	யங
சூதுதான்கற்றனையோசம்மாவிருந்தனைநின்	
காதுகான்கேளாடோகாதந்தாதயாநிதியே.	யச
ஈராறுகாதிருந்துமென்சொற்கேளாததென்ன	
பேராறுசூடிபெற்றபிள்ளாய்தயாநிதியே.	யரு

பன்னிரண்டுகண்ணிருந்தும் பாராததென்னவென்னை யுன்னிரண்டுக் காளுநம்பியுற்றேன்தயாநிதியே.	யசு
நீமனதுவைத்தாநிறம்பாததுவுமுண்டோ பூமனதுயாமதைப்போக்குந்தயாநிதியே.	யஎ
எல்லாவினைப்பயனாமென்னிலுனக்கெண்ணபுகழ் சொல்லாயுள்ளாசவள்ளிதோயுந்தயாநிதியே.	யஅ
ஆனலுமிந்தவனியாமுனக்காகாது தேனார்நடம்புனைதின்புயதயாநிதியே.	யக
இப்படியேநீயிருந்தாலென்னசெய்வேனோருறுதி செப்படியேனூந்தனுக்குச் சிவாசலதயாநிதியே.	உய
நீயிருக்கநின்பேர்வினைந்திருக்கவென்னுடவி னோயிருக்கலாமோறுவலுந்தயாநிதியே.	உக
அட்டியென்னவின்னுமெனையாதரிப்பதாலுனக்கு நட்டியென்னசொல்லுவள்ளிநாயகத்தயாநிதியே.	உஉ
காலரொல்லாம்வீணைகழித்துமயங்காதுநல்ல சிலமெலாநல்கிவினைதீர்க்குந்தயாநிதியே.	உங
எத்தனைதுன்பங்களொளியேனெப்படிசுகிப்பே னத்தனையுந்தீர்ப்பழனியப்பாதயாநிதியே.	உச
நானனந்தமாகநவின்றுமிடங்காததென்ன தினபநநூயலவோசெந்தூர்த்தயாநிதியே.	உரு
பாடவறியேனெனிலும்பற்றினேனின்னையெனை வாடவிடலாமோவடிவேற்றயாநிதியே.	உசு
கற்பனையோபூர்வத்தைஉள்ளாமல்லதூர் சற்பனையோசெய்கின்றாய்சாமிதயாநிதியே.	உஎ
பொய்த்தெய்வபத்தருஞ்சீர்பூண்டனாநானம்பியநீ மெய்த்தெய்வமென்னசொல்வேன்வேலாதயாநிதியே.	உஅ
பானுமுனமேதுபனிரீகண்பார்க்குவிடர் தானுமுளதாமோசடாட்சரதயாநிதியே.	உக
ஒன்றுந்தெரியாதமுன்றேனைககாப்பதுணக் கெனறுங்கடமைசெய்வேலைந்துந்தயாநிதியே.	உய

சிவசுப்பிரமணியக்கடவுள்பேரிற்

கீர்த்தனைகள்-முற்றிற்று.

உ

பூதண்டபாணி துணை.

பழனிவெண்பா வந்தாதி.

—o—o—o—

கா ப் பு.

நேரிசை-வெண்பா.

மதிமென்புதந்தன்மேல்வந்தூர்பழனிப்
பதிவெண்பாவந்தாதி பாடத்-ததிபுரிவாங்
காமகொட்டத்திக்கலசமுலைப்பாஸந்தித்
தாமகொட்டத்தி தனை.

நூ ல்.

கார்தாங்குமூரங்கள் காமமெங்கன்யாடிவரு
சீர்தாங்குவண்டுவப்பத்-தேன்பிழிற்றி
வண்வம்பழனிமயில் வாகனூர்மேனையா
ருண்மைத்துணையாக வுற்ற.

க

உற்றார்பெற்றார்பிறரா லுண்டாவுறுதிமிகக்
கற்றார்மற்றுகுங் கனிந்தேத்தயம்-நர்தாங்கு
வடிவேற்குகாபழனி வள்ளல்களைக்
ணடியேற்குநின்னருளே யாம

உ

ஆமைப்புறவடியா மானைக்க லழுந்துந்
திமம்புலையேனைத் தேற்றா-மாமமைக்
கழனிக்குகாமுக்கனிகடந்தேன்பாய்
பழனிக்குகாகடைக்கண் பாரத்துடி

உ

பார்த்துயருமேலைப் பகம்மொற்பதித்துபருந்
தீர்த்துயருநின்னைத் தியானித்தும்-போர்த்து
மணமலையினென்னும் வளர்பழனிக்கந்தா
தினமுநிலைநிற்சுவருள் செய.

ச

செய்யவினது திருவடி போற்றித்தமிழேன்
தய்யகிரைவினுளந் கொளிப்பாய் தய்யவடி
வெலாபழனி விமலாவுகமயீன்ற
பாலாததியி துவப்பா.

இ

பாவலர்குழ்தென்பழனிப் பண்ணவாவிண்ணவர்கைப்
பூவலர்குழநின்னருமைப் பொன்னடிமை-மேவலர்தாங்
காமமுதலாய் கடலெப்படிக்கடந்து
மாமவுனவாழ்வுபெறுவார்.

௯

வார்கமுவினமாகமுகின்மன்னுபழனிக்குமார
திர்கவலைமோகவலை சின்னவெனக்-கார்கதிமற்
துண்ணியவதெண்ணெசொல வுள்ள தூநீதள்ளவொண்ணு
தெண்ணவகைதண்ணையறியேன்.

௧௦

ஏனய்யாவன்மமிரக்கமிலையாவீணி
ஞனய்யாதென்னையுண்ணைநண்ணுவிப்பார்-வாண
யடரும்பொழிற்பழனியாண்டவாயின்னெடம்
விடருந்தவிர்த்தநுளியே.

௧௧

ஏதுமறியாதுமலுமேழைநானென்னினுமென்
மீதுதயவேபுரியவேலாய்து-நீதுண்பென்
துற்றேன்பழனி யுடையாயிற்படையா
மற்றேன்பராமுகஞ் சும்மா.

௧௨

மாதாபிதாசுருதெய் வங்களைலாமிங்கெனக்கு
நீதானெண்ணிலக்கநீதியன்றா-லாதாமம்
வேறுணர்கிலேன்பழனிவித்தகாலெவ்வினைய
நீதுசெயல்வேண்டுமின் தேர்ந்து.

௧௩

நேர்ந்துனதுநாமநிகழ்த்துவெளியேனபவநோய்
திர்ந்துவிடநீகருணைசெய்குவாய்-சோர்ந்து
பராமுகமாயுற்றார் பாலாகும்பழனிக்
குமிராவடிவேலாபழிப்பாகும்

௧௪

கும்பிட்டிழைஞ்சாக கொடியேன்குணமிலிநான்
வம்பிட்டனொங்குகமின்னார்மலுழந்து-வெம்பிப்புண்
ணானென்னினுமறிவுகிருத்திப்பழனிக்
கோனெய்ணையடியையொள்.

௧௫

கண்களளித்துளையெதும்பாய்க் கோரெனய்க்கஞ்சுமெனைத்
கண்ணிற்பழியுனைத்தான்சாராதே-யள்ளிக்ரு
நன்பார்நமிழ்ப்பழனிநா தாவுனக்கபயந்
நன்பார்கருணைகவிந்து.

௧௬

கனிந்தகனியின்பொறையாற்கற்புடைமாணுந்
குனிந்தவளினோக் துதருக்கொம்பர்-முனிந்தனிலாச்
சிந்தமுதுவண்டுதெவட்டிசைக்கும்பழனித்
கந்ததமியேனைமுற்றங் கா.

மௌ

காவிரூழ்வாலிக் முனிப்பழனிவள்ளல்
பாவிநெனென்னுங்கண் பார்த்தருளித்-திவிரையை
மாற்றுவதுநிங்கடமைவஞ்சிப்பாபாகிலெனைத்
தேற்றுபவநீயலதார்செப்பு.

மௌ

செம்புக்களிப்புலல்லோர்தீர்ப்பதுரோலென்னிதயத்
துப்புக்களைந்துணையேதோத்தரிக்கு-மப்புத்தி
தந்துதிநாட்டச் சமயமிதுமாபவிலில்
வந்துபழனிக்குகதே வா.

மௌ

வாவாவினித்தமதியேல்வளர்பழனித்
தேவாதிதேவசிகாமணியே-வேவாது
பண்ணுவதுமுறையே பாவமுனக்கிலையே
நண்ணுமுனதடிமைநான்.

மௌ

நான்முகனும்மான்முகலநல்லோர்மற்றெல்லோருங்
கான்மருவுதேன்மலர்தூய்க்கைக்குவிக்க-மேன்மைதரு
தென்பழனியின்பச் செழுஞ்சுடரேநீபெனையா
டுன்பமணுகாமலெப்போதும்.

மௌ

தும்பிமுரல்சோலைபுடைகுழ்பழனிவாழ்ப்பாம
வெம்பினியிலென்னைவிட லாடிமாநம்பி
யுனக்கபயமென்றாலுபோகோவிரங்கா
மனக்கபடமென்னசொல்லுவாய்.

மௌ

வாய்துதிக்கச்சென்னிவணங்கக்காங்கடொழத்
தூய்துபெற்றுச்சித்தமுனைச்சுழந்துருக்ப-பாய்திறைப்போற்
கஞ்சமெத்தென்பழனிக்கார்த்திநையாநியமித்
தஞ்சலெனத்தேற்றியெனையாள்

உல

ஆளரிமுகநாதியவுணையெல்லாமா ரந்த
மீளரியெனுநீயெனவெல்லினையைத்-தூளிசெய
மாட்டாயோவஞ்சனையென்வாழ்ப்பழனிலேல்முருகா
காண்டாயோநல்லகதி.

உல

கதிரியலாதிசெங்காம்பழனிப்
பதிஞானபண்டிதவிப்பாவச்-சதிநோயை
நீப்பதரிதோநினைவின்படிக்கென்னை
சாப்பதுனதுகடன்.

உஉ

கடனேயடாதுசுவினோய்தொடாது
திடனேவிடாதெனைநீதேற்றியுடனேயாட்க்
கொண்டலதனாற்குறைவுனக்குண்டோபழனித்
தண்டாயுதாருகநா கா.

உங

தாமதியேலென்றைச் சகிக்கமுடியாதுதுயர்
தீமதியேனென்னினுநான் தேறியுப்ப-நீமதியே
நட்டமுனக்கென்னதனி நற்பழனிப்பாநின்
னிட்டமனைத்தும்பிறிதொன் றில்.

உச

இல்லாமையில்காமையெவ்வாவும்வெவ்வினைநோய்
புல்லாமையுள்ளம்புலலாமை-நல்லமை
மல்குபுனல்குழ்பழனிவாசமுநுதேசவரு
ணல்குசுவியெலெனையிந்நாள்.

உரு

நாளின்பகையிலக்குனப்பகைராசிப்பகைபல்
கோளின்பகைக்கொடுகையும்கோளின்கட்
குஞ்சரிபங்காபழனிக் கொற்றவாநீர்த்தெனது
நெஞ்சுகளின்றேயருள்வாய் நீ.

உச

யேகலியுநீகத்தினிச்சயதெய்வம்புகிக்கோர்
தாயேயெனைவந்தனைபன்றோ-நோயேகச்
செய்யாயெனிலுனினுந்தென்பழனிமேவியவென்
னய்யாவருளினர்மற்றார்.

உஎ

ஆராரோமுன்னினருளடைந்துயந்தாரெனலிப்
பாரோதுஞ்சொற்பழுதேயோ-நோக
வென்னமுறையிட்டெயிர்க்கமியேபழனி
மன்னவிதுதன்மமன்றாள்வந்து.

உஅ

வந்துவைபஞ்சாய் மனதுசுழலாதுதுதி
தந்துபிணிதீர்த்தானின்றாய்த்தந்தை-நொந்து
சிடுப்பாரோதென்பழனித்தெய்வமேவைது
தடுப்பாரோகாதவிமார் தாம்.

உக

தாம்பார்வலைழித்தனிமான்போன்மாலுழந்து
சோம்பாவறிவுதுலங்கியே-பூம்பாத
சேவைதரல்வேண்டுந்நிசுழி: பழனிச் செல்வரின்துள்
பாவைமுடியாதனவையா,

நய

பாழுந்தலைவணங்கபாணர்வன்மொடுபொழில்
சூழுந்தமிழ்ப்பழனித்தோன்றலென்-னாழனினைநோய்
தீரேகருத்தைத்திருத்தேயருட்கண்ணாற்
பாரேயுனக்கெனகோபம்.

நக

பம்புபுனல்வாழிப்பழனிப்பிரானேயென்
வெம்புபுழிணிநீ களிர்க்காவிட் டாவிவ்வம்புவிதா
னேதுமொல்லாதுணையதிலென்னநமக்கென்னிலொரு
போதுமெய்ய: மோநின்புகழ்.

நஉ

புகழத்தெரியாதபுன்மையென்றென்னை
யிகழத்தகாதுநின்பாலென்றுந்-திருழ்ப்பத்தி
நாட்டவமைத்துப்பழனிநாயகாரீயிதய
வாட்டமொழித்தாள்சலியாமல்.

நஉ

மல்லார்புயப்பழனிமாமுருகாநெஞ்சமென்ன
கல்லாசிறிதுங்கரையாதா-பொல்லாத
வேளைபலபாவரின்துல்வெல்லமுடியாதனவா
தானைநினைவேனையின்னேதாங்கு

நச

தாங்கச்சியிலைசார் தற்கிதுதுலையா
நீங்கச்சமுசந்திர்த்தி: வ்மலையா-பூங்கச்சிங்குட்
டோங்குதனப்போன்மாலுலாவுபழனிப்பதியா
மீங்குவரத்தாமதிப்பதென்.

நரு

என்னுலீனிச்சகிப்பதெப்படியப்பாவருத்த
முன்னுல்விலக்குவதற்கொண்ணுத-மொன்னுடு
கத்தாயேதென்பழனிக்கந்தாவடியரிடர்
தித்தாயேநெஞ்சகத்தினின்று.

நின்றுணையுண்டாகிலெந்தநீசரும்வெம்பாசவினை
வென்றுசுகம்பெற்றுவிளங்குவரா-லென்றுயரம்
பற்பலவுமற்பகலாப்பார்த்துமிதங்காததென்ன
பொற்பழனியந்யுதவிப் போது.

நரு

போதுபலதாவினைப்புகித்திறைஞ்சுகிலேன்
சாதுவெனநீதிசமுவுகிலேன்-சூதுபல
கற்றேன்பழனிச்சடம்பநின்பேர்ப்பன்னவுன்னப்
பெற்றேன்பொற்ப்பாய்பிழை.

௩௮

பிழைத்தோமவுணப்பிணிதவிர்ந்தோமெல்லாந்
தழைத்தோமெபுகிதாதாமா-மழைத்தொனியிற்
போற்றதடிவேலெடுத்தொற்பழனிப்பப்பெவன்புன்
ணற்றவிதுவேபருவமால்.

௩௯

ஆல்வளர்சஞ்ஞானவாசின்றபூங்குருந்தே
மேல்வளர்செந்நெற்பழனிமெப்பொருளே-மால்வளர்புன்
நெஞ்சேன்வருத்தத்தைநீக்கிச்சுகந்தேக்கி
யஞ்சேலெனக்காத்தருள்.

௪௦

அருள்சிறிதுநீபுரிவாயாகிற்கொடிய
மருள்சிறிதுமென்பால்வருமோ-தெருள்செறியு
மன்பர்புகழ்தென்பழனி யாதுமுகதேவவிரைந்
தென்பழயவல்லினைதீரின்று.

௪௧

இன்றுதியொன்றுந்தெரியாதென்றுமுனியேலெனைநீ
யன்றுதிராண்டென்புமுருவானதன்றோ-நின்றபெருந்
தெய்வமதித்தாற்பழனிச்செல்வாமுற்றாதவுண்டா
மெய்வருபெற்றுப்பவகையைவிள்.

௪௨

விள்ளும்புதியமலர்மென்மணம்போல்வின்புமிமற்
றுள்ளும்புறமுநிறைந்தோங்கு-நின்பாற்
விருப்பமகலாதருளிமெய்யுருதிதந்து
திருப்பழனியேவலவனைதீர்.

௪௩

தீர்த்தமனந்தம்படிந்தென்மெய்வம்பலதோழுதென்
பார்த்ததலந்தோறும்பயின்றுரைந்தென்-கார்த்திகைமுன்
னேந்தியமைந்தாபழனியெந்தாயுனதருளாந்
சாந்தியமைந்தாசையருதார்.

௪௪

தார்புனைதோளுக்கமலத்தாளுந்தனியேலு
மார்புறைநுலஞ்சேவலுமயிலு-நேர்பொலியப்
காட்கொடுத்தென்னைமுற்றுங்காப்பாற்றல்வேண்டுமினி
யாட்கியுடைத்தென்பழனியாய்.

௪௫

ஐயுங்கலைகற்றருந்தவஞ்செய்தாலுமெனைத்
தோயுங்கனிவெளிதிற்றோன்றுமோ-தாயும்
பிதாவுமெனநீயருளிப்பிணிநல்லாற்செம்பொற்
பதாபழனிவேலா பணி.

சுக

பணியெனக்குநிண்ணிப்பணிவதுவேதாகத்
துணிவுமுற்றுநல்கித்தொடர்ந்த-பிணிநொடிக்குன்
மாற்றிப்பழனி வரதாவருளாலீ
டேற்றிப்புரப்பாயெனை.

சுள

எனைத்துமுனதின்னருளாலிங்கியங்குமென்ற
லுனைத்தவிமவேறுபொருளுண்டோ-வனைத்துமொரு
நீயெயெனைக்கன்னியனுச்சேயேல்-வரி
சேயேபழனியரசே.

சுஅ

சேவியேனின்னைவலஞ்செய்யேனய்யோகொடிய
பாவியேனுனைப்படியுய்வேன் மேவியெனை
யாளாயோதென்பழனியப்பாவிண்ணப்பமொன்றுங்
கேளாயோவுள்ளங்குளிர்ந்து.

சுக

கிளர்ந்துவடமேருவையுங்கிழைக்கமென்மேல்
வளர்ந்துபடல்சிறிவறினுந்-தளர்ந்துவிடாச்
சித்தருங்காணுகவுனைத்தென்பழனியப்பாநா
னெத்தரங்காணப்பெறுவேனிங்கு.

நுய

இங்குமுளாயெங்குமுளாயென்பதனும்
பொங்குபுராணாகமங்குள்போதுமோ-மங்குதறீர்
வேதமுமெய்ப்பாமேகின்மேன்மைபெறவப்பழனி
நீதவுனக்கேகுகிகர்.

நுக

நிகர்விகளாயநீநெநிநின்னுதுதியென்றும்
பகர்பெரியோருள்ளுறைபொற்பாதப்புரந்தமால்
யானைதுணைவர்பழனியவ்வனவேதமிய
னேனையினிரீவஞ்சியேல்.

நுக

வலாதனவுமக்கேஹுமெனவென்னிதையை
மாலாயுழன்றுவருந்துமந்தோ-மேலாங்
குகிதேதறுவதினியெக்காலம்பழனிப்
பதியாய்பரிபாவிப்பாய்.

நுக

பாயும்புலனைப்பலவழிச்செல்லாதடக்கி
வாய்ந்தனுவுமனமுதமாத்து-நோயுந்
துயநமகன் றுண்ணித்தொழப்பழனிகந்தா
தயவுபுரிந்தாளெனைநித்தம்.

௫

தம்பமுயிர்க்கெல்லாநின்றாளலதுவேறில்லை
யிம்பெனைக்காக்கவுனக்கென்னதடை யம்பழனித்
காங்கேயாவள்ளிகணவானிச்சிறிதுந்
திங்கேயாவண்ணந்திருத்து.

௫

திருத்துவசத்தே தாகைச்செழும்பழனியாயென்
கருத்துவசத்தே தாகைக்கனிலைப்பொருத்து
மயக்கவலையும்வருத்தும்பலகா
மியக்கதலையும்விட.

௫

விடத்தாலோதொல்லையினையாலோவிண்ணம்
கடத்தாலோமாதர்அல்லி-நடந்தாலோ
வேதினாலோவினைந்தவிந்நாயாற்றென்பழனி
யாதிபர்தீர்த்துரணுண்டாக்கு.

௫

ஆக்குலமும்தொன்னாட்டவர்குலமுமன்பர்களின்
மாக்குமுழங்காக்குநெடு மான்மருகா-தாங்குலமு
வண்ணபுயத்தென்பழனி யப்பாவடிசேன்மே
லென்னவெறுப்பின்னமுமீடேற்று.

௫

ஏற்றுநடையாள நெனினும்பிணிப்பட்டா
வாற்றுவதுகால வரிதன்றே-போற்றுவது
மோராநாடுன்னசெய்வே ஜோகோபழனியப்பா
தாடியோதேகசுகத்தை.

௫

தையலரும்பிறருந்தாமொள்வோர்தன்மையெண்ண
மையலரும்பிணிக்குள்வாடுவனோ-மொய்யலர்குழ்
நந்தவனத்தென்பழனி நாயகாரீயெனையா
ளிர்தவனத்தெந்தவிர்த்தேயீண்டு.

௫

ஈண்டிகடவுட்புலவோரின் கண்களெத்தனையோ
பூண்டுவளர்கிஃறதினமேற்புன்மையினேன்-வேண்டுவன
பாடினுமின்பமர் பழனிக்குகாரீயே
வாடினவென்பாற்கருணைப.

௫

வைவார்தமையுயர்த்தி வாழ்த்துவரைவாட்டுவது
சைவாகமதெய்வ சம்மதமோ-கைவேழ
மூர்பழனிவேன்முருகா வுண்மையறியேனருளித்
தீர்பழயவெவ்வினையாந்தீங்கு.

சுரு

திங்குதலைவள்ளிபுணர் தென்பழனிச்சந்தாநா
னேங்குதலைசிறிது மெண்ணிலையே-யோங்குதலை
மீதுவிதிபெழுத்தை வெல்வதரிதென்னிலுனக்
கேதுமகிமை யியம்பு.

சுரு

இயம்புலிநாங்காங் கிசைக்கும்பழனிச்
சுயம்புமுருகாகிடங்கிச் சோர்ந்து-சுயம்புகல்போற்
பந்தபாசத்திடைவிழ் பாவியேனைப்புரப்ப
தெந்தநாளாந்தோ வினி.

சுரு

இனிக்கவுபசார மியம்-தியுடம்பெல்லாம்
பனிக்கமுழுநாவும் பதறத்-துணிச்சுவர்
தம்பாலலைந்து சலித்தனரு-முழுவர்
வம்பார்க்கடம்பா வளம்

சுரு

வளர்கின்றதுகவலை வாட்டுகின்றதாசை
தளர்கின்றதுமனது சால்-வளர்கின்ற
வண்டுலாஞ்செச்சைமணி மார்பழனிக்குகின்
றெண்டுநான் கண்டுதிடஞ் சொல்.

சுரு

சொல்லு பசங்கரும்புஞ் சூழ்பழனியாய்முறையிட்
டல்லும்பகலு மலருவனே-கல்லு
மிரும்புமுருகுந்தத்வே னில்லையுனக்கென்மேல்
விரும்புவனதந்தாள் விரைந்து.

சுரு

விரைமலர்தூவிக்கனியை மென்றளிர்க்கைக்கொண்டு
விரைவில்கணீர்பொங்கி வணங்கி-நிறைநிறையே
பூசையன்பர்போலும் பொழிற்-பழனிப்புங்கவவென்
மாசையின்றித்திருஞ்செல் வம்.

சுரு

வம்புலபுரின்மலர்தந்தாள் வாழ்த்துனர்க்கெல்லாம்பழனி
யம்புனிதபண்டிதனீ யன்றியுண்டோ-நம்பும்
வகைவருந்தேனுங்கனவில் வந்தாகிலுஞ்சொன்
மிகையுறுந்தீய்வேய்தொகையவே.

சுரு

வேற்றுமருந்தேன் விழுதியொன்றேபோதாதா
தேற்றிணருண்மாத் திர மிருந்தார்-காற்றளவு
யஞ்சாமேநர்யனைத்தும் பார்த்துபழனிபுள்ளா
வஞ்சாமேயாள்வ தான.

6

அறக்கொடிதேசெய்வா தழகாவுனக்குக்
குறக்கொடிசேரும்பழனிக் கோவே-மறக்குடி லத்
துன்பமெல்லாமின்னே தொலைத்துதொழுதுய்ய
நின்பதமோநல்கியென்முன் னில்.

6

நில்லாதனபலவு நின்பனவென்றேமயங்கிக்
கல்லாதவறிற் கடைப்பட்ட-பொல்லா க
வெண்ணீகாம்பமசோ வெம்படியோபொற்பழனி
மிண்ணியில்வேலாவுணரேன மெய்.

௭

மெய்யோபழமின் விட வம்புனற்குமிரு
யய்யோநினை வனைகவிதம-பொய்யோதி
வினாள்சுழித்தேன் வினைதீர்த்தருள்பழனி
வாணருறித்த வரம்.

௭

வரம்பிலடங்காதுபொல்லா மாயாவிசாரம்
திரம்பிறிதோன்றித் திகைத்தே-னிர்ப்புசெழுங்
கெச்சைப்புயம்பழனித தேவேயெனைத்திருத்தி
யிச்சைப்படிக்குவரம்.

௭

சயுமெரும்புள் ளினமுநரியும்பலபேய்
நாயுமருந்தா னுடம்பை நானென்ற-யோயுங்
கருத்தினேனைப்பழனிக் கறபகமேமுற்றுந்
திருத்தினுல்வாழ்வுநின் சீர்.

௭

சீர்தனைகுன்றுங்கவிபோற் மெனபழனியப்பாநான்
பார்தனிநிநதிககப் படுவேனோ-நேர்தழுவுந்
தன்மையிலவைததன்மைமென சஞ்சலமெல்லாம்பிலக்கி
நன்மைவினை த்துண்மைநலை நாட்டு.

௭

நாட்டுள்ளசெல்வர் நகைக்கநகைப்படுசொற்
கேட்டுள்ளமொல்கிக் கெடாமவினை-வேட்டுள்ள
முதறிவுரீதருவாய் மும்மைத்தமிழ்ப்பழனி
உடையவர்களை நீக்க

நீத்தமெவையும்கீர்பான் னிமைபொழிக்குந்தென்பழனி
யாத்தவிடமுண்டுபுவி யண்டமெல்லாங்-காத்தசிவ
சம்புகதனீகொடுமை சாதிக்கலாகாது
நம்புமெனையாள்வாய் நன்கு.

T. 12695

எஅ

நயந்துயர்நோன்றாதமன ஞானிஈஞமெய்தி
வியந்துபரவும்பழனி வேந்தே-பயந்துசதா
வாவெனோனோயான் மருந்துமருந்தென்றுசம்மா
தேடுவனோதேற்றுதி வந்தித.

எக

தேவரிடர்கீரன் சிறைநீக்கினையொருபெண்
கூவவெதிர்வந்தனைசெங் கோல்வழுதி-தாவகா
முன்பகலச்செய்தாய் முதல்பழனிகுருகுவென்
றுன்பமிதைத்தீர்ப்ப தரிதோ.

அய

தோற்றியருணகிரி துன்பந்தனைத்துடைத்தாய்
தேற்றியயனைச் சிறைவிடுத்தாய்-யேற்றிமுனம்
பொய்யாமொழிப்புலவன் போற்றவந்தாய்தென்பழனி
யையாவென்பாலேனடம்.

அக

அடங்கலில்லையாங்காடி மாறலில்லைகோப
மடங்கலில்லைமாச்சரிய வன்மை-தொடங்கலில்லை
சித்தந்தம்பழனிச் செல்வவினிநானுய்வ
தெந்தந்திரங்கொண்டிருந்து.

அக

இருந்துறவோபூணவறி வில்லைநல்லோர்பாலுந்
திறந்துறவோகேசரிதுஞ் செய்யேன்-வருந்துறவோ
வினேபிறப்பித்தாய் மெய்ப்பழனியப்பவென்னைப்
பேலேதனியேபிணி.

அக

பிணியவிழ்செந்தாமறையும் பிந்துனதுபாதப்
பணிதழுவும்பத்தி பழுத்துத்-துணியுமனத்
தந்தாதரிஞான தண்டாயுதாபழனி
கந்தாகருணாகரா.

அச

கராமலிழற்பற்றக் கலங்குங்கயற்பால்
விராவுதுயர்க்குள்ளாய் மெலிந்தேன்-குராவடிவே
லப்பாபழனிக் கதிபாகையேற்றித்
தப்பாதருணனதுதாள்.

அடு

தாளமதங்கந் தழங்குபழனிக்குருளை
பாளமதங்கொண் டலைநீ தனை-லை
வருத்துவதுநீதியென்று வாழ்த்தன்பினரு
டிருத்துவதுதானே யிதம்.

அசு

இதனாவிதுவினையு மென்வறியேனுக்குள்
பதசேவைவல்கும் படாதோ-முதலான
னீயென்னசெய்தாலு நின்றபெருமைதென்பழனித்
தாயன்னனானோதயா.

அள

தயாநிதிரீயென்பதுதான் சத்தியமேயானால்
விபாதிபினுலென்னை மெலிவிக்கை-நியாயமதோ
சொல்லாய்வினையிற் சுந்தரல்லவேண்டும்பழனி
வல்லாய்தகாதுகண் கை.

அஅ

மையற்குள்ளிழாது வன்பிணிகேதான்றாதுமருண்
டையைக்கனவி லமுந்தாது-நையங்
மில்லாதுணமறவா தெங்களபழனிக்குப்போய்
கல்லாதுறவரு ளாக்கம்.

அசு

கம்பித்தமாலினங் காட்சிநிபாருந்தித்திருத்த
வெம்பித்தமேமுதனோ விட்டேக-நம்பித்து
பத்தர்புகழ்தென்பழனிப் பாலதண்டபாணியெனு
முத்தவருள்செய்தளரா முன்.

கய

முன்னேமகிமைபல முடருள்காணச்செலுத்திப்
பின்னேதிருவுளனேன் பேதித்தாய்-நின்னேர்மை
பாபறிவார்தென்பழனி யாறுமுகதேசிகவென்
கோயினினைதிரவருள் கூர்.

கக

கூறியவேலாபழனி கோலாகலசீலா
வாரியமாலாமெய்க் கனுகூலா-காரியநா
னென் துறியேன்வழுக்க ளுள்ளனவெல்லாந்திருத்தி
கன்றுதுதியென்றுறுதிநல்கு.

கஉ

கல்ஞாவுமவல்லினையு நையவருள்செய்ப்பனிகள்
புல்ஞாவுமவெட்சியும்பைப் பூங்கடம்பு-மல்ஞாவுத்
துங்காபழனிக் சுகாதெய்வபாணிகள்
பங்காவளர்சிம்பரா.

கங

பரிபரமாயல்லாப்பகலாப்புவன
சராசரமாய்மெலாய்த்தனியாய்-நிராமயமா
யுற்றுநீயொன்றுமுணரார்ஃபென்றாப்பழனிக்
கொற்றவாநிற்கிதொழுங்கோ.

௧௪

கோபமுண்டானோர்பாற்குணமுண்டெனுமுலக
நீபரிந்தோயாளாநிலையென்ன-காபமென்றோ
வெத்தனையென்றோதுவன்யானெங்கும்மிலகும
வித்தகநின்பார்வையென்மேல்.

௧௫

மேலறியேன்கீழறியேனெய்யறியேன்பொய்யறியேன்
மாலறியேன்கோதவழியறியே-ஊலறியே
ஊன்ணையறிவதெவ்வாறோங்குபழனிக்குகவென்
முன்னைவினையெழுனி.

௧௬

முளிவரதவாவைமுடிக்கும்பழனித்
தனிவரதவாவைதயவு-கனிவரத
னத்தங்கமயனகைபுனைநின்றாளிலென்னுள்
மொத்தங்கமயவுடன்.

௧௭

உடலுள்ளோயுமுள்ளத்துட்சஞ்சலமுங்
கடலிலெழுசெங்கதிரைககண்ட-மிடலிறுள்போ
லின்னவிட்டேகவருளிசுருபசாரம்பழனி
மன்னேநீர்கென்னமொழிவல்.

௧௮

வலலையருட்சுரந்துவந்துவகையேதேனுஞ்
சொல்லேசொலியிட்டுயர்தணியே-நிலம்லயென்
சித்தமிசைத்தென்பழனித் தேவசேனாதிபதியா
முத்தமநிற்கென்னகுறையும.

௧௯

உம்பரிடர்திர்த்தெனையென்றுண்மையாகத்தெரிந்தா
லிம்பயரும்பழனியெம்மானே-வம்பவருஞ்
சீருலவாநின்பிறதெய்வந்தொழுதுவணங்
காருணியேசேர்வர்மயங்கார்.

௨௦

வாழி.

மின்பாவுகார்வாழி விண்வாழி மண்வாழி
யன்பர்குலம்வாழி யருள்வாழி தென்பழநி
வாமிதமிழ் வாழிகுகன் வாழிகன்னி மார்வாழி
வாழியயில்வாழி மயில்.

பழனிவெண்பா வந்தாதி

முற்றிற்று.

மதுராபுரி

மீனாட்சியம்மன்பேரிற் கீர்த்தனங்கள்.

அந்தலோனே-தெல்லவாதே

வி

என்றஜாவளியின் மெட்டு.

க-இராகம்பியாக்தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

சொக்கநாதர் பக்கமேவுஞ்
சூட்சியேமீனாட்சியே

அநுபல்லவி.

திக்குவிஜையசக்கத்தரசு	திதியேதிரிருலியே
பக்குவஜனகாதிமுனிவர்	பரவுங்கபாலியே-சொக்க
ஜென்மதுரிதகன்மமகல	சிறிதுகடைக்கண்பாரம்மா
வன்மநினைவதென்னவுனது	மகிமையறிவாராமம்மா-சொக்க
மோகனவினையனேகமதனின்	மூழ்குவதுவினோதமே
தாகவருமைசகிக்கொணுது	தஞ்சமெனக்குன்பாதமே-சொக்க
ஏதித்தனைபரிமுகமன	திளகவிலையோவின்னமே
மாதுநயகவிமாம்பழமிக	வாழ்த்துமதுரையன்னமே-சொக்க

உ-இராகம்-பில்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்னமென்மிதில்வர்ம-மென்னசொல்லம்மா
இனிரீபல்லதுபுக-வில்லைசும்மா

அநுபல்லவி.

வன்னவிலாச-வுன்னதவாச
மதுராபுரிகதம்-பவனமானே
தென்னகர்குலம்பொற்புஜ-னென்னுமனைபத்வஜ
சீமான்வரத்துதித்த-தெளிதேனே
வஞ்சனையேதா-நெஞ்சிளகாதேதா
வருத்துதுனக்குச்-சம்மதிதானே

இன்ன

அஞ்சியுனதடிமை யுஞ்சிறியகுடிமை
யாகியபேய்பிடித்தகைவேனோ

இன்ன

இகபரீலாக-சுகமுமனே
இன்பமுநீ தருவா-யெனவுன்னை
பசுலூநிரவும்போற்றி மிகவுநம்பினேன்தேற்றி
பரிபாவிப்பாயிஷ்டப்-படியெனனை

இன்ன

மதுரவனந்த-விதபிரபந்த
மாம்பழந்தியானிக்கு மகைமாதே
சூர்மறைபுகழ்-மதிவதனபீனாட்சித்
தாபேதயவுசெய்யச்-சலியாதே

இன்ன

௩-இராகம்-மோஹனகல்யாணி-தாளம்-சாப்பு.

பல்லவி.

தாயேயெனைரட்சிப்பாயே-நல்ல
சமயம்சர்வலோகதயாபரிபீய

அறுபல்லவி.

மாயோன்முதலோர்போற்ற-வளர்சிவதாட்சி
வடிவமாகியமஹா-மதுரைமீனாட்சி

தாயே

சிறிதுப்பராமுகஞ்செய்யாதேயம்மா
வெறிகொண்டுவிண்ணிலநா-னகைவேனோசும்மா

தாயே

பிள்ளைபிழைபொறுத்தல் பெற்றவள்குணமே
சள்ளையிதெனமனஞ்-சலியாதிகுணமே

தாயே

விதிக்குஞ்சாஸ்திரபுராண-வேதங்கள்யாவந்
துதிக்குங்கடம்பவன-சந்தரமேவும்

தாயே

கலைகற்றவர்கட்கொரு-கற்பகம்போன்ற
மகையத்வஜபாண்டியபூநீ-மானினிதீன்ற

தாயே

செந்தமிழ்மாம்பழந் தியானிக்குங்கணியே
மந்தரசுபாஷிசு வரதராதனியே

தாயே

இராகம்-செஞ்சுருட்டி-திரிபுடை

பல்லவி.

கியகனம்மம்மா

அறுபல்லவி.

சும்மாவசட்டைசெய்யாதே

சொந்தமாயிப்போதே

அம்மம்மா

சரணங்கள்:

உற்றபுண்ணியபாவங்க-ளொன்றுமறியேனே

குற்றமெனையும்பொறுத்துக்-கொண்மிசத்தானே அம்மம்

பாதகப்பிள்ளையைக்கூடப்-பாதுகாப்பதனை

யாதலிழைக்கவிட்டா-ம்-லாள்வேனுமென்னை அம்மம்

சித்தமோர்சிறிதேனுந்-திரும்பினாலாகாதோ

சுத்தமாயிரக்கமில்லாச்-சூதுகற்றதேதோ அம்மம்மா

ராஜராளேஸ்வரியென்று-நம்பினேனுன்பாதம்

மோசம்நினைக்கின்றது-முறையல்லவந்தம் அம்மம்மா

மாம்பழம்புகழ்மதுரை வாழும்புகழ்போனே

சாம்பசிவசோமசுந்-தரர்மருவுமின்னே அம்மம்மா

நாஜிக்ஷிய்யராஜீ-பதாதி

என்ற இந்துஸ்தான் மெட்டு.

இராகம்-செருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மீனலோசனையே-வந்தெனது

வினைதவிர்ப்பாயே

மீனலோ

அறுபல்லவி.

வானவர்குழும்-மதுரையில்வாழும்

மீனலோ

பராமுகமேனோ-பகைசரிதானோ

மீனலோ

சராசரமெங்குந்-தழைத்தருள்பொங்கும்

மீனலோ

மாமலைமாளே-மனதுநொந்தேனே

மீனலோ

இங்கிதசுந்த-ரேசர்க்குசந்த

மீனலோ

மங்களமிணங்கு-மாம்பழம்மணங்கும்

மீனலோ

ஓரமணி மனுசாமீனித்யாவே

என்ற ஜாவளியின்மெட்டு.

இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மதுராபுரபார்வதிபாதம்

பார்வதிபாதம்-நேர்வதுபோதம்

அறுபல்லவி.

கோமளவாணி

கேமபுராணி

யோகபுராரி

நாககுமாரி

பக்தியும்வாக்கும்

சித்தியுண்டாக்கும்

வேமப்பிமான

மாம்பழத்யான

பூமலர்வேணி

நேமகல்யாணி மாமது

பாகசரீரி

யேகவுதாரி மாமது

புத்தியுந்தேக்குஞ்

நித்தியங்கேக்கும் மாமது

பூம்பணைகா

சாம்பவியான மாமது

கெடிகெடிகுஜாலமா

என்ற ஜாவளியின்மெட்டு.

இ-ம்-கமாஸ்-தாளம்-சரப்பு.

பல்லவி.

வரவரமனவர்மமா

அறுபல்லவி.

மாமதுராபுரிக்கரசி

வரவர

சரணங்கள்.

பரமகல்யாணி

பன்னகாபரணி

இரக்கமிராதா

இதுவேராதருமம்

கதியினிரீபே

கனிமாம்பழஞ்சொல்

பரிமளவேணி

பரிபூரணி வரவர

இவ்வளவுருதா

ஏன்னசெய்குவேன் வரவர

காப்பாற்றுவாயே

கருணாகரியே வரவர

இதுவுமந்த வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

ஜயஜயஜெகதீஸ்வரி

ஜயஜய

அதுபல்லவி.

பூமதூரா தினசுந்தரி

ஜய

சரணங்கள்.

நயதிவ்யருணசின்

மயசுபமீன

நயனும்பிகைபன்.

னக பூஷணி ஜய

நிஜசுகமலையத்

வசகுமாரி

நித்தியோச்சவசந்

நிதிநாயகி ஜயஜய

விமலபுராணி

கமலசர்வாணி

மிகமாம்பழஞ்சே

வித்தாயகி ஜயஜய

சின்னதானாரா-நே

என்றஜாவளியின்மெட்டு

இ-ம்-இந்துஸ்தானி-காபி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

நம்பினேனம்மா நானம்பினேனம்மா

அதுபல்லவி.

அம்பிகையே-தென்மதுரை

அங்கையர்சண்ணன்னமே

நாந

சரணங்கள்.

வாக்கினிமையாக்கிமுன்னை-வல்லிணையான்றொல்லாதன்னை

நீக்கியிந்தநேரமென்னை-நீரட்சியென்றேயுன்னை

நாந

எத்தனையோதுன்பநிதம்-ஏழையுய்வதெந்தவிதஞ்

சித்தமதுவேசம்மதந்-தேவியுனதுபதம்

நாந

அரனாவெனவேயதி-யன்புடன்மாம்பழந்துதி

நோட்டு-இராகம்-பங்காளா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நின்பொற்பாதம்பத்தியிலே

நினையக்கிருபைபுரிநீதாயே

நினையக்கிருபைபுரிநீதாயே

நின்பொ

அதுபல்லவி.

மென்பத்மாசன-விமலைமகா

வேதபுராதனஜயவீரி

மேலவர்குழ்மதுராபுரிவாழ்

மீனவிலோசனக்வுமாரி

மிஞ்சஞ்செம்

சஞ்சுங்கண்

டஞ்சுஞ்சுனை

தந்தங்கியதரு நின்பொ

சரிணைங்கள்.

சகலசராசரமருபூதினார்-தரிசுந்தரபரிசிவகாமி

சங்கரிபாலம்பிகைபலசாட்சரிஜகன்மோகனபிராமி

காமளவத்புத்தவமித்ரி-மாமலையத்வஜவரபுத்ரி

சந்த்ரீன்கண்

டன்கண்பொங்

சுந்த்ரீன்பண்

தின்புங்கவார்தொழி நின்பொ

மணிமயகுண்டலகேசுராமகுடாலங்குருதசகவாணி

மகிடாசுரமர்த்தினசிம்ம-வாகினிமதுராயிந்தேகணி

மந்திரபிரணவகுணசீவி-தந்திரிகனதளதிரிகுவி

வண்டுங்கொங்

கும்பஞ்சங்

கெண்டும்பின்

துங்குங்குமுதென

மங்களதுங்கதம்பவனே-ஸ்வரிமாங்கியுமாதேவி

மாம்பழக்கவிநாவலன்-மனதகலாத தினமேவி

மகிமைவிளைத்தருள்கயஜோதி-சுகிர் சுலட்சணவனுபூதி

வஞ்சம்பங்

கங்கெஞ்சம்

மாம்பழக்கவிச்சிங்கநாவலாறு

இ-ம்-சங்கராபரணம்-அட-தாளசாப்பு

பல்லவி.

இன்னமென்கொடுமை யென்னம்மா

அதுபல்லவி.

தன்மதயாபுரி

நின்மலகவுரி

தென்மதுராபுரி

என்னம்மா இன்ன

சரணங்கள்.

மானதபூசனை

நீனலாசனை

பூநீசன்மா தாவென்

ராசர, ஓசஸ்

முத்தமிழையனை

உத்தமிழையனை

தானருள்வாசனை

நீயென்னம்மா இன்

மேஜனாயாவரும்பணி

வரியென்னம்மா இன்

நித்தமுமேபுகழ்

யாளென்னம்மா இன்

இ-ம்-இந்துஸ்தானி-காபி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

ஆகரியெனையனும்பிகைநின்

பாசுமீ மநாநமபினைன்

அதுபல்லவி.

பூநீதரசோதரி

மாநவர்குழம்மதுராபுரிவாழ்

மானசவுந்தரி

ஞாநதயாநிதிசேசரந்தரி

மங்களநாநணி

பொங்கபரியாசனசம்பூரணி

சதயமனோகரி

நித்யமுமாம்பழநேர்வனதரு

திவ்வியசடாதரி

நீதருணதாமோதரி ஆதரி

மீருடதுரந்தரி

கானரசபூநீகந்தரி-அம்பா ஆதரி

முனினிலாநணி

சங்கரிஜகத்காரணி-அம்பா ஆதரி

தளஜனசேகரி

துத்யகனகிருபாகரி ஆதரி

கீதாமிர்தசாரம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

ப த் தி ரா ச ல

ஸ்ரீராமதாஸ்கீர்த்தனை.

கு த் த னா ர்

தான் - சின்னசாமிசாஸ்திரியார்

அவர்கள் இயற்றியதை

ஷைலாசாஸ்திரியாரவர்கள் கிஷ்யர்

திரிசிரபுரம்

இராஜகோபாலநாயுடு அவர்கள்

இயற்றிய

முகவுரையுடன்

அமரம்பேடு

இரங்கசாமிமுதலியார் அண்டு சன்ஸ்

அவர்களாற்றமது

பூமகன்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னை.

1927.

நெ-24, தாண்டவராயப்பிள்ளை வீதி.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.
சாற்றுக்கவிகள்.

சென்னை வகலாசாலை ஆந்தர்ப்பாதனபண்டிதர்
ஸ்ரீரங்கம்-இராசா நுஜவல்லுரி அவர்கள் இயற்றியது.
உத்பலமாலா கிருத்தம்.

த்ராவிடபாஷ்டெனக்கக்ருதி ரம்பதரம்புகசின்னஸாமிஸ
த்பாவஸமுஹசேகருடு பாவிதவிஷ்ணுபாதாரவிந்துடை
கோவீதலோகமெல்லகடு கூரிமிஸந்துதியும்பலஜெஸெனௌ
பூவிதிதாதிசக்திக்ருதி போடிமினெந்ததெபூமினெல்லெடன.

ஸம்ஸ்க்ருத ஸ்லோகம்.

க்ருதிம்ப்ரகாசயாமாஸ் தீராவீமம்கூபிரணாகர
ஸுதாமிவமஹாஸத்வ சின்னஸாமிஸதிமனி.

ம-நா-நா-ஸ்ரீ,

வித்வான் திருநீர்மலை பாவஸ்து
நம்பெருமானையரவர்கள் இயற்றியது.
வீஸபத்தியம்.

ராமகதாஸதா ரஸமானமத்துடை
மதராத்திரினுண்டேகோ பன்னுமூனு
ஆதனுசாரித்திர மத்புதம்புகுத்த
றாரிவிவாஸண்டு பூரியகடு
திமந்துடகுசின்ன சாமிசாஸ்திரிவின்புடு
த்ராவிடம்புனவிபு தபதுலெலமி
கொனியாடஸ்ரீயதிஷுனி சரிக்கிரமுதோட
ரசியிஞ்செபக்கினு ராமதாஸ
அருனிவ்ருத்தாந்த மெல்லபுலீனமுனந்து
ப்ரகாமொனரிஞ்செ தத்ஸத்பரபாவமெழிதி
ராமக்ருஷ்ணநாயுடு தம்பசீது
டமாஸுசந்தாராகக்க கைசெலங்க.

சாற்றுக்கவிகள்

புரசை அஷ்டாவதானம்

சபாபதி முதலியாரவர்கள் இயற்றியது.

கழிநெடில் விரூதம்.

இன்புறுபத்தி காரீணமாக விறைலையுளமிசை யிருத்தி
பன்புயர்முத்திக் கண்ணியிராம நாசன் தனருட் பெரிஞ்சரிதை
மன்பதையுணர்வான் கீர்த்தனையாக வணந்தனன் கச்சியம்பதினாய்ப்
பொன்புணமதில்குழ் குத்தனூர்ச்சின்ன சாமியரம்புகரன்னோதோ.

சென்னை சர்வகலாசாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்

கோ. இராஜகோபாலபிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விரூதம்.

சிரந்தருமுணுகர்மிக்கட் டேவுமென்கட்
டேவுபேராயிரங்கட் டேவுமல்லார்
வரந்தருநான்மறைசுடுணி பரமன்செங்கண்
மாலென்னு மெம்மையுளம் வலித்தேனோர்க்கும்
திரந்தருவான்மெரிக்கணுறு சின்னசாமித்
திருப்பெயர்பெருமான் ராமதாசு
தரந்தருவான்சரிதங்கீர்த் தனமாவிற்குத்
தந்திட்டானங்கண்மனங் குவந்திட்டானே.

பிரபன்ன வித்துவான் காஞ்சிபுரம்

இராமசாமிநாயுடு அவர்கள் இயற்றியது.

எண்சீர்க்கழிநெடிலாகிரிய விரூதம்.

பன்னுமறைமுடிபொருளைப் பத்தியென்னப்
பகர்வலையிலகப்படுத்த பான்மையாலே
யின்னலறுமுத்தியுற்ற ராமதாசு
னெனும்புனிதன்சரிதைதனைக் குத்தனூர்க்குத்
தென்னமரவந்தசின்ன ஸாமியிப்பான்
தேசமர்கீர்த்தனத்தமைத்திச் செகத்தோர்காம
மன்னனைச்செற்றி ராமதாஸர்ஊர்ப்புதுய
வைகுந்தமெய்துமர் வழங்கினுனை.

புரசை, அஷ்டாவதானம்
சபாபதிமுதலியாரவர்கள்மாணுக்கரும்
ப்ரீசர்ச்சமிஷின் காலேஜ் தமிழ்தலைமைப்புலவரும் ஆகிய
திரு-சின்னசாமிபிள்ளை அவர்கள். இயற்றியது.
எழுசீரடியாசிரிய விருத்தங்கள்.

மேருபுரிதவமகவாம் பத்ரசைல
விதுஜானகிவல்லி படரிராம
தாருவெழிலருட்கனியைக் கபீருதரசன்
தன்னுரையாஞ்செந்நெறியே சென்றுதுய்க்குஞ்
சீருறுகோபன்னாவா மிராமதாசச்
செம்மலிநெண்சரிதமௌரி துணர்ந் துமுத்தி
தாரணியோருறும் வண்ணஞ்சின்னசாமி
தாசனாடகத்தமிழாற் சாற்றினால்.
விப்பிரர்தங்குலமணியாஞ் சின்னசாமி
வித்தானைவரையு மறுவராக்கிச்
செப்பறுசீர்த்திருமாலின் சரிதமென்னுஞ்
செழுந்தேனையன்பருக்குப் புகட்டுந் தூயோன்
ஒப்பில்புகழ்மேவுமெழி விராமதாச
நெண்சரி தந்தனைத்தமிழ்நா டகத்தமைத்தான்
இப்புவினோரீடேற விதயத்துன்னி
யிவ்வரியவுதவிக்குங் கைம்மாறுண்டோ.

வித்துவான் காஞ்சீபுரம்
இராமநுஜப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றியது.
எழுசீரடியாசிரிய விருத்தங்கள்.

உலகினிலுயிரி லுணர்வினிலுணர்த்து
மூத்தமாசிரியரிலியலில்
இலகுரீத்தெரிப்பா னவ்வப்பேர்நடுவ
னெழுத்தினை மூறையுறவியற்றி
நலமுறுஞ்சின்னசாமிப் பேர்கொண்டெந்
நானினுக்குத்தனா ருறையோன்
அலகிவ்சீரிராம தாசர்தஞ்சரித
மௌரினனார் வாழ்வறவே.

ஹம் ஆனந்தபாஷ்பங்கள் தாரைதாண்டாய்ப்பெருந், பூபகவத்
திவ்வியசாண கமலங்களில் திரும்ஞ்சுநீர்போற்பரவு பதனம் ஆனந்த
ஸாகர மானர்களானதினால் செந்நகன்முதற, நமோக்ஞாஸ்வரூபா!
ஸ்ரீமங்கராயண! ஸ்ரீ ஜனதயாராயண! நமோநமோ! அதிகாரண!
சர்வபரிபூரண! நமோநமோ! ஸ்ரீஹரீ! நரஹரீ! முரஹரி! என்னும்
இத்யாதி சர்வமத சம்மத நெருதி வாழியங்களாகும் சுகந்த மலர்
களால் அர்ச்சித்து நீர் சர்வவியாபகன்; உன்னிடத்தில் சர்வமும்
நிற்கின்றது; அன்றியும் சர்வ வல்லவனும் நீயே; ஆதலால் சகலமுமறி
கின்றாய். ஆகையால் யாது காரணத்தைப்பற்றி எங்களைப்பிழ்வுவரும்
படிச்செய்தீரோ; அதை முழுதும் நீயே அறிவாய். ஆதலால் நாங்கள்
விண்ணப்பஞ் செய்வானேன். ஆயினும் நினது நியமனம் உல்லங்கனம்
செய்யப்படாதாகையால் விண்ணப்பஞ்செய்கிறோமெனச் சோல்லத்
தொடங்கினார்கள்.

ஓ! ஆபத்பாந்துவாகிப் ஸ்ரீ ஹிருஷிகேசனே! பூலோகத்தில்
ஞானமயமாகும் ஆதம்ஸ்வரூபமே தாங்களென்றுணர்ந்து ஸ்ரீ அச்சத
னாகும் நினை யனுபவிக்கத்தக்க போகநிலைக்கு போக்யமான நிர்ம
லாந்தக்கரணமும் வேதசாஸ்திரங்களா லுணர்த்தப்பட்ட சதாசாரமு
முடைய ஜனங்களுக்கு கலீகாலமகத்துவத்தால் சபாவத்தினுண்டா
கத்தக்க ஜீவகாருண்யம் பொறுமை மனவீக்கம் ஐம்பொறியடக்கல்
முதலிய நற்குணங்கள் குறைந்துபோயின. அதனால் பிரிசுத்தமான
ஹிருதயத்தில் ராகத்வோஷாதி தோஷங்களென்னும் புழுதிபடிய
அவர்கள் பரலோகசாதகங்களான தான தவ யக்ஞ யாகாதிஸ்தக்ரு
மங்களின் பிரீதியற்றவராயினார். அதனால் மேகம் அற்பமான மழை
பைப்பொழியும்படி நேரிட்டது. அதனால் எல்லாப்பயிர்களும் செழி
த்து வளராதல் தவிரந்தன. அதனால் எங்கும் பஞ்சமுதலிய பலவித
துன்பங்களுண்டாக ஜனங்கள் பசிபிடினியினார் சோர்த்தவர்
களாய் ஒருவரை யொருவர் விசுவசிக்காமல், கொலை களவுகள்
காமம் குருநிந்தை என்னும் பஞ்சமா பாதகங்கள் முதலிய
அக்கிரமச் செய்கைகளையே செய்து வருங்காலத்தில் ஜனித்தது
யாசததசயும் கூடியது பிரிவையும் உலர்ந்தது தாவையும் பெறவே
ண்டியதாகையால் சூரியசந்திரவம்ச ராஜாக்கள் முதலிய பிரபூர்ண
னுக்கிரகம்வைத்திருந்த சகல ராஜாக்களிடத்தினின்றும் தேஜோபலத்
தையிய விரியாதி மகிமைக ளெல்லாம் தூரமாய்ப்போயின. போகவே
மிக்க கோபமும் கடினநெஞ்சமும் அகருமத்திற்பதிந்த மனமும்
கொல்லுங்கையும் தூராசாரமுமுடைய மிலேச்சர் முதலானவர்கள்
சாஜ்யம்பெற்று அகங்கரமிதுதியால் எங்கும் மதயானைகளைப்போல்
ஓடி தங்களைப்போன்ற தீபொழுக்கமுள்ளவர்களையேகூடி மண்பெண்
பொன்னுசையென்னுங் கள்ளையுண்மெதியமங்கிஇதுசெய்யத்தக்கது
இதுசெய்யத்தகாநது என்றுபகுத்தறியும் விவேகஞன்யராய் ஆலயங்
களை விடித்துப்பட்டணகிராமங்களில் கொள்ளையடித்தும், துர்க்குண
பாணம்பூண்ட இவர்களுடைய பூர்வீகராகிய அநேகவாசர்கள் எவ்வித
பாடுபட்டும் கூடக்கொண்டேபோகச்சக்தியற்றுத்திராப்பொறியாய்விட்

பெப்போன சேஷத்திரவர்களைத் தங்களுக்கும் தங்களுடைய மக்களுக்கும் விசப்படுத்திவைக்க வேண்டுமென்னும் கவலை மனத்திற் குடி கொள்ளச் சமோதராதி பந்துக்களையும் மற்று் தேயர்களையும் நிர்த்தாஷண்பமாய்க் கொலைசெய்வதில் துடித்தினராயிருக்கின்றதைக்கண்ட ஜனங்கள் ஒரோ இடென்னெனியும்! நிரோகுரிரென்றெழுமபும் அனற்கொழுந்தொடுங்குடி அக்கினியானது கண்ணிடத்திலுற்றவனை மாத்திரம் தங்க்கின்றது. இந்த அரசர்களுகிற அக்கினிக்குத் தோபம் ஜனித்தரில் குரூரக்குதப்பங்களுக்காலயமாகிற சித்தகத்தினையுடைய இஷ்டதுஷ்டஜனங்களாகிறதடிற்றில்ஈடி மாதா பிதா பிராத்தரு களத்ர புத்ர பித்ரா திகள் அத்தகனையும் அழிகின்றதேபென்று சித்தத்தவராய் அந்த அக்கினியைத் தணிந்தக் தாங்களும் அம் நிலைசரவொழுக்கத் தையே கைக்கொண்டவராயினர்.

மேலும் இக்கொடியநாலததில் புருஷர்கள் விவேகமாகிய ஐஸ்வரியத்தினால் பொத்தக்கது. ஆக்மோஜிவனமென்று சிறித்தனும் நினையாது நீர்மேலெழுத்தை நிகர்தரவயத்தைச் சிலையிலெழுத்தென்று கருதினவராய் உள்ளகத்திலுள்ளமர்த்து.

“அடாததாரியஞ்செய்கால் படாதபாடுபடவேண்டும்.”

என்று தண்டோராயி னொலியைப்போல பரமசிநுபா விசேஷத்தால் நீய்றிவித்துவாச்செய்தும் முன்பின் எண்ணிப்பாராமல் பிறர் பிரயதனங்களைகெடுக்கல், தீதுக்கு உதவிசெய்திடல், வறக்கோர முறைத்தல் முதலிய அனியாயமார்க்க உதவியைக்கொண்டு தங்கள் காரியங்களை முடித்துப் போசையெனும் பைத்தியம்மீடித்து மேன்மேலும் பொருளையிசுகித்துவருகின்றனர். இவ்வாறு சம்பாதித்த பொருள் மற்ற காரியங்களுக்கும்புர பிரயாசனமாகாமல் தங்கள் தேசத்தைப் போஷிப்பதினும் வெளிமயக்கேசெயும் பரத்தையர் விஷயத்திலும் விளிமயாடப்படுகின்றது.

ஸ்திரீமனோ தேற்றில்காட்டிய கம்பம்மோன்ற மனமுடையவர்க ளாய் பந்தாரோ மர்த்தகர் என்றும் பனையவா த்தையையமற்றதுபா புருஷரைபெயிச்சிகது விபசாமினாயிருக்கின்றனர். அன்றியும் சேக னுசேதன ஸ்தூல் குஷ்டமங்களுள் ஸர்வ பிரபந்தங்களிலும் ஸர்வ சாஸி புளகதம்புதம்புத ஸ்யபக்துல கலாதிரைஸ்வரியாய ஸர்வஸ்வாமியாகின்ற நின்னையார திராமல் மஹுஷிபநஸிதசமயங்களாகிற அஞ்ஞானக்குர குணகனிற்றிர வேசிகதாலும், ஆதர்மம் செழித்து வளர்ந்து உலகத்தைப் பாபம் முடிக்கொள்ள, மனம் நிலைக்காமல் மந்திரம் பவிக்காமல் எங்கள் தனம் பங்கப்பட்டு நின்றிருவடிக்கோ சரணம்புகுந்து முறையிட்டுக்கொள்ளவந்தாமென்று மெலிந்து சொல்லிநிறு, பக்தபரிபாலன பிரபுவாகும் ஸ்ரீ எம்பெருமான தன் சன்னிதியில் பரத்தவத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டிருந்த ஸ்ரீ ஆஞ்ச நேயபூர்த்தியையும் வாலமீகர் வியாசர் முதலான மஹரிஷிகளையும் திருவனந்தாமுவானையும் பார்த்தருளி இந்த நித்ய விபூதிவாசிகள் நித்யவஸ்துவாகிற நமது நித்ய சின்மயகுணவாலத்தால் நித்தியா

னந்தானுபவன் செய்துக்கொண்டிருக்கும்வாறு லீலாவிபூதியாகிற பூலோகத்தில் உண்மைநிலையறியாத மஹாமாயை பென்னுங் கோடையினாலே தபிக்கப்பட்டு அலைகின்ற லீலாத்மர்கள் நம்மை யடைந்து கிருதார்த்தர்களாக வேண்டுமென்று திருவுளங்கொண்டிருக்கின்றோம். ஆகையால் நீங்கள் அப்பூலோகத்தில் அவதரித்து அஜ்ஞை கோடிகளுக்குப் பேரின்பமென்னும் அளவிலாச் சாயையோடுங்கூடிய வேதவிச்சய தத்வார்த்தங்களென்னும் ஆலாவிருஷங்களை சூழ்ந்த அதிக குளிர்ச்சி பொருந்திய மயமான தாமரைத் தடாகம்போன்ற விசிஷ்டாத்தவதை சித்தார்த்த ஸ்தாபகஞ்செய்தும் பக்தியோக மார்க்கத்தையும் சொரூப நிஷ்டையும் பிரமஞ்ஞானத்தையும் மாசறள்ளிக் கச்செய்து, அப்பு ஆசாரம் லீலகாருண்யம் சத்தி வாய்மை முதலிய வைபவாத் தழைக்கும்படி செய்து அன்பு நமது பரமபதம்வந்து சேரக்கடவீர் எனென்று திருவாய் மலர்ந்தருள, சுவாமியமனப்படியிய திருவனந்தாழ்வான் ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஜகத்குருவாய் ஸ்ரீபகஷ்யகார ரென்றும், வேதவியாசர் ஜெகந்நாதத்தில் ஜெயதேவஸ்வாபிகளென்றும், வால்மீகர் டில்லியில் துளசி தாசரென்றும், சுகர் காசியில் போனிசம்பந்தராய் கபீர்தாசரென்றும், அனுமார் டாகுர்தேசத்தில் இராமதாஸசுவாமிகளென்றும், மற்றுஞ் சிலர் சில வேறுபட்டணங்களில் லோகோஜ்ஜீவனநிமித்தம் அவதரித்தார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஜீவன்முத்தர்களுடைய சரித்திரங்கள் போத ஞானரோகத்தோடுவருந்துகின்ற ஜனங்களுக்கு ஞானாசம் ததும்புகின்ற பிரமானந்த தேவாமிர்த்ததைப் புகட்டி அவ்வியாதியைநீக்கி அழிவில்லாத சாயுச்சியமளித்தலால் மேற்சொல்லிய பிரமஞ்ஞானிகளுடைய சரித்திரங்களுள், சேஷாம்சபூதரான ஸ்ரீ உடையவர் சரித்திர பிரபாவமும், ஸ்ரீ ஆஞ்சநேயாம்ஸரான இராமதாஸசுவாமிகளுடைய சரித்திரவைபவமும், பகவத்பக்தியிலும் பாகவதத்திலும் சிறந்தும் மஹாயோகீந்தரராகிய ஸ்ரீபரத்துவாசமுரிவனது கோத்திரத்தில் பெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமான், குத்தனூர்-சின்னசாமிசாஸ்திரியா ரவர்கனால் இனிய தமிழ் சிறந்தசொற்களால் கீர்த்தனூபமாக இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

மேலும் இந்நூலாசிரியர் சகலரும் சகுணக்கியானத்தில்முன்னாதேர்ந்து சம்சாரமென்னும் விருட்சத்திற்கு விதைகளாகிற நான் எமது உமதென்னும் பற்றுக்களினின்றும் ம்பரந்துபின்னர் நிர்க்குண திபானத்திற் பிரவேசித்ததிலே லீலாத்மர்கள் உஜ்ஜீவிக்கத்தக்க வழியென்று தெரிவிக்கப் புகதி சித்தி விரத்தி முத்தியடைவதற்கு அந் தரங்கமான பகவத்பக்தியே எல்லாவழியிலும் லேசான வழியென்று ரூபிக்கவும் பக்தியே வடிவாகக்கொண்டு ஓர் பெரியவரால் பத்ராசல மஹாத்மியத்தை யுணர்ந்து அக்கினியின்மீது திவ்ய திருமண்டபத்தில் கோபுராதிகளைக் கட்டுவித்தல் முதலான கைங்கரியங்களைச்செய்தும், திவ்ய தேசயாத்திரை செய்துக்கொண்டு பத்ராசல சமீபம்வந்த சர்வேந்தர லிங்க வதாப்ரமானந்தானுபவ ஸ்ரீசுக்ற்பிரம்மரிஷியாம்

ஸரான ஸ்ரீகபீர்தாசரால் மனமொடுங்குமார்க்கம் உபதேசிக்கப் பெற்றுக்கொண்டும் ஸ்ரீபுருஷோத்தமரின் தீவ்ய கல்யாணகுணங்களை ஆந்தர க்ரந்த சொற்களென்னுஞ் சுகந்த மலர்களாற்றெடுத்த கீர்த்தன மாலைகளைத் தினந்தோறும் ஸ்ரீபத்ராசலேசனுக்கு மதுவுண்ணும் வண்டிகள்போலவே மொய்த்த ஆத்மகோடி களுக்குப் பிரஸாண புத்தியாகும் ஸ்ரீ எதிராஜாசாரியைப்போல திருமந்திரா திர ஹஸ்யார்த்தங்களை அதுங்கிரகித்தும் இந்த லீலாவிபூதியில் கோபன்ன லென்னுந் திருநாமத்தோடுங்கூடி யெழுந்தருளியிருந்த ஸ்ரீபத்ராசல ராமதாஸ் சுவாமிகளையே அத்தாக்ஷியான சாக்ஷியாக யவதரித்து அவர்சரித்திரத்தைப் பகவத்பீதியர்த்தமாய்ச் செய்தருளினர்.

அன்றியும் இவர் இச்சரித்திரம் கீர்த்தனரூபமாகையினால் கற்றவர்க்கேயன்றி, மற்றவர்க்கு எளிதில் புலப்படாதெனக்கருதி மத்திய மத்திய சிலவிருத்தகளுக்கும் வசனங்களுஞ் சேர்த்துக் கீர்த்தனங்களுக்கும் சந்தர்ப்பானுசந்தர்ப்பத்தைத் தெரிவிக்கின்றனர். இக்கீர்த்தனங்கள் திஸ்ர மிஸா கண்ட சங்கீர்ண தாள சகித ஸந்தர்ய ராகங்க ளோடுங்கூடியதாவதனால் பாகவதற்கேயன்றிச் சங்கீதவித்வான்களுக்கும் அளவிலா மகிழ்ச்சியைத் தரக்கூங்கதாயிருக்கின்றன.

இவ்வளவோ இச்சரித்திரப் பிரபாவம் அன்று. மற்றென்னெனின்; பதார்த்த ஞானமுணராத லுழிக்கத்தக்கவைகளில் வீணாக வைத்த ஓர் மமதையினால் எண்ணுதுமெண்ணி எங்குந்திரிந்து கலங்குகின்றன. ஒவ்வொருவரும் இப்பக்தி யோகநூலினுள்ள வேதமுடிவானது பாராயணத்தால் அறித்திய ப்ரபஞ்சத்திற பற்றெழுநிந்து தீவ்ய மங்களமூர்த்தியை, திருமங்கையாழ்வானைப்போல,

“வாடினேன்வாடி வநந்தினேன்மனத்தாற்

பெருந்துயரிடுமென்பயிற்பிறந்து

கூடினேன்கூடி சினையவர்தம்மோ

டவர்தருங் கலவியேகருதி

ஒடினேனோடி யுய்வதோர்பொருளா

லுணர்வெனும் பெருப்பதந்தெரிந்து

நாடினேன்னாடி நான் கண்டுகொண்டே

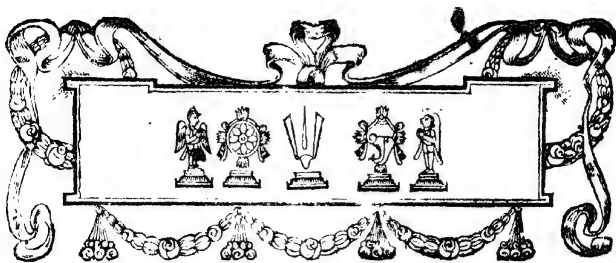
நாராயண வென்னுநாமம்.”

என்று அனலிஷிட்ட வெண்ணெய்ப்பாற் கரைந்து ரூபமில்லா நிலை ஒன்றும் பலவுமாய்த்தோற்றி எப்பொழுதும் மாறாத நிர்மலஸ்வ ரூபமாகியும் தனக்கு வேற்றோராதாமில்லாது தான் சர்வ ஜகதாதார பூத அபயஸ்தான காரணகர்த்தாவாகியும் சகலபாபக்ஷயநாம நேயியாகி சர்வலோக சரணயஸ்வாமியாகின்ற ஸ்ரீதாரக பரப்பிரம்மமே நித்தியமாகிற பரவஸ்துவென்று கண்டுகொண்டு சாசுவத சுபானுப வுஞ்செய்வார்களென்னின் இதன் மாட்சிமையறியாக்குழந்தையாகிய என்னால் புகழ்ந்து சொல்லக்கூடியதோ.

இங்ஙனம்:

திரிசிரபுரம்-இராஜகோபால்நாயுடு.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

ஸ்ரீராமதாஸ்சரித்திரக்கீர்த்தனைகள்.

நா ன் மு க ம்.

விருத்தம்.

தராதலத்தவதரித்த ஜானகிமனங்களிக்கு
நராவதாரஞ்செய்தோங்கும் ராகவழர்த்தியென்னும்
புராதனப்பொருளைநம்பிப் பூமிசைமகிமைபெற்ற
இராமதாசன்கதைக்கோ ரெழிற்குருபதங்காப்பாமே.

க. இராகம்-ஸ்ரீராகம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சதாசாரிய சரணம் சரணம்

சங்கார்ணவ தரணம்

அநுபல்லவி.

உதாரமுருந்த

கதாரஸாகந்த

பாதாரவிந்த

சதாரஸகந்த

(சதா)

சரணங்கள்.

க. திருபுவியகரணம்

அவித்தியாவரணம்

கவிசுலாபரணம்

குனியரவிகிரணம் (சதா)

உ. அகுணமெனவெறுக்கும்

தகுந்தகாதென்றிருக்கும்

சகுணமெனப்பொறுக்கும்

மிகுமிருளையறுக்கும் (சதா)

ங. தொந்தமிலாநாமி

அந்தமுகதிராமி

சந்ததாபிராமி

இந்தச்சின்னசாமி (சதா)

நூல்.

பத்ராசலஸ்தலமஹத்வஸங்கிரஹம்.

ஸ்ரீமதமலகுணேபேதராயும் சகலபுராணவியாக்கியான வைகரீ சமேதராயும் நித்தியபூதருமாகிய சூதரைப்பார்த்து மௌனசீலராகிய செளனகாதிமுனிகள், ஐயா! புராணவித்யாதரே! பத்ராசலமஹாத் மியத்தை நன்னுதச் சொல்லியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கச், சூதபுராணிகர் ஓகோமுரிகளே! பிரம்ம ருத்திராதிகளாலும்சொல்லற கரியபத்ராசல மகிமையைச் சொல்ல என்னாலாகுமா; ஆகிலும் அறிந் தமட்டும் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்: பூர்வத்தில் மேருபர்வதராஜன் தனது மனைவியோடு அதுபுர்கிரமாய் வெகுதூரத் தவஞ்செய்யக் கமல பவன் அகங்கரித்து இவன்முன்வந்து என்னவரம் வேணுமென்ன; பரமபாகவதசிகாமணியாகிய புத்திரன் தேவையென்று மேருபர்வத ராசன் கேட்க, அப்படியேதந்து அரவிந்தபவன் அந்தரத்தானமடைய அதுக்கிரகப்படிக்கு மேருபர்வதராஜனது மனையாளிடத்தில் பத்திர னென்கிறபிள்ளை ஒருவன் பிறந்து பாலப்பருவத்திற்றூனே குணங் களிற்சிறந்து ஞானபோகத்தைத்தந்து இதுர தேவதைகளையும்மற ந்து ஆராவமுதமான ஸ்ரீராமபூர்த்தியை அகில லோக மாகாவென் னும் சீதாதேவியோடும் லட்சுமணரோடுங்கோரி கோதாவரிதீரத்தில் வெகுதூரத்தவஞ்செய்ய எம்பெருமான் சானகி செளமித்திரசகித ராய் பிரத்தியட்சமாகவந்து தரிசனந்தந்துஎன்னவரம்வேணுமென்று கேட்டருள தங்கள் திருவடியே வேண்டுமென்று அவன்கேட்க, பக வான் எனது தரிசனம் போகத்தைக் கொடாமல் ஆதியிலேயேமோட் சத்தைக் கொடாதாதையால் நீயிவ்விடத்தில் உனதுபெருள்ள பர்வத மாகி எங்களுடைய அர்ச்சாசூபங்களை சிரசாகத் தரித்துக்கொண்டு அடியார்கள் செய்யும் அலங்காரப் பிரதட்சன வந்தன ஸ்தோத்திரா திகளையும் கொண்டு பிரம்மபிரளயம்வரையில் ஆமீதித்துக்கொ ண்டிருந்தகாலத்தில் என்னிடத்தில் ஐக்கியமடைவாயென்று ஜகதீச னருள, அவன் அப்படியே பத்ராசலமாக அவனது சிகரத்தில் தீவ்பா லயத்தில் சீதாலட்சுமண சமேதராய் ஸ்ரீராமபூர்த்தி அர்ச்சாநுபியாய் எழுந்தருளி, அத்யாபியெல்லவாக்கும் கரிசனந்தந்துமொண்டிருக்கி றாரென்று எனது ஆகிரியான வேகவியாசபகவானால் கேட்டபடிக்குத் தங்களிடத்தில் விஞ்ஞபனஞ்செய்தேன். கேட்டிருக்கோ செள னகாதிகளே! என்று சூதபுராணிகர் அருளிச்செய்ததாக பிரமாண்ட புராணம் உத்தரகாண்டத்தில் ஸ்தலமகிமானுவர்ணன பிரகணத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

விருத்தம்.

கோதாவரிதீரத் தனிலத்தியந்த

கோமளமாகிய பத்ராசலத்திலவாமும்

சீதாலட்சுமண பாதசத்துருக்கன்

பாதாரவிந்தங்கவீற் பக்திசெய்து
பார்மிசைவரவ்வதற்கும் பார்மிசைவதற்கும்
ஆகாரமவன்றொன் றெண்ணின்று
யடுத்திட்டார்வாசமங்கு தொடுத்திட்டாரே.

உ. இ-ம்-தல்யாணி-காளம்-ஆகி.

பல்லவி.

சுயோகிபகவது பையாநிவியோகி
சுகிருதபாகி யசுகிருநந்தார்

அ. பல்லவி.

பயோநிதியைவிட்
பத்ராசலராம

டயோத்திவந்த
பத்ரவேயுகந்த (சுயோ)

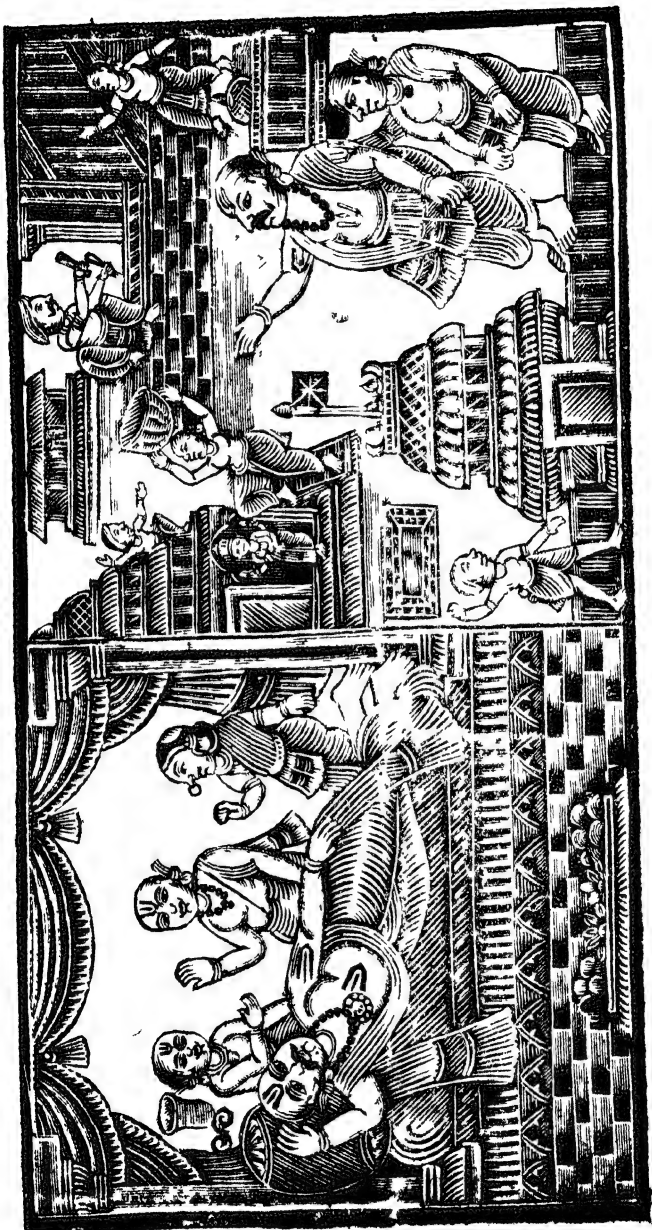
சரணங்கள்.

ராயசத்திலிருந்து
நாயமாய்ச்செய்துமு
பாயசநுபநாம
பரசுகந்தருமென்று
தோயஜநேத்திர
சுபேதராகி
மாயமின்றிநல்
வாந்சைகொண்டு
ஹேயமதாசிப
நேயமதாரகு
நாயசின்னசாமி

காயசமரக்ஷணம்
பாயமாய்லக்ஷணம்
பாருதலலபட்சணம்
பக்திசெய்யத்தக்ஷணம்
னருமருளாலே
யொருக்காலே
வழியின்மேலே
தொண்டிருவம்போலே
காயஜபாதையைவெல்ல
நாயகநாமஞ்சொல்ல
போலநல்ல(சுயோ)

வசனம்.

இவ்விதமாகப் பத்ராசலத்தில் தாலூகா கச்சேரியில் இராயச உத்தியோகத்திலிருந்த கோபன்னொவானவர் பன்னிரண்டத்தியாய முள்ள பத்ராசல ஸ்தல மகாத்மிய கிரந்தத்தைக்கண்டு பரமானந்தங் கொண்டு தாசில்தாரன் முதலான பெருத்த உத்தியோகஸ்தர்களிடம் இந்தப் பெருமையைவிண்டு மாதந்தோறும் அவரவர்கள் இவ்வள வென்று கொடுக்கும்படிச் சந்தா யேற்படுத்திக்கொண்டு அவர்களைக் கொண்டு அந்ததாலூகாவைச்சேர்ந்த பெருத்த குடித்தனக்காரர்களுக்குச் சந்தா யேற்படுத்திப் பிரதிமாதம் பணத்தைத் தானே தண்டிப் பத்ராசலத்தின்மீது மரம் செடி கொடி மூடியிருந்த சந்நிதியில் மரம் துத்துசெய்து சம்புரோக்ஷணம்பண்ணி மலையேறியிறங்குவதற்கு மார் க்கத்தை யேற்படுத்திப் பகவதாராதனரிமித்தம் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவரை யேற்படுத்தி நித்தியபூஜை நடந்துக்கொண்டுவரக் கண்டு அண்டு கொன்னாக சங்கோஷம் புண்டு இராமதாஸர் பகவானைத் துதித்தல்.

இ-ம்-பிலஹரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

எந்நாளு

மறவேனே

இனிநானீங்கு

பிறவேனே

அதுபல்லவி.

அந்நாளாதிமூலமே

யென்னை

யாரொன்றானைகூவு

ஆண்டவனையுன்னை (எந்நா)

சுரணங்கள்

க. இடையையும்பொன்
றுடையையும்நல்ல
படையையும்முத்துக்
தடையில்லாத
கடைவிறியுடை
விடைபெறுமத
தொடைமருவிய
சுடையனும்பணி
அடைந்திடும்படி
புடைதங்கிய

னுடையயுமெழிற்
நடையயுந்திவ்ய
குடையயுமென்றுந்
கொடையையும்
வாளழகையும்
வேளழகையும்
தோளழகையும்
தாளழகையும்
யாரையுந்தான்
பேரையும்நான் (எந்நா)

உ. ஹாரத்தையும்
அலங்காரத்தையும்
மேருதீரத்தையும்
வரோதாரத்தையும்
தாரகமந்திர
சாரஸபதகா
நீரஜநீரத்திர
சேரவரும்பர
பூரணமாம
காரணகாரண

நற்கோடிரத்தையும்
மஹாவீரத்தையும்
மிகுஞரத்தையும்
கெம்பீரத்தையும்
சுகத்தையும்
சுகத்தையும்
சுகத்தையும்
சுகத்தையும்
சுகத்துவத்தையும்
தத்துவத்தையும் (எந்நா)

ங. தலத்தையும்
பத்தாசலத்தையும்
ரவிகுலத்தையும்
நதிஜலத்தையும்
பலவிதமார்
வலதுமார்
புலன்வசமாய்
பலனுண்டாம்
அலர்கிலாகுணகண
நலமிகுசின்னசாமிதொழு

இத்தநிலத்தையும்
இதன்பிலத்தையும்
தேஜோபலத்தையும்
நிர்மலத்தையும்
திருநாளையும்
தருநாளையும்
வருநாளையும்
பெருநாளையும்
சிந்தனை
முந்தனை (எந்நா)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரமிருக்கும்நாளையில் டில்லியைச்சேர்ந்த ஹைதராபாத் தானேஷாவென்னும் பாட்சாவானவன் தனதிராஜஸூயத்தைச் சேர்ந்த தாலுகாக்களை குடிகளினதுசம்மதியின்மீது அனேகம்பெயர்களுக்குச் சுபாவாகக்கொடுத்ததுபோலப்பத்ராசலதாலுக்காகுடிகளை வரவழைத்துக் கேட்கும்போது, கோபன்னுபெருக்குசபாவாகக்கொடுப்பதெங்களுக்குச் சம்மதமென்று சொல்லக்கேட்டு, அப்படியே இராமதாஸரை வரவழைத்து ஜாரிதாசுதம் கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு பாட்சாவை நோக்கி வருடத்திற்குப்பதினாயிரம்வராகன்விதம்பன்னிரண்டு வருடம்சேர்த்துப் பதின்மூன்றாவது வருடமுதலில் மொத்தம் இலக்ஷத்திருபதினாயிரம் வராகளையும் ஒரேதேதியிற் செலுத்துகிறேனென்று வணங்கிக்கேட்க, தானேஷா அப்படியே சரியென்று உத்தரங்கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு பத்ராசலம் வந்துசேர்ந்து டீதாலட்சுமண பாத சக்தருக்கன் அனுமத்சமேதரா பெழுந்தருளியிருக்கும் வேதண்ட சுதண்டாய பாருகண்ட சாஷாத் கோதண்ட தீக்ஷாகுருவின் ஆலயகைங்கிரியந்தைவிசேஷமாய் நிறைவேற்றித்தியோற்சவம் வாரோற்சவம் பக்ஷோற்சவம் மாசோற்சவம் ருத்னோற்சவம் அயனோற்சவம் பிரம்மோற்சவங்களெல்லாம்நடத்திக்கொண்டு வரக்கண்டு இஷ்ட ஜனங்கள் சர்க்கார்பணத்தை இப்படி செலவுசெய்தால்பின் புவருத்தம் நேரிடுமென்று சொல்லும்போது பன்னிரண்டு வருடம் நாமிருப்பதென்ன நிச்சயமென்று சொல்லிக்கொண்டு தன்னிடமிருக்கும் உத்தியோகஸ்தரையெல்லாம்சம்பள தாமாஷாபிரகாரம் ஸ்ரீராமஜெயம் எழுதும்படி செய்துக்கொண்டு யிருக்கையில் பத்ராசலத்திற்குச் சுமார் மூன்றுகாசுவழி தூரத்திலிருக்கும் நாராயணபுரமென்னுமிராமத்தில் ஒரு யோகிராமணன் உத்தமகுணச் சம்பன்னையாயும் உத்தமவதியாயுமிருக்கும் தனது கன்னிகையை யிவருக்குக் கொடுக்கிறதாகரிச்சயித்து முகூர்த்த தினத்தையும் ஏற்படுத்திக் கலியாணப்பத்திரிகையனுப்பக்கண்டு சர்வாச்சாரமங்களுக்கும் ஆதாரமான நல்லற மில்லறமென்று அளவற்ற வஸ்துக்களையுஞ் சேகாஞ்செய்துக்கொண்டு அநேகம் பிராமணர்கள் சுயம்பாகிகள் பரிசாபாகர்கள் சேலகர்கள்வண்டிகளுடன் புறப்பட்டுமார்க்கத்திற்போகக் கணவாய்ப்பிரதேசத்திலிறங்கினமூன் நடந்த பிராமணர்கள் சாயங்காலம் சுமார் நாலுபணிகாலத்தில் இவர் சுபேதாராகையாலும் கலியாணநிமித்தம் வருகிறசமயமாகையாலும் பொருள் விசேஷமாயிருக்கும் அபகரித்துக்கொண்டு போகலாமென்கிற தூர் அபிப்பிராயங்கொண்டு அங்குவந்துகும்புகுடிக்கொண்டிருந்த சுமார் இருநூறுபேர் திருடரைக்கண்டு பயந்து கையிலிருந்த சொம்பு மடி சஞ்சி பஞ்சபாத்திரம் உத்தரணிமுதலானவைகளைநழுகவிட்டுக் கண்ணிரொழுக்கவிட்டு எதிர்கொண்டு ஓடிவந்து சேதியைச் சொல்லக்கேட்டு இராமதாஸர் புன்னகைகொண்டு அபயந்தந்து சர்வ

ச. இ-ம்-பரிசு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

காக்கவரவேணும்-ராமா-வலக்

கைதரவேணும்-ராமா

அதுபல்லவி.

ஆக்கலளித்த

ஆனவனேமுன்பின்

லழிதற்குமாதாரம்

னருகிள்ளேனாம் (காக்க)

சாணங்கள்.

க. சும்பினுள்ளம்

தம்பியும்நீயும்வில்

வெதும்புவதைக்கண்டு

லம்பிரண்டுங்கொண்டு (காக்க)

உ. நாவலர்பாவலர்

கேவலனெயென்றும்

ஆவலாய்வருந்தும்

காவலாயிருந்தும் (காக்க)

ங. கருடபகவா

மருவிதிருடர்

னிருதிருத்தோனே

நெருங்குமிவ்வோனே (காக்க)

ச. அடியேனென்றெண்ணி

நொடியிலிரிகள்

யருள்மழைபெய்து

நாங்கியோடச்செய்து (காக்க)

ரு. தும்பிமுகன்குக

தம்பிரானென்றிடும்

னம்பிகைபன்பாயே

ளம்பிரானேநீயே (காக்க)

ச. வேதனோடுபூத

பாதனையாநந்த

நாதனுள்ளப்போது

போதனையிப்போது (காக்க)

ள. சாமான்யதெய்வ

சீமானேசோதனை

சங்கத்துக்காளல்ல

செய்திடுமநாளல்ல (காக்க)

அ. வணக்கமாயோதும்

இணக்கத்தையறிந்

வார்த்தைதட்டாமல்

தென்னைக்கைவிடாமல் (காக்க)

க. ஆதிமூலமென்னும்

சாதித்தபடிக்குச்

ஆனைக்கபயம்

சாதிக்கச்சமயம் (காக்க)

க௦. பாஞ்சாலிக்கும்

வாஞ்சையோடுகண

அபயந்தந்தவேக

வாயிலெனமுன்னாக (காக்க)

கக. குணத்தைக்கொண்டாடும்

மணம்நிறைவேறும்

கொத்தடிமையென்று

வண்ணம்முன்னின்று (காக்க)

கஉ. சத்தியவருதனைத்

வெற்றிபெற்ற

தாங்கியொருக்காலே

வித்தகனையதுபோலே (காக்க)

கங. மந்தரமேந்தி

தந்தப்படி

யருந்தவமுதம்

யுகந்துசந்ததம் (காக்க)

கச. கடியாகியொரு

மடியை

கடியாலேபகை

யடித்திட்டவகை (காக்க)

கரு. நரசிங்கனாகி	யிரணியனைக்கொன்று
சுரரன்பர் துன்பர்	தொலைத்தோனையின்று (காக்க)
கசு. வாமனனாகி	மாபலியடங்கி
சேஷமம்பெறச்செய்த	சீரூட்டொடங்கி (காக்க)
கஎ. கார்த்தவீரனையும்	கண்டித்துப்பூமி
தீர்த்தங்காசிபனைச்	சேரச்செய்தஸ்வாமி (காக்க)
கடி. சத்துருவாகிய	பத்துமுகத்தானைக்
கொத்துடனேகொன்று	கோனையடியேனைக் (காக்க)
கக. விபிஷணன்சகரீபன்	விண்ணேருங்களித்துப்
பாடப்பெற்றோனே	பராந்தமளித்துக் (காக்க)
உ௦. வஞ்சகனாகிய	கஞ்சனையும்முந்து
துஞ்சச்செய்தநிஷ்பிர	பஞ்சவரந்தந்து (காக்க)
உ௧. வம்பாடும்ராட்சதன்	வணங்கச்செய்தங்கே
நம்பாடுவானே	பட்சித்துபோலிங்கே (காக்க)
உ௨. பண்டுஜகந்தநாத	பார்த்திவேசனஞ்சம்
உண்டும்வாழச்செய்த	உனதடிதஞ்சம் (காக்க)
உ௩. தொடருமிடர்கள்	தொலையப்பொடித்துப்
படருஞ்சோரரைப்	பறக்கவடித்துக் (காக்க)
உ௪. ஆடகம்வருமென்	ஞாசையினுற்சுற்றிக்
கூடவந்தோரையுங்	கோபன்னனைப்பற்றிக் (காக்க)
உ௫. என்னமோசொன்னுனென்	நெண்ணுமலேர்த்துச்
சின்னசாமிபோலே	யென்னையும்பார்த்துக் (காக்க)

வசனம்.

இந்தவிவரமாகச் சர்வேசுவரனைத் துதித்துக்கொண்டு தீரமாய்க் கணவாய்ப் பிரதேசத்திலெழும்போது மத்தியில் வரப்பட்டகோயி லாழ்வான் சொக்கம் நகை நட்டு விவஷ்டி சேலை முதலியவைகளுள்ள வண்டியின் இரண்டுபக்கத்திலும் இரண்டு வெள்ளைக் குதிரைகளின் மீது இரண்டு சூரர்களாய்க்கட்கபாணிகளாயும்மற்றற்சாமான்வண்டி கள் பரிசனங்களின் இருபுறமும்துப்பாக்கிக்ளைபார்பண்ணிக்கொண்டு சிபாயிகள் இரண்டாயிரம்பர்களாயும் ஜகதீசனரூபிகரித்து அந்தத் திருடர்களுக்குமாதிரம் முன்றுதரம்மறைந்து மறைந்து தரிசனங் கொடுக்கக்கண்டு அவர்கள் கோபன்ன பரமபாகவதனை என்று நினை த்து எல்லாரு மிவருடைய பாதாஸந்தங்களில் தண்டம்சமர்ப்பித்து அஞ்சலியஸ்தர்களாய் சேதியைச் சொல்லக்கேட்டு உங்களுக்கு எம் பெருமானுடைய திவ்யசேவை கிடைத்தபடியால்நீங்களேபரமபாகவ தோத்தமர்களென்று சொல்லிச்சேவித்து அந்தச் சேவை தனக்குக் கிடைக்கவில்லையே யென்று உருகி எம்பெருமானைத் துதித்தல்.

கி. இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

நாராயண

நதனை

பாராயண

அநுபல்லவி

பாராயணாய்

ப: சிந்தரல்விண்ணு

காரணங்கரணங்

வானமகாயோகி (நாரா)

ரரணங்

கி

க. ஆராயுமறிவின
ரோயன்பர்கள்

கறிவாகிப்பெருக்கும்
தெத்தினிலிருக்கும் (நாரா)

உ. பஞ்சதன்மாத்திரமாய்
ரஞ்சகனாகியெங்கும்

பரணப்பஞ்சகோச
மமிக்கும்நகரீச (நாரா)

ங. ஓநபதக்கா
திபதத்திவி

லுலகந்தாங்கும்
தித்தந்தோங்கும் (நாரா)

ச. ஸ்ரணப்
காரணக்

ஸ்ரணஞான
காரணான (நாரா)

ரு. விதியுமப்பதி
கசிர்ப்சபதியுந்

விதிபதியுதி
துதிபூதி (நாரா)

க. நாராதீசுவர
பராதீசுவர

சிராதீசுவர
பராதீபரதர (நாரா)

எ. நித்தமுமித்
பத்தனைச்சுத்தனென்

ததைபார்க்கும்
தேர்க்கும் (நாரா)

பூதமய

வேதமயவாதி

நாதமய

கீதமயஜாதி

பேதமய

மோதபயபூதி

போதமய

பாதநற்சோதி

பொன்னடியைத்

தன்னகத்திலனைத்திடும்

சின்னசாமியைச்

சேர்த்தனைத்திடும் (நாரா)

வசனம்.

இவ்வகைச் செவ்வையாய் அய்யனிடம் மனம்பதித்து துதித்
துத்துதித்தும் வராதிருக்கையில் தீராக்கலக்கங்கொண்டு கண்ணீர்
ஆறுகப்பெருக மலிர்க்குச்சலிட்டுத் தனது அன்பின் உறுதியால்விரய
நிஷ்டையுத்தமாகப் பகவானைத் துதித்தல்.

சு. இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

இன்னம்பராமுகமா ராமா
இதிலுனக்குர் சுகமா

அ. அபல்லவி.

பன்னகபூஷணனும் பரகாரியும்போதில்
துன்னவனும்பணியும் துரையேயென்மீதில் (இன்)

சுரணங்கங்.

க. சினமிராஜஸத்தையும் சேராமற்சோராமல்
மனமுன்னிடம்நிலைக்க வரந்தரவாராமல் (இன்)

உ. பின்னமதரினவேரைப் பெர்த்தெறிந்துய்யாமல்
உன்னதசந்தோஷம் உண்டாகச்செய்யாமல் (இன்)

ங. என்னத்துதித்தாலும் என்வார்த்தையேராமல்
சின்னசாமியென்று சிந்தித்துப்பாராமல் (இன்)

வசனம்.

இவ்வண்ணம் துதிக்கும்போதெல்லாருங்கேட்க, ஆகாசவாணியைக்கொண்டு பின்பு தரிசனங்கொடுப்பேனென்று எம்பெருமான் அருள, ஈனவி சந்தோஷமடைந்திருந்த கோபன்னவை நோக்கி அந்தத் திருடர்கள் ஐயா! நீர் பரம பாகவத சுகாமணியாகையால் நாங்கள் இதுவரையில் களவுசெய்து இவ்விடத்தில் புதைத்து வைத்திருக்கும் பொருளை ஸ்ரீராமார்ப்பணமாய் உமக்குக்கொடுக்கநிச்சயித்தோம் ஆகையால் அடியேங்கள்மீது தயைசெய்து ஸ்லீகரிக்க வேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்கும்போது கோபன்ன அங்கீகரிக்க, அந்த ஆணத்தில் அவர்கள் பொருளையெல்லாம் கொண்டுவந்து சமர்ப்பித்து வணங்கக்கண்டு பரிபூரண அனுக்கிரகஞ்செய்து அனுப்பிவிட்டுத் தனது பரிவாரத்துடன் நாராயணபுராஞ்சென்று மகோற்சவமாகத் திருக்கலியாணத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு பத்ராசலம் வந்துசேர்ந்து தினந்தோறும் தெலுங்கில் தானே ஸ்ரீராமபரமாய் அநேக கீர்த்தனங்கள் பாடிக்கொண்டு தினந்தோறும் கனது திருமாளிகையில் பத்தஜனங்களுடன் தம்பூரு மிருதங் தாள சகிதமாய் மௌனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில், கார்த்திகைமாதம் பாஹுவரதினத்தில் வனபோஜனஞ்செய்ய எத்தனித்து நானுத சம்பாசங்களைச் சேகரஞ்செய்துக்கொண்டு கோதாவரிநீர்வனத்திலிருக்கும் மண்டபத்தில் எம்பெருமானை ஏளனம்பண்ணி ஆராதித்து அநேக தீபாராதனஞ்செய்து தானும் போசனம்பண்ணிப் பாகவத கோஷ்டிகளுடன் கூடிப் பகவத்கதா சல்லாபஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கையில் எதிரிச்சையாய் காசியிலிருந்து மகா பாகவதோத்தமராகிய கபீர்தாசர் பத்தினி புத்திர பத்தஜனங்களுடன் தீவ்ய தேசயாத்திரை செய்துக்கொண்டு இந்த வனத்தில் சிலதூரத்தில் வந்திறங்கிப் பகவன்னுமசங்கீர்த்தனம் பண்

ணிக்கொண்டிருக்கையில் அந்த மங்களத்தொனியைக்கேட்டுக் கொண்டு
பாகவதர்கள் வந்திருக்கிறார்களென்று அறிந்துக்கொண்டு அதை
கோஷ்டியுடன் அங்குசென்று அருகிருந்தபெயரால் கபீர்தாசரென்று
அறிந்துக்கொண்டு அவரிடத்தில்தான் உபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள
வேண்டுமென்று கொண்டிருந்த கோரிக்கை ஈடுதரம்படியான நற்சா
லம் உதயமாச்சதென்று மனங்கலிகது அவரைத் துதித்தல்.

எ. இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

கபீர்தாசாரீரே

கடைத்

கேறும்வகைசொல்லீரே

அநுபல்லவி.

அபிதராயுத்தவர்

நிலைக்கப்பிரியும்

அருள்வெற்றவரென் பதற்கட்டியமுண்டோதெரியும் (கபீர்)

சரணங்கள்.

க. நதிஜலத்தின்மீதுநடக்கிறவித்தையும்மைநண்ணும்பேரது
அதிதஞானிரீரன்றோ பாரும்பாரும்
அடியேன்பாக்கிய மகப்பட்டர்வாரும்வாரும் (கபீர்)

உ. சாதுசேர்வைதூர்லபம் தாசுரதயினதுகருணைகபம்
நதுசந்தேகமில்லை யினியெனக்கீடார்
இப்படிக்கொத்தவும்மை யெவர்தான்தேடார் (கபீர்)

ந. ஆமையடக்குமவகைபோல் ஐந்திந்திரியங்களையுடக்கியதால்
சிமையிலுமக்கடு தேடினுங்கிடையாது
சின்னசாமியே யென்னுரைதப்பாது (கபீர்)

விருத்தம்

மனமகிழ்ந் தன்புகூர்ந்து வணங்குமோ ராபதாசர்
கனகபீர் வதனம்நோக்கித் தைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு
வனத்தினி லடியாரோடு வந்தகாரிய மென்னென்றே
எனவிப்பின் னிடரையெல்லாம் வெல்லுவான் சொல்லுவானே.

அ. இ-ம்-ஸ்ரீராகர்-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

உபாயஞ்சொல்லவேணும்

ஒடுமனதடங்கிநாணும்

அநுபல்லவி

அபாயங்களை

யளிக்கதேதானும்

அவிந்தையெயொழித்

தையனைக்காணும் (உபா)

சரணங்கள்

ஸீதாபீட தபோவன

வாசக சாலை.

மகாரகசனைவென்றுமுந்த
தீரனதுபயமுஞ்சிந்திச்
சாரமறிந்தவன்தந்த
சீரமுதமென்றுதந்த
பூரணஞ்ஞன்மவந்த

குருவாகியராமாந்த
செய்துபாதாரவிந்த
தாரகமந்திரஞ்சொந்த
சின்னசாபியேயிந்த
காரணங்கனோடந்த (உபா)

விருத்தம்.

இந்தவகை கோபன்ன னடியிற்சேரிக்
கியம்புமுரை வினவிக்கரி ரென்பாணையா
எந்தப்பொருளு மிராம மயந்தன்னென்றும்
இவனன்றி யேராணவ மசையாதென்றும்
உந்த லுக்கு னென்குறிப்ப பர்க்கமேதை
உண்டாகி யூர்ஜிதமா மனுமொடுங்கும்
பந்த்மெல்லாம் பறந்தோடுமிதுவேமார்க்கமீ
பாரென்றான் பின்புனக்கீ டாரென்றானே

வசனம்.

பரம பாதவதோத்தமராகிப கபீர்தாசர் உபதேசிக்கப் பெற்றுக்
கொண்ட கோபன்ன அந்தக் கபீரை மறுபடியும் வணங்கித் தேவரீ
ருக்குப்பகவத்சார்தி நித்திபமுன்டென்று கேள்வியாகையால் அடி
யேனுக்கும் பகவத் தரிசனங்கிடைக்கச்செய்யவேண்டுமென்று வெகு
வாய்ப் பிரார்த்திக்கக் கபீர்தாஸர் மனமிறங்கிக் கிருபைகூர்ந்துநாளைய
தினம் பினிரண்டுமணிக்குச் சாராயியை உமதிடம் அனுப்பிவைக்கிறே
னென்று அருளிச்செய்ய விடைபெற்றுக்கொண்டு அவருக்கு வேண்
டியசாமக்கிரியைகளை அபரிமிதமாய்வரவழைத்துக்கொடுத்துத்தனது
திருமாளினை வந்துசேர்ந்து மறுநாளும் அந்தவனமண்டபத்தில் எம்
பெருமானை எழுந்தருளச்செடுத்து அனேகதீபாராணர்த்தம்சால்யன்ன
சாக்குப் பஷ்யபலேக்யசோஷ்ய கதிட்சிரகிருதாதிகளையும்சித்தம்பண்
ணிப் பகவதாகமனூர்த்தம் புஷ்பமண்டப கஸ்தூரி சூங்குபம் கற்பூரம்
ஹிம்சல மிளிச கந்த புஷ்பஹார சதமுஹார முக்தாஹார பீதாம்ப
ராதிகளையும் சித்தம்பண்ணிப் பிரமாண போசனமித்தம் இலைகளைப்
பந்திபந்தியாய்ப் பரிமாறி அன்னுதிகளையும் பரிமாறிக்கொண்டிருக்க,
அந்தவேளையில் கபீர்தாசர் பகவான்பிரார்த்திக்கப் பிரத்தியட்ச
மாய்வரக்கண்டு அடியேன் கோபன்னவுக்குவரத் தத்தம்செய்தபடி
இப்போது அவருக்குத் தரிசனங்கொடுத்து வரவேண்டுமென்று விக்
கியாபானம் செய்யக்கேட்டு எம்பெருமானவனுக்குச் சர்வசமக்கி
யானமில்லையே அங்கெனைப் போகச்சொல்வதுசரியோவென்றருளக்
கேட்டு அடியேனைப்பற்றி அவசியம் போய்வரவேண்டுமென்று கபீர்
தாசர் சொல்லக்கேட்டு பகவான் மகிஷாசுரபாய் சேற்றில்கீழ்ந்து
புரண்டெழுந்து அதிவேகமாய் கொம்மாளமடித்துக்கொண்டு ஓடி

வந்து இலைகளில் பரிமாறியிருந்த வஸ்துக்களையும் யாகசாலையிலிருந்த வஸ்துக்களையும் மிதித்துவைத்து அங்கேயேவளைந்தோடிருக்கக்கண்டு பரமகோபம் கோண்டு கட்டைகளாலடிக்கும் பிராமணருடன்கூட கைப்பிரம்பால் தானும் சூடுசூடாகவடித்துத் துரத்திவிட்டு, பகவான் இந்த ரூபத்தை மறைத்து நிஜரூபக்குடன் கபீர்தாஸரிடம் வரக்கண்டு, அந்தத்தாஸர் சுவாமி! கோபன்னு நல்ல பூசைகொடுத்தாரா? என்று கேட்க, ஆ! ஆ! கொடுத்தார் ஒருடம்பீருடம்பாச்சுதென்று பரி காசமாய்ச்சொல்லி வீக்கத்தையும் காயத்தையும் காட்டக்கண்டுகபீர்தாஸர் மனம்நொந்து சைத்திய உபசாரஞ் செய்யும்போது பகவான் இராவணாதிகளிடத்தில் பட்ட அடியைக் காட்டிலும் இது மிஞ்சியதல்ல நீ அஞ்சவேண்டாமென்று கெஞ்சிக்கெஞ்சிக்கொல்லி அந்தரத்தனமாக இங்கே கோபன்னு தானாக பாகம்செய்வித்துத் தீபாராதனம்பண்ணித் தானும் புசித்துத் தனது கோஷ்டியுடன் கபீர்தாஸரிடம் வந்து சொன்னபடிக்குப் பகவான் வரவில்லையென்று கேட்கப், பகவானு வரவில்லை, மகிஷ ரூபியாய்வந்த ஜகதீசனை அடித்துத் துரத்திவிட்டு என்னிடத்தில்வந்து இப்படிச்சொல்வது சரியோவென்று கபீர்சொல்ல, அந்தக்கேட்டு மனம்நொந்து மகா பாவியாய் விட்டேனே யென்று உருகிப் பகவானைப் பாடுதல்.

சு. இராகம்-காம்போதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எனையேனுளக்கூடாது
கென்னவாதிப்போது

என்னுடனுனக்

அதுபல்லவி.

தினையளவுக்கருணை

செய்தாலுமென்கலி

திருமாயை யால்மனந்

தேறும்வகையைச்சொல்லி

(எனை)

சரணங்கள்.

க. அன்னை தந்தைகுருவு
அகிலமும்நீதானென்

மருந்தோழனுந்தம்பியும்

றனவரதம்நம்பியும்

(எனை)

உ. ஆதாரம்வேறில்லையென்
பாதாரவிந்தங்கிட்டும்

றறிந்தவர்க்குக்கிட்டும்

படிக்கடிமைபட்டும்

(எனை)

ங. கனவிலுமுனதடி
கனமெனமென

வனசமனதிலுறும்

துனவுனதினந்தோறும்

(எனை)

ச. தஞ்சம்பாத
அஞ்சலஞ்ச

கஞ்சமென்பதைநாடி

லஞ்சலென்றுரையாடி

(எனை)

ஞ. பார்த்தனன்று
வர்த்தவன்சங்கை

பணிந்திடவெற்றி

யினையகற்றி

(எனை)

௬. திர்த்தனான தறிந்தேபுத்தி
சேர்த்தணைப்பா யெனக்கைப்பற்றி (எனை)
௭. பொன்னடிக் களவாகவுன்னும்
சின்னசாமி தாசனென்னும் (எனை)

வசனம்.

இராமதாசர் இவ்விதமாய் எம்பெருமானைத் துதிக்கும்போது கபிர்தாசர் அவருக்கும் சர்வேஸ்வரஸ்வரூபத்துவத்தை யுபதேசித்துச் சிலநாள் அவ்வுபதராலோசனைப்பணித்துக்கொண்டுகோபன்னுவினது விருந்து புசித்துக்கொண்டு சத்காலக்ஷபராயிருந்து உடனே திருநாராயணபுரத்தில் திருவைரமுடிசேவை செய்யக்கருதிப் புறப்படும் போது தானும் பாராசம்பாரதேசரஞ் செய்துக்கொண்டு புறப்பட்டிக் கோமளபுரமென்னும் கிராமத்திற்குச் சமீபத்தில் கிடக்கும்போது அவ்வூரிலிருக்கும் பாம்பாகவதோத்தமிபாகிய சக்குபாயென்னும் மாதவ ஸ்திரீ தாம் இவர்களுடன் திருநாராயணபுரம்போய பகவானைச் சேவிக்க அபிப்பிராயங்கொள்ளுகல்.

௧௦. இ-ம்-பிலஹரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி

சேவிக்கமனம்பூண்டாள் திருநாராயணபுரத்
திருநாளிற்பெருமானைச் (சேவி)

அதுபல்லவி.

ஆவிக் காவியாயெங்கு மேவியிருப்பவனைப்
பாவித்தவனையன்றி நாவிற்தாதவர்கங்கள்
தேவியர்தனையரைக் கூவியாவிரோதமாயக்
கோவிர்தாவென்றேகும்ய சோவிசாலரைக்கண்டு (சேவி)

சரணங்கள்.

௧. இக்குவலயத்தின்மீது முக்குறும்பையொழித்தகா
லெக்குறையுமில்லாத பக்குவக்கபிரம்மு
ருக்குமணிநாதன்பாதம் சிக்கும்படிசெய்வாரசுகம்
தக்குமென்றாலோசித்திர்தச் சக்குபாய்பின்னேநடந்து (சேவி)
௨. மட்டிக்கணவன்மாமனும் அட்டிசொல்லமாயியார
தட்டியிரட்டிக்கம்பத்திற்கட்டி முட்டியாலெகுட்டி
எட்டியடித்துக்கோபித்துக் கிட்டிப்பதத்தாலுதைத்துக்
கெட்டிக்காரியென்றிருந்தேன் பட்டிரீயென்றுதிட்டியும் (சேவி)
௩. இன்னமுள்ளபந்துக்களும் என்னடியடமாவென்று
சொன்னமொழியைக்கேளாமற் றன்னபிமதத்தின்படிப்
பன்னகசயனெழிற் பொன்னடிகளையேமனம்
கன்னவுன்னிப்பன்னிரிதம் சின்னசாமிதாசனைப்போல் (சேவி).

வசனம்.

சக்குபாய் இவ்வண்ணம் கருதி ஊர் அருகில் நடந்துகொண்டிருக்கும் கபீர் கோபன்னு முதலியவருடன் திருநாராயணபுரம்போய் வருவோம் வாருங்களென்று வீட்டில் கணவன் மாமி மாமனாரையும் பார்த்துச் சொல்லக்கேட்டு அவர்கள் கோபித்து வைது அடித்தது மன்றி ஒருவேளை சொல்லாமல் நடந்தாலும் நடப்பாளென்று கூடத்துக் கம்பத்திலிருக்கி முறுக்கிக் கட்டிவிட்டு உள்ளே போகக்கண்டு இவளது அன்பினால் பகவான் சதூர்ப்புஜராய் சங்குசக்கரகதாபாணியாய் பிதாம்பரதாரியார் கிரீட குண்டல நூபுர பேயூர கௌஸ்து ஹாராதியாபரண சஹிதராய் தரிசனங்கொடுத்து அம்மா! சக்குபாய்! நான் நிஜரூபமாய்த் தரிசனங்கொடுத்திருக்க எனது அர்ச்சாரூபத்தில் இன்னமேன் உனக்கு இச்சையென்றருளிச்செய்ய, அது நிரந்தரமாய்ச் சேவிக்கத் தக்கின ரூபமாயையால் அதில் இர்சை மாறாதென்று சொல்லக்கேட்டு, ஆனால் நான் உன்னைப்போல் ரூபிகரித்து உனது கட்டையவிழ்த்துவிடுகிறேன் உனக்குப்பதில் என்னைக் கட்டிவிடு; நீபோய் வாவென்றருளிய படியே ரூபிகரித்து கட்டையவிழ்த்துவிட, அவன் எம்பெருமானைக் கம்பத்திற் கட்டிவிட்டுப் பகவான் மாயையால் ஒருத்தர் கண்ணிலுந் தென்படாமற்போய் கோபன்னு முதலானவர் நடந்துகொண்டிருக்கு மிடம்வந்துசே அவர்கள் இவளைப்பார்த்து உனது உடம்பு மெலிந்து நலிந்து சூடு கொண்டிருப்பானெனன்று கேட்கும்போது சக்குபாயி நடந்த விருத்தாந்தத்தைச் சொல்லினிவி இவளுடைய பக்தியையும் இவளுக்காகப் பகவான் கட்டுண்டதையுமெண்ணி வேதங்களுக்கும் பிரமாதி யோகிகளுக்கும் கட்டுப்படாத பரப்பிரம்ம் கட்டுண்டதன்றோ! இவளுடைய பாக்கியமே பாக்கியம்! இது நமக்குக் கிடைக்கவில்லையே! என்று உருகிக் கபிர்தாசரும் இராமதாசரும் சொல்லுதல்.

கக. இ-ம்-இந்துஸ்தான்-காபி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கட்டுண்டாளு
கட்டுண்டாளு

கண்ணன் மணிவண்ணன்

அதுபல்லவி.

எட்டசூரத்தை
இஷ்டம்விறைவேற

எண்ணஞ்சக்குபாய்
இவனங்குபோய் (கட்டு)

சாணங்கள்.

க. வரபாக்கிய
உரவிலேகட்
உ. கறைக்கண்டன்கஞ்சன்
மறைக்கமெட்டாக

வதிசோதையாலே
மெண்டதுபோலே (கட்டு)
காணாதேவன்
மகாநபாவன் (கட்டு)

- ந. மனங்குவிந்து வரவரான்
எனதற்றவரிடம் தங்குந்தான் (கட்டு)
- ச. சின்னசாமியுள்ளம் சேர்ந்தவனென்று
சொன்னசாமிகட்கும் சுலபின்று (கட்டு)

வசனம்.

இந்தப்பிரகாரம் சொல்லிச் சக்துபயையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு கபீர் முதலியவர்கள் திருநாராயணபுரத்திற்கு ஏகும்போது பகவானைப்பாடுதல்.

கஉ. வடமொழி-இ-ம்-தேசிகதோடி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி

பாலயகிரு

பாலயமாம்

அநுபல்லவி

பராத்பரதா

மங்களகர (பால)

சரணங்கள்.

- க பரமதயாசமுத்ர ராமபத்ர (பால)
- உ. பதங்குலகலச பாராவாரசந்த்ராமசந்த்ர (பால)
- ந. பங்கஜதளரிபிலோசன சங்கரசங்கடமோசன (பால)
- ச. பாபஹரநாமதேய பார்வதிசபாகதேய (பால)
- ரு. பங்கேருஹபவவந்தித பாதபத்மசபசரித (பால)
- சு. பாஸிதசின்னசாமிதாஸ பத்மினிசமதயவாஸ (பால)

வசனம்.

இவ்விதம் பாடிக்கொண்டு திருநாராயணபுரஞ்சேர்ந்து பாகவத கோஷ்டியுடன் பகவானைச்சேவிக்கும்போது கபீர்தாஸர் அய்யனைத் தோத்திரஞ்செய்தல்.

கந. இ-ம்-கல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்னையெனக்களிக்காது

ஞாயமா

இன்னம்மாயமா

அநுபல்லவி.

தன்னையறியாமற்
உண்ணாபடுக்கையா

றவித்துவெம்பியும்
வணர்க்கைம்பியும் (என்)

சரணங்கள்.

க. இதரலாபத்தி விச்சையிஸ்ஸாமல்
இந்திரியங்களி லென்றுஞ்செல்லாமல்
மதப்பதமான வார்த்தைசொல்லாமல்
மண்ணுடலைக்கண்டு மயங்கினில்லாமல்

சததமுநெஞ்சை யுருக்க
சத்தோஷமே பெருக்க
சிதநலமிருளைக் கருக்க
சின்னசாமியா யிருக்க (என்)

வசனம்.

இவ்வண்ணம் மைவண்ணனைத் துதித்துத் தொழுது உற்சவ
பூர்த்திபரியந்தம் அங்கிருந்து உடனே புறப்பட்டுத் திரும்பி வரும்
போது சக்குபாய் அவர்களுடன்கூடத் தனக்கு முன் அவ்விடம்போ
யிருந்த பக்கத்து வீட்டுக்காரி சஹிதையாய் வருதல்.

கசு. வடமொழி-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

புனராகதா புருஷோத்தம தரிசனமதா

அநுபல்லவி.

மனஸ்ஸமாதானங்கி ருத்வா
மானினீசுத்த ஸத்வா (புன)

சரணங்கள்.

க. நாராயணபுரமமலம் கத்வா
நாராயணமாநந்தம் நத்வா
பாராயணசுநீர்தவிதித தத்வா
பாபம் ஹித்வாபரமம் மத்வா (புன)

உ. சர்வேசுவரம் ஸ்தம்பேபத்வா
ஸஜ்ஜனசேவா மத்வனிலப்த்வா
நிர்வாணப்ரதேய மிதிபுத்வா
நிகடக்கிரஹஸ்தயா ஸஹவத்வா (புன)

ங. பன்னகசயன பிரசிடகீதா
பாவக்ஞாபரம குணேபேதா
சின்னஸாமியம் ஸேவிதபூதா
பூசக்குபாயி திவிக்கியாதா (புன)

வுசனம்.

இவ்விதம்வந்த சக்குபாயை யழைத்துக்கொண்டு கபீர் கோபன் னாமுதலானவர்கள் கோமளபுரத்தின் அக்கிராரத்தின் வீதியில் பக வத்பஜனை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது அவ்வூராரனைவரும்வந்து வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, இந்தச் சக்குபாயி புருஷனும் மாமன் மாமியும் வெளியில்வந்து பார்க்கும்போதுநாலைந்துதினமாய்த் தங்கள் வீட்டில் வசித்துக்கொண்டிருந்த மாயாசக்குபாயும் மெள்ள வந்து எட்டிப்பார்க்கும்போது அவர்கள் இரண்டு சக்குபாய்களைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தசமயத்தில், மாயாசக்குபாயி மறைந்துவிட நிஜசக்குபாய்தனது கிரகம் வந்துசேரக் கண்டு அவளால் முன்றடந்த சேதிகளை யறிந்துக் கொண்டு அம்மூவரும் கபீர் முத்தலானவர்களு டைய சந்திதியிலுருகுதல்.

கரு. இ-ம்-முகாரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

மோசம்போனேமே
மூடர்களானேமே

மூவரும்

அநுபல்லவி

ஈசனேடுமலர்
இன்னந்தேடுமலர்

வாசனறியாமல்
னென்றுகுறியாமல் (மோச)

சரணங்கள்.

க. செப்சியபடிக்குச் இப்படிச்சோதித்தா	செய்ததென்னபொய்யோ லென்னசெய்வோமையோ (மோச)
உ. சக்குபாயுருவம் விக்கிரமனென்று	துன்னியவன்றிரு மேவாமற்பெரு (மோச)
ங. திருநாளென்னச் ஒருநாழிகையையோ	சிறுக்கியென்றுபேசி வோயாமலேயேசி (மோச)
ச. கணிசமில்லாமற் துணையணைத்துந்	கண்டபடிவைது தோய்த்திடச்செய்து (மோச)
ரு. களபகஸ்தூரி துளபமெங்கென்று	கந்தந்தந்துதொழு சொல்லிச்சொல்லிமுழு (மோச)
க. தூபாதிகளைச் வாபார்ப்போமென்று	கருக்காகக்கொண்டு வகைவகைவிண்டு (மோச)
எ. தன்னவளுங்கோபந் சின்னசாமிகூடச்	தரிக்கும்படிக்கு சிரிக்கும்படிக்கு (மோச)

வசனம்.

இவ்வண்ணம் உருகக்கண்ட மூவரையும். மிகுந்த கபீர்தாசர் அவர்களுக்குப் பக்திமார்க்கத்தை யுபதேசித்துச் சக்குபாயின்து பெருமையுஞ்சொல்லி அவர்களால் பூஜைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு புறப்பட்டு மார்க்கத்தை யனுவர்த்தித்து வரும்போது கோபன்ன முதலானவர்கள் கேட்க, ஸ்வானுபவத்தை வெளியிடல்.

கசு. இ-ம்-கேதவம்-தாஸ்யரூபம்.

கண்ணிகள்.

- க. அடக்கியுண்டவரினரிதச யானந்தத்தாண்டவனை
மடக்கிக்கொண்டாண்டி பேசாத வகையும்விண்டாண்டி
- உ தனித்துநானி நுக் கண்ணை யவன் தழுவிக்கொண்டாண்டி
இனித்தவிரவிடேனென்றுருசி பெணக்குகிரத்திராண்டி
- க. பேசாதிருப்பதுவேபேரின்பம் பேசவேராதே
பேசாமற்பேசாமலிருக்கும் பேரின்பம்வாராதே
- சு. என்றாரைசெய்தாண்டி என்னைச்சுற்று மிருளைக்கொய்தாண்டி
அன்றாரைபொய்தாண்டிபரிபூர னானந்தமெய்தாண்டி
- ரு. ஆசையினாலுனக்குச்சம்பவித்த தாகமென்றாண்டி
பூசைபுரிந்ததனால்வந்தது போகமென்றாண்டி
- க. தோணுவதுபொய்யென்றெதுக்கச் சுதமுண்டாகாதோ
காணுவதொன்றுமில்லாப்பதம்பெறக் கபடம்போகாதோ
- எ. நீயாய்நானாகநீயாய் நீயும்நானுமாக
நீயும்நானுமாகையென்றாகற்றி நிலைத்தவன்யோக
- அ. இதையன்றியோகமில்லைபென் றியாட்புமன்னுண்
எதையும்சம்பாதேயென்னுண் யென்றுசொன்னுண்
- க. இந்தவகைக்கலந்தின்னசாமித் தென் டபமென்றாண்
சொந்தமாயிந்தவகைக்கலப்பது துரிடமென்றாண்

இதுவுமது.

கஎ. இ-ம்-சியாகு-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

பேசாதிருப்பதேசுகம்மனதே
பின்னையொன்றைக்குறியாதே என்னை விட்டுப்பிரியாதே
ஆசாபாசத்திலழுந்தி மனதே
அங்குமிங்குந்தேடித்தேடி யெங்கும்நிலைக்காமல்லாடி
வேசாநியையாதே மனதே
இவ்வுருவென்றுஞ்சிவனென்றும் ஜிஷ்ணுகஞ்சப்பவனென்றும்

ஆனாரியனென்றும் பாவனைபண்ணுதே
 அக்ஞானியுவுனென்றும் சக்ஞானியிவனென்றும்
 பேதபுத்தியுடையாதே நிர்விசேஷ
 பிரமத்துக்குப்பேதமில்லை கர்மத்துக்குண்டென்றுஞ்சொல்லை
 நிதானித்துநீதானே கண்டுகொண்டு
 நிலையாமலிதைத்தள்ளி யலையாதேதுள்ளித்துள்ளி
 எழுந்துலச்சைகொண்டித பரம்பொருள்
 எட்டுதிக்குந்தேடினாலும் கிட்டுமோகிட்டரதமேலும்
 வானம்காணக்கோபுரமேறும் வாறுபோல
 வாதஞ்செய்துபராந்த போதத்தைவிடாதேயந்த
 மகாதெய்வமந்தர்யாயினைய பிழைக்கடை
 மருதுவிநியஞ்செய்யும் அருந்துவினையைக்கொய்யும்
 ஏகசாக்ஷியான வழக்கையதிகாரி
 எடுக்காமற்றானேவிட்டு விடுக்கானோபாடுபட்டு
 ஒன்றுதானென்றாலு மிரண்டைப்பாரிந்த
 ஊகைசின்ன சாமிசொன்ன தாயையாலதிகமென்னப் (பீபசா)
 கஅ-இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-அடதாள சாப்பு.

பல்லவி.

பாமூந்தெய்வத்தைநம்பிப் பாழாய்ப்போனேனே
 பரதேசியானேனே

அதுபல்லவி.

சூழும்பவமதிக துக்கமென்றடமாகத்
 தொலைத்துக்கரம்பந்தத்தைக் கலைத்திடமாக (பாமூ)

சரணங்கள்.

அளவில்லாதாசைகொண்டலைத் தென்கெங்குஞ்சென்று
 அவஸ்தைப்படுமவகையை யகற்றிநினைன்று
 குளவிதன்னிறமாக்கும் கொள்கைபோலதுகன்று
 கொடுக்கும்பரமசுகங் கொண்டிருக்கலாமென்று (பாமூ)

மானிநான் சூனிய மந்திரத்தைத்தேகம்
 மறந்திருக்கச்செடுத்த மகிமைமயின்பரிபாகம்
 சூனியக்காரன்னிடு சூனியமென்றோகம்
 சொன்னுப்படிக்கிந்தத் துமுண்டானதேயோகம் (பாமூ)

௩. தானிறக்கமருந்து	தானே தின்றுமுஹிக்கும்
ஜடருண்டோவெனுமுரை	தானெப்படிசுஹிக்கும்
நானிறக்கமருந்து	நானே தின்றுவஹிக்கும்
நலத்தோடுசின்னசாமி	நாடிக்கூடிச்சுஹிக்கும் (பாழு)

வசனம்.

இப்படி சுவாதுபவத்தை வெளியிட்டுக்கொண்டுவந்த கபீர்தாஸ ரோடு கோபன்ன முகலானவர்கள் மார்க்கத்தில் ஓர் நதிதீரத்தில் வேறேயிரங்கித் திரைகட்டிக்கொண்டு தளிகை பிரயத்தினம் செய்யும் போது கோபன்ன தீர்த்தமாடி நெல்லிமரத்தடியில் திருவாராதனம் செய்துக்கொண்டிருக்கும்போது கபீர்தாஸர்வந்து சீதா லட்சுமண சமேத ஸ்ரீராமவிக்கிரகத்தைத் தூக்கி நதிசலத்தில் விட்டெறியக்கண்டு கோபன்ன மனம்தளர்ந்து என் குலதனத்தை விட்டெறிந்தீரெனக்கு என்ன கதியென்று சொல்ல, உமது குலதனமானால் நீரழைத்தால் வருமென்ன, அவர் சொல்லைக்கேட்டு கோபன்னமிகவும் பாடியும்வரா திருக்க உடனே கபீர் அழைக்க, தக்ஷணம் மூன்று விக்கிரகங்களும் நதிஜலத்திலிருந்து கிளம்பிப் பூஜாஸ்கானம் வந்து சேர்ந்தகண்டு, சந்தோஷவகொண்டு அடிபெணுக்கு இந்த அநுபவம் வரவில்லையென்று பத்தியுடன் பிரார்த்தித்துக் கேட்கும்போது சகுணபகதியூர்ஜிதமாய் பகவச்சார நித்தியங் கிடைத்தபின்னு கிடைக்குமாகையால் அதற்கு தகுந்த சாதகம் செய்யுமென்று உபேகசித்துக் காசிக் குப்பையோடு த்து அவரைநேசித்து எல்லோரும்பூஜித்து மந்திரத்தையாசித்துஜகத குருவாய்ப் பிரகாசித்து இருப்பிடஞ்சென்று தன் குருவாகிய இராமா நந்தரைக்கண்டவனாகிக்களிகொண்டிருக்க, இங்கு கோபன்னபத்ரா சலம் வந்துசேர்ந்து பகவத் கைங்கரியராய் எழுந்தருளியிருக்கும் போது பன்னிரண்டுவருடமும் பூர்த்தியாக இவரது இளையமாமன் பாட்சாவிடத்தில்சித்திரக்கதைகளைச்சொல்லிக் கொண்டு நுந்தகொள வத்தால் சுபேதார்களிடத்தில் வருடத்தி மகொருதரம்போய் அவர்கள் கொடுக்கும் பொருள் களைப் பெற்றுக்கொண்டு சுக்ஷேபனம் செய்துக் கொண்டிருந்தவழக்கத்தின்படி அவ் வருடமும்மற்ற சுபேதார்களிடத் தில் விசேஷ பொருள் களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு பத்ராசலம்வந்து ஓர்விட்டிலிறங்கித் தனதுசேவகளைநோக்கித் கோபன்னவைக்கையோ டழைத்துக்கொண்டு வாவென்றனுப்ப, அவன் அந்தப்படியே சொல் லக்கேட்டுத் திருவாராதனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்த கோபன்னஇப போதுவரச் சரிப்படமாட்டாது; இதுவரையில் பார்க்கவேண்டுமென் கிற அபிப்பிராயமிருந்தால் அவனையிங்கே வரச்சொல்லுபோவென்று சொல்லக்கேட்டு, அவன் அப்படியே வந்துசொல்லக் கோபித்து அப் போதே புறப்பட்டு அருகிருந்த அவ்வூரில்பாயிரங்கிப்போஜனம்பண் ணிக்கொண்டு மறுநாள் பாட்சாவிடம்போய் சித்திரக்கதைகள் சொல் லிக்கொண்டிருக்கும்போது பாட்சாஇவனை நோக்கிவெளியில்சஞ்சரி த்துவந்தீரே எந்தெந்த சுபேதார்களுடைய குணங்கள் எவ்விதங்கள் ஆனதச் சொல்லுமென்றுகேட்ட, இவன்மற்ற சுபேதார்களெல்லாரும்

மகாயோக்கியர்கள் பத்ராசல சபேதாரணு கோபன்மூர்த்திரம்மிக
வும் அயோக்கியனுய் சர்க்கார்பீதியில்லாமற் பணத்தைத் தாறுமாறு
செய்து தங்களிடத்தில் சொல்லிப்போனபடிக்குப் பனிரெண்வரு
டம் பூர்த்தியாயும் பணத்தைச் செலுத்தாமலிருக்கிறனென்று கார்ப்
பண்யத்தால் சொல்ல தக்கூணம் முன்மொழியைக்கொண்டு தாகீது
பிறப்பித்து இரண்டுசேவகர் வசமாய்கொடுத்து நாளன்றையதினம்
கோபன்னுவை நம்மிடம் ஹாஜர்படுத்தவேண்டியதென்று சொல்லக்
கேட்டு, நாளையதினந்நாலிலே போய்வாமென்று சேவகர் வீடுபோய்ச்
சேரமுனிநன் வீடுவந்ததக்கூணம் கோபன்னுவினிடத்து அன்பினால்
சேதியை இன்றிரவிலேயே தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கருதிஒருபிரா
மணியை ஷப் அலன் அதிவீரமாய் இராதநி பனிரெண்டுமணிக்
கெல்லாம் கோபன்னுவினது திருமாளிகைவந்துபகவதபஜனம்பூர்த்தி
யானபின்பு கீர்த்தியிசுந்த கோபன்னுவை நோக்கி ஆர்த்தியுடன் பிரா
மணன் சொல்லுவது.

கக. இ-ம்-இந்துஸ்தான் காபி-தா வாட்-ஆதி.

பல்லவ்.

ராமநாதசுரே ராம

நாமநேசசுரே

அநுபல்லவி.

காமநாசன்

மாமன்பண்ணிய

கலகமீது

காலுமபுண்ணிய (ராம)

சரணங்கள்.

க. செல்வமென்ப

தென்னமெய்யா

தெய்வபக்தி

யென்னபொய்யா

பல்வகை

மதிபைக்கொய்யாப்

பாசியென்ன

செய்தானையா (ராம)

உ. பருஷபாவ

புருஷனென்றுவேதா

படைந்தவந்த

பாதமுனெடுவாதா

வருஷந்தோறுந்

தருவதுப்பாலேதா

வதனுக்கு

முதவிடலாகாதா (ராம)

ங. மேதா

விகளாகியபேரும்

விளங்கும்

வேதமுடிவிலூரும்

சீதாபதி

திருவடிசேரும்

சேதனர்க்கேது

தீதுபாரும் (ராம)

ச. பலபலவித

நலமருளுவ்கோசல

பதிரகுபதியே

விதிபத்ராசல (ராம)

சுங்நையே	னிலங்கைவிபீ
ஷண்னுக்	களித்தசெழும்
செங்கையா	னிருக்கரிதம்
சின்னசாமி	தாசன்தொழும் (ராம)

வசனம்.

இவ்வண்ணஞ்சொன்ன பிராமணனுடையவார்த்தையைக்கேட்டு
ராமதாசர் தாமரையிலையின் தண்ணீர்போல டோலாயமான மனஸ்த
ராய்த் தளரும்போது சமீபத்திலிருந்த பெரியோர்கள் இவருக்குக்
கையிஞ்சொல்லுதல்.

உ௦ இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கோபன்னு	கோபன்னு
ஆபன்னரக்ஷகனை	மறவாத (கோப)

அநுபல்லவி.

ஸ்ரீபன்னமசயனனருள்	நிறம்பிய
சித்தமொத்தவன்	திருவடிநம்பிய (கோப)

சரணங்கள்.

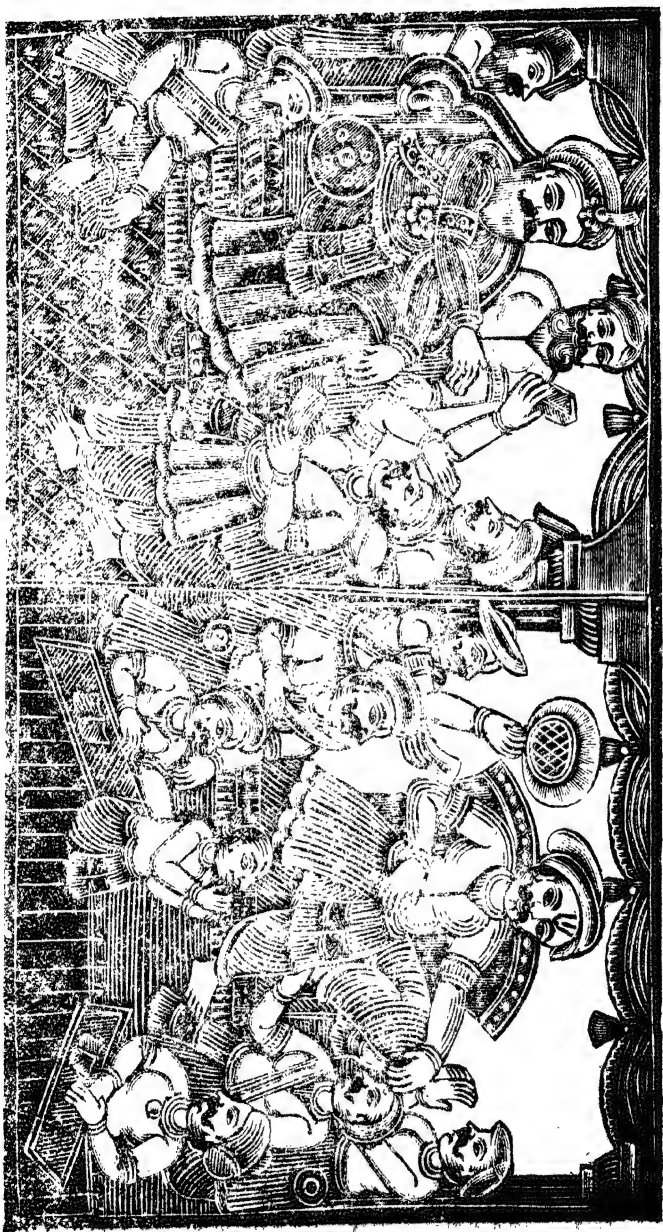
க. அகிலேசவரி	ஜானகியென்னுந்தாய்
அடிபணிந்துநல்	லகத்தினிற்றுணிவாய்
பகிரங்கமாகப்	பாஷாவிடம்போய்
பாக்கியைபைசல்	பண்ணிவாருமோய் (கோப)

உ. சிந்தையென்பது	ஜெகத்தினிலெவருக்கும்
சேஷமகரமன்று	தேகத்தையுருக்கும்
எந்தைமுருந்தனை	யிணங்காதிருக்கும்
ஈனருக்கன்றே	விடரேபெருக்கும் (கோப)

ங. சுந்தரமாம்ஜப	சூத்திரங்கரந்துன்ன
துளசிமணிமலை	களத்தினிலென்றுமின்ன
சந்ததம்பரமானந்	தபகவச்சின்ன
சாமியாமுமக்குப்	பூமியிற்பயமென்ன (கோப)

வசனம்.

இந்தவகை ஆபன்னசரணயராயும் ஆஸ்ரிதஜனரக்ஷகராயும்நித்ய
புண்யராயுமிருக்கின்ற எம்பெருமானுடைய திருவடியை நாம்முக்கிய
மரய் நம்பியிருக்க நமக்கேது பயம் அஞ்சாதேயுமென்று மறுபடியும்
அந்தப்பெரியோர்கள் கோபன்னவைப் பார்த்துக் சொல்லுதல்.

விருத்தம்.

பண்டியாக்கியவல்கீரியபகவான்வைசம்
பாயனமுனியினிடம்வந்ததுபோல்திவ்ய
தண்டுழாய்முடி விஜயராகவன்வாழ்
சம்பாதிபினததுஜன்தீர்த்தமென்னும்
வண்டுலாஹ்யசோலைநகரில்யாத
வப்பிரகாசன்சமர்த்தயதிவன்பால்
அண்டுகொளாமறைப்பொருளையறியவேண்டி.
யடுத்திட்டார்அத்யயனந்தொடுத்திட்டாரே.

உங். இ-ம்-கமாசு-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

யாதவப்பிரகாசனிடத்தில் ஓதவந்தாரே யாத

அநுபல்லவி.

வேதசாஸ்திரங்களை யற்புதமாய்
விதம்விசுமாய்ப் பதம்பதமாய் யாத

சரணங்கள்

- க. நமஸ்நாரம்புரிந்துஅகம் மமகாரஞ்சரிந்து
கமனீயமலர் களடிசொரிந்து
கலைவல்லானவனென்று தெரிந்து யாத
- உ. சுபார்த்தமேதும்விடுத் தபார்த்தவாதும்
உபாயத்தினு லுரைசெய்தெப்போதும்
ஓங்கும்வாதிசுள்பின் வாங்கும்படியோதும் யாத
- ங். தன்னகஞ்சோதிக்கும்வதை சொன்னதைச்சாதிக்கும்
சின்னசாமிதாஸன் தினமும்மேதிக்கும்
சுந்தையுகந்தவர் சந்திக்கப்போதிக்கும் யாத

விருத்தம்.

இந்தவிதங் குருநினிடம் படிக்குநாளில்
எண்ணெயொரு தினமிவருந் தேய்க்கும்போதி
லந்தமுருந் தனையவ னிகழ்ந்துபேச
அதங்கலங்கி முகம்வாடி யழுதகண்ணீர்
சந்தமாய்ப் பெருகித்துடை யுருகக்கண்டு
சங்கடங்கொண் டேசிலநாள் கழிந்தபின்னே
எந்தவிதத் திலுமிவரைக் கொல்லமோசம்
எண்ணினை யோசனையாப் பண்ணினனே

உச. இ-ம்-முகாரி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

எண்ணினான்-யோசனை-பண்ணினான்

அதுபல்லவி.

மண்ணிலிவனிநுந்தா

விவ்வண்ணம்

மதமீடெருதென்றே

பெண்ணம் (எண்)

சுரணங்கள்.

௧. மங்கைகாந்திமதி
சங்கையிலலாமல்

மைந்தனையுள்ள
நங்கையில்தள்ள (எண்)

௨. சாஸ்திரங்கற்ற
பாத்திரவிவரைக்க

சந்திராசுநல்ல
படமாய்க்கொல்ல (எண்)

௩. தன்னடியாரொடு
சின்னசாமிபதந்

சந்திதாஷ்டமேவி
தெரியாப்பாவி (எண்)

விருத்தம்.

வந்தியா நந்தனென்பது போலென்றும்
வாக்கியார்த்தஞ் சொல்லியவன் வழியிலேக
பந்தியா யடியார்கள் வரத்தொவிந்த
பட்டரவனதுபடஞ் சொல்லிடைந்தே
சந்தியா வந்தனஞ்சொப் பாமலங்கை
தவித்தெங்குந் தீர்த்தமில்லா திருக்கவாடி
விந்தியா டவியிலொரு மரத்தின்மீது
வெதும்பினார் கண்களினீர் ததும்பினாரே.

உரு. இ-ம்-ஆனந்தபரவி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்னமாய்வருமோதுனை

நஸ்வரக்கருணை

அதுபல்லவி.

அன்னமாகாரமில்லாமல்

மனத்தில்

அச்சமடிக்கடிமிச்சமாம்

வனத்தில் (எண்)

சுரணங்கள்.

௧. புலியரி கரடிகள் வாசம்
கிவிவிடுவதுரியாசம்
சலித்திடாமற்படிக்குச்
சாமிதன்னிடமே
மலினமகன்றுப்
மதியோடெந்தநாளும்

புரிவதன்றோனித்தேசம்
கிட்மென்றோமோசம்
சின்ன
துன்ன
சன்ன
உன்ன (எண்)

விருத்தம்.

இப்படியே யினையாழ்வான் னுதிகள்பேசி
யிருளஞ்ஞந்த விடத்திலிருந் திடவன்பாக
மைப்படிக்கண் பெருந்தேனி யுங் கஜேந்திர
வரதனும் வேடுவச்சியும் டோடனுமாய்வந்தே
செப்படிவிக்கை யைப்போலக் காஞ்சிமீதசஞ்
சேர்த்துபறைந் திடவிழித்தாச் சரியங்கொண்டு
மெய்ப்படிந்த மனத்தினராண் டவனைநன்றாய்
மீவண்டினார் பவக்கடலைத் தாண்டினாரே.

உசு. இ-ம்-முதாரி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

இந்தபகஷம்மறவாதே
எந்தவோளையுமென்மீதே

அ பல்லவி.

சந்ததமுனது சரணாவிர்தம்
சிந்தை"பி.விருத்தம் செப்தாலேதுபந்தம் (இந்த)

சரணர்ப்பள்.

க	என்னைக் கொல்ல யில்லாவுடி தன்னெடு சந்யாசியி	வுன்னித்துகை யாரொடுகிகை பூணலில்லாப்பகை னுள்ளம்புகை (இந்த)
உ.	துன்னபயங் சோரந்திடு சின்னசாமி சேராமந்	கொண்டேருகை மக்கணமேற்கை கொள்ளத்தகை செய்திடும்வகை (இந்த)

விருத்தம்.

இனையாழ்வா னிரதவிதந் னுதிக்கவங்கே
யிவரைவிட யாதவப்ர காசனெண்ணம்
வினையாம வங்கலங்கிக் கங்கையாடும்
வேளையந்தக் கோவிர்த பட்டர்கையில்
முனையாத சிவலிங்கம் மாயையாலே
முனைத்திடக்கண் டுடன்குருவி னேவல்கொண்டே
வனையாத வழிவந்து ப்ரதிஷ்டைசெய்து
வலம்வந்தார் மழலைமங் கலம்வந்தாரே.

சுந்த விருத்தம்.

மழலை மங்கலம் வந்து விழிகளாய்த்
தழலைப் பானுவைச் சந்தரனைத் தாங்கினான்
கழலை நம்பிநற் களத்தி நாயகன்
நிழலைப் பற்றியே நேசித் திருந்தனர்.

உள. கட்கா-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-பாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

உடனே நடந்ததைக் கீதளும்-அநுபவமே
ஒகோவைஷ்ணவமே

அநுபல்லவி.

ஜடமதியாய்மா	தவப்பிரகாசன்
தடமடங் டலுங்	கடந்ததீசன்
ராமா நுஜனை	ரட்சித்ததறிந்தே
சீமானென் றெண்ணிச்	சினமதையெறிந்தே

(உட)

சுரணங்கள்.

5. காஞ்சிவந்திவர்	கமனிர்யதாளில்
வாஞ்சைகொண்டிவர்	கோதிவருகின்றநாளில்
ஆளவந்தாரந்த	அரங்கத்தைவிடுத்தே
காளமுகிற் பரவுங்	கச்சிநகரடுத்தே
இவரைக்கண்டுமகிழ்ந்	நிருதயந்தணிந்தே
தவத்தோர்க்கருள்வர	தனைக்கண்டுபணிந்தே

(உட)

2. அரங்கமேகஇங்	கரசன்சுதனை
பிரமரட்சசொன்று	பிடித்திடவதனை
தடைசெய்யுங்குருவதைத்	தடுத்ததுஜட
உடையவர்வாக்கிய	முணர்ந்துவிட்டோட
மகிமைகண்டவனும்	வைஷ்ணவனாகி
மகிழப்பெரியதிரு	மலைநம்பியேகி

(உட)

3. கோவிர்தபட்டரை பாட்	கொண்டதைக்கண்டார்
மாவிர்தையென்றெண்ணி	மனக்குறைவிண்டார்
தெய்வாதீனமென்று	தெரிந்தருள்பூண்டார்
மெய்மகிழ்ந்தன்பரை	மேன்மையிலாண்டார்
பொன்னடிகளேநம்புஞ்	சின்னசாமியுரிதம்
பன்னம்பஞ்சாய்ப்பறக்கப்	பண்ணுமிவரசரிதம்

(உட)

விருத்தம்.

இவ்வகையினையாழ்வானும்
செவ்வையாய்த்தேறிமுன்னோர்
எவ்வகையையம்பினாரோ
அவ்வகையனுஷ்டித்தாரே.

உஅ. இராகம்-தேசிகதேவதாடி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

நம்பிதிருவடியை

நம்பினார்

நற்கருணைநி

ரம்பினார்

அதுபல்லவி.

எம்பிராணியம்பிட

வின விமெச்சி

யிருமுன்றுரைபொரு

ளருளியிருக்கச்சி (நம்பி)

சரணங் டள்.

க. பெண்டுமெய்தமுன்று
பிரிந்துபெருமானைவல்
தண்டுக்கொண்டமுதரார்
சப்தசங்கசங்கராங்க

பிழையாலில்லவலை
பெற்றுக்காஷாயக்கலை
தகத்தேரிசென்றுநிலை
தராசுப்பெரியதிருமலை (நம்பி)

உ. ஹவரிதவதனரா
அறியும்படிமுன்
வசுமுதலரமபையர்
மகமைபெற்றதென்று

யாங்கலுரைக்காட்டியூர்
றுவர்க்கிமாட்டியூர்
வசிக்கின்றிமட்டியூர்
வழங்குந்திருக்கோட்டியூர் (நம்பி)

ங. பரிமுகதேவனையு
பரிசுத்தஞ்செய்யவாதம்
தரித்துக்கொண்டசின்ன
தாளாலலங்கரிக்குஞ்

பாசித்திர்த்தப்படியை
பண்ணித்திரிதடியை
சரிநாசன்முடியைத்
சாமிராமனடியை (நம்பி)

வசனம்

இப்படிக்கு நம்பிகளுடைய திருவடிநோயாஸ்ரயித்து ஸர்வக்ஞ
ரான உடையவர் சோபாஜன்சபையில் வித்வான் களை சூரக்கிருமித்
தம் அனுப்பப் புறப்பட்டு ஸ்ரீகரத்தாழ்வானது பெருமையைத் தெரி
ந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன் கேளும் கோபன்னாவென்று அந்தப்
பெரியவர் சொல்லுதல்.

உக. இ-ம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

கூரத்தாழ்வாணப்போ

லேது

சுவலவத்தின்

மீது

அதுபல்லவி.

தீரத்தாலகில

திரவியங்களொடும்

தேகாபிமானமு

மாகாதென்றுவிடும் (கூரத்)

சரணங்கள்

மடியிறகனமிருந்தால் வழியிற் பயம்

வருமென்றுரை

பேசி

மனையாளிடமிருந்த தங்கவட்டிலை

வாங்கியோங்கி

வீசிச்

செடியிலெறிந்துவிட்டு ஸ்ரீரங்கத்திற்

கிடந்த

திருக்கோலத்தைக்கண்டு சேவித்திட

நடந்த (கூரத்)

மண்ணையாளுஞ் சோடிசரசனசபையினில்

வாதிக்கோ

வென்று

வாசுகேவனே பரனென்ற ராதித்த

வகையறிந்தவ

னன்று

கண்ணவாங்கியெனெனக் கசடனுனை

யறிந்த

கண்ணாநாகென்று கற்றறிவிட்

டெறிந்த (கூரத்)

காமாதிகளா மாதமசத்துநம்

கலோநன்றப்

ஜயித்துக்

கருணரிதியதிபதியை யாஸ்ரயித்துக்

கலைகளிலதி

ஸயித்து

ராமாம்சமானதால் ரங்கனெளி

யார்த

ரமணிய்யசரண ஸரசிஜக்தைச

சார்ந்த (கூரத்)

திருவரங்கத் தழுதனூரையுடையவா

திருவடிக்க

ளாக்கிக்

திருவரங்கத் தருமாதிகாரமிட்டுத்

கேசிகன்சீர்

தூங்கிக்

கருமபுத்திரனென னுந் தனதுசின்ன

ராமி

தாசனுக்குமபர தத்துவஞ்சொன்ன

சாமி (கூரத்)

வசனம்

அங்க ஸ்ரீகூரத்தாடவானது திருக்குமாரராகிய பட்டர் பெரு
மையைக் கூறல்.

நூ. இ-ம்-ஆனந்தபரவி-காளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

பட்டருக்கேயடிமை

பட்டோம்

பரமத்ததிலாசை

விட்டோம்

அநுபல்லவி.

நஷ்டமில்லாநலம்

நண்ணஞ்சராசர

நாதன் ஹரியென்று

நாட்டுமபராசர(பட்ட)

சரணங்கள்.

- க. பிசுக்காங்குணமென்னுமலையிற் சிசுக்காமலவாவலையில்
புசுக்காமலசுக்கலையில் சொக்காதுதனதுநிலையில்
எக்காலத்திலு மிருந்துரபந்த
இச்சைமிதுமாந்வா நிதயமுதந்த
அம்மரவடிசல ன்க்குமாயிந்த
அவனிமுழுது மானந்திக்கவந்த (பட்ட)
- உ. உர்வியோகநிஷ்டனை துவழக்கினிலிஷ்டனை
கர்வமிசுந்துஷ்டனை சர்வக்ருபட்டனை
நிர்மூடனாக நினைத்தொருகரம்
நிறைந்தமண்ணால் நிகர்வறித்தப்பூரம்
பருவமதி பரனிமவசரம்
பாவிக்ஞம்பாப்யக்தைப்பார்க்து நிரந்தரம் (பட்ட)
- ந. ஏகசந்தந்தாதி தீகரனுப்போகி
ராசுமில்லாபேயாதி சேகடரென்றன்பாகி
உலாகபெல்லாந் துதிக்கவேயென்ன
நோன்புகள் நூர்த்தகானபின்ன
ஸ்ரீகரிதானென்று சிந்திக்கும்பரபன்ன
சின்னசாமிதாஸ சித்தபர்சன்ன (பட்ட)

வசனம்

இந்தப்பட்டர் முதலிய பாகவதோத்தமர்கள் பரமாசாரியரான
பாஷ்யகாரருடைய பாதாரவிந்தத்தைப்பற்றிய பாக்கியத்தைப்
பகர்தல்.

ந. க. இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ரூபகம்

பல்லவி.

தாசரய்யா தாச நேசரய்யா

அதுபல்லவி.

பாசமான மூர்த்தியாகிநிஜ
பக்தரைப்பாலனம் பண்ணும்ராமாநுஜ (தாச)

சரணங்கள்

- க. வாசவகம லாசனஹர
வருணாதிலோக ரக்ஷணதத்பர
கோசலேசவர குணவிகந்தா
குதுஹலமானஸ யதீசுவர (தாச)
- உ. மகிமைபெற்றபாவனி சுரதுனி
வந்தபனிமலர்ப் பதஞானக்கனி
அகிபதியாகையா லாரையுந்தனி
யானந்தவெள்ளமாட்டும் லட்சுமணமுனி (தாச)

விந்தையாயிரிகளை

வெல்லும்ஸாயக

விமலநாம

மலவரதாயக

சிந்தைசின்னசாமி

தாசாதிகாயக

சேதனோபய

விபூதிநாயக (தாச)

வசனம்

யூதி பாகவதகோஷ்டியுடன் உடையவர் திக்குளிஜிஞ்செய்தல்.

கூஉ. இ-ம்-மூத்தியமாவதி-காளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சஞ்சாரஞ்செய்தார் சக்கிருஸபபெய்தார்

சங்கைகளைக்கொய்தார்

அநுபல்லவி.

அஞ்சாவாதிகள்

ஜஞ்சாநிலத்தினில்

பஞ்சாய்ப்பறக்குப்படித்

தஞ்சாழ்ந்தலத்தினில் (சஞ்சா)

சரணங்கள்.

கும்பகோணந்திருத்

கோவிலூரிலொரு

கூட்டமாகவந்து

கூடிவாதிக்கவரு

சம்பிரமஜனமெல்லாந்

தம்பித்திருந்தகுரு

சரணந்தான்சரணென்னப்

பொங்கும்

கருணமயவருணைய

ரெங்கும்

(சஞ்)

வெள்ளைச்சாத்திக்கொண்டு

வேகமாகடிவ்வி

மேவிக்கண்ணனாரிட

மேவியிருக்கச்சொல்லி

வெள்ளைக்காலமுதற்

கூடும்பூபிவல்லி

மொஞ்சியதைக்கெஞ்சியதைத்

தொழுதும்

மிஞ்சியபூவஞ்சியுடல்

முழுதும்

(சஞ்)

நீந்திக்கிராமம்ஜங்

நாதங்கோவர்த்தனம்

நாராயணனொடு

நாமும்வாழும்வனம்

இந்தத்தேசமுமின்ன

மெந்தத்தேசமுங்கனம்

யேர்த்துக்கிருபைபார்த்தவாவ

ரார்த்தி

கீர்த்தனமதஞ்சேர்த்திடுங்குரு

மூர்த்தி

(சஞ்)

அப்பனுக்குச்சங்காழி

யளித்துநீட

அன்னைவாணியும்விதிஷ்டாத்வைதத்தைக்கொண்டாட

செப்பரியலின்பொடு

சின்னசாமியும்பாட

செல்வங்கன்பல்வகையும்

அமலமதி

நல்லழியாங்கல்விதந்த

யதிபதி

(சஞ்)

மங்களம்.

நட. இ-ம்-தன்யாசி-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

மங்களம் ஸ்ரீராமாநுஜாசார்யருக்கு மங்களம்.

அநுபல்லவி.

பிங்களவஸனரவி பிரமர்க்குமதிசய
பெருமானென்றேத்துமெம் பெருமானுக்குஜய (மங்)

ரரணங்கள்.

நாட்டார்தனதுபதம் நம்பத்தடையவர்க்கு
நண்ணுமத்தியருனம் நல்கியடையவர்க்கு
தாட்டிநிறங்காவித்தக் களித்தும்னிடையவர்க்கு
கனபத்தியுண்டாக்கிக் காக்குமுடையவர்க்கு (மங்)

உ. உலகைப்பாவனஞ்செய்ய வுதித்தசுரதுனிக்கு
ஒப்பிலாதமுகைம யுகளியபத்தினிக்
நலங்களைப்பாடியா நந்திக்கும்நானக்களிக்
நாகேசுவராவதார லட்சுமணமுனிக்கு (மங்)

நட. ஆருரிசேசவா ரியகுமாரருக்கு
அகிலவாதிகளையு மகற்றியஜீரருக்கு
தேசலாவுமெதி சேசகரோதாரருக்கு
திசைமுகனுங்கொண்டாடும் ஸ்ரீபாஷ்யகாரருக்கு (மங்)

ச. தன்னடிக்கமலமே சரணென்றுதாழ்வாருக்கு
சகலசௌபாக்கியமுந் தந்தென்றுஞ்சூழ்வாருக்கு
சின்னசாமியைப்போற் சீர்தந்துவாழ்வாருக்கு
சீமையெங்கும்புகழும் ஸ்ரீயிளையாழ்வாருக்கு (மங்)

உடையவர் சரித்திரம் முற்றிற்று.

வசனம்

ஆபன்னசரண்யன் சேஷாவதாரபாஷியகாரரை இவ்விதங் காப்
பாற்றினென்று அந்தப் பெரியவர் சொல்லியுஞ் சிந்தைதெளிந்
தெளியாததுமாய்க் கோபன்ன எம்பெருமானைத் துதித்தல்

நட. இ-ம்-புன்னாகவராளி-தாளம்-ஆதி

பல்லவி.

இதம்புரியவேணும் உனதுகிருபை
குகிலெகெரியவேணும்

அ. நபல்லவி.

சதமயுதத்தொடுநி யுதமர்ப்புதம்நிர்ப்புதம்
சங்கஞ்சிலவழித்துச் சார்ந்தேனுனதுபதம் (ஹித)

சரணங்கள்.

பனிரண்டு வருஷத்திற் பலகைந்நரியம்பண்ணிப்
புனிதனாகினைத்துப் பூர்த்திசெய்தகையெண்ணி (ஹித)

கூடைத்திடும்பதமித்தக் கெடுவிலென்றுநேசித்துத்
தடையின்றிப்பொன்னுனக்குத் தந்தகையோசித்து (ஹித)

உமையவளுமரீனு மோதும்நாமதேயா
சமயத்திற்கைவிடாதே சாமியாபத்ஸகாயா (ஹித)

எந்தவேளையினி பென்னவருமோயின்னேன்
இந்தவேளைதானே யெனதழிப்பிராயஞ்சொன்னேன் (ஹித)

ந. அகிதூரவெள்ளத்துக் கணைகட்டுவதுபோலே
மதிபலத்தாலேமுன்னம் மனுசெய்துகொண்டதாலே (ஹித)

உ. அழகாகாலமெண்ணுமலா மோதித்திருந்துதனம்
சர்க்காரதென்றிப்போது தளர்கின்றதென்மனம் (ஹித)

ர. வானந்தருமளவும் மானத்துடனேநிதம்
தானதருமஞ்செய்யத் தலைக்கட்டிம்மநோரதம் (ஹித)

டி. மனையாளருகில்வந்துந் தனையளவுமுடமை
தனையிடாமிருக்கு மெனையாளவதுன்கடமை (ஹித)

ஈ. சின்னசாமிகளாங்கு சேலவரென்றுசொல்லும்
உன்னருஞ்சுதரைப்போ லுன்னிப்பகலுமல்லும் (ஹித)

வசனம்.

என்று மிகவும் மனந்தளர்ந்து ஐயனைப்பாடும் இவரைநோக்கி
பருகிவிருந்த பெரியோர்கள் அநேகவிதமாய்த் தெரியஞ்சொன்ன
பின்னும் கோபன்னு நன்றாய்த் தெரியாதிருக்குதல்.

விருத்தம்.

இவ்வகைப்பெரியோரோது மியல்பானவார்த்தையைக்கேட்
டவ்வகைராமதாஸ ரையனைநினைத்துக்கொண்டே
யெவ்வகைப்பாக்கிதிரு மெனையிசுந்திக்கப் பின்னாள்
செவ்வையாய்ப்பாச்சாவிட்ட சேவகர்வந்திட்டாரே.

உரு. இ-ம்-வசந்தா-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

பாச்சாமதமிதுபாரும்
பூக்கிக்குவழிசொல்லவாரும்

அதபல்லவி.

பேச்சாசிலும் பேசாமற்பணத்தையுங்கள்
பெருமாறுக்கருளப்பெருஞ்சினங்கொள்ளுமெங்கள் (பாசு)

சரணங்கள்

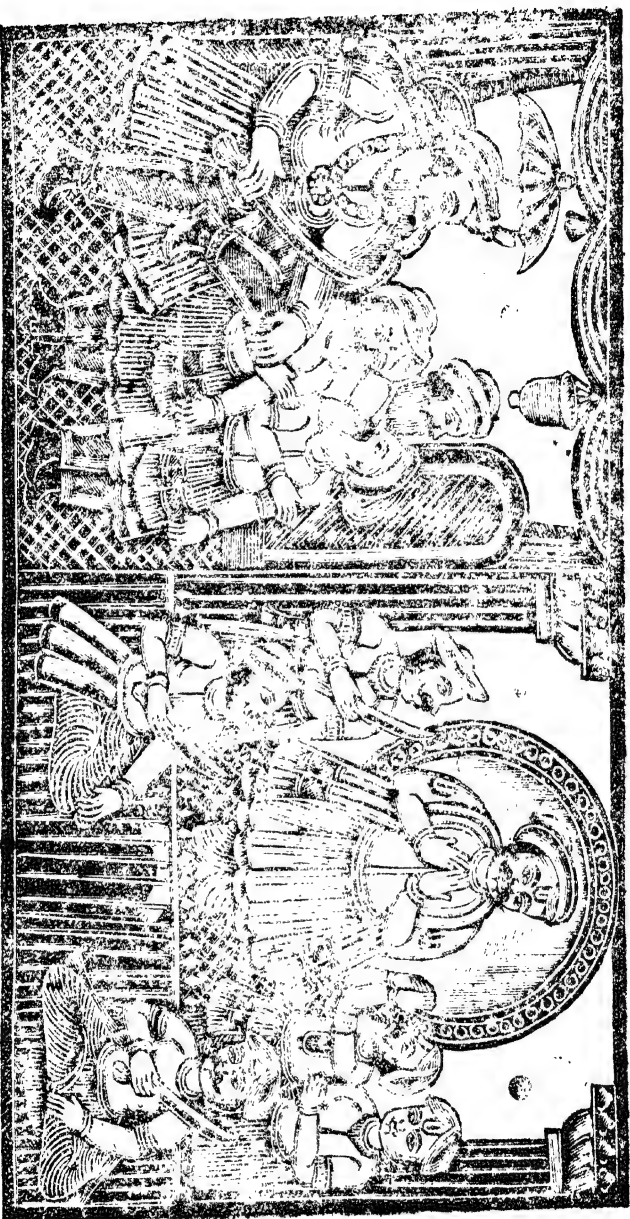
க. ஈராறுண்டாமிசின்னே லக்ஷத்
திருதினியமயிபான்னே நீர்
நேராயகருவதாம்புன்னே சொன்னது
நெஞ்சிலிலேயாழிமின்னே என்றும்
பாராளுவரசனாப் லக்ஷக்கயர்ப்பயக்கரை
சேராரொன்றுரைப்பது தெரியாதோதுரை (பாசு)

உ. திராணமென்பதுநாசம் என்று
சுந்தைடொருக்காலுங்கொஞ்சம் கூட
மேவாதகவையுடைய இன்று
விளைந்துகாணுமப்பரமசும் முழுதும்
தேவாம்சமேகர தேவனென்றுபன்னும்
பாவாந்தடிவிலி பதிதாக்கவென்னும் (பாசு)

ங. ஜெகதிசுவரணித்ற்பொருளைக் கொண்டு
செலுத்தியுமதுபயவிநீர் யுடன்
அகற்றவாழைவனநூலை இதில்
அறியவேணுமதுதெருளை எதற்கும்
பகவானேயேநம்பிப் பாடும்விசுவாசமே
சுகமாகச்சின்னசாமி தொழும்ராமதாசமே (பாசு)

வசனம்.

இவ்விதமாகப்பாட்சாலினதுசேவகரிருவதும் அழைக்கும்போது பிழைக்கலந் தழைக்கவும், பெருமானைக்கோரிப் புறப்பட்டுப் பாட்சா வினிடம்போய்ச் சேர்ந்தார். அப்போது இவரைநோக்கி முன்னம் சொன்ன வார்த்தை பின்னமாகும்படி பின்னம் பணத்தைச் செலுத் தாதிருப்பதென்ன புத்தியென்று பன்னக்கேட்டு இவர் நன்னயமாகச் சலாந் செய்த பணம் முழுதும் பிராரணசந்தர்ப்பணமாயும் பகவதர்ப் பணமாச்சது உமது பாவமெல்லாம் போச்சது பாக்கியமும் வார்கு தென்று இவர் சொல்லக்கேட்டு அரசன் நகைத்து உடனே கோபித் துக் கிட்டலாந்து மூட்டகல்வியளந்ததுபோதும் அந்தமட்டும் மகா யோக்கியந்தான் பாக்கிக்கு வழிசொல்லும் சர்க்கார்பணத்தையாவது செலுத்தும் அல்லது ஜாமீனாவது சொல்லிவையும் இல்லாவிட்டால் புலிரண்டிவருஷம் பந்தேகானுகிடைக்கும், சந்தேகமில்லையென்று சொல்லி வினவி இவர் ஐயனைநினைந்து அகம் விநயத்துடனே யாக்கி னைக்குப்பயந்து அதனால் நயந்து உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லி பண மும் ஜாமீனும் கிடையாது பந்தேகாநு பத்ராசலத்திலிருக்கவேண்டு

பாட்சா கொலவு.

தேவன் கொலாதிந் தங்ங்லிந் தித பகலு. லீலத் தித; குதந் திதல்.

மென்றும் நித்தம் கோதாவரி ஸ்நானமும் பத்ராஜல ராமபத்ரதரிசனமும் க்ரஹத்திற் போசனமும் நடக்கவும் மற்றகாலத்திற் பந்தேகாணவிலிருக்க உத்தரம் தரவேண்டுமென்றகேட்க, ஆத்மராமப்ரேரேபணத்தால் அவனப்படியே உத்தரந்தந்து இவருக்குப்பதிலாக வேறொருவன் பேருக்குச் சபாசந்தாகொடுத்து இவரைநோக்கி இந்தப் பனிரண்டுருஷத்துக்குள் பணத்துக்கு வழிசொல்லாதபடியாகத் திற் பதின்மூன்றும் வருஷம் ப்ரதமதின பாஸ்கரோதயகாலத்தில் பருத்தயானையின்காலால் இடறப்படுவீரென்று பயப்படுத்தியனுப்ப, பத்ராசலத்திற் பந்தேகாணவில்வந்து பலசேவகர் பாராவோடுங் கூடி பாகவதசிகரமணிபாகிய கோபன்னுவானவர் பக்திமிகுந்து பகவானைப் பூஜித்தல்.

ந.சு. இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

கடைக்கண்
கலை

பாராயோ
திராயோ

அநுபல்லவி.

அடைக்கலமென்
அகம்பராதந்த

றடையுமெந்தன்
சுகம்பெறவுந்தன் (கடைக்)

சரணங்கள்.

க. சுபேதாரணம்ச்
அபேதஞான
அலைந்துநிலை

சுகித்ததெல்லாம்போய்
மகன்றொருந்தாலே
கலையுமென்மேலே (கடைக்)

உ. பந்தேகாணவில்
வந்தேனென்றேதி
மனதினில்வைத்துத்

பயப்படாதேநில்
மலரடிக்கஞ்சம்
தனதாக்கக்கொஞ்சம் (கடைக்)

நட. நிரதமும்பாடி
திரசுகம்பெற்றுச்
சின்னசாமிகளி

நினைத்துண்ணைக்கடித்
செழிக்குந்திரக்க
லெண்ணையுஞ்சேர்க்கக் (கடைக்)

இதுவுமது

ந.உ. இ-ம்-பைரவி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

ராகவாவி
நம்பினதுவெம்பிப்

ணகவா
போகவா

அநுபல்லவி.

தேகவாசனை
தேவாவென்றதுந்

திரக்கிருபைபுரி
தெரியாதோஹரி (ராக)

சரணங்கள்.

க. பணத்தையுனக்கர்ப் பணஞ்செய்திருக்கப்
பலவிதபாதை படர்ந்துநெருக்கக்
குணங்கெடத் தஞ்சைமொசொல்லருக்க
குலசேகரதீரகூர ஜலநிதிகம்பிரவீர (ராக)

உ. துளசிகபீர் சூகரதர்ஸர்
துதிசெய்துபரி சத்தரானநேசர்
வளங்கண்டுண்ணை வணங்கும்விஸ்வாசர்
மலரடிதொழுதுமிதென்னமாய் சொல்லும்பரசன்ன (ராக)

பண்ணவர்களும் பாடிப்பாடி
பந்தமகன்றா நந்தத்தைக்கூடித்
திண்ணமீதென்றுரை செய்ததைநாடி
சின்னசாமிதாஸனுமபல தேவரும்பணிபத்ராசல (ராக)

இதுவுமது.

௩. இ-ம்-உ-சீசனி-தாளம்-சாம்பு.

பல்லவி.

கடனைத்தீர்ப்பதுந்தன்கடனை
காக்கவேணுமிப்போதுடனை

அதுபல்லவி.

அடமாகக்காவலி லடைத்துமவன்பேச்சா
அனலெனத்தகிக்கின்ற தாகையினொற்பாச்சா (கட)

சரணங்கள்.

க. பணத்திலாசைபற்றுப்போதுபுவிமீது பாகவதரேது
குணத்தையறியாமலீதடிக்கடிவாது கொடுக்கச்செய்ததுகுது
பிணத்தையலங்கரிக்கும் பேருக்கன்புதகாது
மணமிகும்பதகமலமகாரந்தமனை கருமலிரோதியாமிந்த (கட)

உ. நரரைவணங்கிநடுங்கிப்ராணனோடொன்றும்நான்கேட்கமாட்டேன்
அரவிர்தபவபுரஹரபுராந்தராதிக ளடியிலமனதைநாட்டேன்
பாதையவமாமுண்ணைப்பணிந்துபணிந்து கேட்டேன்
பாரிலுன்றிருநாமம் பாகில்பக்தனைன் றரைப்பதுமெய்யாகில் ()

௩. தருவனுக்குபதமளித்ததென்ன பொய்யாசொல்லாயம்புதமெய்யா
பரிதிமகனுக்கும்விடணனுக்குமாசிட்ட பங்கேருக்கக்கையா
நிருமணஞ்சுலகெய்வமே பெனதையா
சின்னசாமியையாளமுந்து சீக்கிரமாகவேயோடிவந்து (கட)

வசனம்.

இங்கப்படிக்குத் துதித்துக்கொண்டிருந்தும் பகவான் கிருபை செய்வாதிருக்கக்கண்டு வேதசாஸ்திர புராணேதிகாஸகாவ்ய பாகி பாக்தியனை ஒப்பற்றகடவுள் ஸ்ரீராமனென்றும், அவனை நம்பின பேர்களுக்கு ஒரு குறைவுமில்லையென்றும், முன் அவனை நம்பி வெகு பேர்கள் கடைத்தேறினார்களென்றும், அவனுக்குக் கைந்ரரியஞ்செய்தபேர்கள் அளவற்ற சம்பத்துடைவார்களென்றும் சொல்லுவதெல்லாம் அபத்தமாகத் தோன்றுகின்றதெயன்றி அபத்தமல்லவென்று கலங்கி முகம்வாடி ஸ்ரீராமன்குறித்து நிர்தாஸ் துதிசெய்தல்.

ந.க. இ-ம்-பிபாகடை-தாளம்-நீதி.

பல்லவி.

நம்பினத்திற்கு நல்லஸ்திதியில்வைத்தாய்
நல்லகீர்த்திபெற்றாய்

அநுபல்லவி.

எம்பிரானே ஆவறா இந்தநாளிலென்றே
இம்மாதிரிஞ்செய்தாயேயிதுபோ தும்பிபாதுமுன்றே (நம்)

சரணங்கள்.

க.	ஆர்த்தசரண்யனென் அனுதினமுந்துதிப்ப கீர்த்தனங்களைக்கண்டு கெருவங்கொண்டிருக்கும்	றதத்தன்புரிநியாமல் தந்திடப்பறியாமல் கிருபையாகக்குறியாமல் கருபணனென்றநியாமல்	(நம்)
உ.	பொதுவானதுதெய்வம் புரிந்தருளுமென்றாசை விதானுக்குதரிய விருப்பங்கொண்டுநல்ல	பூஜைசெய்திடநன்று பூண்டதுதெரிந்தன்று விதமெந்தன்மதுமின்று மேன்மைதருவாயென்று	(நம்)
ஊ.	மகிமையைக்காணாத வார்த்தையானதுசெவி தகிக்கின்றதிதுனக்குச் சாமிகட்கும்பெரிய	வரிதுவரையிற்சொன்ன வழியாயிதயந்தன்ன சரியமுன்நீளுகின்ன சாமியகதியென்ன	(நம்)

வசனம்.

இவ்விதம் நிர்தாஸ்துதிசெய்து உடனே பயந்து நீயே பாரனென்றும், உனை நம்பினபேருக்கு ஒரு குறையுமில்லையென்றும் உபநிடதவேதாதிகள் உரைக்கின்றவ்வுபநிடதம் உண்மையாயிருக்க உள்ளந்தெளிந்தநான் உன்மீது தோஷாரோபணஞ் செய்யத்தகுமாவென்று உருகி அபசாரக்ஷாமணஞ் செய்துகொள்ளுதல்.

சு 0. இ-ம்-தர்பார்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சிக் சித்திதென்னுள்ளிள்ளாதே

செஞ்சத்தில்காபட்டுவாளாதே

அ.பெல்லவி

வந்திக் துவந்தித்துச் சிந்தித்துச்

சிந்தித்து

சந்தித்திடப்படுத்தி மந்தித்து

மந்தித்து (நிந்தி)

சரணங்கள்.

3. எக்கனைப்பாடிக்கும்

பந்தந்தனக்கஞ்சி

இந்தவகைசொன்ன

தூந்தனையுமஞ்சி (நிந்தி)

2. வைத்தநுள்மாரி

பெய்தநுளுமெம்மானே

வைதாநுந்தோத்திரஞ்

செய்தாலுமுன்னைத்தானே (நிந்தி)

1. நுன்னமாகநெருக்குங்

சின்னங்களைமாற்று

சின்னசரமியென்னு

மென்னையுங்காப்பாற்று (நிந்தி)

வசனம்,

இப்படிக்கு நானுவிதபாவமாய்த் தெலுங்குகீர்த்தனம் அனேகம் பாடிக்கொண்டு பந்திகாணவிலிருக்கும்போது பதினொருவருஷம் பதினொருமாகம் இருப்பதொன்பது ததியுமாக முப்பதாந்தி பாட்சா சீடத்திலிருந்து மறுநாள் உதயகாலத்தில் யானையின்காலா லிடறுகிற நாக வந்திரவு வரக்கண்டு சித்தமிதத் தத்தளித்துக் கொடுத்து ரகுலத்தமனைத் துதித்திரங்குதல்.

சு 5. இ-ம்-புன்னாவராளி-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

ரட்சித்தலேனும் ரகிதுலகலசஜுதி

சந்திரராம

சந்திரா

பட்சிராஜவாஹன பக்கயனாத்தி

தந்திரராம

சந்திரா (ரட்சி)

பனிரெண்டுருஷம் பந்திகாணவில்

பார்த்துமராக

வேந்திரா

இனிபாடினாங்கிருபை வாராதோடுக

ரிலாதராம

சந்திரா (ரட்சி)

ஆலாலமுண்ட காலகாலனுமைக்

கருளுந்திவ

நாமா

மேலானதெய்வ மென்றுநம்பினான்

வினா

லாமா (ரட்சி)

- ச. மதிலொடுகோபுர மண்டபவேறம்
வாகனங்களுண் டாக்கி
அதிபணஞ்சில வழிந்திடவேர்ப்பா
டான திர்தல் பாக்கி (ரட்சி)
- டு. பரதலட்சுமண சத்துருக்கரொடு
பவனாத்தமஜன் றனக்கும்
தரணியிலிருந்தவ தாரஞ்செய்தவெங்கள்
ஜானகிதனக்கு முனக்கும் (ரட்சி)
- சு. கலிகிதராய்மணி மகுடமாரம்பதக்கங்
கவசம்புரியக் கொண்டு
குலிக்கிக்கொண்டிருப்ப தாரப்பனுடைமையோ
கூரவேனுங் கண்டு (ரட்சி)
- எ. மாமன்சனகனோ டப்பன்சராத
மகிபனனுப்பி னனோ
ராமபக்தி வீணாகாதென்றே
நவில்வது பொய்தானோ (ரட்சி)
- அ. நிந்தனைசெய்திடு மகங்காரியென்று
நினைவினிற்கொள் ளாதே
இந்தப்பவக்கடவி லின்னமுமமுந்திட
வெந்தனைத்தள் ளாதே (ரட்சி)
- க. என்னசாமிரிவன் சாமிதுரோகி
பென்றடிக்கடி நல்லாய்
சின்னசாமிக னுனக்குப்போதனை
செய்தாரோ சொல்லாய் (ரட்சி)

வசனம்.

இவ்வண்ணமுருகி அன்றையத்தினம் விஷம் சம்பாதித்து வட்டி
லில் வைத்துக்கொண்டு இப்பொழுது பானஞ்செய்தால் ப்ரதாசாலம்
ஒருவேளை பஜனையில்லாமற்போகுமாயைவால் அந்தக்காலமும்பஜித்து
உடனே விஷபாணம்பண்ணினால் யானையின் காலாலிடறப் பாச்சா
வருகிறதற்குமுன் பிராணன் போய்விடுமென்றெண்ணிப் பகவானைப்
பாடி யுருகுதல்

சஉ. இ-ம்-சஹான-தாளம்-ஆதி.

கண்ணிகள்.

- க. தாசரதிகண்பாராயோ தமியேனுரையையேராயோ
தாசனியாளவாராயோ சங்கடங்களைத்தீராயோ
- உ. இந்தநாளுஞ்சோதனையா இஷ்டஜனங்கள்போதனையா

௩. துதிசெய்யச்செய்யமாயமா சொல்லுனக்கிலாதாயமா
விதியென்றுரைப்பதுதேயமா விண்ணுக்குவதுளாயமா
௪. பெண்ணென்றுடைத்ததுவெய்யாச்சீச பெருமானென்கிறபேர்
[போச்சீச
மண்ணுளவர்க்குமீதேச்சீச மகிமைகளெல்லாமேற்பூச்சீச
௫. துண்ணுமிடர்வைக்கெல்லாயமா கழுமனாகுமுன்னில்லாயோ
சின்னசாமிப்பெறுபுல்லாயோ சிலந்தகாவதுசொல்லாயோ

வசனம்,

இவ்வாறு உருகியுலுத்துக் கொஞ்சந் திருந் கண்வளர்க்கசமயத்
தில் பதராசல தீய்ப்பிதசுந்சின் எழுக்கருளிப்பருங்கும் ஒப்பற்ற
கோதையாயும் சமல லாயமை குழைப்பைதையாயும் அகில ஜகத்துந்
பத்தி ஹேதுபுதைதையாயும் அகல லாயமைதையுமான சிதைப்பின் லும்பிரா
ட்டி கோபன் னுவினாவி மன உயதன் னையத் தனதாமப்பாவித்து எம்
பெருமானைச் செவித்துப் புருஷமாம்புரிதல்.

௪௩. இ-ம்-ஓ ருஞ்சுருட்டி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவீ,

எழுந் திரும்பரணாதா

தெழுந் தா லெழுந் தா

அருபல்லவீ.

கொழுந் தனுமீரும் பழுதற்றகாருந் தாம்
கொண்டிகொருவனாகக் கொடுப்பதன்றோகண்யம் (எழு)

சரணங் கள்.

௧. கனிந் துபலிரண்டாண்டும் காவலிலிருந்துவேண்டும்
புனிதனாகிய பூசனைப்பப்போதே
போஷிக்காதருந்தம் போகுமபடியிப்போதே (எழு)
௨. எந்நாளுமென்னையம்மை யென்றுத்தந்தையென்றும்மை
அந்நாளாநியா யடுத் தவனுக்கம்மை
யருளாதிருக்க லாமாவிதுவாசெம்மை (எழு)
௩. சாசுவதமாகியகீர்த்தி தாவர்தயாபாமூர்த்தி
சுசுவரென்னுமம்மை யெப்படியியம்புவார்
இப்படிக்குச்செய்தா லெவர்தானம்புவார் (எழு)
௪. பத்தன்றிருவுள்ளங்கனிக்கப் பாக்கியமவனுக்கனிக்கச்
விக்காமகிம்ந் திருக்கச் சின்னசாமியும்மீரும்

வசனம்.

பிராட்டி புருஷகாரத்தால் புராரிதுதனென்றும் சராசராத்மக
னென்றும் நிராகாரனென்றும் நராகாரனென்றும் தராதாரனென்றும்
சாராதீசனென்றும் முராராதியென்றும் கராராதியென்றும் துராராத
தியென்றும் புகழப்படும் இராமமூர்த்தியும், துர்க்குண கணபூரித
குணபாசன சிஷ்ஷண விசக்ஷணசுபலக்ஷணலட்சுமணமூர்த்தியும் தேவ
ரும் காவலரும் கேவலரும் நாவலரும் மேவரிய சேவகவேஷந்தரித்தல்.

சச. இ-ம்-சஹானு-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சேவகவேஷம் பூண்டாரே

சேவகநுரைபைத் தாண்டாரே

அனுபல்லவி.

பாவமலைந்துநிர்ப்

பந்தத்திலலுத்த

பாகவதுணுக்காகப்

பணங்களைச் செலுத்த (சேவ)

சாணங்கள்.

- க. திருமண்குரண மல்குநரித்து
திருவுளத்தி ளருளினவரித்து
சருமகடாரி கத்தியும்பரித்து
ஜல்லடமங்கி நிஜராதரித்து
இருவர்க்குமிருமையு மீந்திடஸ்மரித்து
திருமகள்மொழிகளைச் செலிகொண்டெகரித்து (சேவ)
- உ. தலைப்பாகையின்மீ துருமாலும்
தாங்கிடிவ்விபதி யொருக்காலும்
கலைப்பார்சொல்லுமுரை யொருநிலும்
கறவாப்பசுவென்று மென்மேலும்
அலையாமனத்துட னறியாதிருந்தாலும்
மலைநிலைக்கேதுவென்று மனங்கொண்டதுபோலும் (சேவ)
- ஊ. மாசறுமுனிவர்கள் துதிபேச
வன்னியும்பாஸ் கரணங்கூச
தேசமெங்குமிவ ராளிமூச
திருமேனியின்பரி மளம்விச
நேசரிதரப்படி நிசயத்தையேச
தாசரதிகள்பத்ரா சலராமதாச (சேவ)
- ச. அன்னவாகன னபிராமியும்
அயனுமாலுஞ் சிவகாமியும்
பன்னுமிந்திரன் பெளலோமியும்
பாஞ்சகன்னியமும் கேமியும்
வன்னாமன்னசேவர்க்கு மிகப்பாம்பமியும்

வசனம்.

இவ்வகை குணபூஷண பவசோஷண மிருதுபாஷணராய் இவர்
சேவகவேஷங்கொண்டு தானே ஸனது அந்தப்புரத்தின்வழிப்பரிசை
கதவுகளும் தாமே திறந்துக்கொள்ளச்செய்து நேராய் அங்கிருந்த
சூராதிரூர வீராதிரீர பாராகாரருக்குத்தரிசனங்கொடாமல்லெளத
ஸோபா னுரோஹணஞ் செய்யக்கண்டு அணிமிகுமணிமயஹம்ச தூளி
காதல்பத்தில்பாட்சாவின் அருகில் சயனித்துக்கொண்டிருந்தசதியா
கிய மதியென்பவள் கோஸாவி்ருக்கும் யோஸாவாகையால்எழுந்து
மறைவிலிருந்து பார்த்தாச்சரியங்கொண்டு மாச்சரியம்விண்டுஇந்தச்
சூரர்களால் கர்த்தாவானபர்த்தாவக்குச்சங்கடம்ஜனிக்கிறதாகவிருந்
தால் அப்போது ஆபத்துக்குப் பாபமில்லையென்று பொன்னடிகளைப்
பற்றி வணங்கலாமென்கிற பத்தியோடும் கூடிப்பார்த்தும் பரமாத்ம
மொத்திருக்க ஸ்ரீராமலட்சுமணர்கள் பாட்சாவினதுமுதுகைத்தட்டி
மெழுப்பி யருளிச்செய்யல்.

சரு. இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-தாளம்--ஆதி.

பல்லவி.

இந்தாரும்

டில்லிபதியே

என்ன பாக்கிசொல்லும்

பூபதியே

அதுபல்லவி.

அந்தாரும்

கோபன்னுவின்குணம்

அந்தவாரீ

ராகையினற்பணம் (இத்)

சரணங்கள்.

க. ஸராஸ்வதாஷ்டம்

காவலிலே

இருக்கச்செய்திப்பொரு

ளாவலிலே

நேராய்ஜவானக

ளேவலிலே

நிரதபாயவரை

மேவலிலே

நாராயணனே

நண்ணித்தனத்தைத்தரும்

பாராயணபலம்

பாருமெழுந்திரும் (இத்)

உ. வீணரிவொன்றெண்ணங்

கொள்ளாமல்

என்னக்குமெம்மென்றையைத்

தள்ளாமல்

மாணறிந்துமவரை

விள்ளாமல்

மறுபடியுஞ்சேவதர்

தூள்ளாமல்

காணக்காணமனங்

களித்தலுலகைக்கொடும்

நாணயங்களைக்கண்டு

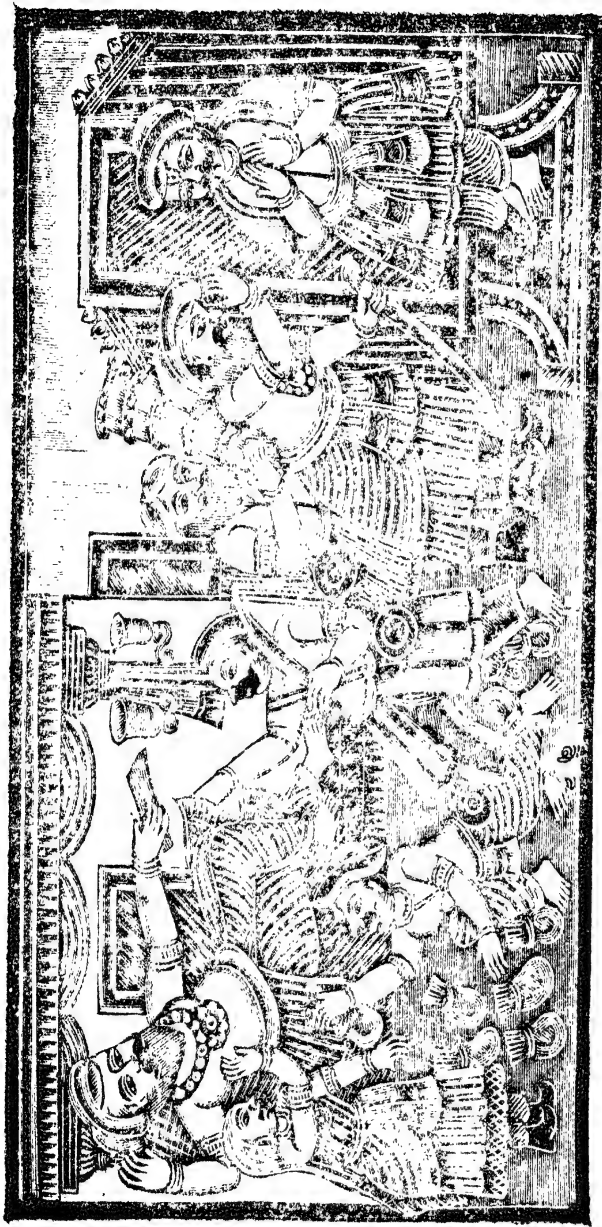
ரசிதுகொடுத்திடும் (இத்)

உ. வணக்கமாகவிளக்

கேர்க்கச்சொல்லும்

வணக்கப்பெறக்கூடாது

வார்க்கச்சொல்லும்

ராமலட்சுமணர் சேவகவேடம்பூண்டு
தானீநாவிடம் வருதல்.

தானீநா கோபன்னைிடம்
வந்து வணங்குதல்.

கண்களையும் நன்றாய்ப்
பார்த்துச் சொல்லும்
சுஜானாவிலைதச்
சேர்க்கச் சொல்லும்
இணக்கமாக வன்ன
செழுதச் சொல்லுமிதக்கம்
குணமாகுஞ்சின்னசாயி
கொடுத்தனுப்பியரொக்கம் (இந்)

வசனம்.

இவண்ணம் இராமலட்சுமணர் தரியமாயித் திருமொழிகளைக்
கேட்டெழுந்து அருளிற் சபரிக்கிறந்த பத்தினியைத் திரும்பிப்பார்க்க
அச்சங்கொண்டு இவரொளிமிச்சவகண்டு வியந்துடன் பயந்து
நயந்து கேட்குகல்

இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-காளம்-ஆறு

கண்ணிகள்

இத்தாத்திரியி லிங்கென்னதாரிய
மெவரையா நீங்கள்
அந்தராமதாசர் சேவகரவ
நாங்கல்
சுபகயனரேசுல மகமுறவின்னதென்று
சுருதநாய்ச்சொல் விரே
தபலசுலரி மாநுமதமண் டன்
தந்திரென் றுரே
காம சூஞ்ச மடிகா குமுங்கா னு
நாமி மஞ்ரைப் பிரே
ராமசிங்குலட்சுமண சிங்கென்றுகுரு
பேரே
ஸ்ரீமந்திரேயுமக்குச் செல்வம்வந்த
சேகிரனா யோதும்
மாமன் கொடுத்த ஸ்ரீதனமன்றி
பாதும்
நிம்பளமாய்ச் சேவநடக்கிறதா
நிஜமாக வியம்பும்
சம்பளமெந்தனக்கு வேறென்றமில்லைப்
நம்பும்
இதுவரையிலும்நான் கண்டதுங்கேட்டது
மில்லையுங்கள் சொல்லை
ததமமலிட்டி னி லிருப்பவரெவையினில்

நிலையாயெத்தனை நாஷாய்ச்சேவகம்
 நீங்கள் சொல்ல வேணும்
 தலைமறைதலைமறையா யடிமைநாங்கள்
 சத்தியமிது காணும்
 இருங்களுங்கள் மாதரி வேறுகம்பளத்தினி
 விரண்டு பேரும்
 இருக்கிறோமெங்கும் போகிறதில்லைபண
 மல்லாமின் தாரும்
 என்று சொல்லிகுலத்தி னுடையோருகிழித்
 தெழுதும்படிக்குப் பேசி
 நின்ற தம்பலமுமிழ்ந்தக்கணமே
 நிகரிகவெனூந்தன ராசி.
 தந்தையொப்பவித்து ராம்ராமென்றுரை
 சாற்றியுத்தரம் பெற்று
 பந்தேகாணுமிலடிமை உடுத்திருக்கும்
 படுக்கையின்கீழ் வைத்து
 அருகிருந்தவின வட்டிலைவிட்டெறிந்
 தானந்தித்தொருக் காலே
 பெரியசாமியும் சின்னசாமியும்சீதையொடு
 பேசினர்பரி வாலே

வசனம்.

இவ்விதம் இராமலக்ஷ்மணர்கள் பத்ராசலம்வந்து தேடித்தின்பு
 முன் பாட்சாவிடத்திற் செலுத்தியபதிரையாம் ராமடங்கு லொன்று
 மில்லாமல் மறையக்கண்டவன் மிகவுங் கோபங்கொண்டு இகென்ன
 அனியாயமாரிருக்கின்றது அங்குக் கோபனனவகுநீயாதயகாலத்
 தில் யானையின் காலாவிடமுடந்த ரிபெற்றுசொன்ன வார்த்தை
 பைக்கட்டு அவனது பத்தினியருக் லவந்து பத்தாவைப் பார்த்துச்
 சொல்லுதல.

சஎ. இம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

சொன்னதென்னதெரியாதா

அதுபல்லவி.

நன்னயமாக

சந்தித்தின்று

ராமசிக்கு

லக்ஷ்மணசிகுகென்று (சொன்)

சரணங்கள்.

ஆதவகுல

மோதனமேசம்பளம்

அண்ணனறுஜனென் மெண்ணுமென்றவரதுவளம் (சொன்)

- உ. பாதிரிசியிற் பாராகுடந்தாரே
பத்ராசலமிடம் பாருமென்றுநேரே (சொன்)
- க. கந்தர்ப்பகோடி அந்தராங்கர்
கம்பிரமாகக் கருணாபாங்கர் (சொன்)
- ச. ஸ்ரீ தனமென்பது சீதா
தேவிமூலமிதுகூதாடிவ்விபுர நாதா (சொன்)
- ரு. சின்னசாரி சேவகராகிமுந்து
தேஜோரா சிகளாகவந்து (சொன்)

வசனம்.

இவ்விதமந்த உத்தமிசொல்லக் தகூணம் மறைந்திருந்த பொருளை முன்பேரலவே கண்டுதெளிந்து ஆலோசனைசெய்து பத்தினியைப்பார்த்து இனி யான்செய்யவேண்டுமது என்னவென்று தானே ஷாஸினவ, ஷேமென்னவிருக்கின்றது உதயகாலத்தில் ஸ்நானம் பண்ணிபரிசுத்தமாய் வேறு ரசிமேதழுவிக்கொண்டு பரிவாரங்களைநோடு கோபன்னாசிடம்போய் வணங்கிக்கொடுத்து இராஜஜிபத்தையும் ஒப்புவித்து அவர்கொடுப்பதைவாங்கிச் சவனம் செய்கிறதே நலமென்று பலவிதம் சொல்லுதல்.

ச.அ. இ-ம்-தல்யாணி-தாளம்-ரூபகம்.

பல்லவி.

என்வார்த்தையைத்
என்றாரொமரசை

கேளும்
யாளும்

அதுபல்லவி.

முன்வார்த்தையை
மோகமும்மைவிட்டுப்

முனிந்திர்த்தச்சோக
போகப்பரிவாக (என்)

சரணங்கள்.

க. நிலமுமவரதுமா
நிசயதுரங்காதிசது
பலமுமவரதென்றுந்
பாக்கியந்தந்தின்பம்

தங்க
ரங்க
துங்க
பொங்க

வலமுஞ்செய்து
மமகாரமது
குலமுய்வண்ண
கூறுங்கொஞ்ச

வணங்கி
பிணங்கிக்
முணங்கி
மிணங்கி (என்)

உ. தலத்திலுயர்ந்தது
சலமென்றாகண்டல
நலவிதிகள் துதித்து
ரசத்தையறிந்து

பத்ரா
ருத்ரா
முத்ரா
வித்ரா

குலமொன்று
குதிர்த்ததைப்
சலந்தொண்டே
தமிழ்தொன்றுஞ்

மில்லாமல்
புல்லாமல்
நில்லாமல்
சொல்லாமல் (என்)

உ. பலபேர்பலவித
பண்ணுவது நரதலா
நலந்தராதவலமென்
நவிலும்வார்த்தை
சிலவழிந்ததை
சின்னசாமி
அலமென்றே
ஆலோசனை

கலகம்
மலதம்
றுலகம்
திலகம்
யெண்ணாமல்
நண்ணாமல்
யுண்ணாமல்
பண்ணாமல் (என்)

வடிவம்.

அப்படியே உதயகாலத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களை வரவழைத்துக் கோபன்னாவுக்கும் பதிலாகயிருந்த சுபேதாரனுக்கு பந்தரபகாசீதம் அந்தக் கச்சீசரியிலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தரெல்லோரும் கோபன்னவின் யாக்கிண்ப்படிக்கு நடக்கும்படி வெவ்வேறு தாதுகளுக்கும் கோபன்னபேருக்கு சுபாஜாரிதாசீதம் எழுதியனுப்பிவிட்டு தானவேறுசீது தயார்செய்துக்கொண்டு பரிவாரங்களோடு புறப்பட்டு பத்ராசலம் சமீபம் அந்துகொண்டிருக்க இங்கே கோபன்ன ப்ராசகாலத்தில் எழுந்திருந்து விஷவட்டிலைக்காணாமல் மெலிந்து நலிந்து ஸ்ரீரகுந்தன! விஷபானஞ்செய்து மானத்தோடு யான் பிராணபரிசு யாகம் செய்வது உனக்கு அசம்மதமாச்சுதன்றோ? அடிப்பை விடையத்தில் நல்லநாத்தி சம்பாதித்தாயென்று சொல்லி வெறுத்துக் கொண்டு வந்து கோதாவரியில் ஸ்நானம்செய்து நித்யகருமத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு கரையேற்றி பவத்கடலிலிருந்து பத்தஜவாக் களைக் கரையேற்றும் பத்ராசலவாசியான பகவானேநோக்கப்படுதல்.

சூ. இ-ம்-கன்னடா-இந்துஸ்தான்காபி-தாளம்-ஆதி.

தங்க ராமானுஜச்சிந்து.

- க. பொன்னடிகதியென்று சொன்னவனுயிருக்க
இன்னமலையலமா ராமா இப்படிச்செய்யப்போமோ
- உ. குமபிட்டுக்கொண்டாடி நம்பினைத்தன்னமனம்
வெம்பிவிட்டுப்போகவா ராகவா விருப்பமும்விணுகவா
- ங. பொல்லாமனமடங்கச் சொல்லாமலிருப்பதென்
எல்லாருங்கண்டேசவா கேசவா இவ்வங்கதினம்பேசவா
- ச. பாதிக்கும்பந்தமதைப் பேதிக்காதிருப்பதென்
அதிமலகாரண நாரண ஆனந்தபரிபூரண

- தி. எப்படியுரைத்தாலும் அப்படிப்பிரியாமல் எத்திம நபோவன
இப்படிச்செய்தாலேதவா மாதவா எந்தனுக்கேதுவாசாலை.
- சு. செப்பியமொழிகளில் தப்பிதமிருந்தாலும்
ஒப்பியாளப்பாவிர்தா கோவிந்தா உளங்குடிவாதாவிர்தா
- எ. தந்தனகஜா கார்தமஹாந்தாசு
ஸாந்தஸர்வஸுவிஷ்ணுவே விஷ்ணுவே ஸர்வேசப்ராஜிஷ்ணுவே
- அ. அந்நாளுமிந்நாளும் எந்நாளுமெனையாள
மன்னுமதுகுதனு ஸாதனு மாய சூண்பேகது
- க. பொய்யாமிந்தஜகத்தை மெய்யானதென்றெண்ணச
செய்யாதேதிரிவிசரம அக்ரம சேதனாஜனாகரம
- சு. நயங்காட்டுமருகை குயங்கண் முகத்தைக்கண்டு
மயங்கச்செய்யாதேயாமனு மானு மருவிலலாத்நிமனு
- கக. ஆகரா திசயத்தோடு பாத்தராயணிபணியும்
நாதராதாலோலபூதார நீதர நலமுண்டோபாலசோதர
- கஉ. உணையன்றிவேறுதெய்வம் தனையறியேனையா
னையாளிருடிசேசனை சேசனை இதயகமலஸாசனை
- கங. சிவனாதேவரோ டெவரையுந்தந்தகஞ்ச
பவன்வந்தபத்மநாபனே தீபனே பகரொண்ணுகபரகாபனே
- கச. நாமோதந்தாராமல்நீ மோசஞ்செய்யலாமோ
தாமோதரமுஞ்சுத்தனே நந்தனே ஸத்தியஸைகருதனை
- கரி. நாமத்தைதம்மினவர் காமமடங்கநல்ல
தேவமந்தமுமபாஷண பூஷண சின்னசாமிதாபோஷண

வசனம்.

இவ்வாறு புறையிட்டிட்டு ஸமுனம் காப்பணமாசுகதென்றும
ப்ராமஹணயென்று மஞ்சாமற பாடிக்கதெகாடங்கும்பாட்சாமுதல
பாபனம்சுர பாராவார மகனர்குளாகிய ஜனங்கள் என்னமாயுஜ்ஜிவிப்
பாசுகளென்று புவகாருணயத்தாலுயனைக்கேகட்பதுபோல வரததல்

(௫௦). இம்-நாதநாமகவிரியை-நாளம்-ஆதி.

பல்லவி.

அகப்பட்டனங்களுக்

கென்னகதி

* மடபட்டவரிடொல்லுஞ்

சீதாபதி

அதுபல்லவி.

நிதமகோசரணை

நின்னையறிந்துநிலையில்

நாமமலமனந்

திக்குத்திககாயலையிலேயில் (அகப்)

சரணங்கள்.

அனைத்துள்ளுமுள்ள

அங்கத்திலே

அநாமரூபம் சன்றந்த

ரங்கத்திலே

நீனதனவிடுபடாமற்

ரங்கத்திலே

நததிலேபற்றிமாந்

ரங்கத்திலே

யோகஸ்தர்கன்வந்து வணங்கிக் கைகூப்பிதிந்த பந்தேகாலை வேலைக் காரி இவர் படுக்கையின் கீழிருந்த பரிமளம்பொருந்திய ருசிகைக்கோ பன்னுவின் கையிற் கொடுக்கப் பார்த்து ஆர்த்தியடைந்து பாட்சா வாகிய தானேஷனுக்குச் தரிசனங்கொடுக்கும் பணத்தைச் செலுத்தி வந்த நீ பவப்படைதேயென்று பகாக்கூடாத பாலி யா னிருந்தென்ன பிரயோசனமென்று பக்கத்திலிருந்த சேவகனது சகதியை பலாத் காரமாய் வாங்கித் தனது கழுத்தைக் குறுகித் தோக்குப்போது இராத்நி கொண்ட வேஷங்கொண்டு ஸ்ரீராமபெட்டியரைப் பகத்தியி னடிதுணிகளைப் பிடித்துவாங்கி ஆந்தக்கேடகன் கையிற் கொடுத்த கோபன்னாவுக்கும் ஆங்கிநந்து எல்லாநூதச் சரிசனங்கொடுத்து மறையுட்போது கோபன்ன மிகவும் கவரிப்புந்து ஐயலை வெகுதுமரும கின் றவனாகப் பார்த்தானந்தித்தல்.

ரு.௨. இ-ம்-சங்கராபரணம்-தாளம்-ரூபமம்.

பல்லவி.

எவ்வுயிருக்கிற

எப்பால்

என்னயாட்கொண்ட

கொய்யாட்க

அருபல்லவி

சுந்தரம்

காணுந்தங்கும்

சுந்தரம்

சுந்தகிலஞ்சுந்தம் (எல்)

சுரளாகன்.

பஞ்சபூச

பஞ்சதன்மாநாசோச

பஞ்சசந்திரி

யங்கலிடத்திலுமீச

கஞ்சபவ

கஞ்சமிதராபிதரபாச

காசுரோச

கதிரோசஞ்ச

குஞ்சரமூச

குஞ்சுநிலும

குஞ்சுநிலும

குஞ்சுநிலும

செவ்வெலி

செவ்வெலி

கொணசாம்

கொண்சந்திரம் (எல்)

வசனம்

இவ்விதம் இராமதாசர் ஆந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் சமயத் தில் பாட்சா பாதசாரியைக் கொஞ்ச ஆரத்திலிருந்து கொல்லிக் கொண்டு வருதல்.

ரு.௩. இ-ம்-சுருட்டி-தாளம்-ரூபமம்

பல்லவி.

சலாமையா சலாம்

சலாமையா சலாம்

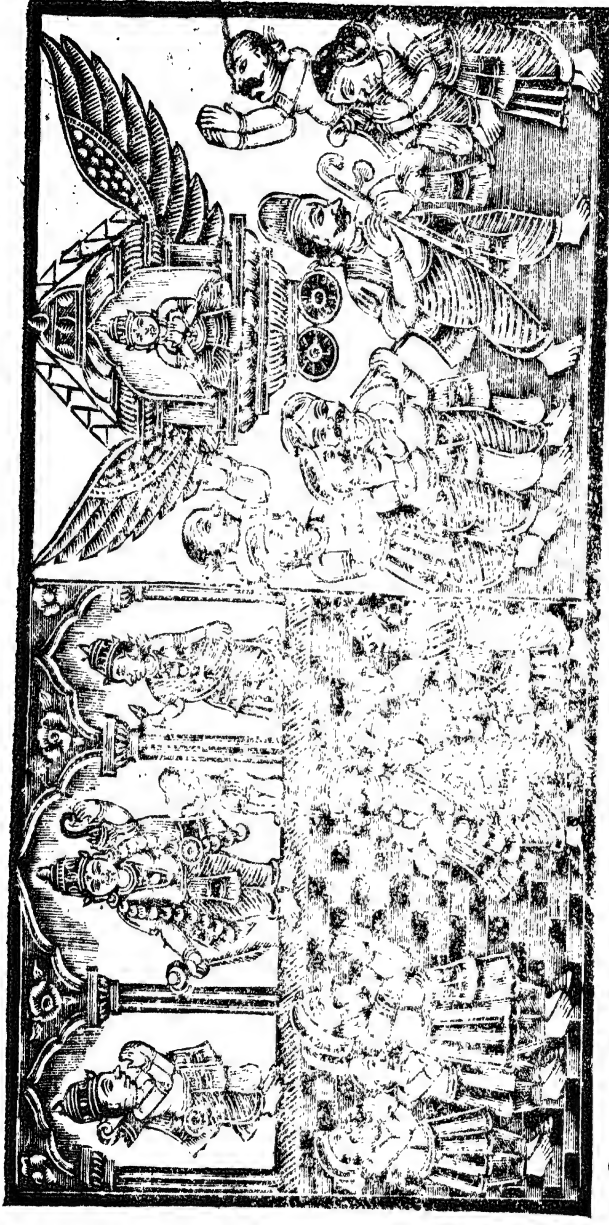
அருபல்லவி.

பலாமொரட

னிலாதெலாம்

பண்ணிதுவென்று

கோபமோசுலாம் (சலாம்)

ஸ்ரீ ராமதாசர் தானீஷாவுக்கு ஸ்ரீ ராமருடைய
தரிசனம் காட்டுதல்.

ஸ்ரீ ராமதாசர் விமானத்தின்கீழ்
பரமபதத்திற்குப்பேர்தல்.

த்துப் பாம்புஹாற்சுவகாலத்தில் ஸ்ரீதாராம கல்யாணத்தன்று பிராட்டிக்கு வரிசைமுதலானது தாங்கள் வம்சபாரம்பரியமாய்கொண்டுவந்து சமர்ப்பிக்கும்படியாயும் தாங்கள் பெண்விட்டுக்காரவென்றும் இவர் பிள்ளைவிட்டுக்காரவென்றும்வழங்கும்படிக்கும் வரம்பெற்றத்கொண்டுபாட்சா இருப்பிடம் போய்ச்சேர அந்தத் தாலுக்காவில் உற்பத்தியாகும் இருபதினாயிரம் வராகனையும் எம்பெருமானுக்குதஸ்தீக்காக மேற்படுத்திப் பரமானந்தங் கொண்டிருக்கும்போது கோபன்னுவைக்காத்த விஷயத்தில் பத்ராசலவாசியே கிருபாசமுத்திரவென்றுப் பரமஸாதுக்களும் யேனையோருமாகிய சகல புருஷர்களும் ஒன்றுகூடிச் சுகோஷமாக தேவதேவேசனுக்குச் சபமங்களம் பாடுதல்.

மங்களம்.

௫௫ இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-தாளம்-ரூபம்.

பல்லவி.

மங்களங்களைப்

பாடுவோம்-நா

மங்களங்களைக்கொண்

டாடுவோம்

அதுபல்லவி.

பங்கஜபத

பத்தனைய

பத்ரகிரிராம

பத்ரனுக்குரூப (மங்கள)

சரணங்கள்.

க். அங்கஜகோடி லாவண்யனென்றும் அகிலதேவாக்கரண்யனென்றும் புங்கவர்புகழும்புண்ணியனென்றும் புரத்தராதிஸரணவென்றும் வங்கவரையா ஹவைக்குச்சொல்லி வரதஞ்சிபவரதற்குச்சப (மங்)

உ. தங்கரகேதிகர்தீரனுக்கு தசரதசுருமாரனுக்கு
சங்கையிலுள்ளவீரனுக்கு சமரில்திருநுருனுக்கு
பிங்களவசனபெருமானுக்கும் - பிரகல்பதாரனுக்கனிஸம்(மங்)

ங. ராமதாசரிடர்தீரவே நல்லசெல்வங்களுஞ்சேரவே
கேசமமிகும்படியூரவே தீவினையனைத்துஞ்சேரவே
தாமமருளியதயாநிதிக்கு ஸாஸ்தரணமரகுபதிக்கு (மங்)

ச. கங்கையுதித்திம்பாதனுக்கு கரையில்லாதமோதனுக்கு
நங்கைமணிசேதநாதனுக்கு நன்னாமகாதபோதனுக்கு
செங்கமலப்பதம்சிரம்வைத்தசத்ய தேவனுக்குமகாதுபாவனுக்குநிய

ரு. எங்கும்புகழும்பிரசித்தனுக்கு எங்காளும்பரிசுத்தனுக்கு
தங்குமிங்கங்கும்பிரபுத்தனுக்கு சந்ததமும்பரமத்தனுக்கு
செங்கமலமங்கைசேரும்பதிக்கு சின்னசாமிதுதியுன்னதமதிக்கு

வசனம்.

இவ்வாறு மீதபேதமேயின்றி புருஷர்கள் கொண்டாடிக்கொண்டிருந்ததுமன்றி பெண்களும் அங்கங்குக்கும்புகடி ஸர்வலோகேசனாகிய ஐயனுக்குச் சோபனம் பாடுதல்.

ஸ்ரீ
ஸ்ரீராமஜெயம்.

இராமாயணக் கும்மி.

இ-ம்-உசேனி-தாளம்-ஆதி.

சும்மியடிபெண்ணே சும்மியடி அரி
குணங்களைச்சொல்லி சும்மியடி
நம்மையானும் சீதாராமனை
நாடிப்பாடிக் கும்மியடி. : (க)

மாதமும்மாரி மழைபொழிய
வஸ்துவனைத் துஞ் செழித்தோங்குங்
கோசலமென்னுந் தேசத்திலேமிகு
கோமளசரயு தீரத்திலே. (உ)

வாசமலர்மடந்தை யருள்பெற்று
மன்னும்பனிரண்டி ரொண்ணரையாம்
யோசனைநிகள மகலமாகும்அ
யோத்தியென்று சிறந்தோங்கும். (ங)

ராஜதானியை தசரதமஹா
ராஜனாண்டு வருகையிலே
நசனிருடி கேசனடியே
யெல்லோருந் தொழுதேத்தவே. (ச)

தருமந்தழைக்க வர்ணச்சிரமந்
தப்பாதவ ரவர்க்குரிய
கருமங்களை ஜனங்கள நுஷ்டித்து
களித்துவாழும் காலத்திலே. (ஞ)

சந்தானர்த்தந் துரகமேதத்தை
சாந்தாதேவி சமேதமுனி
வந்தானபின் வசிஷ்டமுனிவனும்
மன்னன்மகிழ நிறைவேற்ற. (ஈ)

வரமாகிப பதவந்நாம
மதூரத்திற்குச் சமமான
பரமான்னத்தை யாகபுருஷன்
பாங்காகக்கையி லேந்திவர. (எ)

பார்த்திலேந்திர னவனைப்பார்த்துப்
பணிந்தெழுந்ததை வாங்கிக்கொண்டு
பூர்த்தியான மனதொடுகுல
புரோகித னனுக்கிரகிக்க. (அ)

கீர்த்திமிசுந்த கோசலைக்குங்கை
கேயிக்கும்பாதி பாதிதர
ஆர்த்தியடைந்த சமித்திரையைக்கண்
டவளும்வளும் பாதிதர. (௧௧)

பத்தினிகள் பர மாநந்தமடைந்து
பரிபூரணகர்ப்பந் தரிக்க
சித்திரைமாசந் தவளவமி
செழிக்குங்கடக புனர்வசுவில். (௧௨)

மங்களகோஷ மெங்குமுழங்க
மாஞ்சொடிகள் தழைத்திருக்க
கங்கைமுத லெல்லாநதெளிய
கற்பகத்தரு மலர்சொரிய. (௧௩)

அந்தர தூந்துமி யிந்திரனடிக்க
அவனிதூந்துமி யும்முழங்க
திந்திமியென்னும் வாத்யகோஷம்
தேசமெல்லாம் பூரிக்க. (௧௪)

ஸ்ரீவசந்திர யோகத்தலைவர்
திகழ்ந்துச்சத்தி லிருக்கையிலே
'தேவரூபினி கோசலை' தனி
தேஜோராசி யென்றுகாண. (௧௫)

அந்தகோடி யண்டங்களை யணு
வாயுள்ள டக்கிக் கொண்டிருக்கும்
அந்தசுயனனம் புஜநயன
னவதரித்தான் சொபனமே. (௧௬)

அந்தவேளை மந்தநகையோ
டருமாதக வண்ணராய்த்
தந்தகார்தி யனந்தகோடி
சந்திரகிரணம் போலிலங்க. (௧௭)

சங்கசக்ர கதாபத்பம்
சார்ங்ககட்கங் குளைத்தரித்துக்
தங்கவஸ்திரந் தரித்துக்கொண்டு
ச தூர்ப்புஜராய்க் குண்டலமும் (௧௮)

அங்கதகிரீ டங்களுமணி
யரைஞாணும் கொள்துபமும்
பங்கயபதங்களிற் றண்டைகளும்
பளபளெனத் தரித்துகொண்டு. (௧௯)

எங்களாண்டவன் வந்ததைக்கண்
டெழுந்தாநந்தக் கண்ணீர்பெருக
மங்களபுள காங்கிதத்தோடு
வணங்கியஞ்சலி செய்துகொண்டு. (௨௦)

- அன்னையான கோசலேபர
மாநந்தக்கூத் தாடிக்கொண்டு
என்னையுனது மாயையனுகா
திருக்கவரந் தரவேணும். (௧௯)
- உனதுவயிற்றி லகிலஜகத்து
மோரணுவாகி யிருக்க
என்றுவயிற்றி விருந்துவந்த
தென்னபுதுமை ரொல்லுமையா. (௨௦)
- பக்தபரா தீனனென்னும்
பழயவார்த்தை பொய்யாமோ
புத்திமுக்தி யளிக்கப்பரம
புருஷனாய் அவதரித்தீரே. (௨௧)
- இப்படியிருந்தா லெனதுபிள்ளையென்
றெப்படிசொல்வா ரென்னவே
மைப்படி கண்ணினு ளுக்குவரந்தந்து
மானிடக்குமுந்தை யாயினரே. (௨௨)
- சூசத்திலு மாயில்யத்திலும்
பூவைகைக்கேசி சுமித்திரையும்
மாசறுமீன கடகத்திலொளி
மயமாயொன்று மிரண்டும்பெற (௨௩)
- தாசரதிக ளவதரித்திட
ஜாதகருமஞ் செய்துடனே
ஆசார்யனைக் கொண்டுமன்னவன்
அமிர்தபுஞ்சமா யிருக்கும். (௨௪)
- ராமபரத லக்ஷ்மணசுதருந்
நாமடிந்தரந் தந்திடவே
சூக்ஷ்மமனிக்கும் நாலுவேதங்களுள்
சிறந்துவளரு வதைப்போலே. (௨௫)
- பொழுதுகொருவர்ணம் நாளொரு மீனியாய்
புத்திரநால்வரும் வளரவே
தழுவித்தழுவித் தந்தையுந்தாயரும்
சந்தோஷங்கொண் டிருக்கையிலே. (௨௬)
- பாயசாது சாரமாகப்
பாலப்பருவ மாதிராய்
மாயனைலட்சம ணனுக்கைக்கேசி
மகனைச் சத்துருக்கனுமாக. (௨௭)
- அநவரதமு மதுசரித்திட
அரசன்நா ளுசுதருக்குள்ளே
எனதாண்டவ னிடத்திலதிக
இன்பமேயி யிருக்கையிலே. (௨௮)

- ஒருநாளந்த மன்னவன்வழக்க
முண்டானவகைப் பூஜித்து
திருவரங்கனுக்கு நைவேத்
தியம்புரிந் துபசாரமாய் (உக)
- இருததவையுள் சாத்திவெளியி
லிருந்துதிறந் துள்ளேகியே
மருவும்பதார்த் கங்கள் துறந்த
வாறுதண்டு மனமகிழ்ந்து. (உ௦)
- குருவசிஷ்டரைக் கேட்கநாளே
கூறுவே நென்றவர்கூற
நிருபனைத மறுநாள்பார்க்க
நீலவண்ண ஹண்ணக்கண்டு (உ௧)
- ஆசரியங்கொண்டுள் வெளியிலும்
ஆநந்தராமனைக் கண்டிடனே
மாசசரிய பில்லாதவசிஷ்ட
மாமுநிவனைக் கீட்கவே (உ௨)
- மேதினிபாரம் நீங்கவதியும்
விண்ணவருங்கூடி வேண்டவே
ஆதிமூலப் பொருளேராம
னாகவந்தது பாருமையா (உ௩)
- சோதிசோசலை நீருஞ்செய்க
சுருத்தராசியாகவே
ஆதிமத்திய மங்கமில்லா
னவதரித்தது பாருமையா. (உ௪)
- கேயிழை கைகேசசுமித்திரை
கேவிகளிடசுதிற் சங்கமும்
ஆயிரவாயரவுள் சக்கரமு
மவதரித்தது பாருமையா (உ௫)
- என்றுவசிஷ்ட முனிவனிலாவர்
றியம்பக்கேட்டு மன்னவன்தான
அன்றடைந்திடும் ஆனந்தத்திறகு
மளவுண்டோபார் சங்கரியே. (உ௬)
- பின்னொருநாளங் கணத்திலெம
பெருமான்வினை யாடிக்கொண்டு
பொன்னொரு கரத்தினிலிருக்கும்
அபூபத்தொடு வரும்போது. (உ௭)
- பொறுமைமிகுந் தரோமமஹாரிஷி
புகலுமுரையைச் சோதிக்க
மறுவிலலாத புசண்டாமாமுனி
வாயசநப னாகியே. (உ௮)

பக்ஷணத்தினி லாசைகொண்டு
பார்ப்பதுபோ லருகுவர
தக்ஷணமுரிவன் றனையெடுத்துத்
தாசரதி விழுங்கிடவே. (௩௯)

பலகால மிராமமூர்த்தி
பண்டியுனுள்ளவன் திரிந்தும்
சிலநாழிகை போலக்காட்டித்
திரும்பமுரியை யுமிழவே. (௪௦)

புசண்டமாமுனி புன்னகைகொண்டு
போற்றும் புதுமையைப்பார்த்து
நிசமுரையுமென் றையதோக
நிர்மலமுநிவனுஞ் சிரித்து. (௪௧)

கண்டதெல்லாஞ்சொல்ல விதிலய
காலமளவும் போதுமோ
கொண்டல்வண்ணனே யாகிலுங்கொஞ்சங்
கூறுவேனென்று தொடங்கினான். (௪௨)

ஏழுகடலீ ரேழுபுவனம்
ஏழுகிரஞ்சீவி களையும்
வாழுமேழு ரிஷிகளையும்
வசுமநுக்களையும் பார்த்தேன். (௪௩)

மூவராகும் விதிபுகபதி
முகுந்த மூர்த்தியையுங்கண்டேன்
தேவர்களும் ராசரிஷிகள்
தேவரிஷிகளையும் கண்டேன். (௪௪)

இந்திரனக்கினி வாயுகுபேரன்
எமன்வருணனையும் பார்த்தேன்
சந்திரர்கூரியர் குஜபுதகுரு
சனிகவிராகு கேதுக்களும். (௪௫)

கந்தருவகின்னர கிம்புருஷ
கருடாதிக்களையும்கண்டேன்
நந்திவாரண முகன்குக்களையும்
நாகராசரையும் பார்த்தேன். (௪௬)

பக்ஷிநரபச தருமிருகாதி
பலவும்நால்வகைத் தோற்றமும்
குக்ஷியுளிநுக்கக் கண்டேனையா
கோமானேசார்வ பூமானே. (௪௭)

இத்தனைகூடியதா மிவ்வண்டம்போல
எத்தனையோகண்ட தென்னசொல்வேன்
பத்தனையாளு மென்றுதுதித்து
புனிதமுனிவர்களைப்போல.

ஸத்துவகுண நிதியாம்பரதன்
சத்திரம்பிடிக்க லக்ஷ்மணனும்
சத்துருக்கனும் சாமரங்கள் வீச
ஜானகி சமேதனாய். (௪௯)

அங்கதனும் பதங்கதரயனும்
ஆஞ்சனேய விபீஷணரும்
தங்கும்வானர புங்கவர்களும்
ஜம்பவான்முத லானவரும். (௫௦)

வந்திமாகத பிருந்தங்களும்கு
மந்திராதி மந்திரிகளும்
சந்தித்தாந்தங் கொண்டெச்சரிக்கை
சாற்றிப்போற்றுஞ் சபையிலே. (௫௧)

முர்த்தாபி ஷேகம்கொண்டு
முறிவந்தேவ ரியாவரும்
பார்த்தாந்த மடையபூமி
பாலனஞ்செய்யும் காலத்திலே. (௫௨)

நித்தியானந்த னுத்தியான
நிலமேவியொரு நிசியிலே
நத்தியான ஜானகியோடு
தங்கமணி மயமாகும். (௫௩)

உப்பரிசையிற் சகலசம்பத்தும்
ஒங்குங்கோமள தேசத்திலே
செப்பரிய பரமசுகங்கொண்டு
சேர்ந்திருக்குஞ் சமயத்திலே. (௫௪)

இந்துதிஷ்ட மயிலுங்குயிலும்
எதிரெதிராய்க் கூவவே
மந்தமாருத மலர்வாசனே
வகித்துவகித்து வீசவே. (௫௫)

அந்தவேளை யமரப்பெண்களும்
அரம்பைபெண்களும் அங்குவர
கொந்தளகமுறு மானவப்பெண்களும்
கூடிச்சோபனம் பாடினரே. (௫௬)

வசிஷ்டமுனியா லுபநீதனாய்
மருவுந்தம்பிய ரோடுகலை
விசிஷ்டமுஞ்சில நாளிற்கிரகித்த
விமலமூர்த்திக்குச் சோபனம். (௫௭)

காதிதரய னோதியசேதியால்
கண்டகிதாடகையை வதைத்து
கோதிலாது மகத்தைக்கார்த்த
கொண்டல் வண்ணனுக்குச்சோபனம். (௫௮)

- பால்யமுதற் பக் பண்ணும்
பாக்யம்பெய்த தம்பியுடன்
மல்லவந்த பருவத்தினில்
வசித்தவனுக்குச் சோபனம். (எக)
- காருதியா லென்தன்னை
வசிக்குமிட மறிந்துகொண்டு
வாரிதியுனோ ரம்வந்த
மாதவனுக்குச் சோபனம். (அ0)
- தம்பியைப்போ லாதரித்து
சரணடைந்த வீரஷணனும்
நம்பிக்கிலங்கை நகரையளிக
நல்லவனுக்குச் சோபனம். (அக)
- உளமகிழ்ந்து வானரங்க
ளோடிக்கொண்டு வந்தமலைகளால்
நளனைக்கொண்டு திருவிளைகட்டிய
நாயகனுக்குச் சோபனம் (அஉ)
- இலங்கைநகரை வளைத்துக்கோதண்ட
மேந்தியரக்க ராமிருளை
விலங்கச்செய்த தினகரகுல
வீரனுக்குச் சோபனம். (அங)
- அதிகாயன கும்புகர்ணன்
அகம்பனிர் தீர்சித்துடனே
மதிகெட்டரா வண்ணைச்சயித்த
மஹானுக்குச் சோபனம் (அச)
- அனலிற்குளித் தெழுந்திடுமெங்க
ளன்னையானகி மகிமையை
வனஜபவனு மானும் அதிக
மகிழ்ந்தவனுக்கு சோபனம். (அரு)
- வீடணனுக்கு மகுடஞ்சூட்டி
விமலபுஷ்பக மேறியே
மாடமாளிகை சூழ்வாத்தி
வந்தவனுக்குச் சோபனம். (அக)
- மிகுங்களியொடு சிங்காதன
மேவிதிரு சமேதனார்
மகுடம்புனைந் துலகையாளும்
மங்களனுக்குச் சோபனம். (அஎ)
- மன்னரும்வான ருஞ்சாரும்
மாமுரிவரும் யோகிகளும்
சின்னசாமியு மென்றும்பணியும்
சின்மயனுக்குச் சோபனம். (அஅ)
- மீராமகாஸசரிக்கிரக் கீர்க்கணிகள் - மஹர்நிர்

அசுரகாண்டம்.

பிரகல்பதிபகவான் ஷண்முகநாதனுக்கு ரூபத்மன் முதலிய
அசுரர்களின் வாலாற்றைக்கூறல்.

வந்ததம்.

கலைசுரன் பரந்தவன் தனது பரந்தவன்
பலிசுரன் பரந்தவன் தனது பரந்தவன்
படைச்சபை முடி தலை முடி பரந்தவன்
தலைநாடி பரந்தவன் தனது பரந்தவன்
தலைநாடி பரந்தவன் தனது பரந்தவன்
தலைநாடி பரந்தவன் தனது பரந்தவன்
தலைநாடி பரந்தவன் தனது பரந்தவன்
தலைநாடி பரந்தவன் தனது பரந்தவன்

(க)

காலஸன் ஷண்முகநாதனுக்கு ரூபத்மன் முதலிய
அசுரர்களின் வாலாற்றைக்கூறல்.

வந்ததம்.

பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை
பொருளில்லாத பொருளின் பொருளை

(உ)

(க) கீததன் இராகம் - எதுதலகம் போதி—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சுலைமாயையருக்கொன்ற
சுலைமாயையருக்கொன்ற

அனுபல்லவி.

சுலைமாயையருக்கொன்ற மீட்டி
சுலைமாயையருக்கொன்ற தீட்டி
சுலைமாயையருக்கொன்ற காட்டி

சுரணங்கள்.

- (க) பைங்களபம்பனிநீர் கலந்து பூசியே - யெழிற்
பஞ்சவர்னவஞ்சகம்போற் கொஞ்சிப் பேசியே - மணிக்
கங்கணந்தோளணியிட்ட செங்கை வீசியே - புலிக்
காமுகர்மயங்கமுகங் கலிழ்ந்து கூசியே - செழுங்
பங்கஜமுகவீர தியுமுப சரித்து
பரவிவணங்கும்படி திருவுருத் தரித்து
எங்கினுந்தனக்கிணை யிலையெனச் சிரித்து
இருடியோகியர்மன தையுமப சரித்து (சுரணை)
- (உ) தீயதக்கன்வேள்வியின்முன் வாய் மதத்தாலே - நிர்
தித்தபாவமுருக்கொண்டுதித்தது போலே - நல்ல
வாய்மைநந்தியிட்டசாப வன்கண் மையாலே - அஷ்ட
மத்துச்சுனியாகவந்து தொட்டு விண்மேலே - ஸுளர்
தூயவமரர்களைத் துன்பஞ்செய் தலைக்க
குறையிற்பட்டபஞ்சப் போரெனச் குலைக்க
வேயமராபதிபட் டினங்குடி சலைக்க
விதியைநொந்தனைவரு மதிமங்கி மலைக்க (சுரணை)
- (ஊ) மாசசுரகுலங்களை வர்த்தனை பண்ணி - புலில்
வாழ்விக்கவேணுமென்றுன்னி பைக்கருங்கண்ணி - தானுங்
காசிபனாசிரமத்தனைக் காணவென் நெண்ணி - யந்த
கானத்தின்வழிசென்றவன் ருனத்தை நண்ணி - தியய
வாசமலர்மிகுமுத் யானத்தை மதித்து
வானுலவுமுபரி மாளிகை விதித்து
தேசுறுங்கனகவி மானமும் பதித்து
திருமுனியைமயக்கி மருவவன் புதித்து (சுரணை)

காசிபராசிரமத்தை யடைந்தமாயை முனிமனதைக் கலைக்க
எண்ணி வீணுகானம் செய்தல்.

விருத்தம்.

காசிபனாசிரமத்திலவந்த பாயை தானுங்
கபடத்தான் முனிமனதைக் கலைக்க வேண்டித்
தேசுறுந்தன் வடிவாலவ் வனங்க ளெல்லாந்
திகழ்சோதி மயமாகத் தோன்றச் செய்து
வாசமலர்க் கொடியாடக் கழைவில் லேந்தி
மணிமகரக் கொடியாட மதனன் ருனும்
வீசுதென்றற்றேரில்வினை யாட வீணை
மீட்டினான் கனையம் பரராட்டி னானே.

(ஊ)

(உ.) அடிபடக்கு தீபதை. இராகம் - தனாரி—ஆதிதாளம்.

- (சு) மயல்மீற்றுதென்செய்குவேன் - உ -
மதிலிகலொடுசிலைமதன் விசொரமதினால் - அதிமயல்
- (உ) வனமே - நானெய் - வனமே - என்றன்
:: நனதிசைபுருஷாத் தினமொன்றுகாண்கிலனே - பூ - வனமே
- (ஓ) அனமே - தீம்பா - லனமே - கசந்
தருவாருத்தெனுளம் - பாதவிக்குதய்யோவெழி - லனமே
- (சு) மயிலே - நானிள - மயிலே - நிறை
மதிசொரிகொடுதழல் - வகிக்கமுடியவிலையே - மா - மயிலே

காசிபர் தவங்கலைந்து மாயையைக்கண்ணுற்று மயங்கி
அவளமுனை வியத்தல்.

பிந்தம்.

சு: ஸைவன்கா சிபன்றபோ வனத்தி னின்று
தூண்டிலிட்டுப் பருவரா லிழப்பார் போல
சு: ஸைங் கீதவிசை படிக்கு மோசை
தவமுனிதன் செவித்துலோக்கா லோடி நெஞ்சம்
பரிதிநவ நீதமென வருக்கிக் கண்ணாற்
பார்த்தவுடன் தவவிடாத மிழந்து காமத்
தினாகடலின் மூழ்கியா ளெழிலைக் கண்டு
தியங்கினா னறிவுமுன்று மயங்கினானே. (சு)

(உ) தீபதை. இராகம் - காபி—ஆதிதாளம்.

- (க) மலர்மங்கையோபூ - வனமங்கையோயவ்
வனமங்கை யிவ ளாரோ - மா
நிலமங்கையோவா - னிலமங்கையோவிந்த
நேரிழைக்கென்ன பேரோ
- (உ) கொண்டைச்சொருக்கழகைக் கண்டுபயஞ்செனித்துக்
கொண்டல்கணீர் சொரியுதே - முகத்தை
முண்டகங்கண்டுபங்க முற்று மிகுபயத்தின்
மூழ்கித்தவம் புரியுதே.
- (ஓ) மாறன்மதிக்குடையைக் கீறிநுதலெனவ
மைத்ததென்ன வண்மையோ - முனை
வீரவாளாயும்வடி வேலையுங்கண்ணினையாய்
விதிசெய்தவன் கண்மையோ.

- (ச) பணியார்குமிழ்நாசியின் - முனையால் வருங்காற்றுச்செண்
பகவாசமது வீசுதே - செங்
கனியாரதரவூற்ற கிணையோவமுதந்தானுங்
கடைபட்டதென்று கூசுதே.
- (இ) மங்கைமொழியைக்கேட்டுப் பைங்கிளியுங்குயிலு
மயங்கிப்பஞ்சாள் சென்றதே - இளங்
செங்கனியாவியள நகையே ஈங்கல்கொண்டந்தத்
திரிபுரந்தனை வென்றதே.
- (ஈ) பூட்டுமதனனம்பு தீட்டுஞ்சாணை நிகர்க்க
போலஞ்சுதரி சனமே - ஊச
லாட்டுஞ்செவியிற்றோடு பூட்டுமணிகண்டுச
லாடுதையோ மனமே.
- (எ) சங்கமீவன்கழுத்தி னங்கங்கண்டுவென்றித்
தடங்கடல் சேர்ந் திட்டதே - இளங்
செங்கரும்புமீவன்பு யங்களைவெல்லமான்
செங்கை வில்லாகி விட்டதே.
- (அ) பாணியைக்கண்டுமக - நாணிமகமயாமும்
பட்டுறை யுறைந் திட்டதே - இந்
மாணிழையிருப்பத் தனத்தைக்கண்டஞ்சிச் சக்ர
வாகம்வின் பறைந் திட்டதே.
- (ஊ) மட்டார்முலையிணையூ டுற்றகருப்பையோ
வரிசையென்பது பொய்யே - பொல்லாத்
துட்டமதனன்வில்லி விட்டநாணத்தறித்துத்
தொடுத்திருப்பது மெய்யே
- (ஐ) உந்தியின்சுழிமென்ற னைந்துபுலன்களாய்
முருக்கியப கரித்ததே - ஆளு
லெந்தவிதமுமன்பு பைந்தொடிக்கிருக்குமென்
றெண்ணியுயிர் தரித்ததே
- (யக) மழைக்கண் கொடிமன்னலைப் பழிக்குமிடையில்லை
மதிக்கவொண்ணாதம் பரமே - செம்பொ
னிழைத்தமணிமேகலை யிறுக்கியவெழிலென்கண்
ணிணைக்குற்றசுப கரமே
- (யஉ) கணைமாரனரண்மனை - மணிமுகப்பினிலுற்ற
கம்பமோதொடை ரெண்டுமே - உய
ரணிசேர்மானதவாவ் தனிலனம்பாலினை
யாந் துமோதடை கண்டுமே

- (யங்) மடலார்கூந்தலுஞ்செம்பொன் - மணிமுதலானமுத்து
 டாடஞ்சேர்பயோ தாமுமே - தாங்கா
 திடையொடிந்துவீழுமென் றடியினின்றுமுறையிட்
 டிறைஞ்சுதேனா : தாமுமே
- (யச) திருமகண்முதலான அரிவையடை யினாய்த்
 திரட்டியே வகுத்தானே - பிரபன்
 மருவிநான்செய்ததவப் பெருமைபையறிந்துகைம்
 மாறெனப் பகுத்தானே

காசிபருக்கும் மாயைக்கும் நடந்த சம்பாஷணை.

விநிதம்.

இந்தவித மாய்முனியன் மயங்கிப் பாடித்
 கிலக்காக வெதிருமுண் டுகம்போ லோடி
 வந்துநின்று வணங்கியடி மாணே தேனே
 மடமயிலே நீயாவென் றுரைக்கக் கேட்டு
 விந்தைபெறு மாயைசிறு நகைசெய் தட்டின்
 மேலிவந்த முயலினித்தப் பாதென் றெண்ணி
 ஐந்தவித்துத் தவம்பரிய முனிக்கீ தென்ன
 அடைவென்ற ளன்னமதி னடைவென் றுனே (ங்)

(ச) திபிதை. இராகம் - கரகாபிரியா - சாப்புதாளம்.
 நவரோஸ்

- (ச) தனித்து நானிருக்கின்ற வனத்தினி ன்ரென்ன
 தயிரியமாகவந்தீர் முனியோனே - செய்ப
 வனப்பினிலுயர்த்தயெள வனப்பெண்ணே யுனைக்கண்டு
 மயல்கொண்டுவந்தேனடி மடமானே.
- (உ) மெய்த்தவம்புரிவதற் குற்றசெய்கையோமட
 மன்னாரமுயங்குதல் முனியோனே - லோபா
 முத்திரையுடனைய கத்தியமுனிகுடி
 முயங்குவதறியாயோ மடமானே
- (ங்) தக்கபரிசரியத் துக்கவளையக்கினி
 சாக்ஷியாய்மாலையிட்டார் முனியோனே - நா
 னிக்கணமந்தப்ப டிக்குமணமும்புரிந்
 தேற்றுக்கொள்கிறேனடி மடமானே.

- (ச) தவசிக்குப்பணிசெய்ய - அவ்'சியமெனக்கென்ன
தலைவீதியோசொல்லு முனிவோனே - இன்ப
நவரஸமேயுனக் கவசியம்பணிவிடை
நானேசெய்கிறேனடி மடமானே.
- (சூ) ஒப்பில்லா நீரெனக் - குப்பணிவிடைசெய்தா
லுலகத்துக்கெக்குமோ முனிவோனே - நல்ல
திப்பியமென்று ஈ - நெப்பினபிறகுநிர்
திப்பவராரடி மடமானே.
- (சு) அகோரதவசிவிபரீதநிபுண்ணென்ப
தறிந்துகொண்டேன்காணு முனிவோனே - மயல்
விகாரங்கொண்டவெனக் காதாரமில்லாமல்வி
ரோதஞ்செய்யலாகுமோமடமானே
- (எ) ஆய்ந்துநானுமைக்கடிச் - சேர்ந்ததினெனக்
காலதுண்டோசொல்லு முனிவோனே - மிச
ராய்ந்தபதல்வர்களுந் - தோய்ந்தநிசுகல
வாழ்ந்தருவேனடி மடமானே
- (அ) ஆத்திரத்துக்குத்தக்க - வார்த்தைசொல்லுவதுங்கட்
சடையானதொழில்ல்லோ முனிவோனே - நா
னேத்திடும்மோகத்தி - யானத்தினிலுறுதி
யிட்டுச்சொல்கிறேனடி மடமானே

பிறகு காசிபர் மாயையுடன்சேர அவ்விருவரிடம் சூரபத்மன்
முதலிய அசுரர்கள் உதித்தல்.

விருத்தம்.

மாதவத்தோ னீதுரைக்கப் புலவி யாகி
மாயைவட மேருவுக்கு வடபாற் சென்று
சீதநதிச் சுங்கையரு கிருக்கும் போது
சிவயோகி தொடர்ந்தழல்வாய் மெழுகாய் நொந்து
காதலொடு புலம்புதல்கண் டவளும் வந்து
சுனிவாய்முத் தழுங்கொடுத்துக் காம வாரி
மீதிலிரு வரும்புணைபோன் மிதந்து போக
மிருந்திட்டார் கலவியினி லுக்கிட்ட டாரே.

(சு)

(ரு) தீபதை. இராகம் - முகாரி—ஆத்தாளம்.

- (க) மாயையுங் காசிபனும் - நேயமுடனேபெரு
மலையெனவோயுருவ மெடுத்தாரே - கதிர்
தோயும்பொன் மண்டபத்தி - லேயமர்ந்தினிதொடுஞ்
சாதலீலைகள்செய்யத் தொடுத்தாரே.
- (உ) இலிமறைந்தமுதற் சாமத்திலிந்தலித
மண்ணியிரியாமற்புணர்ந் திடும்போது - அந்தச்
சுரஸையையிடத்திற் கருமலைபை நிகராய்ச்
சூன்வந்துதித்திட்டான் புலிமீது.
- (ங) ஆர்வமுடனிருவர் - வேர்வையிலிருந்துமுன்
றயுதவெள்ளவசுரர் குதித்தாரே - யந்தப்
பாரிலுள்ளோரும்விண் - ணூரிலுள்ளோர்களும்
பதைபதைத்துமனங் கொதித்தாரே.
- (ச) மெய்தனிலி ண்டாருஞ் சாமத்தினிற்சிங்கம்போ
லிருவருஞ்சேர்ந்துகளி கூடே - சற்றுந்
தாமதமின்றிச்சிங்க - மாமுகச்சூர் னுணுந்
தாரணிதனில்வந்து சேர்வே.
- (ரு) ஆயிரஞ்சிம்ம ண்டாயிரங்கரமுள்ள
அரிமுகன்றினப்பெற்ற தகையாலே - தேச
மேயயேர்வையிறுப்பத் தாயிரவெள்ளஞ்சிங்க
மெனவந்துதித்தாரிந்தப் படிமேலே.
- (ஈ) தானத்தைவிட்டுமுன்னுஞ் சாமத்தோர் மண்டபத்திற்
றந்திமுகமாயிரு வருங்கூடப் - பரு
யானைத்தலையுங்கொம்பு - நாலுடனேதார்க
னவதரித்தானமார் பபந்தோட.
- (ஏ) சிந்துமுகத்துடன்பு ணர்ந்தவேர்விலசுரர்
செனித்தவெள்ள நார்பதாயிரந்தானே - பூவில்
யந்துதித்திடத்திசை யுந்திடுக்கிடச்சேடன்
மலைத்தலைந்தானையிஞ் சிறந்தானே.
- (அ) இருந்தமண்டபத்தைவிட் டிரணியமண்டபத்தி
லிசைந்தஜமுகத்துடன் புல்லவே:-ஐஅப்போ
திருந்து நாலாஞ்சாமத்திற் பிறந்தானஜமுகியுஞ்
சிவவதைகள்செய்து கொல்லவே.

- (க) உபரியாயந்தவேர்வி லசுரரஜமுகத்தேதா
 தெத்தனர்மூன்றயுத வெள்ளமே - அந்த
 விபரீதரூபத்தைக்கண் - டுயிர்மேலாசையில்லாமல்
 விட்டொழிந்தார்முனிவ ருள்ளமே.
- (ய) அருணேதயத்திற்பரி - யரிகாடிமுதல்
 அனேகவுருவெடுத்தங் குறைந்தாமே - செறிந்
 திருணித்தொடுங்கடல் திரண்டாற்போலவேகூர்மூ
 விருபதாயிடம்மொள்ள நிறைந்தாமே.

விருத்தம்.

அருக்கனுமார் துதிக்குமுன மந்த வாறங்
 சுகாரிண டிலக்கவெள்ள முதித்தெல் லோரும்
 பெருக்கமிகு குணைச்சூழ்ந் திருக்கும் போது
 பெற்றவருந் தன்னுருவங் கொண்டு சேயர்ச்
 குடைத்தபடி காசிபனைப் பணிந்து நின்ற
 ருயர்தவத்தோன் புதல்வர்களை நோக்கி நீங்கள்
 கருத்துவந்து சிவனையுன்னித் தவம்பு ரிந்தாற்
 கனங்கொள்வீர் மதுசொல்லை மனங்கொள் வீரே. (எ)

- (க) கீர்த்தனம். இராகம் - கானடா—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மைந்தர்களை கேளும்
 மதியோடென் னுளும்.

அனுபல்லவி.

ஐந்தவித்திடுமென்ற - னருளாலுலகின்மெத்த
 வுந்தவஞ்செய்துபுகழ் - விளங்கும்படி நான்பெற்ற. (மைந்தர்)

சரணம்.

- (க) பரமசிவனைநோக்கித் தவமியற்றிட வேணும்
 பரிவாயைம்புலன்களும் ஒருமையுற்றிட வேணும்
 தரணிமாயையெனும்வா தனையகற்றிட வேணும்
 சதமாய்விளங்குமேலாம் பதவிபெற்றிட வேணும் (மைந்தர்)

காசிபமுனிவர் சூரபத்மன் முதலியோர்க்கு மார்க்கண்டரது
சரித்தித்தைக் கூறல்.

விருத்தம்.

தக்கமைநர் முகநோக்கிக் காசிபமா முனிநீங்கள் தடத்த மாகப்
பொக்கமின்றிச் சிவனடியி லுளஞ்செலுத்தி யுவந்துதவம் புரிந்தால் மோக்ஷங்
கைக்கனிபோ லுறுமெனக்குச் சகன்மரபின் மார்க்கண்டன் கதையை நன்றா
யிக்குரஸ மெனவிரித்துச் சாற்றுவான் செவிக்கினிதா யேற்று வானே. (அ)

மார்க்கண்டேயரது முன்னோர்களின் வாலாறு.

சூச்சகமுனிவரின் புதல்வரான கவுச்சிகா அருந்தவம்புரிந்து
மிருககண்டேயனெனும் பேர்பெற்று தவ்வாழுக்கத்திலேயே நிற்க
விரும்பல்.

(எ) திபதை. இராகம் - சௌராஷ்டிரம்—ஆத்தாளம்.

(க) கடிமலர்ப்பொழில்குழும் - வளமிருந்த

கடகநகரில் வாழும் - செழும்

சடைமவுலியிற்சங்கை தரித்தருளிறையவன்

தனக்கன்டபிறைந்த சூச்சகனென்றோர்மறையவன்

(உ) இயற்றுந்தவத்திற்பிறந்தோன் - கவுச்சிக

னெனத்திருநாமஞ்சிறந்தோன் - தன்

வயிற்றின்பசிக்குணவுப் உறக்கந்தனையுரிக்கி

மனக்கண்ணாலம் றன்சொ ருபத்தைக்கருதிநோக்கி

(ஈ) அருந்தவம்புரிதல் கண்டு - திருமண

வாளனங்குவகைகொண்டு - தவந்

திருந்துதாபதருக்கு ஞாயந்தவனீயேயென்று

சேயுன்பேர்மிருககண் டேயெனவென்று

(ஊ) சிவபரனருள் படைத்து - தனக்கிஷ்ட

சித்திப்பலனுங்குடைத்து - செய்யுந்

தவநிலைமைபலித்துத் தழைக்கவரமளித்து

சாமளவண்ணன்செல்ல மாமுனிவன்களித்து

(ஐ) தந்தைசமுக நாடி - யங்குநடந்த

சரிதையையுரையாடி - நின்ற

மைந்தன்றனைத்துதித்து மார்போடனைத்துப்புல்லி

மரின்மறைகளுட னாகிவசனஞ்சொல்லி

- (க) இனியென் மொழியையுணர்ந்து - இல்லறத்
தியல்புற மணம்புணர்ந்து - நமக்குற்ற
இனியவறுதொழிலை இயற்றிவருவாயென்று
இயம்பக்கவுச்சிகனு மயங்கிமனங்கவன்று
- (எ) தவமகிமையைக் கெடுத்து - படுபா
தலநகத்தில் விடுத்து - சுகம்போற்
கவைகொடுத்துத்தலைவெட் டிடும்பெண்கள் முகம்பாரேன்
கறைக்கண்டனருளன்றி மறுத்தொன்றையு நான்கோரேன்
- (அ) என்றுமைந்தனுங் கூறி - பணிந்திட
வெழுந்துதந்தையஞ்சிறி - அருள்
துன்றுந்தவத்தினுக்கில் லறமேநலமென்றானே
தொட்டென்மேலாணையிட்டேன் தட்டாதேசீயென்றானே

கவுச்சிகர் இல்லறத்திற்குரிய பெண்ணின் இலகூணம் கூறல்.

விருந்தம்.

சந்தமறை யந்தணன்மு னிந்துவை மொழிந்திடத்
தனயனெதி ரடிவணங்கித்
தந்தைதாய் குருமொழி தனைத்தடுப் பவர்சுருது
சாற்றாமனு நீதிஞான
சாத்திர புராணபல நூலினைப் பொய்யெனவ
சங்கத மிசைக்குமூடர்
தாழ்விலா நகத்து மூழ்குவர்க ளாதலாற்
றமியனா னென்றுபகர்வேன்
வெந்தழ் லெனக்கடு கடுத்துமண வாளை
வெகுண்டுபோ ராடல் புரிவோர்
வீடத னியற்கையை யிகழ்ச்சியா யயலிடம்
விளம்பிவசை யுறவிசைப்போர்
விருந்தினைக் கண்டுதலை வலியெனக் கணினீர்
விடுத்தழுது பரதனிப்போர்
விரிதலையர் செம்பட்டை மயிரினர்கள் கொட்டாவி
விட்டுவிர லினைநெறிப்போர்
சந்தர மிகுந்தவ னெனப்பிறர்கள் கொழுநனைத்
துதிபுரிந் துரையாடுவோர்
தூணவிழி மருட்டியே கணிகைய ரெனத்தலை
கணக்கொடு மிணங்கமிக்கக்

தூர்க்குணம் தில்லாத நற்குணங் களையுடைய
தோகையரி லொன்றுநேந்தால்
சுபமங்க வம்புனைத் துலகியலில் வாழ்வது
சுதந்திரமெனப் புகலவே
அந்தநிமி டந்தனி லுவந்துகுச் சகமுனிவ
னாராய்ந்து சோழநாட்டி.
லண்டம் தளாவிவளர் தண்டலை சிறந்தரு
ளநாமய மெனும்வனத்தி
லசத்தியமி லாமனவு சுத்தியமு னிக்கொருபெ
ணங்கிருப் பதுதெரிந்தவ்
வாச்சிரம மதுதேடி வாச்சுதன மிகநாடி
யதிவிரைவி லனுகினனரோ.

(க)

குச்சகர் அநாமயவனஞ்சென்று உச்சத்தியமுனிவரின் பெண்ணைக்
கேட்டலும் அங்கு நடந்த விருத்தாந்தமும்.

(அ) தீபதை. இராகம் - சுருட்டி—ஆதிதாளம்.

(க) திருமுனிவன் வரவு தெரிந்து - உச்சத்
தியமுனிவனும் பரவசமுட னுளம்பரிந்து
மருவுமணி யாசனத்திருத்திக் - கனி
வகையறுசுவைமுல்லை முகையமுதுடனருத்தி

(உ) இங்கெழுந்தருளின தென்ன - வென்று
இயம்பிடலு மருமைப் - தல்வியெனு மெவ்வன்ன
மங்கையரசி தனைபெய்து - தவ
மைந்தன் நனக்குரிய மணம்புரிந்திடவுமது

(ங) சிந்தையென்னெனமெள்ள நயந்து - சொல்லச்
சிரமசைத் துசத்தியன்பரிவுடன் மிகவியந்து
இந்துசேகரன் றனைப் போலே - வந்திங்
செனையொருபொருளென வினவியீரன்பாலே

(ச) இசைத்தமொழியைச் செவியோர்ந்தேன் - என்மு
வேழுகுலமுங் கடைத்தேறியே காரிகூர்ந்தேன்
உசத்தியனெனும் பெயர்மாகி - தனக்
கண்டவெனக் கமண்டோ காம்ப்சி

- 8) எனவுசத்தியனுப சரித்து - மண
மியற்றுவதற்குத் த முகூர்த்தமதனைவரித்து
புனிதவம்முனியொடு வனத்தில் - இன்பம்
பொருந்தியே விருந்துண்டங் கிருத்திடு மொருதினத்தில்
- 9) தாயுரைகொண்டுகை கூடி - பணி
தரித்துத்தோழியருடன் விருத்தையுடனாடி
தூயமலர்த்தட நீராடி - வண்டு
சுழலுமலர்பறித்துச் சரிசுழன்மிசைகுடி
- 10) மனைக்குத்திரும்பிவரும் போது - ஈடு
வழியிற்கொடியடர்ந்து படர்கடுவனாரீது
கனத்தமலைகளேத் தூளாடி - மத
கரியொன்றெதிர் துர்த்த அரிவையும் பயந்தோடி
- 11) ஆவியுடல் மேலாசை பறந்தான் - அங்
காழ்ந்தபடுகிணற்றில் வீழ்ந்தவளுயிரிறந்தான்
பாவையரமுதகன் நனவே - ஒடிப்
பறந்துமங்கலையுடங் கரைந்திதை நவின்னனே

விருத்தையின் உயிரை மீட்க குச்சகா யமனை நோக்கித்
தவஞ்செய்தலுப பின் நடந்த விருத்தாக்தமும்.
விருத்தம்.

விருத்தையான்செய் கையைக்கேட்டுத் தந்தை தாயும்
விதனமுற்றங் கோடிவந்து தூவில் வீழ்ந்து
மரித்தபெண்ணை யெடுத்தலறிப் புலம்பும் போதில்
மாமுனிசுச் சகனமர்த்தித் தைல மீதி
விருத்திடச்செய் தெமராஜன் நன்னை நோக்கி
யினித்தவஞ்செய் திவளுயிரைத் தருவே நென்ன
வருத்தமுற்றுத் தவஞ்செயங்குச் சகனை யந்த
மதகரிதோண் மசையெடுத்திட் டகன்ற தன்றே.

(ய)

பின்னும் விருத்தம்.

மத்தகஜந் தோளின்மிசை யெடுத்துச் சென்றே
வனங்களொடு மலைகளெலாங் காலா லெற்றிக்
கைத்தலத்தா லடித்தடித்து நொறுக்கித் தூளாய்க்
காற்றிலெழச் சிதறியெழு முகிலைக் கோட்டாற்
குத்தியெறிந் துலவுபதி சயத்தை யந்தக்
குச்சகமா முனிவன்முனி வணங்கி நோக்கிப்
பத்திமிகு ஞானதிருஷ்டி யதன லுள்ளம்
பரிந்திட்டா னதின்விவரந் தெரிந்திட் டானே.

(யக)

யான வடிவமடைந்த தருமத்தனது வரலாறு.

(க) தீபதை. இராகம் - கல்யாணி—அடதாளம்.

- (க) கலிங்கிலரி புரமென்றோர் தலத்தில் - உயர்
சனந்திபடைத்த வணிகர்குலத்தில் - தன்மம்
துலங்குந்தேவதத்தனென்றொருசெட்டி - நாளும்
துயசத்திரமாலயமும், கட்டி
- (உ) தத்துவச்சிவநெறியிற் சிறந்தான் - அவன்
தனக்குத்தருமத்தமகன்பிறந்தான் - புவி
மெய்த்திடும் பருவவயதானான் - அன்னை
வீயந்தனன்பிறகு தந்தையும்போனான்
- (ங) மடிந்தவர்க்குரிய கடனைமுடித்துத் - துக்க
வாரியிலாழ்ந்துதன் மதிமடித்துத் - தேகம்
இடைந்தவன் மிகமயங்கிடும்பொழுது - பொல்லா
இடதவாதியொருவனுடல் முழுதுத்
- (ச) உத்தமமான லிப்திபுத்தரித்து - கால்
புடையுமணித்து செழுஞ்சடைவிரித்து - தேரளிற்
பத்திசேர்க்குண்டிகையணி பதித்து - சி
பத்தனைப்போலஞ்சக்கரத் துதித்து
- (இ) பொய்த்துடுத்தவன்வடமது புனைந்து - செட்டி
புதல்வனைக்குடிகெடுத்திட நினைந்து - செரி
தத்தாமுடனவன் மனைபுகுந்தான் - அந்தத்
தருமத்தனுங்கண்டு களிமிருந்தான்
- (ஈ) நற்பதுமாசனந்தனி லிருத்தி - தாளில்
நறுமலர்நூலியின்னமுதருத்தி - இரு
பொற்பதந்தனைப் பணிந்தெழுந்து நின்றான் - வந்த
புதுமையையடியேனுக் கருளுமென்றான்
- (எ) பொய்க்குரவனுமவன் முகநோக்கி - ஒரு
பொன்னைப்பற்பலகோடி பொன்னாக்கி - நேரில்
வைக்குந்தொழிலுமென்றனிடத்திலுண்டு - உன்னை
வசமுற்றபொருளினே விரைவிற்கொண்டு
- (அ) என்னிடங்கொடுத்துவிட்டாலுடனே - செம்பொன்
இரவிபோற்றருவது மென்கடனே - ஆகு
மென்னவந்தப்புரட்டன் வழுத்துஞ் - சொல்லெரிசு
பெணவணிகன் கேட்ட கங்கொருமத்து

- (க) முன்செய்ததீவினைப் பயன்மீறி - வரு
மோசப்பேரரசைப் பேய்தலைக்கேறி - முன்னம்
தன்வசத்திருந்த சொத்தையுமிழ்த்து - பின்னும்
தர்மப்பொருள்க ளினைத்தையுமொழித்து
- (ஃ) செய்யமகவமுதைக் கையாலே - ஒன்றாய்த்
திரட்டிநாய்தனக் கீர்த்தகதைபோலே - அந்த
வெய்யபாதகன்கையிற் கொடுத்தானே - வாதி
மெய்த்தவன்மனைக்குட்போயடுத்தானே.

விருத்தம்.

தந்திர மாக மனையறை புருந்து
தருமதத் தனைமதி மயக்கித்
தமனிய மனைத்துங் கவர்ந்தவன் முன்பாய்த்
தலமிசைக் காட்டெரு வடுக்கி
விர்தையோ டென்கைக் கருவினை யூட்டி
விதுமுறை புடத்தில்வைத் தெடுக்கில்
மிக்கபொற் குவைகள் சிக்கெனப் பலிக்கு
மெனப்பயில் பலமுறை காட்டி
மந்திர மொழிந்து குகையினிற் செம்பொன்
வளமுடன் வைத்தழன் மூட்டி
மண்டுமெம் புகையால் வணிகனு மயங்கி
மழையென விழிப்புன லருவி
சீர்திடச் செய்து திருடனக் கணத்திற்
செம்பொனின் குவையினை யெடுத்துத்
திடுக்கென மறைத்திட் டயத்தையக் குகையிற்
செலுத்தியே கனலிடென் நனனே. (யஉ)

பின்னும் விருத்தம்.

வேறு.

கனலையிட்டுத் தருமதத்தன் றனைத்தெளிவித் தென்றனை: கருதி யந்தக்
கரணமுடன் றுதிபுரிந்திக் குகையதனின் மூன்றுதினங் கனலை மூட்டி
ஆனலவித்துக் குகைதிறந்தா ளனலிற்த் பொற்குவையுண் டாகு நான்போ
யரிமாலூர் தியைத்தொழுதுன் நனக்குவர மளிப்பேனென் நகன்ற னப்பா
வினிதுடனம் மூன்றுதினங் கழிந்தபின்பு வணிகனதை யெடுத்துப் பார்க்க
இரும்புபெருங் கருமலைபோ லிருந்ததுகண் டேங்கியவ னிறந்தா னன்று
மனதறிந்து தருமசொத்தைக் கெடுத்ததினு லிம்மதமா வாளு னென்று
..பி.உ.உ.உ.உ.உ.உ.மணிபுரிந்த தவத்திலொரு நாட்டவத்தை வழங்கி னானே.

குச்சக முனிவர் தன் தவமகிமையால் தருமத்தனை சாபத்தினின்றும் விடுவித்து, விருத்தைக்கு மீண்டும் உயிரளித்து, அவனைத் தன் மகன் கவுச்சிகனுக்கு விவாகஞ் செய்தலும், பிறகு அவர்களுக்கு மிருகண்டு பிறத்தலும்.

(ய) தீபதை. இராகம் - மூகாரி—நபகதாளம்.

- (க) உவந்து முனியால் வணிகனுக்கரி யுருவம் போகியே - விடை
உடையவனருள் சிறந்துடன் தெய்வவடிவமாகியே
கவந்து முனியைப்பணிந்தெழுந்துள்ளங் களித்துலாவினான் - தேவர்
கற்பகமலர் பொழிந்திடப்பா கதியைமேவினான்
- (உ) தருமத்தன் செல் பெருமையை யதிசயித்துத்தொரித்தனன் - முனி
தருமராஜனைக்கருதியேயினுந்தவத்தைப் புரிந்தனன்
எருமைவாகனக்கடவுளம் முனிக்கெதிர் வந்தடுத்தனன் - மிக்க
இயல்புடனுள்ளமிரங்கி விருத்தைக்குயிருங்கொடுத்தனன்
- (ஈ) உசத்தியனதை யறிந்தெழுந்து தன்னுள்ளங்களித்தனன் - பூரித்
துடல்புளகித மாகியுவகைக்கடலிற் குளித்தனன்
இசைச்சமங்கலை சகிப்பெண்களுடனெழுந் தங்குதித்தனன் - பிழைத்
தெழுந்தபெண்ணைக்கண் டிரக்கமுற்றுட னின்பங்கதித்தனன்
- (ச) துதித்துவந்துகுச் சகமுனிவனைச்சூழ்ந்து பணிந்தனன் - பெண்
துணைக்கையாலெடுத்தினைத்துப்பணிகள் துலங்கவணிந்தனன் [னைத்
மதித்தநாமய வனத்துளோரெலா மகிழ்ந்து கூடினார் - முனி
வனைப்பரசிவனைச்சொலி வெருவாய்க்கொண்டாடினார்
- (ஊ) விருத்தையைக்கவுச்சி கற்குக்கொடுக்க விருப்பமிருந்துதன் - பதி
விருதைமங்கலையுடனு சத்தியனுரைகள்பகர்ந்தனன்
கருத்தொடுமன்ற லோலையவற்குக் கடிதில்விடுத்தனன் - அந்தக்
கணத்தநாமய வனத்திலவனும் களிகொண்டடுத்தனன்
- (ஈ) கடிதழல்விருத்தையைக் கவுச்சிகன் கைக்கொண்டுகந்தனன் - தந்தை
கனகவெற்புறக்கடகமா நகர்கலந்து திகழ்ந்தனன்
உடலு முயிரும் போலிருவரு முற்று முயங்கினார் - கல
முடன் மிருகண்டன் றனைப்பெற்றானந்தவுதவியங்கினார்.

மிருகண்டுவின் உபநயனமும், விவாகமும், பிறகு அவர் புத்திரனை
வேண்டி வாரணாசியில் மனைவியோடு தவஞ்செய்தலும்.

விநீதம்.

சொற்கலையைத் தாண்டின்மைந்த னுணர்ந்த பின்பு
தூயமுனி யுபநயந மியற்றி யப்பான்
மூற்கலன்பெண் மருத்வதியைத் திருக்கல் யாண
முடித்துடனவ் வீருவருந் தவத்திற் சென்றார்
வற்கலையுண் டென்மருத்து வதியுந் தானும்
வாரணாசியையடைந்து மகவை வேண்டிப்
பொற்கலைமா மதிபுனைந்த சிவன்பா லன்பு
பொருந்திட்டார் தவநெறியி லிருந்திட் டாரே. (யசு)

(யக) கீர்த்தனம். இராகம் - சங்கராபரணம்—நடபக்ராளம்.

பல்லவி.

அருந்தவம் புரிந்தார் - துன்பப்
பெரும்பவம் பிரிந்தார்.

அனுபல்லவி.

அருந்தவம் புரிந்தனர் மிருகண்டர்
ஆரணந்துதித்திடுநதி - வாரணாசுநற்றலத்தில் (அருந்)

சரணங்கள்.

(ச) கரமிசைகுசைமுடி புனைந்து
கண்டிகை பூதியுமணிந்து
வரியுரியதன்மிசை யிருந்து
மறைமுதன் மனுமுறை மொழிந்து (அருந்)

(உ) அகமுறும் அறுபகை போக்கி
ஐம்பொறி புலன்களை வீக்கி
நிகழுள மறிவது சிறந்து
செகமெனு மயலது மறந்து (அருந்)

(ஈ) அத்து விதத்தி லமுந்தி
அன்புந் றொருமை பொருந்தி
சித்தமதி லுவகை மிகுந்து
சிவபர னருள்தனை நினைந்து (அருந்)

பரமசிவன் பிரத்யக்ஷமாகி என்னவரம் வேண்டுமென வினவல்.

விநீதம்.

சிந்தைதனை யடக்கியிந்தப் படிக்கோ ராண்டு

திருமணிக்கர் னிகையெனுமத் தலத்தி லோர்பா

லந்தமுடன் றவஞ்செயல்கண் டிமையோ டேற்றி

னமர்ந்துடனங் கெழுந்துவந்த சிவனை நேரிற்

சந்தமறை யாற்றுகித்துப் பரமா நந்தச்

சமுத்திரத்தி லாழ்ந்துபர வசமாய் நிற்கு

மந்தனை நோக்கியென்ன வரங்கள் வேண்டு

மதைநன்றாய் நமதுமுன மிசை யென்றாரே.

(மடு)

மிருகண்டு ஸத்புத்ர சந்ததியைக்கோர, ஈசனஃதருள,

மாரக்கண்டர் அவதரித்து வளர்தல்.

(யஉ) தீபதை. இராகம் - கேதாரகௌளம்—ஆதிதாளம்.

(க) இசையென்றருள்புரிந்த பசுபதியின் பொன்மலர்

இணையடியை முடியிற்

சூடியே - மிகு

உசிதமாகிய நவ ரஸகன நயத்துடன்

உவந்து முனிவனுரை

யாடியே

(உ) அந்தரியாமியாய் நிறைந்து மென்கருத்தை நீ

அறியாதவகையுண்டோ

தெரிவாயே - உன்றன்

சிந்தைமகிழ்ந்தினிய சந்ததி தழைத்திடத்

திருமைந்தனெனக்கருள்

புரிவாயே

(ங) என்றுமுனிவன்சொல்ல மன்றில் நடம்புரியும்

இறைவன் மிகவுங்கள்

கூர்ந்துதன் - அருள்

துன்றுமிவன்பத்தியை யின்றெவர்களுங் காணச்

சோதித்திடவேண்டுமென்

ரோர்ந்துடன்

(ச) ஏற்குங்குணங்களின்றித் தீக்குணங்கள்பிணிகள்

இழிந்தகூன்குரு

டசடாகியும் - சன்

மார்க்கசிவபத்தியின் றீர்க்கவறிவில்லாத

வன்கண்மையுடன்

கசடாகியும்

(இ) மாறுகொள்வடிவுடன் தூறுவயதுடைய

மைந்தன்வேனுமோ சிவ

ஞானமும் - சுவை

ஊறுஞ்ச தூர்வேதமு மாறுபத்துடனேநான்

—

- (சு) புந்தியினிலெனது சிந்தனையேதவமாய்ப்
 பூசனைபுரிந்திடுஞ் சாதுவாய் - நானும்
 வந்தனைபுரிகின்ற வயதுபதினாறுற்ற
 மைந்தன்வேணுமோ தெளிந் தோதுவாய்
- (எ) எனப்பரமன்புகல்வ சனத்தைமுனிவன்செவி
 ஏற்றிதற்கென்வீடையென் றெண்ணியே - பின்பு
 மனத்திடத்துடனேநல் வினைப்பயனெதிர்கொள்ள
 மதித்திட்டாலோ சனை பண்ணியே

விருந்தம்.

மதத்துடன் சிவனை மறந்தவ ருசித
 மார்க்க மில்லாத நிர்மூடர்
 வயதுநூ றுடையா ராயினும் புலியின்
 மங்கியே சடுதியின சிப்பா
 ரிதத்துட னேம ரிட்டையிற் சிறந்தே
 யிடைவிடா துள்ளமோ டிருகி
 யெழுதரு மறைநூ லாகமப் படிக்கின்
 னிசையொடும் பூசனை புரிவோர்
 விதித்திடும் வயது குறையினு நன்மை
 மிகுதியா லாயுள் பெற்றோங்கி
 மேன்மையுற் றிடுவ ராதலா லுன்றன்
 விரைமலர்ப் பதத்தின்மீ தன்பு
 கதித்திடும் புதல்வ னளித்தெனைக் காக்கக்
 கடவையென் றுரைத்தலும் பரமன்
 கருத்தினி லுக்கந்தம் முனிக்கொரு மகவைக்
 கருணைகூர்ந் தளித்தகன் றனனே.

(யசு)

(யங) தீபதை. இராகம் - எதுகுலகாமப்பாதி—அடதானம்.

- (க) வரம்பெற்றரன்கருணை - யூர்ப்பெற்றுமருத்வதி
 மாளுன் - கர்ப்ப - மாளுன் - வசி
 கரம்பெற்று மதிக்கொரு - நிறம்பெற்றொளி சிறந்து
 கதித்தனன் - உள்ளன் - புதித்தனன்.
- (உ) மதிக்கணையவதனம் - பசத்துழன்றுதிங்களில்
 மசக்கையால் - அன்னங் - கசக்கையால் - நன்றாய்த்
 திதிக்கும்பாலமுதாட்ட - மருட்டிக்குமட்டிமதி
 வியங்கவான் - மேனி - கயங்கவான்.

- (ங) கனத்துப்பணைத்தெழுந்த - தனத்துமணியிரண்டும்
கறுத்தனன் - அரு - வருத்தனன் - தாய்
மனைக்குளைந்துதிங்கனி - லழைத்துப்பொன்வளைகாப்பு
மாட்டினார் - கலன் - பூட்டினார்.
- (ச) சட்டமோடறுதிங்கட் - குரியதியற்றிமலர்
சாத்தினார் - உவன் - தேத்தினார் - மதி
எட்டிழ்நூகமடி சுட்டிமணையின்மிசை
ஏற்றினார் - பேணிப் - போற்றினார்.
- (ஜ) ஐந்திருமதியுரி - ஹைந்துபூணகெர்ப்பா
வதியுற்றான் - ஈன்கு - வதியுற்றான் - அர
லிந்தமனையமுக - முந்தனர்க்குதரளம்போல்
வியர்வுற்றான் - தளர்ந் - தயர்வுற்றான்.
- (சு) ஐவலிதகரினமன்ன - குருவுப்புகருமுச்ச
பேறவும் - பல - மூறவும் - பின்னு.
மருவுமறுகோள்களு முரியசுபக்டகத்தில்
வதிக்கவும் - நல - முதிக்கவும்.
- (எ) புதனுக்கினிமையுற்ற - மிதுனலக்கினம்வந்து
பொருந்தவும் - கலை - திருந்தவும் - சிலை
மதனுக்கனையவொரு - சுதனைப்பெற்றனன்முக
மதியினான் - மருத் - வதியினான்.
- (அ) தந்தைமிருகண்டரா - நந்தமெனுங்கடலில்
தாழ்ந்தனர் - தீதைப் - போழ்ந்தனர் - உடன்
சிந்தையன்பொடுமறை - யந்தனாரனைவர்க்குத்
தொரிவித்தார் - நெரில் - வருவித்தார்.
- (க) கலவைப்பொடிகதம்பப் - பொடிகள் சந்தனமொடு
கரைத்தனர் - வாரி - யிறைத்தனர் - செந்நெல்
நிலமணிநிரைசெம்பொன் - சலவைசோடசதானம்
நேர்த்தனர் - அன்போ - டீர்த்தனர்.
- (ஐ) உவக்குங்கலையனைத்துந் - திரட்டிச்சேனைமைந்தனுக்
கூட்டினார் - நன்னீ - ராட்டினார் - செங்கை
குவித்துநவதினத்திற் - குலதெய்வங்களைச்சொல்லிக்
கூப்பிட்டார் - வேண்டிக் - காப்பிட்டார்.

(கக) செனித்ததன்பதினொரு - தினத்திற்சாதகர்மமுஞ்
செய்தனர் - வியப் - பெய்தினர் - எழில்
இனப்பொற்பணிகளலங் - கரித்துமணித்தொட்டிலில்
ஏற்றினார் - கண்ணா - ருற்றினார்.

(கஉ) மார்க்கண்ட நெனவய்யன் - தீர்க்கமுடனோமம்.
வைத்தனன் - கண்டு - மெய்த்தனன் - சன்
மார்க்கமுடனோமன்று - வயதிற்செளளமணம்
வரித்தனர் - சிகை - தரித்தனர்.

(கக) ஐந்துவயதிலகூ - ராரம்பஞ்செய்துச்
ராட்டினார் - இசை - நாட்டினார் - பின்னுப்
முந்துவயதேழில் - மைந்தபூணூல்மணம்
முடித்தனர் - வாழ் - படித்தனர்.

மார்க்கண்டருக்குப் பதினொருமாண்டு நெருங்குதலு கண்டு
மிருகண்டுமுனி விசனமுறல்.

நிருத்தம்.

கருத்திலுவந் துபநயன முடித்த பின்பு
கலைகண்டறை யாவுடையதன் கற்ற ராய்ந்து
நிருத்தனரு ளியவயதிற் பதினோந் தாண்டு
நிறைந்துபதி னொன்று நெருங்கக் கண்டு
திருக்குமரன் வடிவையுஞ்செய் கையையு னோக்கிச்
சிந்தைமிகத் தளர்ந்துமிரு கண்டன் றானும்
வருத்தமுற்றுப் புகலினிவே றொன்றுங் காண
வகையற்றான் மிகவுமதி திகைவுற்றானே.

(ய௭)

(ய௮) கீர்த்தனம். ஓராகம் - ஆகிர்—நிர்புடை தாளம்.

பல்லவி.

என்னசெய்வேன் - இந்தவிதிக்
கெப்படி உய்வேன்.

அனுபல்லவி.

தன்னெஞ்சறியாலிதற்கோர்
கங்காமொன் றங்காணேனே.

(என்ன)

சரணங்கள்.

- (க) வாரணசிதனிற்சென்று வருந்தித்தவமுயன்று
ஆரணப்பொருள்தனைக் கண்டடிபணிந்து
பூரணவயதுள்ளவத் புத்திரன்றனை நீர்வரப்
தாருமென்றுரையாடாமல் தவறிமோசம்போனேனே (என்ன)
- (உ) குளிர்ப்பாயின்னமுதாட்டிக் குலமணிக்கலன்பூட்டி
வளர்த்துக்கலேதேர்ந்த யௌவனவயதில்
தளிர்ப்பொன்மேனியும்குஞ்சிச் சடையும்கடையும்கண்டு
களித்தகண்ணைக்கிளறக் கடவுள்சோதனைசெய்தால் (என்ன)
- (ஈ) அருணேதயத்திலேகி ஆர்ந்தநதியில் மூழ்கிச்
சுருதியோடனுட்டானத் தொழின்முடித்துக்
கருதிப்பூசைபுரிந்து கடவுட்கடிமையான
திருமைந்தனுக்கிறுதி தீவரமாகநேர்ந்தால் (என்ன)

மேற்கூறிய காரணத்தால் வருந்தி புலம்பல்.

வேண்பா.

கம்பலையி லாழ்ந்துமரு கண்டமுனி யந்தவிதந்
துன்பமுறல் கண்டு துடிதுடித்தே - வெம்பிக்
கருத்துதிரஞ் சோரலிரு கண்ணருவீ சார
மருத்வகிமி னுள்புலம்பு வான். (யஅ)

(யரு) கீர்த்தனம். இராகம் - நீலாம்பரி - நபகதாளம்.

பல்லவி.

அருமைமைந்தா உனைப்பிரிந் தாலெந்தவிதம் சகிப்பேன் - இந்த
அனியாயத்தை யாருடன்சொல்லித் தேறியிர்வகிப்பேன் - என் அருமை.

அனுபல்லவி.

அரமசிவனைக் கருதிச்சுருதி பகர்ந்தருந்தவம்புரிந்து நிறைந்த
புத்துமாதம் சுமந்துனைப்பெற்று நான் பாரித்துடலம் பூரித்திருந்தேனடா
(என் அருமை)

சரணங்கள்.

- (க) திதிக்கும்பாலுடன முதுமருத்தித்
திருமுகத்தொளிறுத்தி - நிறை
மதிக்கொருவண்ணமாகமடியில்
வைத்தனைத்துன்றனை நித்தம்வளர்த்தேனடா (என் அருமை)

புணரியைக்கடைந் தமுதங்கண்டவர்
போலுனைக்கண்டு மகிழ்ந்தேன் - செந்
தணல் விழிச்சமன் முனிவுகொண்டுனைத்
தடுத்திழுக்கும் நாளடுத்ததே ஐயையோ (என் அருமை)

மார்க்கண்டேயர் தாய்தந்தையர்களைத் தேற்றுவதல்.

விநீதம்.

தந்தைதா யிருவர்களுந் தயங்கும்போதிற்
றனையனவ ரடிபணிந்தித் டெழுந்துநின்றே
அந்தோவென் னையாவென் னையே உங்கட்
காகுலமே தெனப்பகர்த சுதனைக்கையாற்
சிற்தையன்போ டுணைத்துமுச்சி முகந்து முன்னாட்
சிவனளித்த வரய்தென ஈவிலக்கேட்ட
மைந்தனிள நகைமுகங்கொண் டிதற்கோ விர்த
மலைவென்பான் வீணிலென்க விலையென்பானே. (யக)

வேண்பா.

துஞ்சிடுவான் யைந்தனென்று துன்பமுற்று ளங்கலங்கு
யஞ்சுவதே னென்மொழியை யாய்ந்தருள்வீர் - செஞ்சடையன்
மத்தருக்கோ டக்கணிந்த வன்பதத்தி லன்புகந்த
முத்தருக்க வத்தைவரு மோ. (உய)

(யசு) கீர்த்தனம். இராகம் - சகாஸ—ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சிவனை நினைந்தவர் எவர்தாழ்ந்தார் - ஸதா
சிவனை மறந்தவர் எவர்தாழ்ந்தார்.

அனுபல்லவி.

மவுனசித்தர்கள்முதற் சனகமுனிவர்கள் தன்
வசத்திலனுதினமும் வசித்தருளும்பரம (சிவனை)

கூணங்குள்.

(க) மனப்பயங்கரங்கொண்டமரர் வெருண்டு - விழ
மருட்டிவந்த விடத்தைத் திரட்டியுண்டு - வெம்பிக்
கனைத்தலறியதெய்வகன்னியர்கள் திருமங்
கலத்தைக்கந்தரமிசை நிலக்கச்செய்தருள் பர (சிவனை)

(உ) சிரித்துத்திரிபுரத்தை எரித்தழித்தும் - தக்கன்
சிரத்தையறுத்திட்டழல் தனிலொழித்தும் - அகங்
கரித்துமுனிவர்விட்ட வரிப்புலியைக்கொன்றத
னரிக்கென யெரிக்க நிகர்க்கெனையப் பரம (சிவனை)

- (ங) இருப்புத்தயபத்தைச்சித ளரித்திடமோ - நெருப்
பிடையிற் புழுவந்துயிர் தரித்திடமோ - மன
வருத்தமின்றிக் கண்மலர் பறித்துப்பச்சினைசெய்த
மாலுக்குநேமித்து பாலித்தருள் புரிந்த (சிவனை)

மார்க்கண்டேயர் காசிசென்று சிவனை ஆராதித்தல்.

விநீதம்.

அந்திவண்ணன் றனையடுத்துப் பூசை செய்திங்
கழியாத வரப் பெற்று வருவேனீங்கள்
சிந்தைகலங் கிடவேண்டா மெனப்பகர்ந்த
சேயனைக்கை யாற்றழுவித் திருநீரிட்ட
தந்தைதா யடிபணிந்து விடைபெற் றேகிச்
சங் தலவு, கங்கைதனிற் றனஞ் செய்து
நந்திவா கனவிசுடே சனைப்பு சிகக
லஞ்செய்தான் சந்திபூ உலஞ்செய்தானே (உக)

பன்னுமீ விநீதம்

இறையவனை வலஞ்சூழ்த்து ச - னே ஈனங்
கியற்றிடுமீ சனைக் கொன்றுங் குறைவுறய
னிறைவேறும படிசுருணை புரிவா யென்று
நின்மலன்றன் கோய்ல்தென்பா லொருபாகத்தின்
முறைவழியோ ம் விர்தலிங்க ப் திட்டை செய்து
மொழிந்திடுஞ்சி வாகமத்தின் படிக்கு நன்றாய்த்
தறுகணமன் றனைசெய்க்கக் கருதியா, ா
தனஞ்செய்தான் பக்திசா கனஞ் செய்தானே (உஉ)

(ய) ஆர்யா—இராகா - ட்யாக்—ஆதிதாளம்.

ரிவாயவரநெ ஸ்ராராயஸரிஸெ வராயநெ ட்டெ.
லவாயமுணவம் லவாயவஸுவதா ணவாயநெ ட்டெ.
ஹராயஸரிவஸம் சுராயவிஷகம் டராயநெ ட்டெ.
வராயசுதிவஸம் டராயவஸஜம் டராயநெ ட்டெ.
ஜிதாயமுணரம் ஜிதாயமநிவி திதாயநெ ட்டெ.
ஹிதாயஹரிவஸம் தாயவஸரவம் ஜிதாயநெ ட்டெ.

பரமசிவன் பிரத்யக்ஷமாக மார்க்கண்டேயர் துதித்தல்.

விநீதம்.

அங்கம்வா யகமொருமை யுடனே பூசித்

தைந்தெழுத்தை யுருவேற்றித் தியானஞ் செய்யுந்

துங்கமைந்தன் மெய்யுழுவந் கணுகனாகி

ஸோமஜடா தரணுவந்து கருணை கூர்ந்து

மங்கையுமை யவனொடுமால் விடையிலேறி

வருதல்கண்டு மார்க்கண்ட முனிவனேறிந்

கங்குகரைக் கடங்காத பரமா நந்தங்

கதிக்கின்றான் முழுமறையாற் றுதிக்கின்றானே (உ.௩)

(யஅ) கீர்த்தனம். இராகம் - சங்கராபரணம்—நபக்தாளம்.

ரிவஸங்குர ஸிவஸங்குர ஸிவஸங்குர ஸிவஸங்குர

ரிவஸங்குர ஸிவஸங்குர வரஜேஷாயாஹே. (க)

ஸுண்ணாகுர ஸுரநாயக காசிதமயவாஜாயக ஸிவ (உ)

நிஜவஜ்ஜநவரிவாய நிதூநநிவிமொய ஸிவ (௩)

ஸாயுதஸூகவாய மரஜகஸுர வணிகாய ஸிவ (ச)

ஸுஷ்ருபிகஸங்குர ஸுஸூகெயாவநிவெஸ ஸிவ (ரு)

நிஜவஜ்ஜநவரிவாய நிதூநநிவிமொய ஸிவ (கூ)

நிஜவஜ்ஜநவரிவாய நிதூநநிவிமொய ஸிவ (ஏ)

மறலியைச் செயிக்க விரும்பிய மார்க்கண்டருக்கு ஈசன் அபய
ளித்துத் திருவடிதீகைச் செய்து மறைய மார்க்கண்டேயர் அனேக
லங்களை தரிசித்துப் பிறகு திருக்கடலூர் வந்து ஈசனைப் பூசை
ரித்தல்.

விநீதம்.

சுருதியோ டிசையாற் றோத்திரம் பயின்ற

சந்தரப் புதல்வன்மீ தன்பு

தோய்ந்துநின் றனக்கு வேண்டிய வரத்தைத்

துலக்கமா யெமக்குரை யென்னப்

பரிவொடு வணங்கி மறலியைச் செயித்துப்

பாரிடத் தழுவிலா வரமும்

படைத்துன தரிய பதமல ரிணையைப்

...

வருள் றி வாயென் றுனை த்திடப் பர:

னஞ்சலஞ் சலையெனக் கள்ப்போ

டபாமுங் கொடுத்து முடிமிசை தனிற்பொன்

னடியினைக் கமலமுஞ் சூட்டித்

திருவரு பறையச் சில சலந் தோறுஞ்

சென்றுபூ சனை றிந் தப்பாற்

றிருக்கட வுர்சென் றமர்தலிங் கத்தைச்

சிறப்பொடு பூசைசெய் சனனே

(உச)

(யசு) கீர்த்தனம். இராகம் - தனியாசி—நடபகதாளம்.

பல்லவி.

நிச் மமாரக் - அம்மன் சினை

நிருமயிப் பூசை செப்தனனே.

அனுபல்லவி.

வற்கலையுனை - பணிந்து வ்பாருந்து

பாசு சளாரைச் திருந்து

விற்குனைக் கலையனையல் சூடி

புகழுமுள்ளன் கூடி

(விக்ரம)

சாணங்கள்.

(ச) திருச்சாம்பலுனை பாஸ மெகா

தெசருத்தி த்துட னன்னக

கருக்கொங் பகசாயி மேதச

வியற்றி முயற்சி யாக

(விக்ரம)

(உ) தளருறுப் வில்லு சுளங்க னெடுத்து

சகத்தி நாடங்கள் தொடுத்து

ஒளிபுறுந்துபதியங் காட்டி

யரிமையோடமு தூட்டி

(விக்ரம)

(ங) தங்குமன் பருபலர் சொரிந்து

சுந்நிதி மூவலம் புரிந்து

அங்கமுழுதும் படியத்தாழ்ந்து

ஆந்தக்கட லாழ்ந்து

(விக்ரம)

மார்க்கண்டருக்குப் பதினாறு வயதானவுடன் இயமதூதன்வர
அவன் அவர்கிட்ட அணுகமுடியாமல் திருந்தி இயமலோகம் சென்ற
னம் அங்குநடந்த விருத்தாந்தமும்.

விநீதம்.

இறைவனையாங் கிடைவிடா தருச்சித் தேத்த
மியல்புறுமார்க் கண்டனுக்குப் பதினாறாண்டு
நிறைவுறுத லறிந்துடனா மென தூதன்கண்
னெருப்பெழுமுத் தலைக்குலங் கத்திலெங்கித்
கறையுடலோ டெழுந்தொருங்கிப் புதல்வன் றனைக்
கண்டுடலம் பதைபதைத்துக் கனலெக்கிட்டுப்
பொறியாவ மெனமொடுங்கிப் பெருமூச்சிட்டுப்
புழுங்கினான் அறிவீழ்ந்து புழுங்கினானே (உரு)

(உய) தீபதை. இராகம் - காம்போதி--அடதாளம்.

- (க) அறிவழிந்துடன் ஹாதன் மறையவன் றனைக்கிட்ட
அணுகவொண்ணா தென்றோட்ட மெடுத்தானே - சென்று
தறுகண்ட மன்றனைக்கண்டடிபா வியே நாவுந்
தளர்ந்து செய்திகள் சொல்லத் தொடுத்தானே
- (உ) சண்டனென்றுனையேத்தித் துண்டரீகமா யெங்குஞ்
சட்டஞ் செலுத்திவந்த புகழ் போச்சே - யெம
தண்டனையென்பது மார்க் கண்டனளவிலின்று
செய்யிற் புளியிட்டதுபோ லாச்சே.
- (ங) கறைக்கண்டனையருச்சித் திருக்குங்கும மன்றவக்
கனல்பட்டென்னுடலெங்கும் வெந்தேனே - தலை
முறைக்குமினிமேலவ னிருக்குந்திசையை நோக்க
முடியாதென்றொளித்தோடி வந்தேனே.
- (ச) என்றுதா துவன்சொல்லத் தென்றிசைக்கதிபன்கண்
ளரிபோற்சி வந்துடலம் வேர்த்தானே - இரு
குன்றென்னும் புயந்தட்டி மன்றலிருக்குஞ்சித்ரன்
குப்தனி ருவரையும் பார்த்தானே.
- (ஊ) மார்க்கண்டன் றனக்குற்ற வயதையுரைப்பீரேன
வணங்கியக் கணக்கவர் விரித்தாரே - அதி
தீர்க்கமுடனதனைப் பார்த்துச்சமனேநோக்கிச்

- (சு) கீற்றொளியிறைவன்முன் சாற்றுமெண்ணி ன்ண்டாண்டு
 நேற்றுடனே சரிபாய்த் தீர்த்ததே - நிறை
 ஆற்றல்சேர்யமன்சீட்டை மாற்றலரிதென்றசொல்
 அழிந்தவமானம் வந்து நேர்த்ததே.
- (எ) பூதிகண்டிகையனின் தாதிசுவனைப்புசை
 பரிந்துமகிமை சிறந் தோரோணம் - நல்ல
 மூதறிவுடனேந்து பலனைவென்றருந்தவ
 முபன்றுமுன்மையுந் துறந் தோரோணம்.
- (அ) எட்டுணையாகிலுமுன் எரிட்டசுட்டனைதன்னை
 யாவராலுங்கடக்க அரிநாமே - தவச்
 சிவ்ந்தனிலுன்க்கத்த அஷ்டகுணமூர்த்திதந்
 திருக்குர்வாமென்னோ தெரியோமே.

மார்க்கண்டையப் பிடித்துவருப்படி இபமன் காலனை ஏவல்,

விருத்தம்.

சித்தினுங் குப்தனுயிவ் வாறுகூறத்
 தென்றிசைக்கா வலனடங்கா முனிவுகொண்டு
 பைத்திலவா னவெனவுங் கரித்திட்டோங்கிப்
 படிற்றுங்கா லனையழைத்துப் பரக்கநோக்கி
 மைத்தடங்குன் டனைவழிபாடியற்றிநெஞ்சின்
 மதரிசுந்தமார்க்கண்டன் றனைப்போய்ச்சீறிக்
 கைத்தலத்தா விழுந்தெமது சபைமுன்பாகக்
 காட்டென்பான் பம்பம்போ லாட்டென் பானே (உக)

(உக) கீர்த்தனம். இராகம் - நோடி—ஆத்தாளம்.

பல்லவி.

பிடித்துக்கொண்டென்றன்சபை
 முன்னேவிட்டா - அவனை.

அனுபல்லவி.

சுதேதம்பேசினுன்கைத் - தறுபாசத்தைவீசிச்

செய்வீர்ப்பு—(பிடி)

காணங்கள்.

- (க) சிவனையார்ச்சித் திட்டுளத்தி-லுவகை-முற்றியேயன் புறி
சிறியவர்செம் பொன்பெற்றாற்போற்-பருமிதந்தலைக்கொண் டேறி
கவலையற்ற வன்வசிக்கும்-கடநகர்சென் றெதிர்த் தேறி
கட்டியடித் திட்டுன்பயற்-தட்டியென்பகழ் கூறி
பெதிர்ந் - (பிடி)
- (உ) துதனழைத்தாள்வாராய - வேதுக்கிச்சத்தின்பு வட்டோ
சொற்கேளாக்குட் டிப்பாலிவ னுக்கிந்தி னமு தண்டோ
வேதன்முத லோருமள்ள்சொன் றீறியோடார் துண்டோ
விட்டுமாதாநானிட்ட கட்டலாக்கி ன் டெண்டோ
சுதியொடு—(பிடி)
- (ங) கைக்கதையாலடித்துடலைக்கலங்கலிழ்த் தாட்டி
கண்டகங்கொண்டு துளைத்துத் துண்டீசும்செய்து வாட்டி
வக்கிரமாகியஉன்றன்-உக்கி - ருபத்தைச் காட்டி
மங்கியலறிடமுன்னகை-சங்கிலிதனைப் புட்டிச்
சினையொடு—(பிடி)

காலன் விடை பெற்றோடு மார்க்கண்டை மகன் அணுகமுடியாமல் தன் உருவங்காட்டி நயந்து விவரிக்க.

விருத்தம்.

- கருத்துழன்று தருமனின்மா றுரைக்கக்கடங்கு
காலனெய் நமபலன்ந்து விடைபெற்றோடுந்
திருக்கடவு றீசர்ச" னாம்புயத்தைச்
சிந்தையிலுற் றந்தடங்க பத்தியொடு
மருச்சனைசெய் தினிதிருக்குந் குடலைக்கண்
டதசயங்கொண் டணுகம்பான் முடியாதென்றே
வருத்தமுற்றுத் தனதுருவங் காட்டிச்சென்று
வணங்கிந்ன்ற நயத்துடைகள் டுழங்குவானே (உள)
- (உஉ) கீர்த்தனை. இராகம் - சங்கராபரணம்—நீருடைதாளம்.

பல்லவி.

மார்க்கண்டேயமே சொல்லக்கேளும் - மன

வருத்தங்கொள்ளாமலெனை - யானும்.

அனுபல்லவி.

ஆர்க்குமடயர் தென்றிசை - கார்க்கும்காவலெனம

கடையாய்ந்தான் - கட்டுவான்.

சுரணங்கள்.

ஏற்றையோனுடக்குச் - சாற்றமெண்ணி னாடாண்டி
 நேற்றுடனே சிரித்தே - இன்றைக்கிறுதிங்
 கேற்றகாலமும் நேர்த்தே - தலைவியை
 மாற்றயாவா லு மாகாதே - பா
 மனத்தித்திடினுய் போகாதே - எங்கள்
 கூற்றுவனருகிலிப் போகே - சித்தங்
 கோணுதென்னுடன் - வேணும் தடையில்லாதே (மாரக்கண்)
 வருத்தன்மனையருச்சித் - திருக்கும்செய்யுடைய எச்சுடன்
 திருச்செவிரினிலோர்சுது - உமை - பிச்சு
 வருத்தினி லருள்கூர்ச்சு - அங்கு
 வச்சொன்ன பொழிபைத்தள்ளாமல் - அவ
 மதித்தென்னுடை தன்ன யெள்ளாமல் - தீர்த்தன்
 சரித்திரம் எவார்க்குப் விள்ளாமல் - தீர்தன்
 தாஸன் என் மீதிலா - டாஸன்கொள்ளாமல் (மாரக்கண்)
 தண்டாயகலுய்யைச் - கண்டவுடனே நேரில்
 அண்டியுந் தழைத்திடுவான் - கன்னாத்தம்
 கொண்டிடல் தழைத்திடுவான் - திருந்
 தொண்டனென் றுயர்க்கு சாற்றுவான் - மலர்
 சொரிந்துபசரித்தபைப் போற்றுவான் - வானில்
 அண்டர் வாழ்பகலிய் லெற்றுவான் - மிச்சு
 அவத்தைப்படுத்திப்பிற - வித்துயை மாற்றுவான் (மாரக்கண்)

மாரக்கண்டி - கண்ணை இகழ்ந்து ஒடிப்போவெனல்.

விருத்தம்.

கயமுடனிப் படிக்கால னவிலக் கேட்டு
 நகைத்துடனே மாரக்கண்ட முனிவன்றானும்
 பயனிலசொற் பாராட்டும் பதம யுன்றன்
 பலத்தையறி வேனண்டர் பதியுமாயோ
 னயன்பதியுஞ் சிவனடியா ளளித்த பேர்க்குண்
 டகம்படியா தெழுந்தோடிப் போவாயென்ன
 வியந்தவனும் பயந்துடன தெற்கே போக்கி
 மேவினான் யாண்டியோய்ச் கூலிமுனை (உஅ)

காலன் நடந்ததை இயமனிடம் சொல்ல இயமன் தானே
நேரில் மார்க்கண்டரிடம் வருதல்.

பின்னும் விநீதம்.

விடங்கிளர்கண் டனுக்குரிய மார்க்கண் டன்பால்

வினைக்காலன் போயவதிப் பட்டுவந்த

தடங்கலுமங் கவையெதிர் நின்றிறைக்கச் சீறி

யந்தகன்கேட் டரி விழியிற்சிந்த நோக்கி

மடங்கலென வுறுமியம் படர்கள் சூழ

மகிடவா கனமிசையா ரோகணித்தே

கடுங்கொடுமை யுடன்றனது புரத்தை விட்டுக்

கடந்திட்டான் விருதுசொலி நடந்திட்டானே

(உக)

(உங) கீர்த்தனம். ஞானகம் - ஆரபி—அடநாளச்சாப்பு

பல்லவி.

சண்டன்சினங்கொண்டுத் - தண்டமதாகமார்த்

கண்டன்முன் வந்தானே.

அனுபல்லவி.

துண்டரீகங்கொண்ட - வண்டனுடலைத்

துடிக்கச்செய்தாவி-குடிக்கிறேன் பாடுன்று.

(சண்டன்)

சுரணங்கள்.

(க) அம்பொன்பணிமகு டம்புனைந்தாபர

ணங்களுந்

பூட்டிக்கொண்டு - மலர்த்

தும்பையுடன்பல வம்பவிழ்மாலகள்

தோன்மிசை

சூட்டிக்கொண்டு - வல்வி

ரும்புடைவான் சுரியஞ்சமுதாடும்

எடுத்துக்கை

தீட்டிக்கொண்டு - ஆ

டம்பரமாகவே சம்பிரதாயம்பா

ராட்டிக்கொண்டுதலை

யாட்டிக்கொண்டு - கோரச்

(சண்டன்)

(உ) முண்டியமபடர் தொண்டுபுரிந்தெதிர்

மக்துக்குடை

பிடிக்க - ஓசை

புண்டரீகன்முத லண்டர்கனெஞ்சம்

புழுங்கிக் கண்ணீர் வாடிக்க - பக்கத்

தண்டியேசேனைக ணின்மெச்சீகை

படிக்கச் சகங்கள் பொடிக்க - ஆடிப்பொடு (சண்டன்)

ங) நேசித்தான்னைப் பூசித்திட்டேய்க்கும்மை

யிற்றளை பூட்டுகிறேன் - கால

பாசத்தை மென்கையால் வீசிப்பிணித்துக்

கழுத்தினில் மாட்டுகிறேன் - மிக

எசிப்பறித்திட்ட ரோசத்தைநெஞ்சில்வைத்

தென்திறம் காட்டுகிறேன் - முற்றும்

வாசித்தறிவின்றி பாசற்றமுடீன

வாட்டுகிறேன்பிடித் தாட்டுகிறேன் - என்மு. (சண்டன்)

இயமன்வருந், சப்தத்ததைக்கேட்டு மரிகண்டா

சிவனிடம். அபயமிடல்.

விருத்தி.

அதிகமுனி மொடுமறவி வரும்பே றோசை

யருந்தவத்தி லுயர்ந்திடொர்க் கண்டன்கேட்டிங்

கிதுவுமொரு வதிசயந்தா னெனவேகெஞ்சி

லெண்ணியா லோசனைகள் பண்ணித்தேர்த்து

புதுமலர்கொண் டருச்சீனசெய் திருக்கைப்பிப்

புரகரா வாகரா சம்போ வென்றே

ப திபுனைந்த வமுதகடேசனை யாசித்து

மறுகுவான் துதிபுரிந்துள் ளருகுவானே. (ங)

உச) கீர்த்தனம். இராகம் - நாதநாமக்கீரியை—நீருடைதாளம்.

11ல்லி.

அபயமபயஞ்ஞெகச்சா - சம்போ

அபயமபயஞ்ஞெகச்சா

அனுபல்லி.

லிபவப்பிரகாசகை லாஸிதி வேசா.

(அபயம்)

சுரணங்கள்.

(க) கரணமணிந்த சுகந்தரணே - திவ்விய

பொருள்வடிவமடந்தை மருவுஞ்சந்தரணே.

(அபயம்)

- (உ) அகமும்புறமு முறைபவனே - உயர்
 நிகமமுடிவினி வெஞ்ஞான்றும் வாழ்பவனே (அபயம்)
- (ஊ) சுரந்தியணிந்த முகங்கண்ணே - மன்றிற்
 பாதநடம்புரியும் வாதசற்குண்ணே (அபயம்)
- (ஈ) தவத்தி னர்க்கருளும் தற்பவனே - தொண்டர்
 பவத்தை யகற்றுந்தொழில் படைத்த சங்கரனே (அபயம்)

இயமன் மார்க்கண்டையர் தன்னுராகுழக்க ஆவிரமயக்க
 அவ்விருவருக்குர் நடந்த சர்வாதமுர் இயமன் தன் பாதக்கைவீச
 எடுத்தலுர் மார்க்கண்டர் அமுதவிங்குக்கைத்தழவி முறைநிடலுர்.

வந்தநீர்.

யறையொடும்ப வாறுரைந்தன் றுதிக்குப்பாதின்
 மறலியம் படர்களுட னருகில்வந்த
 திறங்குந்த சிவபுரை வேளைபார்த்துத்
 தீக்காடி புகுர்த்துடோற் சினந்துறோக்க
 யறைவனுனச் கன்றளித்த பதினாறுண்டு
 பேற்கனல் சீர்த்ததென்னுர்க் கெழுமையென்ன
 உறுதிதொண்டார்ச் கண்டனதை பறத்திடக்கட்கட்
 மொஞ்சொல்வான் சமன்கடித்துத் தாஞ் சொல்வானே. (உக)

வந்தநீர்.

மிண்டியெதிர் நின்முருக கண்டமுனி பைந்தீன
 வெகுண்டு சடனுறும்போக்கி
 வப்பிரகு வத்ததனி லுற்பவீத் துச்சகல
 வேதமுறை யாகமங்கள்
 வீரவொடு முணர்ந்துமன தறிவிலா வெறியர்போல்
 விதிவலி யகற்றி யிந்த
 மேதினியி லழியா திருக்கலா பெனவதிசு
 வீணைசெகொள்ளவேண்டாய்
 அண்டர்பணி யரணையர்ச் சிக்குன்றபலனுன
 தரும்பவ மொழிப்பதல்லா
 லாகற்ற நமதுகா பாசமதைவீசின
 வண்டி யதனனுருது
 ஆற்றமுண லீனயெண்ணி னுலபென் னாலிழற்

ஆதலா லதைமறுத் தேதயிரி யங்கொடென்
 னருகிலினி வருவையானால்
 வண்டிலவு தண்டிழா யவனுலகை வேண்டினு
 மலரவனு லகைவேண்டினு
 மருவுலவு தருந்ழில வேண்டினுந் தடையின்றி
 மனதுவந் தருள்புரிசுவோம்
 மைந்தனே வாயென விரைந்திட. நகைத் துய.தி
 மார்க்கண்ட னவனைநோக்கி
 வாய்ந்தசிவ னடியார்க ளாய்ந்தழு வுலகினைபு
 மதியார்க ளுனையுமத்யார்
 சண்டனே தொண்டையும்வ றண்டுனது நாவது
 தடித்தெரிவு கொள்ளாமலே
 தடையின்றி நீவந்த நடவையைத் தேடெனத்
 தணலென முனிந்தெழுந்தே
 தாக்கியம பாசம்தில் லீக்குதற் கவனுறத்
 துணையனுள மலையாமலே
 தனதிரு கரத்தினு லமுதலிங் கேசனைத்
 தழுவிமுறை விட்டனனம்பா.

(உஉ)

(உரு) கீர்த்தனம். இராகம் - செஞ்சுநட்டி---ஆந்தாளம்.

பல்லவி.

மிர்த்பஞ்ஜையா - ஓ - மிர்த்பஞ்ஜையா,

அனுபல்லவி.

மத்தமுயலகன்ப - தைத்துநடுங்கஉட
 லத்திலொருபதப்ப - தித்துநடம்புரிந்த

(மிர்த்யும்)

கூரணங்கள்.

(க) பத்திசோ தனைக்குநான் தரமில்லையே - சிவ
 பரனே யெனக்குவேரு - தரமில்லையே - பரு
 மத்தினிடைதயிர்போ - லெய்த்துடைந்து நொந்துச
 வித்தென்னுளப்பரத - வித்துருகுதென்செய்வேன்

(மிர்த்யும்)

(உ) முந்தநீதந்தவரம். பொய்யாமலே - பூசை
 முயற்சிக்கோரிடைபூறு செய்யாமலே - சற்றுஞ்
 ஈக்கையாலில்லாத லெந்தருகனை

- (க) பாசத்தைவீசவேனென் றுறுக்குறானே - யம
படர்களைக்கொண்டென்றனை யொறுக்குறானே - சிவ
கோசத்திருந்துவீரா வேசத்துடனெழுந்து
மோசச்சமனைவென்று நேசித்தேனைரெகழிப்பாய், (மீர்த்யும்)

இயமன் பாசத்தைவீசி மார்க்கண்டரை இலிங்கத்தோடு சேர்த்து
திழுக்க சிவன் இலிங்கத்திருந்து பிரளயகால உருத்திரராயெழுந்து
இயமனை உதைக்க அவன் இறத்தல்.

வீருத்தம்.

பத்திமைந்தன் மகமுறையிட் டலறநேரிற்
படிநெறனும் பாசமதை முடுகிவீசிப்
பித்தாடுங் காதிலிங்கத் துடனே சேர்த்துப்
பிணித்துமைந்தன் றனைச்சுருக்கித் திழுக்க ஈசன்
சித்தமகிழ்ந் திளையிலயா தரிக்கலிங்கத்
திருந்துதிடு திடுதிடெனப் பரளையகால
ருத்திரனா கிச்சினங்கொண் டெழுந்துகாலா
லுதைக்கின்றான் வீழ்ந்தெமனும் பதைக்கின்றானே (நக)
(உச) கீர்த்தனம் இராகம் - கல்யாணி—ஆதிநாளம்.

பல்லவி.

மடிந்தானே அந்தகன் - மண்ணிற்
படிந்தானே மலைபோல்.

அனுபல்லவி.

திடங்கொள் சிவபத்தனென் - நடங்காமல் மதிக்கெட்டு
சினத்துடனே சென்றெதிர் - முனைத்திட்டகமேலிட்டு
நடுங்கக்காலபாசத்தொட்-டிடஞ்சல் செய்ததைத்தொட்டு
நடித்தெழுந்தருத்திர னிடக்காலாலுதைபட்டு (மடிந்தானே)

சுரணங்கள்.

- (க) வனத்தனிந்திரன்முதல்-அனத்தனமரர்களும்
வாய்புலர்ந்தாண்டுட லொடுங்கவும் - வனங்
கனத்தபுலியண்டங்க-னனை த்துமதிர்ச்சியொடு
கலங்கிக் கிடுகிடென நடுங்கவும் - முனைக்
கனற்பொறியாலகில கோடிகளும் வெடிக்க
கயங்கித்திக்கயங்களு மயங்கிக்கிலி பிடிக்க
புனற்கடலும் வறண்டிட்-டுடுக்குலமுந் துடிக்க

பிறகு மார்க்கண்டார் அனேக தலங்களைத் தெரிசித்துக் கடக நகர்
சென்று தாய் தந்தையரைப் பணிபு அவர்கள் மகிழ்தல்.

பின்னும் விருத்தம்.

பனகபூ டணரிலிங்க மதனுட்சார்ந்தார்

பாசபத மார்க்கண்ட முனிவன்றானும்

இனியசிவ தலங்களெல்லாம் பணிசெய்தேத்தி

யின்றருள்தாய் தந்தையரைக் காண வேண்டி

பனதுவந்து கடகநகர தலையேவி

வளமிசூபாச சிரமமதிற் புருந்தபோது

தலையனைக்கண் டிருவர்களு மகிழ்ந்தா நந்தம்

தாங்கினா ருளக்கவலை நீங்கினாரே.

(150)

(151) கீர்த்தனம். இராசர் - சுருட்டி—கீர்புடைதாளம்.

பல்லல்.

திருக்குமரன் தனைக்கண்டு சுந்தாரே-கையாற்

சேர்த்தனைத் துடனுச்சி முகந்தாரே.

அனுபல்லவி.

உருத்திரனருள்கெய்த-உரத்தினுடலமிசூந்த

உரமுப்பெற்றழுவலா உரமுப்பெற்றெதிரவந்த.

(திரு)

சரணங்கள்.

(க) அரும்பொருளானவுன்னைப்-பிரந்தெங்கள் மனந்தாழ்ந்து

ஐம்புலனுக்கலங்கித்-துன்பவாரியி - லாழ்ந்து

திருந் துபதினாருண்டு-நிறைந்திடலறிந்துள்ளந்

தியங்கிப்புவிபில்

வீழ்ந்து - நாங்கள்

வருந்திரமடிந்திடாமுன்

-

விரைந்தருகிலடுத்து

மனத்துயரங்களெல்லா

மகலும்படிவடுத்து

பொருந்தும்பா மாந்தப்

-

புணரிதனில்மடுத்து

போற்றியாசரித்தாயென்

-

நேத்திமுத்தங்கொடுத்து

(திரு)

(உ) அடுத்தெயனைக்கண்டுள்ளந் - துடித்துப்பயப்பட்டதும்

அரன் தனைநினைந்தன்போ - டிரங்கிமுறையிட்டதும்

தடுத்துத்தனையாட்கொண்டங் - கிடக்காலினாலெமனைத்

தாக்கியுதைத்து

விட்டதும் - பின்னும்

கடுக்கண்டரினியையேர-டனுக்கிரகங்கள்

புரிந்து

காத்தருளிரைந்ததைச் சாற்றிடவுந்

தெரிந்து

- (ஊ) எம்னிற்றத்த ஞன்மண்ணி லெண்பத்திநான்
கிலக்கஞ்சீவராசி மடியாமல் - அந்த
அமிதபாரம தாகியசுமைதனைப்
புவிமடந்தை சுமக்க முடியாமல்.
- (ச) வந்துமுறையிட லுந்தெரிந்துடன்றிரு
மாலயன்சிவனடி போற்றினார் - நேரில்
அந்தகனையெழுப் - பிப்புவிபாரத்தை
அகற்றவேனுமெனச் சாற்றினார்.
- (இ) சிந்தைகூர்ந்தர - னெமனையழைக்கவுயிர்
தெளிந்தவனருகில் வந்ததித்தானே - உயர்
சந்தமாமறை - யாலரனடிமலர்
தாழ்ந்திசையொடுஞ் சொல்லித் துதித்தானே.
- (ஈ) அத்தனவனையு - றுத்துக்கண்டுகைபூதி
அணிந்தஞ்செழுத்தைச் சொலி யுருவோதம் - பிர
சித்தரெனதுரு - வத்தரென்றவரவசித்
திருக்குந்திசை யினி லொருபோதும்.
- (ஏ) அக்கிரமத்துட - னேயந்தவழியனு
காமனன்னெறியொடு மினிசீயே - உன்
தெற்குநகர்சென்று - னக்குரியதொழிலைத்
திர்க்கமுடன் செலுத்தி வருவாயே.

இயமன் தன்னகரம் சேர்ந்து மார்க்கண்டன் சரிதையைப் படிப்
போர் கேட்போரிருக்கும் திசையைக்கூட எட்டிப்பார்க்காது முன்
போல் அரசு புரிதல்.

விநுத்தம்.

மழுவுடையா னிவை கூறப் பிழைத்தெழுந்த
மகிட வா கனமுமெம படருஞ்ருழ
விழைவுடனின் றரனடியைப் பணிந்து போற்றி
வியப்புடன்றன் னகரடைந்தங் கெழின்மார்க்கண்டன்
றழைவுறுந் சரிதைதனைப் படிப்போர் கேட்போர்
தனிப்பரம னடியரென்றத் திசைநோக்காமற்
பழையபடி யதிகாரஞ் செலுத்திச் செங்கோற்
பண்புறஞ் ஸுவந்துசம னின்புறருளே.

(ஈ)

